

วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

นายธีรกานต์ มุลรัมย์

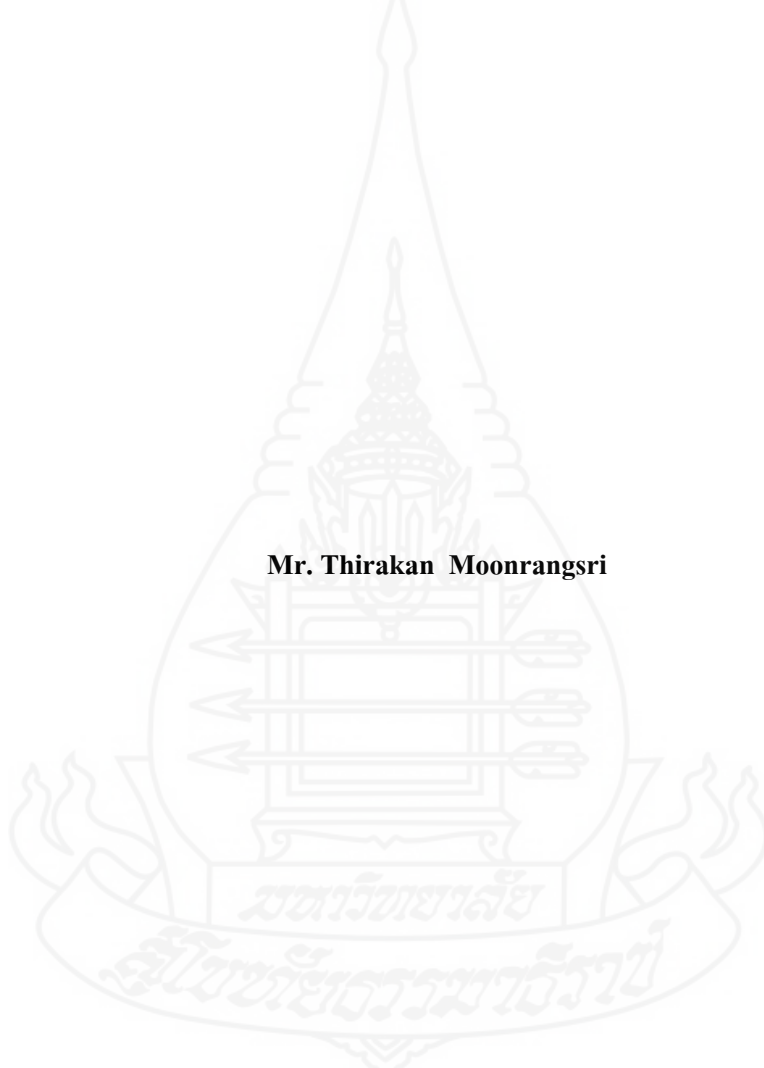

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**Life Style of Homosexual Male Adolescents Studying in Higher
Education Institutions**

Mr. Thirakan Moonrangsri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อวิทยานิพนธ์ วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา
ชื่อและนามสกุล นายธีรกานท์ มูลรัมย์
แขนงวิชา การแนะแนว
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. อาจารย์ ดร. นรินาถ แสนสา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

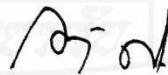
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ครรชิต แสนอุบล)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. นรินาถ แสนสา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

๒๖

ชื่อวิทยานิพนธ์ วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัย นายธีรภานท์ มุขรังษี รหัสนักศึกษา 2562800348

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) อาจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง

ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏว่า วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเด็น ดังนี้ (1) ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความสนิทสนมกับมารดา หรือญาติที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายหรือมีญาติที่แสดงพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศให้ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้พบเห็น และผู้ให้ข้อมูลยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสังคมปกติและสังคมของกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศเป็นอย่างดี (2) ด้านการยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย พบว่า ผู้ให้ข้อมูล เกิดรับรู้ตัวตนครั้งแรกในช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่นตอนต้น และสามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้ในช่วงมัธยมศึกษา จากการแสวงหาคำตอบในตัวตนของตนเอง และเปิดเผยต่อครอบครัวและสังคมเป็นลำดับต่อมา ซึ่งการยอมรับจากครอบครัวและสังคมนี้ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความคาดหวังในตัวตนของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงประสบการณ์ของในแต่ละสังคมและครอบครัว (3) ด้านปัญหาใช้ชีวิต พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลัก มีปัญหาในด้านการศึกษา ซึ่งมักส่งผลกระทบต่อจิตใจ เนื่องจากต้องการรักษาการยอมรับจากสังคมผ่านการศึกษา (4) การสร้างความสัมพันธ์กับคนรัก พบว่า มีการพบกันครั้งแรกในอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ และได้มีการสร้างความสัมพันธ์เป็นกระบวนการ ซึ่งหากไม่สามารถรักษาความสัมพันธ์นี้ได้ก็จะเกิดการเลิกกันในที่สุด และผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผ่านการมีคนรักจะผ่านการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน และ (5) มุมมองการเป็นชายรักชาย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักไม่มีความเสียใจที่เป็นชายรักชาย แต่ให้ความสำคัญกับการวางตัวและการพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากสังคม

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการวางแผน การดำเนินงานเกี่ยวกับชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นในสถานศึกษาหรือในสังคมเพื่อลดโอกาสเสี่ยงในการดำเนินชีวิตของชายรักชาย และเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ ชายรักชาย วิถีชีวิต วัยรุ่น

Thesis title: Life Style of Homosexual Male Adolescents Studying in Higher Education Institutions

Researcher: Mr. Thirakan Moonrangsri; **ID:** 2562800348;

Degree: Master of Education (Guidance);

Thesis advisors: (1) Dr. Niranart Sansa;

(2) Dr. Wunlapa Sabaiying, Assistant Professor; **Academic year:** 2014

Abstract

This study was a qualitative research with the purpose to study the life style and self-adjustment of homosexual male adolescents studying in higher education institutions in Phitsanulok province. The researcher collected research data by conducting in-depth interviews of nine purposively selected key informants, and descriptively analyzed the interview results with content analysis.

Research findings revealed that life style of homosexual male adolescents studying in higher education institutions could be described in the following five issues: (1) On the causal background of being homosexual, it was found that the key informants had more affectionate feelings toward their mother or female relatives than toward male relatives, or had relatives who demonstrated homosexual related behaviors for them to see. The key informants also had good and positive relationships with both the group of normal behavior people, as well as the group of homosexual related behavior people in the society. (2) On the acceptance of and clarity of being homosexual, it was found that the key informants started to have self-awareness of being homosexual during their childhood or early adolescent periods, and could accept their homosexuality while they were studying in the high school as a result of self-searching for their own answers and subsequently revealing the truth to their family and the society. The acceptance by their family and the society depended on the self-understanding and self-expectation of the informants, as well as the experiences of the family and social members in general. (3) On problems in their lives, it was found that the key informants had problems in their study which often had impacts on their mind due to the fact that they needed acceptance from the society via their education. (4) On the relationship with their lovers, it was found that the majority of them got acquainted with their lovers via online social media in the Internet, and they kept on sustaining their relationship process. However, if the relationship could not be sustained, it would finally come to an end. Also, the key informants who had lovers tended to have sexual relationship with their lovers. (5) On their viewpoints toward being homosexual, it was found that the key informants did not regret on their being homosexual; instead, they gave importance to their own conducts and self-improvement in order to gain acceptance from the society.

The above-mentioned research findings could be applied for planning and undertaking actions concerning homosexual males either in educational institutions or in the general society in order to reduce the homosexual males' risks in living their lives, and to prevent problems that might occur to them in the future.

Keywords: Homosexual male, Life style, Adolescent

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา อาจารย์ประจำแขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง อาจารย์ประจำแขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และอาจารย์ ดร. ครรชิต แสนอุบล ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมานับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ น้องๆ นิสิตนักศึกษาทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามที่ได้ร่วมให้ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

ธีรกานท์ มุลรัมย์

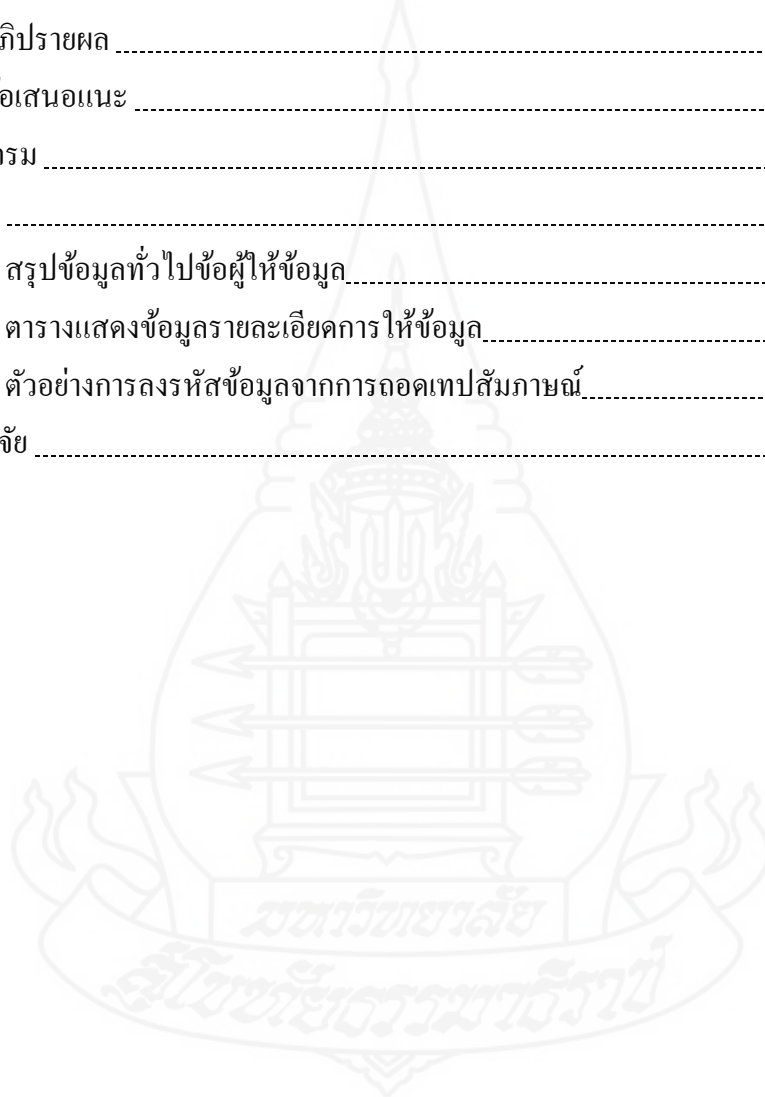
ธันวาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย	5
การมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	11
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว (Adjustment)	23
ทฤษฎีความต้องการของ Maslow	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล	53
ตอนที่ 2 วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	110
สรุปการวิจัย	111
อภิปรายผล	123
ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	133
ก สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล.....	134
ข ตารางแสดงข้อมูลรายละเอียดการให้ข้อมูล.....	138
ค ตัวอย่างการลงรหัสข้อมูลจากการถอดเทปสัมภาษณ์.....	143
ประวัติผู้วิจัย	146

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามรายบุคคล	50
ตารางที่ 4.2 วันที่สัมภาษณ์ และระยะเวลาในการสัมภาษณ์จำแนกรายบุคคล	51

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1	กายวิภาคอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย 11
ภาพที่ 2.2	ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need –Hierarchy Conception of Human Motivation) 38
ภาพที่ 4.1	วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา 72
ภาพที่ 4.2	ภูมิหลังของสาเหตุของการเป็นชายรักชาย 73
ภาพที่ 4.3	ภูมิหลังของสาเหตุของการเป็นชายรักชาย 83
ภาพที่ 4.4	ปัญหาและการจัดการปัญหาในการใช้ชีวิต 96
ภาพที่ 4.5	ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักชาย 99

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “รัก” คงไม่มีใครปฏิเสธว่าไม่รู้จักและไม่เคยผ่านประสบการณ์ความรักมาเลยในชีวิตนี้ คำว่า “รัก” เป็นคำกริยา มีความหมายในเชิงบวกและสร้างสรรค์ รักเป็นอารมณ์ความรู้สึก เมื่อเกิดความรักแล้วความสุขก็จะเกิดตามมาด้วย ความรักมีหลากหลายรูปแบบ ล้วนเป็นสิ่งสร้างสรรค์ความสุขให้เกิดขึ้นทั้งนั้น ซึ่งเมื่อแสดงออกมาภายนอกแล้วเป็นความเอื้ออาทร ความเป็นห่วง และปรารถนาดีต่อกันและกัน ความรักจึงเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์

ความรักระหว่างเพศเดียวกันในสังคมวัฒนธรรมไทย มีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย หลากหลายความคิดในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องความขัดแย้งระหว่าง 2 ประเด็นใหญ่ คือ สิทธิเสรีภาพ และวัฒนธรรมของสังคมไทย ซึ่งหลายคนก็อ้างว่า ความรักระหว่างเพศเดียวกันเป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพ สามารถทำได้ และเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล บังคับกันไม่ได้ ไม่ควรไปกีดกัน แต่อีกด้านหนึ่ง คือ มุมมองทางสังคมวัฒนธรรมไทย ก็อ้างว่าเป็นการไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยที่ดั้งเดิม และที่เคยยึดถือปฏิบัติมาในอดีต การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการทำลายวัฒนธรรมแบบไทย ไปหลงยึดเอา รูปแบบปฏิบัติทางวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ เป็นการไม่เหมาะสมในสภาพของสังคมไทย

อย่างไรก็ตาม ชายรักชายในประเทศไทยยังไม่ถูกสังคมเปิดรับคู่รักประเภทนี้มากนัก และยังคงมองว่าชายรักชายเป็นความผิดปกติอย่างหนึ่ง และยังคงมองว่าคนที่มิรสนิยมชายรักชายจะเป็นผู้ที่มีโอกาสติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มากกว่าผู้อื่น อีกทั้งในด้านศาสนาต่างๆ ยังกล่าวหาว่าชายรักชายเป็นบาป หรือแม้กระทั่งความเป็นชายรักชายเกิดขึ้นจากการทำบาปกรรมในอดีต ตามมุมมองของศาสนานั้นๆ และผู้ที่มีพฤติกรรมชายรักชายนี้ยังมีความกลัวครอบครัวและสังคมจะรับรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งมักจะถูกมองว่าเป็นเรื่องหน้าอายของครอบครัว หรือชายรักชายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของสังคม ทำให้ผู้ที่เป็นชายรักชายจึงต้องคบกันแบบเงียบๆ ไม่เปิดเผยตัวต่อสังคม ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ด้วยสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไป มีการไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติและการใช้สื่อสังคมออนไลน์มากขึ้น ทำให้กระแสชายรักชายแพร่หลายออกมาในสังคมทั่วไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น ไม่เพียงแต่สื่อออนไลน์เท่านั้น ดูได้จากนิตยสารบนแผงหนังสือหลายฉบับที่เจาะกลุ่มเป้าหมายผู้มิรสนิยมชายรักชายโดยเฉพาะ นอกจากนี้กระแสภาพยนตร์และละครที่

มีคู่รักชายรักชายอยู่ในเรื่องก็ยังมีเผยแพร่ให้ได้ชมกัน นั่นแสดงให้เห็นว่ารสนิยมชายรักชายเริ่มเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น และสังคมเริ่มเปิดใจยอมรับเพศทางเลือก หรือเพศวิถีที่เข้าตัวเองว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีคนอีกมากที่ไม่ยอมรับและปิดกั้นรสนิยมชายรักชายอยู่และความเป็นชายรักชายนั้นเป็นรสนิยมส่วนบุคคล ไม่มีอะไรผิดหรือถูก อยู่ที่มุมมอง วิจารณ์ญาณและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในการมอง

วัยรุ่นเป็นวัยวิกฤติของมนุษย์เป็นเวลาที่มีความสับสนทางจิตใจมากที่สุด เนื่องจากเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ประสบกับความยุ่งยากและสับสนอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในโลกยุคปัจจุบันและในช่วงวัยนี้เป็นวัยที่แสวงหาอัตลักษณ์แห่งตน วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน มักจะชะลอการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศเอาไว้ระยะหนึ่งก่อน จนกว่าจะเกิดความแน่ใจว่าพัฒนาการทางเพศดังกล่าวมีความปลอดภัยและได้รับการสนับสนุน และมีการออกไปรวมกลุ่มเพื่อนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแบบเดียวกัน จึงมักพบว่าวัยรุ่นรักเพศเดียวกันมีจำนวนน้อยที่ยอมรับพฤติกรรมแบบนี้ตั้งแต่อายุน้อยและยอมเปิดเผยตนเองว่าเป็นรักเพศเดียวกัน 5-6 และมักพบว่ามีการเปิดเผยหรือแสดงออกชัดเจนในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ชายรักเพศเดียวกันมักประสบกับความรู้สึกขาดความรัก และมีความรักที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับได้ในวงกว้าง ทำให้กลุ่มชายรักเพศเดียวกันให้ความสำคัญกับวิถีทางเพศ กล่าวได้ว่าความสุขหรือทุกข์ล้วนมาจากวิถีทางเพศ และในช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อนี้วัยรุ่นเป็นวัยที่มีแรงขับทางเพศสูงจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจและเริ่มอยากรู้อยากทดลองและเริ่มมีความต้องการทางเพศ รู้สึกดึงดูดสนใจเรื่องเพศ เกิดความรู้สึกชอบ รัก ประารถนา มีการแสดงออกถึงความต้องการมากขึ้น และในวัยรุ่นชายรักเพศเดียวกันบางคนอาจมีความรัก มีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์มีความศึกษาค้นคว้าอยากรู้อยากทดลอง ประมาทพลาดพลั้งและนำ มาซึ่งปัญหามากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสุขภาพทางเพศ

สำนักข่าวอิสรา สถาบันอิสรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย (2557) ได้รายงานสถานการณ์ของการติดเชื้อเอชไอวีว่า กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) มีผลการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาหาลูกใหม่จากกรณีที่มีเยาวชนติดเชื้อเอชไอวี และเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้น โดยร้อยละ 70 ของผู้ติดเชื้อรายใหม่ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มประชากรอายุระหว่าง 15-24 ปี โดยเฉพาะในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย เยาวชนที่ขายบริการทางเพศ และเยาวชนที่ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น จากการวิเคราะห์สถานการณ์และปัจจัยที่มีผลต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มเยาวชนในประเทศไทย เก็บข้อมูลจากเยาวชนประมาณ 2,000 คนในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย สาวประเภทสอง เยาวชนหญิงที่ขายบริการทางเพศ แรงงานต่างด้าว และเยาวชนที่ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นในกรุงเทพฯ

มหานคร เชียงใหม่ สงขลา และอุบลราชธานี ผลการศึกษาครั้งนี้ ได้อ้างอิงข้อมูลระดับประเทศซึ่งระบุว่า ร้อยละ 41 ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ในประเทศไทย คือ กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และชี้ให้เห็นว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุต่ำกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มชายหญิง

ดังนั้นหากทราบถึงวิถีชีวิตและการปรับตัวของชายรักชายวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะทำให้ทราบได้ว่า ในปัจจุบันกลุ่มบุคคลต่างๆ มีการใช้ชีวิตอย่างไร มีปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างไร และเมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นแล้วนั้น วัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีการปรับตัว หรือจัดการปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร ซึ่งเมื่อตอบคำถามดังกล่าวได้ ก็จะทำให้สามารถเข้าใจถึงความเป็นวัยรุ่นชายรักชาย และสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการบริการต่างๆสำหรับวัยรุ่นชายรักชายต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในสถาบันอุดมศึกษา” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่าง 9 คน โดยมีการเตรียมแนวคำถามเบื้องต้นไว้ล่วงหน้า และสามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงวิถีชีวิต และการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชาย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 การรับรู้ความเป็นชายรักชาย หมายถึง การรู้สึกถึงตัวตน อารมณ์และความรู้สึกของความเป็นชายรักชาย ในด้านประสบการณ์การครั้งแรกของการเป็นชายรักชาย สาเหตุของการเป็นชายรักชาย และสาเหตุของการยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย

4.2 **วัยรุ่นชายรักชาย** หมายถึง วัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก มีรสนิยมทางเพศ เพศสัมพันธ์ และความรักในเชิงคู่สาวกับเพศชายด้วยกัน มีการยอมรับและเปิดตนเองต่อสังคมในบางพื้นที่ โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี

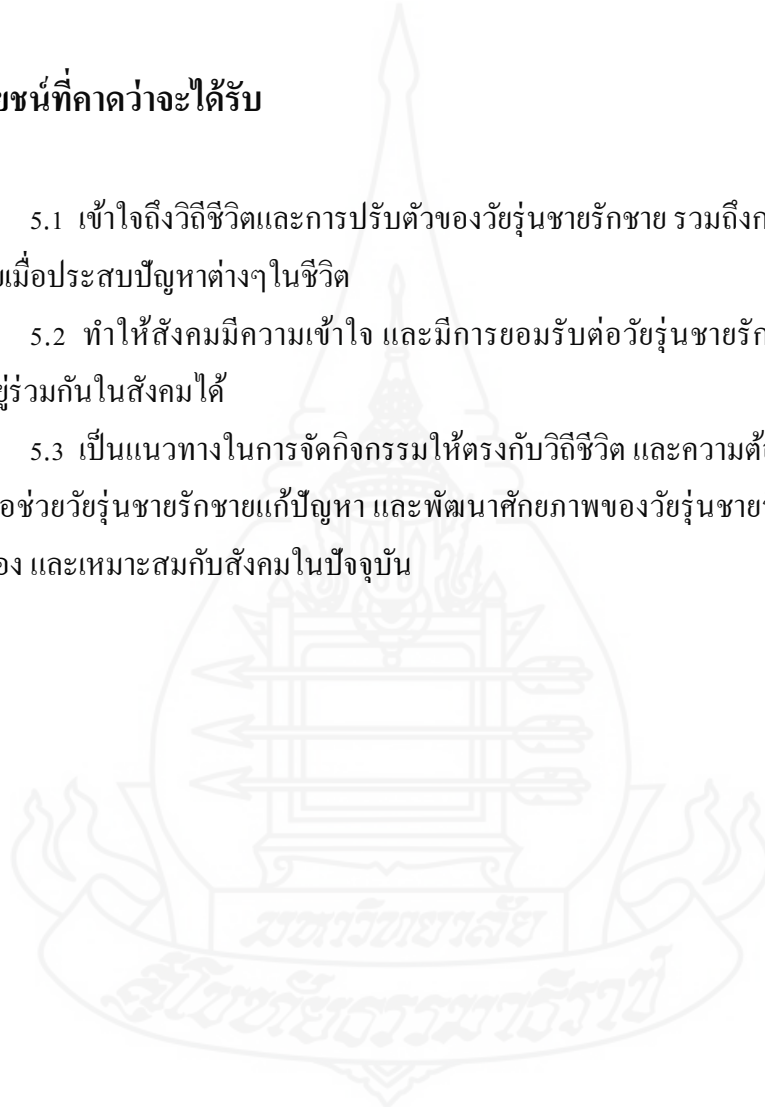
4.3 **สถาบันอุดมศึกษา** หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีในจังหวัดพิษณุโลก

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 เข้าใจถึงวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชาย รวมถึงการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายเมื่อประสบปัญหาต่างๆในชีวิต

5.2 ทำให้สังคมมีความเข้าใจ และมีการยอมรับต่อวัยรุ่นชายรักชายมากขึ้น เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้

5.3 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้ตรงกับวิถีชีวิต และความต้องการของวัยรุ่นชายรักชาย เพื่อช่วยวัยรุ่นชายรักชายแก้ปัญหา และพัฒนาศักยภาพของวัยรุ่นชายรักชายให้แสดงออกอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบัน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก” ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสาร ซึ่งเป็นแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย
2. การมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว (Adjustment)
4. ทฤษฎีความต้องการของ Maslow
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย

ปัจจุบันมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องชายรักชายมากมาย เนื่องจากในปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของชายรักชายมากขึ้น ดังปรากฏในเอกสารต่อไปนี้

1.1 ความหมายของเพศและเพศสภาพ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมาย ของคำว่า เพศ ไว้ว่า เพศ น. รูปที่แสดงให้เห็นว่าหญิงหรือชาย; (ไว) ประเภทคำในบาลีและสันสกฤตเป็นต้น, ตรงกับ ลิงค์ หรือ ลิงค์; เครื่องแต่งกาย; การประพฤติปฏิบัติตน เช่น สมณเพศ. (ป. เวส; ส. เวช).

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึงความหมายของเพศ ไว้ดังต่อไปนี้

Sex ใช้ในความหมายของเพศสรีระ อันหมายถึงความถึงลักษณะทางกายภาพ ซึ่งร่างกายมนุษย์มีความแตกต่างกัน โดยความแตกต่างที่วางตัวอยู่บนฐานของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเจริญพันธุ์ สามารถแยกออกได้ 2 ประเภท คือ Male (เพศชาย/ตัวผู้) และ Female (เพศหญิง/ตัวเมีย) แต่ Sex ในภาษาฝรั่งมีความหมายนอกเหนือจากสรีระทางเพศเพียงอย่างเดียว หากแต่ยังถูกใช้ในความหมายของการร่วมเพศ เวลาพูดถึงการร่วมเพศเราเข้าใจว่าเป็นความเกี่ยวข้องของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเจริญพันธุ์ หรือการสอดใส่ ไม่มีการสอดใส่ไม่นับว่าเป็นการร่วมเพศ

Gender คือ ความเป็นชายและหญิงที่แตกต่างตามการกำหนดสังคมและวัฒนธรรม
คุณค่า การปฏิบัติที่ควรเป็นหญิงหรือชายเป็นสิ่งที่กำหนดสร้างทางสังคม

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของเพศ ไว้ดังต่อไปนี้
เพศสรีระ (sex) เป็น ‘เพศ’ ที่หมายถึงสรีระร่างกาย หรือเขียนให้ตรงก็คือ อวัยวะที่
บ่งบอกว่าเป็นเพศอะไร

เพศภาวะ (gender) เป็น ‘เพศ’ ที่หมายถึงภาวะแห่งเพศที่ถูกประกอบสร้างทาง
สังคม เพศภาวะที่เราคุ้นเคยและถูกขัดเกลาหลอมสร้างกันมา ก็คือ ความเป็นหญิงความเป็นชาย
ดังนั้นในอีกแง่มุมหนึ่ง เพศภาวะจึงเป็นเรื่องของบทบาทในเรื่องต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้กับสถานะ
ทางเพศซึ่งมักดูจากเพศสรีระ คือ หญิง ชาย และหากสังคมเกิดการกำหนดสถานะทางเพศว่า
อาจมาจากองค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากเพศสรีระ สถานะทางเพศก็จะมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เกย์
กะเทย ทอม ดี ฯลฯ อันจะนำไปสู่การกำหนดบทบาทของของเพศต่างๆ มากกว่าหญิงและชาย

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการของกองทุนสหประชาชาติเรื่อง Gender, Population
and Development ในปี ค.ศ.1996 (The Population Council, 1996) ได้จำแนกความแตกต่างของคำ
ว่า Sex และ Gender ไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

Sex หมายถึง เพศที่กำหนดขึ้น โดยธรรมชาติ และเป็นข้อกำหนดทางสภาวะทาง
ชีววิทยาซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ (ยกเว้นการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้เพียงบางส่วน) โดย
บุคคลที่เกิดมามีเพศเป็นหญิงหรือเป็นชาย มีหน้าที่การให้กำเนิดและมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน อาทิ
มนุษย์เพศหญิงเท่านั้นที่สามารถตั้งครรภ์และคลอดบุตรได้ ขณะที่มนุษย์เพศชายจะมีส่วนในการให้
กำเนิด โดยเป็นผู้ผลิตต่อสูจิที่จะผสมกับไข่จากเพศหญิง ส่วน Gender จะหมายถึง เพศที่ถูกกำหนด
โดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย ดังนั้นเพศสภาวะนี้จึง
สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้บทบาท
ทางเพศที่สังคมกำหนดยังมีความหมายเกี่ยวพันไปถึงโอกาสที่บุคคลแต่ละเพศสามารถเข้าถึง ได้ใช้
และควบคุมทรัพยากรต่างๆ เพราะมีสิทธิ อำนาจ ความรับผิดชอบและการถูกคาดหวังของสังคม
แตกต่างกันไป

ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ได้ว่า เพศ หรือ เพศสรีระ (sex) หมายถึง เพศกำเนิด เพศ
ที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งจะมี “อวัยวะเพศ” และ “โครโมโซมเพศ” เป็นตัวกำหนดว่าบุคคลเป็น
เพศใด ส่วนคำว่า เพศสภาพ หรือ เพศสภาวะ (Gender) จะหมายถึง เพศที่ถูกกำหนดขึ้นด้วยสังคม
วัฒนธรรม ซึ่งสามารถเปลี่ยนไปจากเพศสรีระได้ ตามแต่การแสดงออกของพฤติกรรมแต่ละบุคคล

ความหมายของเพศวิถี

พริสตรา (2547:14) อธิบายว่า คือ วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ หรือที่เรียกไว้ในกฎหมายล้านนาดั้งเดิมว่า ‘ตัณหาอาลัย’ โดยในแต่ละระบบสังคมนั้น ความปรารถนาทางเพศของปัจเจกบุคคลเป็นมากกว่าพฤติกรรมตามธรรมชาติ ว่าใครมีเพศสัมพันธ์กับใคร ที่ไหน อย่างไร แต่หมายรวมถึงความปรารถนาที่ดี ที่เหมาะสม การเกี่ยวพาราสี มโนทัศน์เกี่ยวกับคุณในอุดมคติ ฯลฯ จึงเป็นทั้งเรื่องการสร้างความหมายทางสังคม เป็นเป้าหมายของการควบคุมทางสังคมและการเมือง และเป็นพื้นที่ของการขอมงานและการต่อสู้ในระดับปัจเจก

วิลาสินี (2547) ให้ความหมายว่า เพศวิถี คือ ระบบความคิด ความเชื่อเรื่องเพศ เป็นกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่กำหนด จัดการ กากับ ควบคุม รวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทีที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การแต่งกาย เป้าหมายในความสนใจทางเพศ และการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปจนถึงการออกกฎเกณฑ์ ระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่มาควบคุมหรือกำกับดูแลเรื่องเพศของคนในสังคม โดยทั่วไปแล้ว สังคมจะมีการสร้างบรรทัดฐานชุดหนึ่งที่ยอมรับหรือให้ความชอบธรรมกับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้น

จิตติมา ภาณุเดชะ และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า เพศวิถี(Sexuality) หมายถึง คำนิยาม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมตามธรรมชาติแต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงสัมพันธ์กับมิติ ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในทุกแง่มุม

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึงเพศวิถี (Sexuality) ในความหมายดังต่อไปนี้

1. เพศวิถี (Sexuality) ถูกแปลในภาษาไทยว่า “เพศวิถี” อันคือ การโยนโยนความเชื่อ ว่าความหมายเรื่องเพศ ซึ่งความเชื่อและความหมายเรื่องเพศอาจจะเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือ สอดคล้องกันก็ได้ มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทางเพศวิถี (Sexuality) ที่ได้รับมา เพศวิถี (Sexuality) มีองค์ประกอบ 3 ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิถีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ การพูดถึงเพศวิถีกระแสหลักในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับ Gender คือ เป็นสิ่งที่แบ่ง ออกเป็น 2 เพศ และถูกกำหนดโดย เพศภาวะ (Gender) เช่นกัน เพศสภาพเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควร จะรักชอบใครและอย่างไร? ภาษาที่พูดถึง เพศวิถี (Sexuality) จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย เพศภาวะ (Gender) หรือ เพศวิถี (Sexuality) จึงถูกกำกับกันไปมา

2. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการนำเสนอร่างกาย มนุษย์ไม่ได้ออกมาปรากฏกายทางสังคมตั้งแต่เกิด แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทาง เพศวิถี (Sexuality) ที่ว่าผู้หญิงควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิวภายนอกอย่างไร เวลามาเสนอร่างกาย ประเด็น คือ เราต้องการให้คนอื่นเห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย

3. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการกระทำ กริยา มารยาท การพูดจาทำทีของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมและอัตลักษณ์ทางเพศ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็นอย่างไร

4. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการตั้งคูดทางเพศ เพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่กำหนดว่าลักษณะแบบนี้มีคุณค่า หรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการตั้งคูดทางเพศ ขึ้นอยู่กับคุณค่าที่สังคมให้กับลักษณะบางชนิดมิได้เป็นไปโดยอิสระ หากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลังทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคม ซึ่งอาจมีจำนวนของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน

5. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของชุดคดึกา ว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ควรเริ่มต้น ดำเนินไป จนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจาก การกำหนดจากครอบครัว แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ

6. เพศวิถี (Sexuality) เป็นเรื่องของการนิยามว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติ และผิดปกติของเพศเป็นอย่างไร

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ได้กล่าวว่า เพศวิถี (sexuality) หมายถึง ‘วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนา และการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม

ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่า เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ความปรารถนา บรรทัดฐาน ค่านิยมทางเพศ รวมไปถึงการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รักและการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมและวิถีคิดทางสังคม โดยสังคมจะเป็นฝ่ายที่กำหนดบรรทัดฐานทางเพศนี้ขึ้น เพื่อให้การยอมรับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้น

1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรักเพศเดียวกัน

1.2.1 ความหมายของการรักเพศเดียวกัน

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1978, p.40) ได้กล่าวถึงการรักร่วมเพศในการจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 (International classification of diseases ninth revision : ICD-9) ว่าหมายถึงการที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน โดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยที่อาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางการต่อกันก็ได้ และการจะวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิตหรือไม่

ชวณิช์ จันทรน้อย (2533) กล่าวถึง พฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศ ที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ความรู้สึกและความสนใจทางเพศสามารถกระตุ้นได้โดยบุคคลเพศเดียวกัน

นุจรี เตชะปัญญาชัย (2532) ให้นิยามว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การมีความพึงพอใจกับคนที่มีเพศเดียวกันอย่างเดียวหรือส่วนใหญ่ โดยอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันหรือไม่ก็ได้ หรือบุคคลที่มีแรงจูงใจในการมีความพึงพอใจทางเพศกับคนเพศเดียวกัน จะนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ก็อาจจำกัดเพียงแค่อินตนาการทางเพศกับเพศเดียวกันก็ได้

จำลอง ดิษยวณิช (2522) ให้คำจำกัดคำว่า รักร่วมเพศ (Homosexuality) คือ ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นเพียงการสัมผัสร่างกายภายนอกไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ หรือประกอบกิจจนถึงจุดสุดยอด ก็ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ

สุวทนา อารีพรรค (2522) กล่าวว่า รักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน พบมากที่สุดในจำนวนพฤติกรรมทางเพศ ที่เบี่ยงเบนไปจากลักษณะคนทั่วไป เขาประพฤติกกัน เกิดได้ทั้งในผู้ชายและผู้หญิง แต่ผู้ชายมากกว่าหญิง ประมาณสามเท่า และสำหรับหญิง มีชื่อเรียกเฉพาะว่า เลสเบียน

ชุมศักดิ์ พุกยาพงษ์ (2530) กล่าวว่า Homosexual มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า Homoios แปลว่า เหมือนกัน เดียวกัน ต่อมามีศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงว่า Lesbian คำว่า Homosexual จึงกลายเป็นคำที่ใช้เรียกเฉพาะผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

วีระพล จันทรดียิ่ง (2538) กล่าวถึงบุคคลรักเพศเดียวกัน ว่า Homo มาจากภาษากรีก แปลว่า เหมือนกัน ทางจิตวิทยาอธิบายเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันว่า คือ คนที่มีอารมณ์ทางเพศเมื่อได้เห็น ได้คุย หรือคิดถึงคนที่เป็นเพศเดียวกัน มีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ความ การรักเพศเดียวกัน จะหมายถึง ความพึงพอใจที่จะมีปฏิสัมพันธ์แบบคนรักกับบุคคลที่มีเพศหรือเพศสรีระเดียวกับตนเอง ซึ่งรวมไปถึงซึ่งการรักร่วมเพศนี้สามารถเกิดได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง

1.2.2 ประเภทของความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

สุวัทนา อารีพรรค (2522) กล่าวถึง รักร่วมเพศชาย จะมีบทบาททางเพศ 3 อย่าง คือ

1. เป็นฝ่ายกระทำ หรือฝ่ายรุก หรือเกย์คิง คือ ผู้สอดใส่อวัยวะเพศ ลักษณะที่บอกได้ คือ การมีรูปร่างใหญ่ ออกหนา และเป็นนักเพาะกาย รูปร่างของพวกเขาจะช่วยให้กระตุ้นอารมณ์เพศของคู่ที่ต้องการลักษณะของความเป็นชาย หรือความเป็นพ่อ ซึ่งเขาไม่มีโอกาสได้ใกล้ชิดในวัยเด็ก

2. เป็นฝ่ายถูกระทำ หรือฝ่ายรับ หรือเกย์ควีน คือผู้ถูกสอดใส่อวัยวะเพศ โดยส่วนมากจะใช้ทางทวารหนักเป็นส่วนรองรับอวัยวะเพศของฝ่ายกระทำหรือรุก ลักษณะที่สังเกตได้ คือ ท่าทางกระตือรือร้น กระชดกระช้อย ซึ่งมักจะมีมากกว่าของหญิงทุกๆ ไปด้วยซ้ำ

3. แบบผสม คือ จะเป็นแบบใดก็ได้ตามที่คู่ของตนแต่ละคนพอใจ ซึ่งเป็นส่วนมากของรักร่วมเพศชาย

ลาโอ (นามแฝง) (2533) ได้กล่าวถึง การรักเพศเดียวกันในชาย (Male Homosexual) หมายถึง การที่เพศชายมีอารมณ์หรือมีความรู้สึกทางเพศหรือเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน บางครั้งเรียกว่า เกย์ (Gay) โดยมีบทบาททางเพศได้ 3 แบบด้วยกัน คือ

1. ฝ่ายกระทำ หรือ มีบทบาทเป็นชาย เรียกว่า เกย์คิง (Active Homosexual)
2. ฝ่ายถูกระทำ หรือ มีบทบาทเป็นหญิง เรียกว่า เกย์ควีน (Passive

Homosexual)

3. เป็นแบบผสมทั้ง 2 บทบาท (Mixed)

สุพร เกิดสว่าง (2546) กล่าวว่า เกย์ แบ่งออกไปตามบทบาทในการมีความสัมพันธ์เป็นสามแบบ คือ

1. เกย์คิง (Gay King) อยู่ในบทบาทของชายเป็นฝ่ายรุก คือเป็นผู้สอดใส่อวัยวะเพศ (active, aggressive, insertive) เกย์คิงส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเป็นชาย ท่าทางเหมือนชายทั่วไป และอาจร่วมเพศได้กับทั้งชายและหญิง

2. เกย์ควีน (Gay Queen) มีบทบาทเป็นหญิง เป็นฝ่ายรองรับ (passive, submissive, receptive) อวัยวะที่ใส่รองรับมักจะเป็นทวารหนัก เกย์ควีนมักมีลักษณะให้สังเกตเห็น

ได้จากกิริยา มารยาท การพูดจาและความพิถีพิถันในการแต่งกายคล้ายเพศหญิง ศัพท์อีกคำหนึ่งที่ใช้กับเกย์ควีน คือ ตู๊ด แต่เกย์ควีนอาจมีลักษณะเหมือนชายทั่วไปก็ได้

3. เกย์ควิง (Gay Quing) คำว่า Quing มาจาก Queen+King เกย์ควิงหรือเรียกสั้นๆ ว่า ควิง คือ เกย์ที่มีสองบทบาท อยู่ในบทบาทชายก็ได้ หญิงก็ได้

จากข้อมูลข้างต้น จะสามารถสรุปถึงประเภทของชายรักชายได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มที่เป็นฝ่ายกระทำหรือฝ่ายรุก คือ เป็นผู้สอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในส่วนที่รองรับอวัยวะเพศของอีกฝ่าย 2. กลุ่มที่เป็นฝ่ายถูกระทำหรือฝ่ายรับ คือ เป็นผู้รองรับอวัยวะเพศของอีกฝ่าย โดยส่วนมากจะใช้ทวารหนักเป็นส่วนที่รองรับอวัยวะเพศ และ 3. กลุ่มที่สามารถเป็นได้ทั้งฝ่ายกระทำและฝ่ายถูกระทำ ซึ่งจากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ยังมีคำอื่นที่ใช้เรียกกลุ่มชายรักชายอีก ซึ่งยังไม่ได้มีการบัญญัติขึ้นอย่างเป็นทางการ แต่สามารถพบได้ทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. เซเมะรุ (Semeru) หรือ เซเมะ (Seme) หรือ เมะ (ญี่ปุ่น: 攻める) มาจากภาษาญี่ปุ่น ตามรากศัพท์เดิมจะแปลว่า โจมตี ซึ่งนำมาใช้ในการเรียกฝ่ายรุกของชายรักชาย

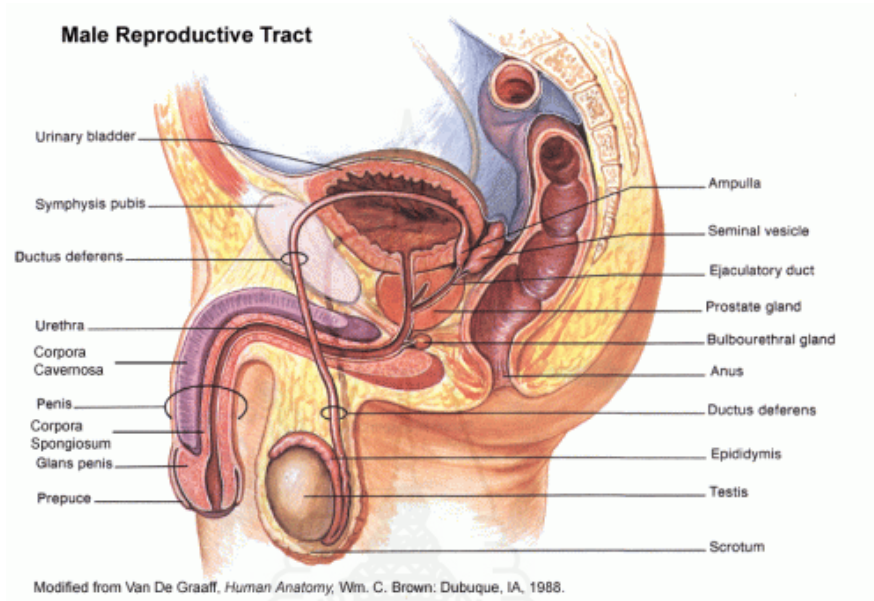
2. อุเคะรุ (Ukeru) หรือ อุเคะ (Uke) หรือ เคะ (ญี่ปุ่น: 受ける) มาจากภาษาญี่ปุ่น ตามรากศัพท์เดิมจะแปลว่า โคนโจมตี ซึ่งนำมาใช้ในการเรียกฝ่ายรับของชายรักชาย ซึ่งทั้งสองคำได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่ม สาววาย (Y : Yaoi : やおい) ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้หญิงที่ชื่นชอบการมีความรักของชายรักชาย

ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่า ชายรักชาย สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ 1. เกย์คิง หรือ ฝ่ายรุก เป็นผู้สอดใส่อวัยวะเพศ 2. เกย์ควีน หรือ ฝ่ายรับ เป็นผู้รองรับอวัยวะเพศของฝ่ายรุก โดยใช้ทวารหนักเป็นส่วนที่รองรับอวัยวะเพศ และ 3. โบท จะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมทางเพศได้ทั้ง 2 แบบ คือ เป็นได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ โดยขึ้นอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะหน้า

จากหัวข้อนี้ จะสามารถสรุปประเด็น ได้ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. ความหมายของเพศและเพศสภาพ ซึ่งจะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเพศและเพศสภาพ ซึ่งยังมีการใช้สับสนกันอยู่ในปัจจุบัน 2. ความหมายของเพศวิถี ซึ่งจะอธิบายถึงความหมายและนิยามของคำว่าเพศวิถีของสังคมไทยในปัจจุบัน และ 3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรักเพศเดียวกัน ซึ่งจะเป็นการอธิบายถึงความหมาย และประเภทของชายรักชายให้เข้าใจ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้อธิบายสิ่งที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลต่อไป

2. การมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.1 กายวิภาคของอวัยวะที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย

ภาพที่ 2.1 กายวิภาคอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

อวัยวะที่สำคัญในระบบสืบพันธุ์เพศชาย ประกอบด้วย

1. อัณฑะ (Testis) เป็นต่อมรูปไข่ มี 2 อัน ทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิ (Sperm) ซึ่งเป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย และสร้างฮอร์โมนเพศชายเพื่อควบคุมลักษณะต่างๆของเพศชาย เช่น การมีหนวดเครา เสียงห้าว เป็นต้น ภายในอัณฑะจะประกอบด้วย หลอดสร้างตัวอสุจิ (Seminiferous Tubule) มีลักษณะเป็นหลอดเล็กๆ ขดไปขดมายู่ภายใน ทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิ หลอดสร้างตัวอสุจิ มีข้างละประมาณ 800 หลอด แต่ละหลอดมีขนาดเท่าเส้นด้ายขนาดหยาบ และยาวทั้งหมดประมาณ 800 เมตร

2. ถุงหุ้มอัณฑะ (Scrotum) ทำหน้าที่ห่อหุ้มลูกอัณฑะ ควบคุมอุณหภูมิให้พอเหมาะในการสร้างตัวอสุจิ ซึ่งตัวอสุจิจะเจริญได้ดีในอุณหภูมิต่ำกว่าอุณหภูมิปกติของร่างกาย ประมาณ $3 - 5^{\circ}\text{C}$

3. หลอดเก็บตัวอสุจิ (Epididymis) อยู่ด้านบนของอัณฑะ มีลักษณะเป็นท่อเล็กๆ ยาวประมาณ 6 เมตร ขดทบไปมา ทำหน้าที่เก็บตัวอสุจิจนตัวอสุจิเติบโตและแข็งแรงพร้อมที่จะปฏิสนธิ

4. หลอดนำตัวอสุจิ (Vas Deferens) อยู่ต่อจากหลอดเก็บตัวอสุจิ ทำหน้าที่ลำเลียงตัวอสุจิไปเก็บไว้ที่ต่อมสร้างน้ำเลี้ยงอสุจิ

5. ต่อมสร้างน้ำเลี้ยงอสุจิ (Seminal Vesicle) ทำหน้าที่สร้างอาหารเพื่อใช้เลี้ยงตัวอสุจิ เช่น น้ำตาลฟรักโทส วิตามินซี โปรตีน โกลบูลิน เป็นต้น และสร้างของเหลวมาผสมกับตัวอสุจิเพื่อให้เกิดสภาพที่เหมาะสมสำหรับตัวอสุจิ

6. ต่อมลูกหมาก (Prostate Gland) อยู่ตอนต้นของท่อปัสสาวะ ทำหน้าที่หลั่งสารที่มีฤทธิ์เป็นเบสอ่อนๆ เข้าไปในท่อปัสสาวะเพื่อทำลายฤทธิ์กรดในท่อปัสสาวะ ทำให้เกิดสภาพที่เหมาะสมกับตัวอสุจิ

7. ต่อมคาวเปอร์ (Cowper Gland) อยู่ใต้ต่อมลูกหมากลงไปเป็นกระเปาะเล็กๆ ทำหน้าที่หลั่งสารไปหล่อลื่นท่อปัสสาวะในขณะที่เกิดการกระตุ้นทางเพศ

โดยทั่วไปเพศชายจะเริ่มสร้างตัวอสุจิเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น คือ อายุประมาณ 12-13 ปี และจะสร้างไปจนตลอดชีวิต การหลั่งน้ำอสุจิแต่ละครั้งจะมีของเหลวประมาณ 3-4 cm³ มีตัวอสุจิเฉลี่ยประมาณ 350-500 ล้านตัว ปริมาณน้ำอสุจิและตัวอสุจิแตกต่างกันได้ตามความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย เชื้อชาติ และสภาพแวดล้อม ผู้ที่มีอสุจิต่ำกว่า 30 ล้านตัวต่อ 1 cm³ หรือมีตัวอสุจิที่มีรูปร่างผิดปกติมากกว่าร้อยละ 25 จะมีลูกได้ยากหรือเป็นหมัน

น้ำอสุจิจะถูกขับออกทางท่อปัสสาวะ และออกจากร่างกายตรงปลายสุดของอวัยวะเพศชาย ตัวอสุจิจะเคลื่อนที่ได้ประมาณ 1-3 มิลลิเมตรต่อนาที ตัวอสุจิเมื่อออกสู่ภายนอกจะมีชีวิตอยู่ได้เพียง 2-3 ชั่วโมง แต่ถ้าอยู่ในมดลูกของหญิงจะอยู่ได้นานประมาณ 24-48 ชั่วโมง

ตัวอสุจิประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ ส่วนหัว เป็นส่วนที่มีนิวเคลียสอยู่ ส่วนตัวมีลักษณะเป็นทรงกระบอกยาว และส่วนหางเป็นส่วนที่ใช้ในการเคลื่อนที่ น้ำอสุจิจะมีค่า pH ประมาณ 7.35 - 7.50 มีสภาวะค่อนข้างเป็นเบส ในน้ำอสุจินอกจากจะมีตัวอสุจิแล้วยังมีส่วนผสมของสารอื่นๆ ด้วย

8. ทวารหนัก กายวิภาคบริเวณนี้ประกอบขึ้นได้จากหลายส่วน ได้แก่ กล้ามเนื้อหูรูดทวารหนักส่วนปลาย พังผืดและช่องทางระหว่างเนื้อเยื่อ (fibroelastic tissue and tissue plane) ต่อมบริเวณทวารหนัก (anal gland) เนื้อเยื่อที่ปกคลุมทวารหนัก (epithelium) และระบบประสาท โดยเยื่อทวารหนัก เป็นเนื้อเยื่อประเภท stratified squamous ซึ่งสามารถทนต่อแรงกดได้แต่ แต่ไม่มีการสร้างเมือกหรือสารหล่อลื่น ทำให้หากมีเพศสัมพันธ์สามารถทำให้เกิดการบาดเจ็บของทวารหนักได้ หากมีการใช้สารหล่อลื่นที่ไม่เพียงพอ

ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย จะใช้อวัยวะเพศชาย หรือองคชาตของฝ่ายรุกสอดใส่เข้าไปในรูทวารหนักของฝ่ายรับ นอกจากนี้ยังมีการใช้ปากในการมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย

2.2 สุขปฏิบัติสำหรับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย (สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร, 2531 อ้างถึงใน ทิพย์สิริ กาญจนวาสิ, 2557)

2.2.1 ทำความสะอาดอวัยวะเพศ

1) การทำความสะอาดประจำวัน

(1) ทุกครั้งที่อาบน้ำจะต้องปลิ้นหนังหุ้มปลายออกมา แล้วทำความสะอาดชำระคราบไคลที่หมักหมมอยู่ภายใต้หนังหุ้มปลายออก คราบไคลดังกล่าวมีคำเรียกว่า “จีเปือก” เพราะเป็นจีไคลที่เปียกๆ และเป็นปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดมะเร็งปากมดลูกได้

(2) ควรชำระล้างด้วยน้ำสะอาดเท่านั้น แต่ถ้าหมักหมม มีกลิ่นอาจจะใช้สบู่อ่อนๆ ด้วยก็ได้ หลังฟอกสบู่ควรล้างออกด้วยน้ำสะอาดจนหมด

(3) ทุกครั้งที่ถ่ายปัสสาวะควรถ่ายจนหมด อย่าให้หลงเหลือมาหยดในภายหลังเพราะอาจจะทำให้เกิดการหมักหมมได้ และเชื้อแบคทีเรียเจริญเติบโต

2) การทำความสะอาดภายหลังการมีเพศสัมพันธ์

(1) ทำเช่นเดียวกับการทำความสะอาดประจำวัน

(2) ในกรณีที่ใช้เจลหล่อลื่นช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ หลังจากเสร็จกิจแล้วควรชะล้างเจลหล่อลื่น ออกให้หมดด้วยน้ำสะอาด โดยปกติควรจะใช้เจลหล่อลื่นสูตรน้ำ เพราะทำความสะอาดและล้างออกได้ง่ายด้วยน้ำ ถ้าเป็นเจลหล่อลื่นที่มีน้ำมันเป็นพื้นฐานอาจจะทำให้เกิดการระคายเคืองได้

(3) ถ้ามีการสวมถุงยางอนามัยเพื่อการปลอดภัยของการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ควรจะถอดออกในขณะที่อวัยวะเพศยังคงแข็งตัวอยู่ ด้วยการใช้กระดาษทิชชู่อูหุ้มเวลาถอดอย่าให้ถูกมือ เพราะมืออาจมีแผลได้ และควรจะไปชะล้างทำความสะอาดด้วยน้ำสะอาดทันที ซึ่งจะช่วยให้เจลหล่อลื่นที่เคลือบมากับถุงยางอนามัยหลุดออกไปได้ง่าย

(4) ถ้าจะให้ดี การทำความสะอาดอวัยวะเพศก่อนมีเพศสัมพันธ์ก็ย่อมทำให้สะอาดปลอดภัย และทำให้การร่วมรักนั้นมีความสุขสมมากขึ้น

2.2.2 หลังจากอาบน้ำเสร็จ หรือหลังขับถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระควรทำความสะอาดอวัยวะเพศทุกครั้ง และซับให้แห้ง

2.2.3 สวมกางเกงในที่ไม่เปียกชื้น ไม่คับหรือรัดจนเกินไป

2.2.4 ไม่ใช้กางเกงในหรือผ้าเช็ดตัวร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจทำให้ติดเชื้อได้

2.2.5 ระวังอย่าให้อวัยวะเพศได้รับการกระทบกระเทือนแรงๆ เพราะจะทำให้เจ็บและอักเสบได้ และหากมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ เช่น คัน บวม มีหนองไหลออกมา ควรรีบไปพบแพทย์เพื่อทำการรักษา

2.2.6 เมื่อมีความต้องการทางเพศควรรหาทางออกที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น กีฬา ทำงานอดิเรก เป็นต้น

ดังนั้น การทำความสะอาดอวัยวะเพศอย่างสม่ำเสมอ นอกจากจะทำให้เกิดความสะอาดและไม่เป็นที่สะสมของเชื้อโรคแล้ว ยังสามารถป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย จึงควรมีการรักษาความสะอาดที่ถูกต้อง และมีความสามารถในการจัดการตนเองเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศได้อย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ

2.3 การมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย เป็นเป็นการใช้อวัยวะเพศชายของฝ่ายรุกสอดใส่เข้าไปในทวารหนักของฝ่ายรับ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักนี้จะไม่สามารถทำได้ เหมือนกับการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด เนื่องจากทวารหนักไม่มีน้ำหล่อลื่นเหมือนกับช่องคลอด หากไม่ได้รับการหล่อลื่นที่ดีก็มีความเสี่ยงที่จะทำให้ได้รับบาดเจ็บทั้งสองฝ่าย ซึ่งจะทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

ความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ดังที่กล่าวข้างต้นแล้วว่าทวารหนักเป็นอวัยวะส่วนที่ต่ออยู่กับลำไส้ใหญ่ ซึ่งเป็นอวัยวะที่มีความบางมากและการยืดขยายไม่ดีเหมือนช่องคลอด ทวารหนักนี้จึงอาจเกิดการฉีกขาดได้ง่ายจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างรุนแรงและอาจเป็นอันตรายถึงขั้นลำไส้ทะลุจนถึงเสียชีวิตได้ นอกจากนี้ยังมีอันตรายจากการอักเสบและติดเชื้อที่เกิดขึ้นได้โดยง่ายหากผนังทวารหนักเกิดการฉีกขาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเชื้อไวรัสเอดส์(AIDS) และแม้ว่าจะมีการป้องกันตนเองโดยการสวมถุงยางอนามัย (Condom) ระหว่างมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากช่องทวารหนักไม่มีน้ำหล่อลื่นที่เพียงพอจึงอาจจะทำให้ถุงยางอนามัยเกิดการฉีกขาดได้ในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์

ปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักอีกอย่างหนึ่งคือความเจ็บปวดและทรมานจากการร่วมรักทางประตูลัง จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าอวัยวะส่วนที่เรียกว่าทวารหนักนั้นไม่ได้ถูกสร้างหรือออกแบบมาเพื่อการมีเพศสัมพันธ์หรือการร่วมเพศโดยเฉพาะ หูดทวารหนักด้านในมักเกิดการฉีกขาดได้ง่ายทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดได้

2.4 โรคและอาการผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า หากชายรักชายจะมีเพศสัมพันธ์กัน จะมีฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สอดใส่อวัยวะเพศ หรือที่เรียกว่า ฝ่ายรุก และอีกฝ่ายเป็นผู้ใช้ทวารหนักเป็นผู้รองรับอวัยวะเพศ หรือที่เรียกว่า ฝ่ายรับ ดังนั้น จึงมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโรค หรือเกิดโรคต่างๆ ขึ้นได้ โดยในปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เริ่มจะพบมากขึ้น ในวัยรุ่นซึ่งจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การป้องกันตัวเองในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การที่เรา

มีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อ อาการของโรค การรักษา จะเป็นขั้นแรกของการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexual Transitional Disease : STD) สามารถติดต่อผ่านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีเกราะป้องกัน ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด ทางทวารหนัก หรือทางปาก โดยไม่สวมใส่ถุงยางอนามัย ซึ่งโรคทางเพศสัมพันธ์บางชนิดอาจไม่แสดงอาการใดๆเลย ซึ่งการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์นี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆตามมา โดยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สำคัญในประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

2.4.1 เอดส์ (Aids : Acquired Immunodeficiency Syndrome)

การติดเชื้อ Human Immunodeficiency Virus (HIV) ทำให้เกิดกลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่องที่เรียกว่า Acquired Immunodeficiency Syndrome หรือ เอดส์ ซึ่งเริ่มแพร่ระบาดไปทั่วโลกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ในประเทศไทย พบการติดเชื้อเอชไอวีครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 ในกลุ่มชายรักร่วมเพศ หญิงขายบริการทางเพศ และกลุ่มผู้ฉีดยาเสพติด หลังจากนั้นแพร่ระบาดไปยังชายรักร่วมเพศ หญิงทั่วไป และทารกที่ติดเชื้อจากครรภ์มารดา ความว่าขณะนี้ผู้ติดเชื้อประมาณ 1 ล้านคน (ศศิโสภิณ เกียรติบูรณกุล, 2557)

1) ธรรมชาติและการดำเนินของโรค

หลังจากเกิดการติดเชื้อแล้ว เชื้อไวรัสจะก่อให้เกิดพยาธิสภาพสำคัญต่อระบบภูมิคุ้มกันชนิดทีเซลล์โดยเฉพาะ helper T-lymphocyte หากไม่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสที่มีประสิทธิภาพ ผู้ป่วยจะมีการดำเนินโรคต่อไปจนกระทั่งเป็นเอดส์ และจะมีชีวิตอยู่ได้ประมาณ 7 – 10 ปีหลังจากได้รับเชื้อ ตัวบ่งการดำเนินโรคคือ ระดับของภูมิคุ้มกันต้านทานหรือจำนวนของ CD4 และปริมาณไวรัส (Viral load) ผู้ป่วยที่มีอัตราเฉลี่ยการลดลงของ CD4 มากและมีปริมาณไวรัสมาก จากมีการดำเนินของโรคอย่างรวดเร็ว โดยการดำเนินของโรคแบ่งได้เป็น 4 ระยะดังต่อไปนี้ (ศศิโสภิณ เกียรติบูรณกุล, 2557)

ระยะที่ 1 การติดเชื้อระยะเฉียบพลันหรือการติดเชื้อเอชไอวีปฐมภูมิ (Acute HIV infection หรือ Primary HIV infection) คือ ใน 2 - 4 สัปดาห์หลังการได้รับเชื้อ HIV จะมีอาการคล้ายไข้หวัด ต่อม่าน้ำเหลืองโต อาการต่างๆ เหล่านี้จะหายไปเองภายใน 1 - 2 สัปดาห์ โดยอาจมีอาการน้อยมากจนผู้ป่วยไม่สังเกต

ระยะที่ 2 ระยะที่ไม่แสดงอาการ (Asymptomatic HIV infection) เมื่อสิ้นสุดระยะการติดเชื้อปฐมภูมิ ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายจะสร้าง antibody ต่อเชื้อ HIV หลังการได้รับเชื้อประมาณ 6 – 8 สัปดาห์ ซึ่งจะทำให้ปริมาณไวรัสลดลงมาอยู่ที่ระดับหนึ่งและจะคงที่เป็นเวลาหลายปี ทำให้ผู้ป่วยจะไม่มีอาการใดๆเลย กาดตรวจร่างกายก็ไม่พบสิ่งที่ผิดปกติ ยกเว้น อาจค่า

ได้ต่อมน้ำเหลืองที่คอ และเมื่อทำการตรวจทางห้องปฏิบัติการ จะพบ antibody ที่จำเพาะกับเชื้อ HIV ซึ่งนำมาวินิจฉัยโรคในเวลาต่อมา

ระยะที่ 3 ระยะแสดงอาการ (Symptomatic HIV infection) ซึ่งในระยะนี้ จะมีการแบ่งตัวของไวรัสเพิ่มขึ้นและมีการทำลาย CD4 มากขึ้น ผู้ป่วยจะเริ่มมีอาการ เช่น เชื้อรา ในปาก (Oral Candidiasis) Oral hairy Luekoplakia (OHL) ไขเรื้อรัง น้ำหนักลดมากกว่าร้อยละ 10 ต่อมน้ำเหลืองโต อูจจาระร่วง อาจมีโรคติดเชื้อฉวยโอกาส เช่น วัณโรค หรือปอดอักเสบ (Pneumonia) หรืออาจมีภาวะอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อ เช่น ภาวะเกร็ดเลือดต่ำโดยไม่ทราบสาเหตุ (Idiopathic thrombocytopenic purpura : ITP)

ระยะที่ 4 ระยะแสดงอาการขั้นรุนแรงหรือเอดส์ (AIDS) ระยะนี้เป็น ระยะที่ภูมิคุ้มกันของร่างกายถูกทำลายลงมาก คือ เป็นผู้ที่มี CD4 น้อยกว่า 200 cell/mm^3 หรือมี ภาวะบ่งชี้ว่าเป็นเอดส์ และเมื่อ CD4 น้อยกว่า 100 cell/mm^3 ผู้ป่วยจะมีโอกาสติดเชื้อฉวยโอกาส บางอย่างหรือมีความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งบางชนิดเพิ่มขึ้น เป็นอาการสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องมา พบแพทย์

2) แนวทางการดูแลผู้ติดเชื้อผู้ป่วยเอดส์ที่สำคัญในปัจจุบัน

ในปัจจุบันมีแนวทางการดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์ 2 แนวทาง ดังนี้

(1) การป้องกันและรักษาโรคฉวยโอกาส ในกรณีที่ผู้ป่วยมีภาวะ ภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือป่วยด้วยโรคฉวยโอกาส (ที่สำคัญคือ หลายโรคป้องกันได้ และทุกโรค รักษาได้)

(2) การรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวี เพื่อลดปริมาณไวรัสในเลือดให้ น้อยที่สุดและควบคุมปริมาณไวรัสให้อยู่ในระดับต่ำนานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้ ระดับภูมิคุ้มกันสูงขึ้น ลดโอกาสที่จะป่วยเป็นโรคฉวยโอกาส

3) การป้องกันโรคเอดส์

ผู้ติดเชื้อเอดส์แต่ยังไม่มีอาการอาจมีชีวิตยืนยาวไปได้อีกหลายปี ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะเกิดการแพร่เชื้อเอดส์ได้ ดังนั้นจึงควรป้องกันตนเองไม่ให้มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

(1) งดการสำส่อนทางเพศ
(2) หากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่คู่อุปถัมภ์ของตนเอง ต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

(3) สตรีติดเชื้อไวรัสเอดส์ ควรขอคำแนะนำก่อนการตั้งครรภ์

(4) หลีกเลี่ยงการรับเลือดโดยไม่จำเป็น หากมีความจำเป็นต้องเป็นเลือด ที่ผ่านการทดสอบว่าปราศจากเชื้อไวรัสเอดส์แล้วเท่านั้น และจะปลอดภัยยิ่งขึ้น หากได้รับเลือดจาก ผู้ป่วยที่ไม่มีประวัติสำล่อนทางเพศ หรือติดยาเสพติด

(5) เลี่ยงการใช้ของมีคมร่วมกัน เช่น เข็มฉีดยา มีดโกน รวมทั้งการ ฟังเข็ม และเจาะหู สักยันต์ เป็นต้น

2.4.2 ซิฟิลิส (Syphilis)

โรคซิฟิลิส เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โรคหนึ่ง มีสาเหตุมาจากเชื้อ *Treponema pallidum* มีอันตรายเป็นโรคติดต่อที่สามารถทำให้เกิดโรคแก่ระบบต่างๆ ของร่างกาย ได้หลายระบบ เช่น ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบประสาท เป็นต้น นอกจากนี้ แม่ตั้งครรภ์ที่เป็นนี้จะสามารถถ่ายทอดโรคสู่ทารกในครรภ์ได้เรียกว่า ซิฟิลิสแต่กำเนิด

1) **ลักษณะทางคลินิก** ปรากฏอาการได้หลายลักษณะตามระยะของโรค ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะแผลริมแข็ง (Primary syphilis) แผลบริเวณอวัยวะเพศ มักมีแผลเดี่ยว แผลสะอาด ไม่เจ็บ บริเวณก้นแผลแข็งคล้ายกระดูก

ระยะที่ 2 ระยะออกผื่น (Secondary syphilis) มีผื่นได้ทั่วตัว มักมีผื่นที่ฝ่ามือ-ฝ่าเท้าร่วมด้วย ลักษณะผื่นส่วนใหญ่จะแดง อาจนูน มีสะเก็ด ไม่คัน อาจมีผมร่วง คิ้วร่วง หรือ ต่อมน้ำเหลืองโตทั่วตัวร่วมด้วย

ระยะแฝง (Early latent syphilis) ไม่ปรากฏอาการใด ตรวจพบโดยการตรวจโลหิต

2) การวินิจฉัย

การวินิจฉัยโดยทั่วไป จะทำการซักประวัติผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร่วมกับอาการอย่างน้อยหนึ่งอาการ ดังต่อไปนี้

(1) แผลบริเวณอวัยวะเพศ มักมีแผลเดี่ยว แผลสะอาด ไม่เจ็บ บริเวณก้น แผลแข็งคล้ายกระดูก

(2) มีผื่นได้ทั่วตัว มักมีผื่นที่ฝ่ามือ-ฝ่าเท้าร่วมด้วย ลักษณะผื่นส่วนใหญ่จะแดง อาจนูน มีสะเก็ด ไม่คัน

(3) ผมร่วง หรือคิ้วร่วง

(4) ต่อมน้ำเหลืองโต

ร่วมกับผลทางห้องปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้ ในการวินิจฉัย

(1) ตรวจน้ำเหลืองจากก้นแผล พบเชื้อ *T. pallidum*

(2) ตรวจน้ำเหลืองจากเลือด VDRL หรือ RPR ได้ผล reactive

(3) ตรวจน้ำเหลืองจากเลือด FTA-ABS หรือ TPHA ได้ผล reactive

3) การรักษา

การรักษาโดยแพทย์ จะเป็นการให้รับประทานยาปฏิชีวนะติดต่อกัน หรือการฉีดยาปฏิชีวนะอย่างใดอย่างหนึ่ง ร่วมกับการติดตามผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยมาตรวจรักษา ให้ความรู้ แนะนำการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง และให้การปรึกษาการตรวจ HIV ร่วมด้วย

หมายเหตุ : ประวัติเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

4) ชาย มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ใน 3 เดือนที่ผ่านมา หรือ มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ หรือชายบริการทางเพศใน 3 เดือนที่ผ่านมา หรือ มีประวัติป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไปในปีที่ผ่านมา

5) หญิง สามี/คู่นอน เป็นกามโรค หรือ สามี/คู่นอน หรือ ตัวผู้หญิงเอง มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ใน 3 เดือนที่ผ่านมา หรือ มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนคนใหม่ ใน 3 เดือนที่ผ่านมา หรือ มีประวัติป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ 1 ครั้ง ขึ้นไปในปีที่ผ่านมา

2.4.3 แผลริมอ่อน (Chancroid)

แผลริมอ่อนเป็น โรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เกิดจากเชื้อแบคทีเรียที่ชื่อว่า *Haemophilus Ducreyi* โรคนี้ติดต่อได้ง่าย แต่ก็สามารถรักษาให้หายขาด โรคนี้จะทำให้เกิดแผลที่อวัยวะเพศ และต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบโต บางครั้งมีหนองไหลออกมาที่เรียกว่าฝีมะม่วง หากไม่รักษาจะเป็นสาเหตุให้เกิดการติดเชื้อ HIV ได้ง่าย

1) ลักษณะทางคลินิก

เป็นแผลบริเวณอวัยวะเพศ เริ่มต้นด้วยตุ่มแดง ลูกกลมเป็นตุ่มหนอง และมักแตกเป็นแผล อาจมีแผลเดียวหรือหลายแผล ลักษณะแผลจะมีขอบนูน ก้นแผลมีเศษเนื้ออยู่สีเหลือง แผลนี้หากสัมผัสจะรู้สึกเจ็บ อาจพบต่อมน้ำเหลือง บริเวณขาหนีบบวมโต หรืออักเสบเป็นฝีร่วมด้วย

2) การวินิจฉัย

การวินิจฉัยโดยทั่วไป จะทำการซักประวัติผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร่วมกับลักษณะทางคลินิกของโรค รวมทั้งผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ คือ เมื่อย้อม gram's stain หรือ Unna Papanheim พบ gram negative coccobacilli ซึ่งเรียงตัวเป็นแนวยาวคล้ายฝูงปลา (school of fish)

3) การรักษา

แพทย์จะทำการรักษาโดยการให้ยาปฏิชีวนะแบบฉีดหรือแบบรับประทาน ร่วมกับ ติดตามผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยภายใน 3 เดือนก่อนมีอาการมาตรวจรักษา ให้ความรู้ และแนะนำการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง รวมถึงการตรวจโลหิตเพื่อค้นหาโรคซิฟิลิส และให้การปรึกษาการตรวจ HIV อีกด้วย

2.4.4 โรคหนองใน (*Gonorrhea, Gonococcal Urethritis*)

โรคหนองใน (*Gonorrhea*) เป็นโรคติดเชื้อที่สามารถแพร่จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้จากการมีเพศสัมพันธ์ เกิดจากเชื้อ *Neisseria gonorrhoeae* ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่เจริญได้ดีในที่ชื้น และที่อบอุ่นของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ ตั้งแต่ปากมดลูก มดลูก ปีกมดลูก ท่อปัสสาวะ (ทั้งหญิงและชาย) นอกจากนี้ยังสามารถเจริญในที่อื่นๆ ได้ เช่น เยื่อช่องปาก คอ ตา ทวารหนัก เป็นต้น

1) ลักษณะทางคลินิก

(1) ชาย ปัสสาวะแสบขัด มีหนองหรือมูกหนองจากท่อปัสสาวะ บางรายอาจไม่มีอาการ

(2) หญิง ตกขาวเป็นหนอง หรือมูกปนหนอง อาจมีปัสสาวะแสบขัดปวดท้องน้อย บางรายอาจไม่มีอาการ

2) การวินิจฉัย

(1) มีการวินิจฉัยโดยทั่วไป จะทำการซักประวัติผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร่วมกับมีอาการอย่างน้อยหนึ่งอาการ ได้แก่ มีหนองหรือมูกหนองจากท่อปัสสาวะ ในผู้หญิงอาจมีตกขาวเป็นหนองหรือมูกปนหนอง หรือมีปัสสาวะแสบขัด ร่วมกับมีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

ก. Gram's stain ของหนอง มูกหนอง หรือสิ่งที่ส่งเก็บจากท่อปัสสาวะหรือปากมดลูก พบ intracellular gram negative diplococci

ข. ผลการเพาะเชื้อ ด้วย Modified Thayer Martin Media หรือ media อื่นๆ ที่สามารถเพาะเชื้อ *N. Gonorrhoeae* ภายใต้ CO₂ พบเชื้อ *N. Gonorrhoeae*

3) การรักษา

แพทย์จะทำการรักษาโดยการฉีดยาปฏิชีวนะเข้าสู่กล้ามเนื้อ ร่วมกับ ติดตามผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยภายใน 3 เดือนก่อนมีอาการมาตรวจรักษา ให้ความรู้ และแนะนำการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง รวมถึงการตรวจโลหิตเพื่อค้นหาโรคซิฟิลิส และให้การปรึกษาการตรวจ HIV อีกด้วย

2.4.5 หนองในเทียม (*Non-Gonococcal Urethritis: NGU*)

หนองในเทียม (*Chlamydia infection*) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พบบ่อย มีสาเหตุจากการติดเชื้อแบคทีเรียที่มีชื่อเรียกว่า *Chlamydia trachomatis* โรคหนองในเทียมมักจะไม่มีปรากฏอาการให้เห็นอย่างชัดเจน แต่มักจะก่อให้เกิดการทำลายระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิงอย่างมาก จนอาจทำให้เกิดภาวะมีบุตรยาก ในผู้ชายอาการที่อาจพบได้ คือมีน้ำลักษณะคล้ายหนองไหลออกจากอวัยวะเพศได้

1) ลักษณะทางคลินิก

(1) ชาย มีอาการปัสสาวะแสบขัด หรือคันในท่อปัสสาวะ อาจมีมูกใสหรือขุ่นจากท่อปัสสาวะ บางรายอาจไม่มีอาการ

(2) หญิง ส่วนใหญ่ไม่มีอาการ แต่อาจมีอาการตกขาวผิดปกติ มีหนองหรือมูกหนองจากปากมดลูก หรือคันบริเวณปากช่องคลอดได้

2) การวินิจฉัย

มีการวินิจฉัยโดยทั่วไป จะทำการซักประวัติผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร่วมกับมีอาการอย่างน้อยหนึ่งอาการ ดังต่อไปนี้

(1) ชาย มีมูกใส หรือมูกขุ่น จากท่อปัสสาวะ หรือมีปัสสาวะแสบขัดหรือคันในท่อปัสสาวะ

(2) หญิง มีมูก หรือมูกหนองจากปากมดลูก หรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยโรคหนองในเทียม โดยไม่ได้ป้องกัน

ร่วมกับผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

(1) ชาย ย้อม gram's stain จากมูกหรือสิ่งที่เก็บจากท่อปัสสาวะ ไม่พบ intracellular gram negative diplococci แต่พบเม็ดเลือดขาว PMN ≥ 5 ตัว/oil field

(2) หญิง ไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจน เนื่องจากจำนวนเม็ดเลือดขาว PMN บริเวณปากมดลูกในผู้หญิงแปรเปลี่ยนตาม menstruation cycle หรือ

เพาะเชื้อจากมูก หรือสิ่งที่เก็บจากท่อปัสสาวะ พบเชื้อ *Chlamydia trachomatis* โดยไม่พบการติดเชื้อ *N. gonorrhoeae*

3) การรักษา

แพทย์จะทำการรักษาโดยการให้รับประทานยาปฏิชีวนะ ร่วมกับติดตามผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยภายใน 3 เดือนก่อนมีอาการมาตรวจรักษา ให้ความรู้ และแนะนำการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง รวมถึงการตรวจโลหิตเพื่อค้นหาโรคซิฟิลิส และให้การปรึกษาการตรวจ HIV อีกด้วย

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของชายรักชายนั้น มีเพียงวิธีเดียวคือ การใช้ถุงยางอนามัย ใส่ที่อวัยวะเพศของฝ่ายรุกก่อนมีเพศสัมพันธ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ถุงยางอนามัย เป็นอุปกรณ์คุมกำเนิด ที่นิยมใช้กันมากที่สุดในขณะร่วมเพศ ทำด้วยวัสดุจากยางพารา หรือ โพลียูรีเทน โดยมีทั้งแบบสำหรับผู้ชายและผู้หญิง ส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายใช้โดยใช้ สวมครอบอวัยวะเพศชายที่กำลังแข็งตัวก่อนร่วมเพศ โดยเมื่อฝ่ายชายหลั่งน้ำอสุจิแล้ว น้ำอสุจิจะถูกเก็บไว้ในถุงยางอนามัย ช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ และยังช่วยป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ซิฟิลิส หนองใน และ เอชไอวีได้ด้วย

การเก็บรักษา

ถุงยางอนามัยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำยางธรรมชาติ ซึ่งจะเสื่อมสภาพได้ด้วยตัวของมันเอง เมื่อระยะเวลาผ่านไป แต่จะเสื่อมสภาพได้มากขึ้นหากมีการเก็บรักษาอย่างไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีอากาศร้อนชื้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ถุงยางอนามัยเสื่อมสภาพก่อนถึงระยะเวลาที่กำหนด จึงควรมีวิธีการเก็บรักษาอย่างถูกต้อง ดังนี้

1. ไม่ควรเก็บรักษาในที่ที่มีความชื้นสูง ในที่ร้อนหรือสัมผัสโดยตรงกับแสงแดดหรือแสงฟลูออเรสเซนต์
2. ไม่ควรเก็บถุงยางอนามัยไว้ในช่องเก็บของในรถยนต์เนื่องจากมีโอกาสได้รับความร้อนสูงเป็นระยะเวลานาน
3. ไม่ควรเก็บในลักษณะที่ไม่เหมาะสม เช่น ในกระเป๋าสตางค์ หรือ กระเป๋ากางเกงด้านหลัง เพราะจะมีการกดทับ ทำให้ถุงยางอนามัยฉีกขาดได้ง่าย

ข้อควรระวัง

ระยะเวลา การใช้ถุงยางอนามัยต้องใช้เพียงครั้งเดียวแล้วทิ้งห้ามนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้แต่ละชิ้นไม่ควรนานเกิน 30 นาทีเพราะหากใช้เป็นระยะเวลานานความแข็งแรงและความทนทานของถุงยางอนามัยอาจลดลงและทำให้ถุงยางอนามัยรั่วได้

การใช้ร่วมกับสารหล่อลื่น การผลิตถุงยางอนามัยโดยปกติแล้วจะมีการเติมสารหล่อลื่นด้วย สารหล่อลื่นที่ใช้เป็นชนิดที่มีน้ำหรือซิลิโคนเป็นตัวละลาย เช่น กลีเซอริน เควาย เจลลี่ ในกรณีที่ผู้ใช้พึงพอใจให้มีการหล่อลื่นเพิ่มขึ้นโดยใช้สารหล่อลื่นมาทาถุงยางอนามัยเพิ่มนั้น ควรหลีกเลี่ยงการใช้สารหล่อลื่นประเภท น้ำมันพืช น้ำมันแร่ เช่น บีโตรีเลียมเจลลี่ น้ำมันทาผิว น้ำมันปรุงอาหาร ฯลฯ เนื่องจากน้ำมันจะไปทำปฏิกิริยากับยาง และสามารถทำให้ถุงยางอนามัยเสื่อมสภาพและมีรูรั่วได้

การใช้ถุงยางอนามัยชนิดพิเศษ ปัจจุบันพบว่ามีการจำหน่ายถุงยางอนามัยชนิดพิเศษเช่น มีการฝังมุก มีขนม้แวซม มีฟองน้ำ หรือมีขอบตาแพะ ถุงยางอนามัยเหล่านี้เป็นการลักลอบผลิตหรือนำเข้า โดยมีได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ถุงยางอนามัยเหล่านี้ไม่มีคุณสมบัติในการคุมกำเนิดหรือป้องกันโรคแต่อย่างใด ผู้ใช้ส่วนใหญ่จะมุ่งหวังเพียงเพื่อสร้างความสุขและความพอใจให้แก่คู่นอนเพิ่มขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้หญิงจะได้รับความเจ็บปวดระคายเคืองมากกว่า และอาจก่อให้เกิดโอกาสในการติดเชื้อเพิ่มขึ้น จึงควรหลีกเลี่ยงการใช้ถุงยางอนามัยประเภทนี้

ผู้ชายบางท่านมีเทคนิคพิเศษในการใช้ถุงยางอนามัย เช่น การใส่หลาย ๆ ชั้นเพื่อป้องกันโรคหรือเพิ่มขนาด ซึ่งจะไม่มีผลเสียใด ๆ และสามารถลดความเสี่ยงจากการแตกของถุงยางอนามัยได้ แต่สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขนาดนั้น จะไม่สามารถเพิ่มได้มากเท่าใดนัก เพราะถุงยางอนามัยแต่ละชั้นบางมาก ๆ แต่จะทำให้เกิดความสั่นเปลือ้ง และความรู้สึกที่ได้รับลดลง นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการนำถุงยางอนามัยมาใส่หลาย ๆ ชั้น โดยซ้อนกันแบบให้มีลอนเป็นระยะ ๆ การใช้ในลักษณะดังกล่าว เป็นการใช้ที่ไม่เหมาะสมเช่นกันเนื่องจากจะทำให้เกิดลักษณะพื้นผิวที่ไม่เรียบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระคายเคืองหรือเจ็บปวดแก่เพศหญิงได้

การมีเพศสัมพันธ์โดยมีการป้องกันใช้ถุงยางอนามัยที่มีคุณภาพยังไม่หมดอายุ มีการสวมและ ถอดถุงยางอนามัย อย่างถูกวิธีรวมทั้งเลือกใช้น้ำหล่อลื่นที่เหมาะสม สามารถป้องกันเอดส์ได้แน่นอนเกือบ 100% ถ้าถุงยางไม่หลุด รั่ว ฉีกขาดและไม่มีบาดแผลบริเวณ อวัยวะเพศ ที่ไปสัมผัสสารคัดหลั่งจาก อีกฝ่ายหนึ่ง ก็เชื่อมั่นได้เต็มที่

วิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกวิธี

วิธีการใช้ถุงยางอนามัย เป็นวิธีที่สำคัญในการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง และจะทำให้ถุงยางอนามัยมีประสิทธิภาพในการคุมกำเนิดและการป้องกันโรคต่างๆ ได้อย่างมาก ก่อนใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งจึงควรศึกษาวิธีการใช้อย่างละเอียด

วิธีการใช้ถุงยางอนามัย

1. ผู้ที่ใช้ต้องใส่และถอดให้ถูกวิธี โดยให้ใส่เมื่ออวัยวะเพศแข็งตัวเต็มที่เท่านั้น

2. บีบปลายกะเปาะไล่ลมแล้วสวมลงบนอวัยวะเพศรูดลงมาจนสุด

3. เมื่อเสร็จการร่วมเพศ ต้องรีบดึงอวัยวะเพศออกขณะยังแข็งตัวอยู่ มิฉะนั้นถุงยางอาจจะหลุดอยู่ในช่องคลอดได้

4. ต้องดึงออกโดยมิให้น้ำอสุจิไหลออกมาอยู่บริเวณอวัยวะเพศหญิง

5. มีถุงยางอนามัยสำรองเตรียมพร้อมไว้เสมอ

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นมีหลายโรค แต่โรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ คือ โรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่อันตรายที่สุด เป็นโรคที่ทำลายภูมิคุ้มกันของร่างกายผู้ติดเชื้อ ทำให้สามารถติดเชื้อก่อโรคอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น และการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ทุกโรค มีความจำเป็นต้องตรวจเพื่อหาโรคเอดส์ด้วยทุกครั้ง เพราะโรคเหล่านี้มักจะอยู่ในแหล่งรังโรคติดเดียวกัน และการมีการติดต่อทางเดียวกันในคือ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันหรือป้องกันไม่ถูกวิธีนั่นเอง

จากการศึกษาในหัวข้อความรู้เกี่ยวกับสุขภาพของวัยรุ่นชายรักชายนี้ ทำให้ทราบถึงกายวิภาคของอวัยวะเพศที่ใช้ในการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย สุขปฏิบัติที่ถูกต้องการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะเป็นการนำมาวิเคราะห์ลักษณะของชายรักชายที่จะที่เกี่ยวข้องกับตัวตนของชายรักชายแต่ละบุคคล

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว (Adjustment)

ทุกชีวิตบนโลกจะดำรงอยู่ได้ต้องอาศัยการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ ภาวะเศรษฐกิจ สภาพจราจร ปัญหามลภาวะ ความทุกข์ และความผิดหวังต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน สังคมไทยของเรามีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว มีการพัฒนาที่เน้นหนักด้านวัตถุนิยมค่อนข้างมาก แล้วให้ความสำคัญทางด้านจิตใจน้อยลง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลมากขึ้นแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ผู้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ย่อมเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนผู้ที่ไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ย่อมจะมีความทุกข์ ความเครียด และอาจเกิดปัญหาโรคจิตโรคประสาทตามมาดังจะพบได้ว่า ปัญหาสุขภาพจิตของสังคมไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มสูงขึ้น(อะริยา เลาสุร โยธิน,2551)

ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ปัญหาเรื่องสุขภาพจิตสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งแต่ละคนก็จะมีจัดการที่แตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเชื่อหรือค่านิยมในช่วงนั้น ที่จะผลักดันให้เกิดการแก้ปัญหา ซึ่งในหัวข้อทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตและการปรับตัวนี้ จะศึกษาถึงความหมาย สาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหาแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 การปรับตัว

3.1.1 ความหมายของการปรับตัว

ชาลส์ ดาร์วิน (Charles Robert Darwin) เป็นผู้เริ่มใช้คำว่า “การปรับตัว” (Adaptation) ในทฤษฎีว่าด้วยการวิวัฒนาการใน ค.ศ. 1859 โดยได้สรุปความคิดว่าสิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายได้เท่านั้น ที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ต่อมานักจิตวิทยาได้นำคำว่าปรับตัวมาใช้ในความหมายทางจิตวิทยาโดยเปลี่ยนมาใช้คำว่า Adjustment ในการศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาทั้งในแง่ชีววิทยาและจิตวิทยา ในแง่ชีววิทยา ได้แก่ การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของร่างกาย ส่วนในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของจิตใจ

ปัจจุบัน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ การปรับตัว ไว้ดังต่อไปนี้

โคลแมน (Coleman,1981) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตน ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะกับสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นอยู่

เบอร์นาร์ด (Bernard,1960) ให้ความหมายของการปรับตัวว่าเป็นการที่บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับตนเองและโลกภายนอกได้อย่างดี ความพึงพอใจ ความแจ่มใสอย่างสูงสุด มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพสังคม มีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงของชีวิต

สุชา จันทรเอม (2540) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ขบวนการที่บุคคลได้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมของเขา

มาร์ลล์ และจาไมสัน (Malm and Jamison, 1952 อ้างถึงใน วิชาพร มาพบสุข, มปป. : 435) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง วิธีการที่คนเราประพฤติเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตัวเองในสภาพแวดล้อมซึ่งบางครั้งส่งเสริม บางครั้งขัดขวาง และบางครั้งสร้างความทุกข์ทรมานให้แก่เรา

จากทัศนะของนักวิชาการหลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิมเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ตามความเป็นจริง

3.1.2 สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดการปรับตัว

บุคคลจำเป็นต้องปรับตัวตามสภาพการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องของในชีวิตของตนเองตลอดเวลา ดังนั้น สภาพการณ์ที่ทำให้บุคคลต้องปรับตัว จะสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

คือ ความคับข้องใจ ความขัดแย้งในใจ และความกดดัน (โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ , 2533 : 272) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ความคับข้องใจ (Frustration)

ความคับข้องใจ (Frustration) หมายถึง สภาพทางจิตใจ หรือความรู้สึกที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากความปรารถนาที่เรามุ่งหวัง หรือสิ่งที่เราปรารถนานั้นถูกขัดขวาง ทำให้เราไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ทุกๆ ชีวิตไม่สามารถตอบสนองความปรารถนา หรือความต้องการของตนเองได้ทุกประการ ทั้งนี้เพราะว่าชีวิตแต่ละชีวิตจะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ นานับประการ อุปสรรคต่างๆ นี้ บางสิ่งบางอย่างอาจจะเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น โดยตรง แต่บางสิ่งบางอย่างอาจจะเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น สิ่งแวดล้อม ระเบียบ ประเพณี หรือแม้กระทั่งศาสนา ฯ ล ฯ และในบางโอกาส อุปสรรคบางอย่างนั้น เราสามารถผ่านพ้น หรือเอาชนะได้ง่ายๆ แต่อุปสรรคบางอย่างกลับมีอิทธิพล และขัดขวางความต้องการ หรือความพยายามของเรา ผลสืบเนื่องที่เราจะได้รับคือ ความหงุดหงิด ภาวะท้อถอยใจ กลุ้มใจ ฯ ล ฯ ภาวะต่างๆ ดังกล่าวนี้เรียกว่า ความคับข้องใจนอกจากนี้ระดับของความคับข้องใจนั้น มีทั้งระดับที่รุนแรง และไม่รุนแรงแต่ทราบได้ก็ตามที่เราเกิดความคับข้องใจ ความคับข้องใจที่เกิดขึ้นนั้น โดยมากจะกลายเป็นตัวคุกคามต่ออารมณ์ จิตใจ ร่างกาย

2) สาเหตุของความคับข้องใจ

ความคับข้องใจเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากความปรารถนา ความต้องการแรงจูงใจ หรือสิ่งที่บุคคลมุ่งหวังถูกขัดขวาง อันเป็นผลให้บุคคลนั้นไม่สมประสงค์ ไม่บรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาสาเหตุของความคับข้องใจแล้ว สามารถจะแบ่งสาเหตุที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจได้ 2 ประการคือ

(1) สาเหตุส่วนบุคคล ได้แก่ ลักษณะของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมถึงลักษณะทางร่างกาย และลักษณะทางจิตใจ ซึ่งจะแยกอธิบายเป็นข้อๆ ดังนี้

ก. สำหรับลักษณะทางร่างกายที่ก่อให้เกิดบุคคลบางคนเกิดความคับข้องใจนั้น ได้แก่ความบกพร่องทางร่างกาย ความพิการทางร่างกาย การเป็นโรคชนิดใดชนิดหนึ่งประจำ และยากแก่การ รักษาให้หายขาดได้ ระดับเชาวน์ปัญญาต่ำ มีศักยภาพ และความสามารถไม่เพียงพอ ตลอดทั้งการขาดวินัยของตนเอง (Self – discipline) เป็นต้น หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีลักษณะดังกล่าวนี้ ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดบุคคลนั้นต้องประสบกับความคับข้องใจได้

ข. ส่วนลักษณะทางจิตใจที่เป็นอุปสรรคขัดขวางบุคคลไม่ให้บรรลุในสิ่งที่ปรารถนา และทำให้บุคคลไม่สามารถพัฒนาตนได้

(2) สาเหตุของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางสังคม สำหรับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นสาเหตุของความคับข้องใจ ได้แก่ สถานที่อยู่อาศัย

สถานที่ทำงาน ตลอดทั้ง อุทกภัย วาตะภัย อัคคีภัย หรืออุบัติเหตุต่างๆ ฯลฯ ส่วนสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจ แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้แก่ ความล่าช้าของระบบงาน หรือการทำงานของหน่วยงานที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดไปติดต่อกัน ทำให้บุคคลที่ไปติดต่อนั้น เกิดความอึดอัดใจ ไม่ทันใจ และคับข้องใจ หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบุคคลบางคน อันเป็นเหตุให้เขาไม่สามารถ จะให้การสนับสนุนค้ำจุนตนเอง หรือบุคคลอื่นได้ ฯลฯ

(3) ความคับข้องใจในสังคม ความคับข้องใจในสังคมปัจจุบันที่พบเสมอนั้นส่วนมากจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ แตกต่างกันไป สำหรับในสังคมของเรานั้นสภาพการณ์ต่างๆ ต่อไปนี้ก่อให้เกิดความคับข้องใจได้

ก. ความเชื่องช้า ยืดขาด ล่าช้า ปัจจุบันเราจะมีความรู้สึกว่าเวลาเป็นเงินเป็นทอง แต่ในบางครั้งเราจำเป็นต้องรอ ซึ่งอาจจะทำให้ไม่ทันใจ ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ ความคับข้องใจ ตัวอย่าง งานบางประเภท จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลอื่น จึงจะสำเร็จได้ด้วยดี แต่บุคคลบางคนจะรอไม่ได้ ขาดความอดทนต่อสภาพการณ์ดังกล่าว หรือหากใครสักคนหนึ่งต้องการจะซื้อสิ่งของที่เขาต้องการอย่างยั้งส่งอย่างหนึ่ง แต่หากเขาจะต้องสะสมเงินให้ได้จนครบตามจำนวนของราคาส่งของชนิดนั้นๆ ก็ไม่ทันใจเขา หรือหากเขาจะซื้อด้วยการผ่อนส่ง เขาก็ไม่แน่ใจว่าจะมีเงินพอเพียงที่จะผ่อนส่งได้ หรือไม่ ความต้องการอย่างยั้งเกี่ยวกับสิ่งของนั้นๆ สามารถจะก่อให้เกิดความคับข้องใจแก่บุคคลนั้นได้ หรือนักศึกษาชายบางคนต้องการจะแต่งงานในขณะที่เขายังไม่สำเร็จการศึกษา และเขาก็ไม่สามารถจะกระทำตามความต้องการของเขาได้ เพราะเขาจะต้องเผชิญกับอุปสรรคด้านการครองชีพ และไม่ได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดความคับข้องใจแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ หากบุคคลนั้นไม่สามารถจะรอ หรือไม่สามารถจะยืดเวลาให้แก่สิ่งที่เขาปรารถนานั้นได้ สำหรับในเรื่องนี้นั้น สุภาษิต ที่กล่าวไว้ว่า “ช้าๆ ได้พร้าเล่มงาม” นั้น อาจจะช่วยให้บุคคลนั้นได้ตระหนักในคุณค่าของกาลเวลาได้มาก ยิ่งขึ้น

ข. ความไม่มี หรือการขาด ชีวิตทุกชีวิตหาใช่จะสมบูรณ์เพรียกรวมเหมือนกันทุกประการไม่ บางชีวิตอาจจะสมบูรณ์พร้อมไปด้วยทุกสิ่งทุกอย่าง และมีแต่ความสมบูรณ์พูนสุข ในขณะที่บางชีวิตนั้นต้องเผชิญต่อความไม่มี หรือขาดการสนับสนุนเอื้อเฟื้อส่งเสริม ขาดทั้งในเรื่องอาหาร ที่พำนักอาศัย ยารักษาโรค ตลอดทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญแก่ชีวิต แต่บุคคลบางคนกลับขาดในด้านความสมบูรณ์ทางร่างกาย หรือต้องเผชิญต่อความพิการของตนเอง หรือความจำกัดของศักยภาพของตนเอง ฯลฯ การขาด หรือไม่มีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ รวมทั้งการขาดในเรื่องความรัก สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ทั้งระดับครอบครัว หรือสังคม ตลอดทั้งความไม่พอใจสิ่งที่มีอยู่ในมือ ล้วนแต่ทำให้เกิดความคับข้องใจได้ทั้งสิ้น

ค. การสูญเสีย การสูญเสียต่างๆ ต่อไปนี้ สามารถทำให้เกิดความคับข้องใจได้ เช่น การสูญเสียความรัก บุคคลที่รัก มิตรภาพ วัตถุสิ่งของที่มีคุณค่า เงินทอง อิศราภาพ ความมีชื่อเสียง ความไว้วางใจ ฯ ล ฯ หากบุคคลใดต้องเผชิญกับการสูญเสียต่างๆ ดังกล่าวนี้ และบุคคลนั้น ขาดสติ สัมปชัญญะ ที่จะควบคุมตนเอง หรือตระหนักในข้อควรจะเป็น ได้แล้ว บุคคลนั้นก็มักจะต้องเผชิญกับความคับข้องใจในที่สุด

ง. ความพ่ายแพ้ ปราศัย ความไม่สมหวัง การไม่ประสบความสำเร็จ ในสิ่งที่ปรารถนา สามารถก่อให้เกิดความคับข้องใจแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ หากว่าเขาไม่สามารถ จะพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุผลในเรื่องนั้นๆ ได้ อีกทั้งอาจจะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึก ไม่ปลอดภัย เกิดความรู้สึกด้อย ท้อถอย เกิดความกลัวที่จะเผชิญ หรือ มีชีวิตอยู่ต่อไป และในที่สุดก็ อาจจะเกิดความรู้สึกอ้างว้าง เปล่าเปลี่ยว และมีแต่ความสิ้นหวังเกิดขึ้น

จ. การปราศจากความหมาย สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของความคับข้องใจนั้น เป็นผลมาจากความไม่สามารถประสบผลสำเร็จในสิ่งที่แสวงหาที่จะช่วยทำให้ชีวิตมีความหมาย หรือบรรลุสิ่งที่ปรารถนา ตัวอย่าง นักเรียนบางคนต้องออกเรียนกลางคัน และไม่มีโอกาสจะกลับมาศึกษาต่อ หากเขาไม่สามารถเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดกับตัวเขา เขาอาจจะเกิดความสิ้นหวัง หมดอาลัยตายยาก สิ้นความมานะพยายาม หรืออาจจะซัดเซพเนจร ปล่อยชีวิตให้หมดไปวันๆ หรือผู้สูงอายุบางท่านหากไม่ได้รับการเหลียวแล เอาใจใส่จากลูกหลาน อาจจะเกิดความเศร้า ว่าเหว่ เกิดความรู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง จึงอยู่ไปวันๆ เพื่อรอความตายเท่านั้น หรือแม้แต่ชีวิตสมรสที่ปราศจากความสุข ความเห็นอกเห็นใจ และเอาใจใส่ซึ่งกัน และกัน อาจจะเป็นสาเหตุของความคับข้องใจ สำหรับบุคคลหลายๆ คน โดยเฉพาะบุคคลที่ต้องอาศัยรายได้ที่ได้รับจำนวนจำกัด

3.1.3 ความขัดแย้งในใจ (Conflict)

ความขัดแย้ง (conflict) หมายถึง สภาวะการณ์ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมีความขัดแย้งในตนเอง เมื่อต้องเผชิญต่อสภาวะการณ์นั้นๆ โดยบุคคลนั้น จะเกิดความลำบากใจ หนักใจ หรืออึดอัดใจในการตัดสินใจ ตกลงใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสภาวะการณ์ที่เขาเผชิญอยู่นั้น โดยสิ่งต่างๆ ในสภาวะการณ์นั้นๆ เขาอาจจะชอบมากเท่าๆ กัน หรือชอบน้อยมากทั้งหมด หรือไม่ชอบทั้งหมด

1) สาเหตุของความขัดแย้ง

(1) ความขัดแย้งบวก - บวก (Approach – Approach Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลต้องเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากของสองอย่างหรือมากกว่าสองอย่างที่เขาชอบ เปรียบเทียบได้กับสำนวนไทยที่ว่า “รักพี่เสียดายน้อง” เช่น อยากดูภาพยนตร์ และทานอาหาร

ญี่ปุ่นด้วย แต่เงินมีจำกัดต้องเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ปกติแล้วความขัดแย้งบวก - บวก เป็นสิ่งที่ไม่มีปัญหามากนัก บุคคลสามารถเลือกตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งได้ง่ายกว่าความขัดแย้งชนิดอื่น

(2) ความขัดแย้งลบ - ลบ (Avoidance – Avoidance Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลต้องเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากของสองอย่างหรือมากกว่าสองอย่างที่เขามิชอบ ไม่ปรารถนาเปรียบเทียบได้กับสำนวนไทยที่ว่า “หนีเสือปะจระเข้” เช่น ต้องเลือกระหว่างจะทนปวดฟันต่อไปหรือเจ็บตัวจากการถอนฟัน ไม่อยากทำงานเสี่ยงภัยแต่ถ้าไม่ทำก็ไม่มียังจะกิน

(3) ความขัดแย้งบวก - ลบ (Approach – Avoidance Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งทีบุคคลจะเลือกนั้นมีส่วนที่ชอบและไม่ชอบผสมผสานกันอยู่ เช่น อยากทานหนังไก่แต่กลัวไขมันในเลือดสูง อยากเปลี่ยนรถยนต์คันใหม่แต่ก็ไม่อยากมีหนี้สินเพิ่มอยากทำงานได้เงินแต่ก็กลัวเรียนไม่จบ เป็นต้น

(4) ความขัดแย้งทั้งชอบและไม่ชอบในตัวเลือกทั้งคู่ (Double Approach – Avoidance Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อต้องเลือกระหว่างของสองสิ่งที่มีทั้งที่ชอบและไม่ชอบเช่น จะเลือกไปทำงานที่บริษัทไหนดี บริษัท ก. เงินเดือนสูงมาก แต่อยู่ไกลบ้าน และต้องทำวันเสาร์ด้วย บริษัท ข. เงินเดือนไม่สูงมากนัก แต่อยู่ใกล้บ้าน และได้หยุดวันเสาร์ด้วยจะเห็นได้ว่าความขัดแย้งทั้งชอบและไม่ชอบในตัวเลือกทั้งคู่นี้ ตัวเลือกแต่ละตัวมีทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวเอง จึงทำให้เลือกลำบาก ไม่มีตัวเลือกใดที่ดีหมดหรือเลวหมด เมื่อเราต้องพบสภาพตัวเลือกเช่นนี้ ทางออกที่ดี คือ ควรชั่งน้ำหนักตัวเลือกแต่ละตัว คือเปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสียของตัวเลือกแต่ละตัวโดยละเอียด ซึ่งอาจเขียนลงไปกระดาษว่าในตัวเลือกแต่ละตัวมีจุดเด่น จุดด้อยอะไร และนำมาเปรียบเทียบกันในส่วนสุดท้าย จะทำให้การเลือกเป็นไปได้ง่ายเข้า และลดความขัดแย้งในใจลงไปโดยไม่ลำบากใจจนเกินไปนัก

และปัจจุบัน ยังมีความขัดแย้งที่สืบเนื่องมาจากความปรารถนาทางเพศ และข้อห้ามข้อจำกัดเกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศนั้นๆ เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคมที่แตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น บุคคลบางคน เมื่อมีความปรารถนาทางเพศเกิดขึ้น แต่เขาก็ไม่สามารถสนองความปรารถนาของเขาได้ เพราะข้อห้ามบางประการที่เกี่ยวกับทางเพศที่เขาต้องการยึดถือปฏิบัติ ซึ่งผลปรากฏว่า ทำให้เขาเกิดความขัดแย้งในตนเองที่จะต้องเลือกระหว่างสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ในสังคมปัจจุบัน บุคคลต้องเผชิญกับความขัดแย้งในใจที่ต้องเลือกตัวเลือกที่ดีพอกัน ไม่ดีพอกัน หรือมีทั้งดีและไม่ดีในตัวมันเอง ซึ่งทำให้ยากต่อการตัดสินใจ ทำให้บุคคลต้องปรับตัวในการเลือกปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ความขัดแย้งในใจนี้ถ้าแก้ไขไม่สำเร็จ อาจมีผลทำให้บุคคลนั้นมีความวิตกกังวลสูง กลายเป็นคนเครียดและก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

3.1.4 ความกดดัน (Pressure)

ความกดดัน (Pressure) หมายถึง สภาพการณ์บางประการที่ผลักดัน หรือ เร็วหรือช้า หรือบังคับให้บุคคลจำเป็นต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความกดดันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม และการปรับตัวของแต่ละบุคคล ตัวอย่าง หากเราทราบว่า บิคารมารดาของเราต้องอุทิศแรงกายแรงใจหาทุนทรัพย์มาส่งเสียให้เราเล่าเรียน และบิคารมารดาก็คาดหวังว่า เราจะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ความรู้สึกนี้ อาจจะทำให้เราตั้งใจ เล่าเรียน ไม่ทำสิ่งใดให้บิคารมารดาเสียใจ แม้แต่อยากจะเกเร หรือหนีเรียนก็ไม่พยายามกระทำ เพราะยังนึกถึงพระคุณของบิคารมารดา ความกดดันในลักษณะดังกล่าวนี้จะทำให้เราเพิ่มความพยายาม และสนใจการเรียนมากขึ้น แต่ในบางครั้งที่อาจจะก่อให้เกิดความอึดอัดใจ ไม่สบายใจแก่เราได้ หรือเราอาจจะรู้สึกว่า ตนเองตกอยู่ภายใต้ความกดดัน หรือถูกบีบบังคับ

1) สาเหตุของความกดดัน

สาเหตุของความกดดัน มี 2 ประการ ได้แก่ ความกดดันที่เกิดจากตนเอง และความกดดันที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม

(1) ความกดดันที่เกิดจากตนเอง เกิดขึ้นเนื่องจากตัวบุคคลมีระดับความมุ่งหวังและความนึกคิดเกี่ยวกับตนตามอุดมคติ และได้พยายามทำทุกวิถีทางให้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง เช่น ต้องเรียนเก่ง ต้องเล่นกีฬาเก่ง ต้องทำกิจกรรมดีเลิศ เป็นต้น

(2) ความกดดันที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความกดดันที่สืบเนื่องมาจากการแข่งขันความซับซ้อนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความกดดันที่มาจากครอบครัว และสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ เช่น พ่อแม่อยากให้เรียนหมอทั้งๆ ที่ฉันไม่ชอบ

ความกดดันที่สืบเนื่องมาจากความซับซ้อน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของสังคม เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุด วิวัฒนาการตลอดทั้ง วิทยาการใหม่ๆ ที่สลับซับซ้อน หรือแม้กระทั่งโรคภัยไข้เจ็บบางชนิดที่ไม่เคยปรากฏก็อุบัติขึ้น อาหาร หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์บางชนิดที่ไม่เคยมีพิษมีภัย ก็กลับกลายเป็นอันตรายเพิ่มขึ้น ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหายุ่งยาก และมีอิทธิพลแก่การดำรงชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างยิ่ง นอกจากนี้ บุคคลบางคนอาจจะมีชีวิตที่วิตกกังวล ตลอดทั้งระมัดระวังในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวมากเกินไป อันเป็นเหตุให้ชีวิตของบุคคลนั้นไม่มีความสุข เพราะต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งกดดันรอบข้างตนเอง

3.2 รูปแบบของการปรับตัว

มนุษย์เรามีความต้องการซึ่งเป็นแรงจูงใจให้มนุษย์ดิ้นรนที่จะหาสิ่งต่างๆ มาสนองความต้องการอยู่เสมอไม่มีจบสิ้น เช่น มนุษย์มีความหิว และมนุษย์ก็จะต้องดิ้นรนหาสิ่งต่างๆ มาสนองความต้องการอยู่เสมอไม่มีจบสิ้น เมื่ออิ่มแล้วก็จะมีความสุขอยู่พักหนึ่งแล้วก็จะหิวอีก แม้กระทั่งเมื่ออิ่ม ความต้องการอื่นๆ ก็อาจจะเกิดขึ้นซึ่งผลักดันให้มนุษย์ต้องดิ้นรนต่อไปอีก

นอกจากความต้องการทางร่างกายแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการบำบัดความต้องการทางจิตใจ และสังคมอีกมากมาย เช่น เราต้องการชื่อเสียง ต้องการมีความนับหน้าถือตา ต้องการความรัก ต้องการอำนาจ เป็นต้น ความต้องการของมนุษย์มีมากมายไม่รู้จบสิ้น เมื่อมนุษย์ต่างคนก็ต่างมีความต้องการ การแข่งขันที่จะได้ในสิ่งที่ต้องการก็เกิดขึ้น และเมื่อบุคคลเผชิญอุปสรรค ก็ขวางไม่ให้เราไปตามทางที่ต้องการได้ ความคับข้องใจ (frustration) ก็เกิดขึ้น ซึ่งทำให้เราต้องดิ้นรนที่จะลดสภาพความตึงเครียด เช่นกัน

3.2.1 รูปแบบของการปรับตัว

รูปแบบของการปรับตัวสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ การปรับตัวในระดับจิตสำนึกและการปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึก (อะริยา เลาสูร์ โยธิน, 2551)

1) การปรับตัวในระดับจิตสำนึก (Conscious Attempt of Adjustment) เป็นการปรับตัวที่บุคคลรู้ตัว และใช้ความพยายามในการแก้ปัญหาที่เกิดจากความคับข้องใจ ความขัดแย้งในใจ และความกดดัน เพื่อให้อยู่ในสภาพการณ์นั้นๆ ได้อย่างมีความสุข วิทยาพร มาพบสุข (มปป. : 445 - 446) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการปรับตัวในระดับจิตสำนึกของบุคคลว่า อาจทำได้โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นปัญหา ดังนี้

ก. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพบางประการเพื่อลดความคับข้องใจ ความขัดแย้งและความกดดัน ได้แก่

ก) ดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมาย บุคคลที่ดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมายจะทำให้มีแผนการดำเนินชีวิตที่ดี และมีการทบทวนจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตเป็นระยะๆ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขหากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

ข) เปลี่ยนอุปนิสัย มีการตระหนักและพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น เช่น เป็นคนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยก็พยายามปรับเปลี่ยนนิสัยให้ใช้จ่ายเงินเฉพาะที่จำเป็น

ค) วางแผนเรื่องเวลา บางครั้งเราจะรู้สึกวุ่นวายเพราะไม่มีเวลา ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความคับข้องใจ เราควรจะต้องรู้จักการวางแผนการทำงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ล่วงหน้าจัดลำดับงานที่ต้องทำตามความเร่งด่วน ให้ความสนใจสิ่งทีคิดว่าสำคัญจริงๆ อย่าไปมัวเสียเวลาหรือสิ้นเปลืองพลังงานกับเรื่องไร้สาระ

ง) ทำงานอดิเรก เช่น การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การปลูกต้นไม้ การทำงานฝีมือต่างๆ การวาดรูป การเล่นดนตรี สิ่งเหล่านี้จะทำให้สุขภาพกายและใจมีความสุข คลายจากความทุกข์ได้บ้าง

จ) มีอารมณ์ขัน การหัวเราะจะเป็นยาต้านความทุกข์ใจต่างๆ ได้ การมีโอกาสดำหัวเราะกับผู้อื่นบ้างจะทำให้โลกดูสดชื่นน่าอยู่ขึ้นด้วย

ฉ) พยายามระบายออกทางคำพูด การเก็บความรู้สึกเสียดๆ ไว้ตามลำพังคนเดียวมีแต่จะทำให้ความเครียดสะสมพอกพูนขึ้นเรื่อยๆ เมื่อมีปัญหาหรือไม่สบายใจ ควรปรึกษาคนในครอบครัวเพื่อนฝูง พระ และผู้เชี่ยวชาญ บุคคลเหล่านี้อาจจะช่วยให้บุคคลได้รู้ถึงปัญหาที่แท้จริง และช่วยหาทางออกที่เหมาะสมเพื่อนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง

ช) รู้จักตัดสินใจแก้ไขโดยใช้ความคิด และสติปัญญา การตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยทำให้สถานการณ์ที่เลวลงอาจกลับดีขึ้นดังเดิม การตัดสินใจแก้ปัญหิต่างๆ ควรใช้เหตุผล โดยยึดหลักความจริงมากที่สุด ทำให้ปัญหาและอุปสรรคเบาบางลง หรือไม่เกิดขึ้นเลย

ซ) มองคนอื่นและมองโลกในแง่ดี การมองคนอื่นและโลกในแง่ดี จะทำให้จิตใจมีความสุข ไม่คิดอคติ ไม่มีความโกรธ ไม่อิจฉาริษยา สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่รู้สึกว่ามีศัตรู

ฌ) นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ การนอนหลับพักผ่อนจะช่วยทำให้ผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ได้

ญ) ฝึกทำสมาธิ เป็นการลดความคับข้องใจ ความเครียดได้โดยตรง

ข. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อให้สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่

ก) เปลี่ยนบรรยากาศที่พักอาศัย หรือที่ทำงาน

ข) หลีกเลี่ยงการเผชิญกับสภาพการณ์ที่เลวร้าย

ค) ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบการทำงาน

2) การปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึก (Unconscious Attempt of Adjustment) เป็นการปรับตัวที่บุคคลไม่รู้ตัว เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ เพื่อลดความทุกข์ใจ หรือหาทางออกอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อบุคคลเกิดความคับข้องใจ ความขัดแย้งในใจ และ ความกดดันบางอย่างที่ลึกซึ้งมาก ไม่สามารถแก้ไขได้ในระดับจิตสำนึก จึงนำไปสู่ความพยายามในการแก้ไขปัญหิตะดับจิตไร้สำนึกที่เรียกว่า “กลไกในการป้องกันตนเอง” (Defense Mechanism) กลไกดังกล่าวบุคคลใช้เพื่อรักษา หรือคุ้มครอง “หน้า” หรือ “ศักดิ์ศรี” ของตนเองไว้ ได้แก่ การเก็บกด (Repression) การหาเหตุผลมาอ้าง (Rationalization) การกล่าวโทษผู้อื่น (Projection) การถดถอย (Regression) การเปลี่ยนแปลงทิศทางหรือเป้าหมาย (Displacement) การทำพฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึก (Reaction Formation) การทดแทน (Sublimation) การชดเชย (Compensation) การฝันกลางวัน หรือ

เพื่อฝัน (Day Dream or Fantasy) การปฏิเสธความจริง (Denial) และ การเลียนแบบ (Identification) เป็น

3.2.2 กลวิธีการในการปรับตัว

กลวิธีการในการปรับตัวมีมากมาย ซึ่งอาจจะแบ่งประเภทของการปรับตัว ออกได้เป็น 5 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

1. การปรับตัวแบบสู้ (Adjustment by defense)
2. การปรับตัวแบบหลบหนี (Adjustment by isolation)
3. การปรับตัวในรูปความกลัวต่างๆ (Adjustment involving local fear)
4. การปรับตัวในรูปความป่วยไข้ต่างๆ (Adjustment by ailments)
5. ความวิตกกังวล (Anxiety)

ซึ่งกลวิธีการในที่นี้ ก็จะหมายถึงทฤษฎี Ego defense mechanism ของ Sigmund Freud ซึ่งมีนักวิชาการนำมาจัดหมวดหมู่ใหม่ในกลุ่มที่มีโครงสร้างการทำงานคล้ายกัน ในแต่ละกลวิธีการดังกล่าว ก็จะมีกลวิธานย่อย ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันตนเองทางจิต ทำให้เกิดการปรับตัวและแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปที่สังคมยอมรับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรับตัวแบบสู้

การปรับตัวแบบสู้เป็นการปรับตัวที่มีหลายวิธี การที่เราหาทางสู้เพื่อเอาชนะ อุปสรรคที่เป็นสาเหตุของความคับข้องใจความขัดแย้ง ได้แก่

1.1 การเรียกร้องความสนใจ (Attention - getting)

เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์เราจึงต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่สนใจของกลุ่มชน อยู่บ้างไม่มากก็น้อย จะเห็นได้ว่าความต้องการเป็นที่สนใจของผู้อื่นนี้มีปรากฏให้เห็นได้แม้กระทั่งทารก เด็ก ทารกเมื่อทิ้งให้อยู่ลำพังผู้เดียวจะเริ่มเปล่งเสียงและในที่สุดจะกลายเป็นการร้องไห้ การร้องไห้จะเปลี่ยนเป็นหยุดยิมทันที เมื่อมีผู้เข้าไปยิมเล่นด้วย วิธีการของเด็กแสดงถึงการปรุงปรับแบบเรียกร้องความสนใจได้เป็นอย่างดี ผู้ใหญ่ก็เช่นเดียวกัน การถูกเพิกเฉย ละเลย การไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่ ความสนใจเท่าที่ควรย่อมก่อให้เกิดความคับข้องใจซึ่งมักจะบำบัดโดยการแสดงพฤติกรรมที่เรียกร้องความสนใจขึ้น พฤติกรรมนั้นจะดีหรือร้ายก็ได้ เพราะอย่างน้อยการที่ตนถูกกล่าวขวัญถึงจะในแง่ดีหรือร้ายก็ตามก็ยังเป็นการทำให้ตนเป็นจุดสนใจของคนทั่วไป

1.2 การอ้างเหตุผล (Rationalization)

การอ้างเหตุผล คือ การยกเหตุผลนานาประการมาประกอบการกระทำของเรา เพื่อให้เห็นว่า การกระทำของเราถูกต้องหรือก็ไม่เลวจนเกินไปนัก เพื่อรักษาชื่อเสียง

หรือช่วยลดความคับข้องใจ หรือ ภาวะความขัดแย้งในใจลง ซึ่งคล้ายคลึงกับการหาเหตุผลอ้างเพื่อแก้ตัวให้ตัวเองพ้นผิดจะได้หายกังวลใจ ตัวอย่างการอ้างเหตุผล เช่น อ้างว่าชอบหรือไม่ชอบ ตัวอย่างเช่น นาย ก. ไม่ได้รับเชิญไปในงานเลี้ยงรื่นเริงของชมรมกีฬา ความจริงนาย ก. รู้สึกหงุดหงิดและเกิดความคับข้องใจมาก แต่เพื่อรักษาหน้า นาย ก. จึง เปลี่ยนความคิดตนเองว่า ความจริงก็ไม่ชอบงานรื่นเริงเท่าใดนักและพูดกับเพื่อนๆ ว่าไม่ชอบงานรื่นเริงเท่าใดนัก ถึงได้เชิญก็จะไม่ไป เป็นต้น

1.3 โทษผู้อื่นหรือสิ่งอื่น (Projection)

การโทษผู้อื่น หรือ วิธีปายผิดให้ผู้อื่นเป็นวิธีการที่จะลดความตึงเครียดในจิตใจ เนื่องจากความกังวลใจจากความผิดหวัง ล้มเหลว หรือการสำนึกผิดได้ดี ใน Projection ที่แท้จริง ผู้คนมักจะมี ความ โน้มเอียงสูงมากที่จะ Project ความผิดให้ผู้อื่น และมักเน้นเกินจริงไปมากโดยที่ในบางครั้งตนเองก็ลืมไปว่า นั่นคือสิ่งที่ตนต้องการอยากได้ อยากทำ เช่นเดียวกัน

1.4 การเลียนแบบ (Identification)

การเลียนแบบ คือ การเลียนคุณลักษณะที่ดีของผู้อื่นให้มาเป็นของเรา เช่น ตัวอย่างที่พบเห็นใน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ มักเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลียนแบบของบุคคล

1.5 ปฏิกริยาตรงข้าม (Reaction – formation)

บุคคลมีพฤติกรรมแบบนี้เมื่อบุคคลนั้นต้องการที่จะปิดบัง Motive ของตนโดยสำนึกผิดและเกิดความละอายใน Motive หรือพฤติกรรมของตน จึงแสดงปฏิกริยาต่อต้านกับความรู้สึกในใจของตนเอง อย่างรุนแรงในทางตรงข้าม ตัวอย่างเช่น แม่ที่ไม่รักลูก แต่ละอายเนื่องด้วยผิดหลักสังคมนิยม และเพื่อที่จะปิดบัง Motive ของตนจึงปรนเปรอลูกในทางที่ผิด

1.6 การชดเชย (Compensation)

การชดเชยคือความพยายามสู้ความล้มเหลว หรือจุดอ่อนของตนเอง โดยมุ่งความสำเร็จใน เรื่องอื่น ตัวอย่างเช่น คนที่มีจุดอ่อนเกี่ยวกับความอ่อนแอของร่างกาย อาจจะชดเชยโดยตั้งตนเป็นหัวโจกในหมู่เพื่อนฝูง คนที่หน้าตาไม่ดีอาจจะเอาดีทางการเรียน ซึ่งถ้าสติปัญญาของเขามีส่วนส่งเสริมอยู่ด้วยแล้ว เขาก็อาจจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่งก็ได้

2. การปรับตัวแบบหลบหนี

มีบุคคลเป็นจำนวนไม่น้อยที่ใช้การหลบหนีเป็นกลวิธีในการปรับตัวของตนเพื่อหลบ ไม่ให้ต้องเผชิญกับสภาพความตึงเครียดอันเกิดจากความคับข้องใจ หรือสภาวะความขัดแย้งอีกต่อไป วิธีการนี้แบ่งออกเป็น

2.1 การถอยหนี (Withdrawal)

ในกรณีของความขัดแย้งที่เรื้อรังมานาน บุคคลอาจจะหาทางออกโดยแยกตัวเองจากสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งนั้นๆ โดยสิ้นเชิง ทำคล้ายกับว่ามีกำแพงกั้นที่ตัดบุคคลนั้น ไม่ให้ต้องเผชิญสถานการณ์นั้นอีกต่อไป

2.2 การเพ้อฝัน (Fantasy)

การเพ้อฝันหรือการฝันกลางวัน (day – dreaming) เป็นวิธีการสร้างมโนภาพเพื่อบำบัด ความต้องการซึ่งมีไม่ได้ หรือไม่มีโอกาสที่จะมีได้ในชีวิตจริง การเพ้อฝันอย่างน้อยที่สุดก็ให้เกิดความสุขชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งก็ยังคงคิดว่าไม่มีการบำบัดใดๆ เลย

2.3 การปฏิเสธ (Negativism)

เนื่องจากความคับข้องใจอันเกิดจากการไม่ได้บำบัดในสิ่งที่ตนต้องการอย่างรุนแรงบุคคลนั้น นอกจากจะหนีบุคคลหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจแล้ว ยังทำให้เจตคติที่ไม่ดีที่ขมขื่นต่อบุคคล หรือสถานการณ์นั้นๆ อีกด้วย บุคคลจึงเลือกวิธีปฏิเสธเหตุการณ์นั้น

2.4 การถดถอย (Regression)

เมื่อบุคคลบางคนประสบความผิดหวังในชีวิต บุคคลจะเลือกการปรับตัววิธีนี้ คือ อการหวนกลับไปแสดงพฤติกรรมในอดีต ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเคยได้รับความสำเร็จมาแล้ว ตัวอย่างเช่น เด็กที่ได้รับความคับข้องใจอย่างรุนแรง บุคคลจะหนีต่อสถานการณ์นั้น โดยการดูอมมือ ในกรณีของเด็กย้อนกลับไปมีพฤติกรรมในอดีตอีกนี้ นักจิตวิทยาหลายคนเชื่อกันว่า เนื่องจากเด็กต้องการความมั่นคงทางจิตใจ เพื่อต่อสู้กับความคับข้องใจที่เกิดขึ้น

2.5 Schizophrenic reaction

เป็นวิธีการปรับตัวที่รุนแรงที่สุด บุคคลที่มีการปรับตัวประเภทนี้จะมีอาการรุนแรงบางครั้ง เรียกว่า โรควิตหรือพวกวิกลจริตนั่นเอง เมื่อมีปัญหาคับข้องใจรุนแรง บุคคลจะเลือกวิธีหนีจากสังคมโดยสิ้นเชิง ขาดความสนใจในสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวโดยเด็ดขาด หมความสามารถที่จะเข้าใจและติดต่อกับบุคคลอื่นได้ แม้พฤติกรรมที่เป็นกิจวัตรประจำวันต่างๆ ก็กระทำด้วยความเชื่องช้า เลื่อนลอย และไม่ติดต่อกัน

3. การปรับตัวในรูปของความกลัวต่างๆ

ความกลัว (Phobia) เป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีการกระทำที่สูงมาก เป็นความกลัวที่เกิดในจิตใจสำนึก จากการศึกษาทดลองเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์ต่อความกลัว มีนักจิตวิทยาหลายท่านแสดงให้เห็นชัดว่า ความกลัวมีอำนาจชักนำให้บุคคลขวนขวายที่จะหาทางขจัด สถานการณ์ที่เร้าให้เกิดความกลัวนั้น เช่น การทดลองของ miller กับหนู เครื่องมือที่ทำการ

ทดลอง คือ กล้องซึ่งสร้างพิเศษโดยมีกระแสไฟฟ้าอ่อนๆ บออยู่ที่พื้นกล่อง และผู้ที่ทดลองสามารถใช้ไฟฟ้าอ่อนๆ นี้ช็อตหนูได้เมื่อต้องการ เมื่อหนูถูกไฟฟ้าช็อตเพียงสองสามครั้งเท่านั้น เมื่อจับหนูใส่ลงไปในกล่องหนูจะแสดงความกลัวกล่องนี้อย่างเห็นได้ชัดเจน ดังจะเห็นได้จาก การที่หนูเกร็งตัว งอตัว และปีสสาวะ หรืออุจจาระทันทีเมื่อหนูอยู่ในกล่อง ไม่ช้าไม่นานนัก หนูจะเผชิญไปกคกัน โยก และเมื่อต้นประตูกล่องทดลองจะเปิดออกโดยอัตโนมัติและหนูก็จะออกจากกล่องได้และพ้นจากการถูกไฟฟ้าช็อต จากการทดลองหลายๆ ครั้ง เมื่อหนูถูกจับใส่กล่อง หนูจะเรียนรู้ที่จะกดคันโยกออกจากกล่องได้ทันที แสดงว่า ความกลัวอันเกิดจากการถูกไฟฟ้าช็อตเป็นแรงจูงใจให้หนูต้องการที่จะเรียนรู้เพื่อหนีจากกล่องให้ได้โดยเร็วที่สุด และ โดยทำนองเดียวกันนี้ มนุษย์เราก็เรียนรู้ที่จะมีความกลัวต่อสิ่งเร้าและสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ตัวอย่างเช่น บุคคลที่เคยตกจากที่สูง อาจจะกลัวที่สูงไปตลอดชีวิตของเขา บุคคลที่เมื่อเด็กเคยหลงทางในกลุ่มฝูงคนในงานประจำเทศกาลต่างๆ หลังจากนั้นอาจกลัวหรือไม่ชอบที่จะอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนเป็นจำนวนมากๆ บุคคลที่เคยถูกขังอยู่ในตู้เสื้อผ้าเมื่อเด็กๆ อาจจะกลัวที่จะอยู่ในห้องคนเดียวมีดๆ โดยปิดหน้าต่าง ประตูหมด จะเห็นได้ว่า แต่ละบุคคลก็มีความกลัวอันเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ ของคนซึ่งไม่เหมือนกัน Phobia จึงเป็นความกลัว แต่ความกลัวในรูปของลักษณะพิเศษ คือ ความกลัวที่เกิดในวัยเด็ก ร่างกายจะเกิดความกลัวต่อสิ่งเร้าบางประการ ความกลัวนี้มีสิ่งเร้าอื่นๆ เกี่ยวข้องกันอยู่ด้วยมากมาย เช่น ความอึดอัด ความวิตกกังวล ความกระวนกระวายใจ ความละอาย ความสำนึกผิด เป็นต้น ซึ่งอาจสรุปได้ว่าความกลัว แบบโฟเบียเป็นความกลัวที่ร่างกายมีปฏิกิริยาตอบโต้แบบรุนแรงมากต่อสิ่งเร้าต่างๆ เนื่องจากร่างกายเกิดปฏิกิริยาตอบสนองกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น โดยเหตุที่สถานการณ์สร้างความไม่พอใจอย่างรุนแรง หรือเป็นตัวการสร้างความผิดหวัง ร่างกายจึงไม่สามารถปล่อยให้ระลึกลอยได้และพยายามกดดันให้เก็บฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกเสียเมื่อกาลเวลาผ่านไปนานๆ เข้า สถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้นจึงถูกลืม ไปสนิทโดยไม่มีทางที่จะระลึกกลับมาได้ใหม่อีก อย่างไรก็ตาม ไรก็ดีเมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะการณ์ที่เร้าเหมือนเดิม ร่างกายจะเกิดปฏิกิริยาตอบโต้อย่างรุนแรงไปอีก โดยที่เจ้าตัวก็หาสาเหตุไม่ได้เลยว่าเป็นเพราะอะไรจึงได้มีปฏิกิริยาเช่นนั้น

4. การปรับตัวในรูปความป่วยไข้ต่างๆ

เมื่อบุคคลไม่สบายใจ ร่างกายที่ประกอบด้วยกายและจิตเป็นของที่แยกจากกันไม่ได้ แยกจากกันไม่ขาด ดังนั้น เมื่อใจป่วยอันเนื่องมาจากความคับข้องใจ ความอึดอัด ความวิตกกังวล ความกระวนกระวายใจ ร่างกายก็จะจึงป่วยไปด้วยการปรับตัวโดยสร้างความป่วยไข้หรือการสร้าง ความพิการทางกายนี้ มีชื่อเรียกว่า Psychoneurosis วิธีการนี้เป็นการปรับตัวที่ผิดปกติซึ่งมีน้ำหนักไปในทางไม่ดีนัก แต่ก็ยังมีน้ำหนักน้อยกว่า เป็น โรคจิต (Psychosis) ลักษณะอาการของ

ผู้ป่วยประเภทนี้ ได้แก่ ฮิสทีเรีย (Hysteria) การเป็นใบ้ การติดอ่าง การเป็น อัมพาต การชักกระตุก การเป็นลม การคลั่งไส้วียงเวียน การรักษาเป็นเทคนิคขั้นสูงซึ่งควรจะได้รับ การตรวจและรักษาจาก แพทย์ที่เรียนทางจิตเวชมาโดยเฉพาะ

5. ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพความข้องคับที่ยังไม่ได้บำบัดแก้ไข หรือสภาพความขัดกันทางจิตใจที่ยังไม่ได้ตัดสินใจ แก้ปัญหาให้เสร็จสิ้นไป เมื่อเป็นเช่นนี้สภาพความตึงเครียดทางใจจึงยังคงอยู่ ความวิตกกังวลมีผลมาจากการกระทบกระเทือนต่อกายภาพของบุคคลมาก เพราะบุคคลนั้นจะหงุดหงิด อัตรการเผาผลาญภายในร่างกาย (Metabolism) สูง นอกจากนี้ความกระวนกระวายใจยังมีผลกระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก เพราะบุคคลนั้นจะ งุ่นง่าน หมด สมาธิ และคิดไม่ถูกต้องเฉียบแหลมเท่าที่ควร การลดความวิตกกังวล ผู้ที่ควรหาที่ปรึกษาที่ตนเชื่อถือศรัทธา เพื่อที่จะได้ปรึกษาถึงวิธีแก้ปัญหา เมื่อแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้ความกระวนกระวายใจจะหมดสิ้นไปเอง อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่จะใช้กลไกป้องกันตัวเองเพื่อแก้ปัญหาของตนเอง หรือเพื่อลดความวิตก กังวล ความเครียด หรือความคับข้องใจ ดังนั้น กลไกป้องกันตัวเองจึงสามารถนำไปใช้ได้หลายๆทาง แต่การนำไปใช้ก็ต้องมีขอบเขตหากใช้บ่อยครั้งเกินไป และใช้โดยปราศจากเหตุผล ก็มักจะมีแนวโน้มที่จะเกิดโทษมากกว่าประโยชน์และจะมีผลกระทบต่อการปรับตัวของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นหากนำไปใช้โดยยึดทางสายกลางเป็นหลัก โอกาสที่จะช่วยในการปรับตนให้อยู่รอดและอยู่ได้ด้วยความสุขก็จะมีมากขึ้น

จากการศึกษาเรื่อง การปรับตัว นี้ พบว่า การปรับตัวเป็นกลไกทางจิตที่ส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่สังคมต้องการ เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ซึ่งการปรับตัวจะแบ่งได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับว่าบุคคลจะอยู่ในสถานการณ์ และจะหยิดยกเอาวิธีการปรับตัวแบบใดขึ้นมาใช้ ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถมีวิธีการปรับตัวได้หลายๆแบบ แม้กระทั่งในสถานการณ์เดียวกัน แต่ละบุคคลก็จะมีวิธีการตัวที่แตกต่างกันออกไปเช่นกัน ดังนั้น การปรับตัว จึงเป็นกลไกที่ธรรมชาติได้สร้างมาเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติ แต่ไม่บางกลไกนั้นก็ไมควรที่จะนำมาใช้เป็นประจำ เพราะอาจจะส่งผลเสียต่อตนเองและสังคมได้มากกว่าผลดี ดังนั้นจึงควรบริหารจัดการ และหาวิธีผ่อนคลายความเครียด ความกังวลในรูปแบบอื่นๆที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลต่อไป

4. ทฤษฎีความต้องการของ Maslow

Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมาก สามารถอธิบาย โดยใช้แนวโน้มของบุคคล ในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขา ได้รับความ ต้องการ ความปรารถนา และ

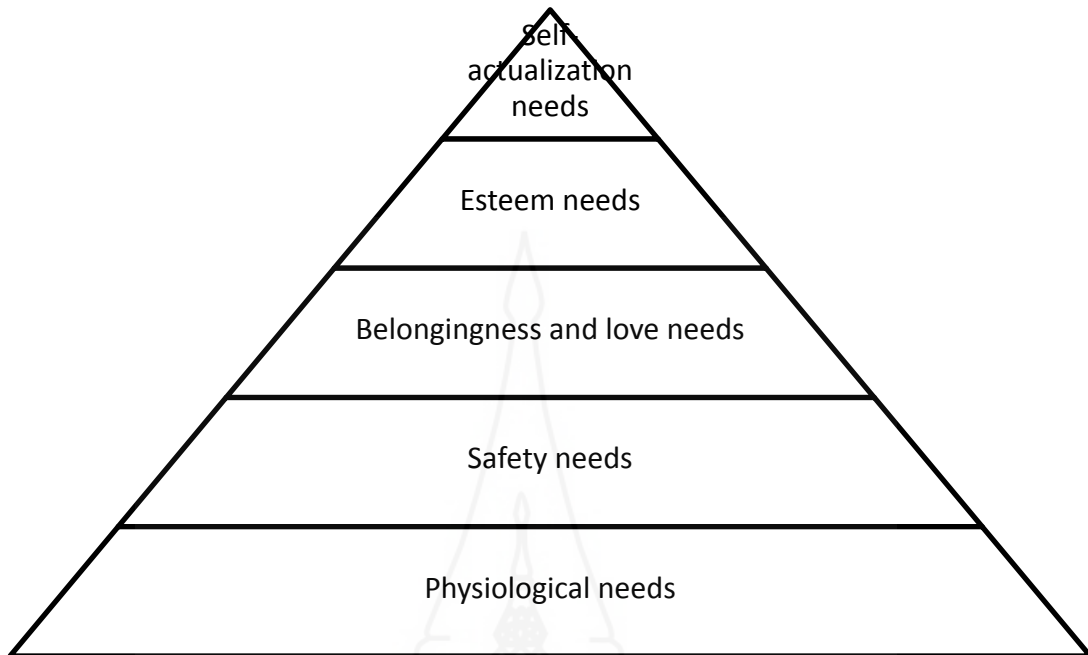
ได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า กระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพของ Maslow โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น "สัตว์ที่มีความต้องการ" (wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจ และเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้ว ก็ยังคง เรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ

Maslow กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้น คิดตัวมาแต่กำเนิด และความปรารถนาเหล่านี้ จะเรียงลำดับขั้นของความปรารถนา ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need –Hierarchy Conception of Human Motivation) Maslow เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปไว้เป็นลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs)

ภาพที่ 2.2 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need –Hierarchy Conception of Human Motivation)

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs)

เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุด และสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้น อวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้ จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับ ความอยู่รอดของร่างกาย และของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับ ในขั้นนี้ จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่า และถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลว ที่จะสนองความต้องการพื้นฐานนี้ ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้น ให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นอย่างไรก็ตาม ถ้าความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ ภายใต้อาการความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่นๆ ไม่ปรากฏ หรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป เช่น คนที่อดอยากหิวโหยเป็นเวลานาน จะไม่สามารถ สร้างสรรค์สิ่งที่มีประโยชน์ต่อโลกได้ บุคคลเช่นนี้จะหมกมุ่นอยู่กับ การจัดหาบางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้มีอาหารไว้รับประทาน Maslow อธิบายต่อไปว่า บุคคลเหล่านี้จะมีความรู้สึกเป็นสุขอย่างเต็มที่ เมื่อมีอาหารเพียงพอสำหรับเขา และจะไม่ต้องต้องการสิ่งอื่นใดอีก ชีวิตของเขาถือว่าได้ เป็นเรื่องของการรับประทาน สิ่งอื่นๆ นอกจากนี้จะไม่มีมีความสำคัญไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพ ความรัก ความรู้สึกต่อชุมชน การได้รับการยอมรับ และปรัชญาชีวิต บุคคลเช่นนี้ มีชีวิตอยู่เพื่อที่จะ

รับประทานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ตัวอย่าง การขาดแคลนอาหารมีผลต่อพฤติกรรม ได้มีการทดลอง และการศึกษาชีวประวัติ เพื่อแสดงว่า ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้าใจ พฤติกรรมมนุษย์ และได้พบว่า เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงของพฤติกรรม ซึ่งมีสาเหตุจากการ ขาดอาหาร หรือน้ำ ติดต่อกันเป็นเวลานาน ตัวอย่างคือ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ในค่าย Nazi ซึ่งเป็น ที่กักขังเชลย เชลยเหล่านั้น จะละทิ้งมาตรฐานทางศีลธรรม และค่านิยมต่างๆ ที่เขาเคยยึดถือภายใต้ สภาพการณ์ปกติ เช่น ขโมยอาหารของคนอื่น หรือใช้วิธีการต่างๆ ที่จะได้รับ อาหารเพิ่มขึ้น อีก ตัวอย่างหนึ่งในปี ค.ศ. 1970 เครื่องบินของสายการบิน Peruvian ตกลงที่ฝั่งอ่าวอเมริกาใต้ผู้ที่รอด ตายรวมทั้งพระนิกาย Catholic อาศัยการมีชีวิตอยู่รอด โดยการกินซากศพของผู้ที่ตาย จากเครื่องบิน ตก จากปรากฏการณ์นี้ชี้ให้เห็นว่า เมื่อมนุษย์เกิดความหิวขึ้น จะมีอิทธิพลเหนือ ระดับศีลธรรม จรรยา จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า มนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกายเหนือความต้องการอื่นๆ และ แรงผลักดันของความต้อการนี้ ได้เกิดขึ้นกับบุคคลก่อนความต้องการอื่นๆ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)

เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการ ไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่า ความต้องการความปลอดภัย หรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) Maslow กล่าวว่า ความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็กๆ เนื่องจากทารก และเด็กเล็กๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาศูนย์อื่น ตัวอย่าง ทารกจะ รู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดังๆ หรือเห็นแสงสว่างมาก ๆ แต่ ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า "ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้อง และฟ้าแลบอีกต่อไปแล้ว เพราะฉันรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน" พลังความต้องการความปลอดภัย จะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย ตัวอย่าง เด็กที่ประสบอุบัติเหตุขาหัก ก็จะรู้สึก กลัวและอาจแสดงออกด้วยอาการผื่นร้ายและความต้องการที่จะ ได้รับความปกป้องคุ้มครองและการ ให้กำลังใจ

Maslow กล่าวเพิ่มเติมว่าพ่อแม่ที่เลี้ยงดูลูกอย่างไม่กวัดขั่นและตามใจมากเกินไป จะไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าได้รับความพึงพอใจจากความต้องการ ความปลอดภัยการให้อุ่น หรือให้กินไม่เป็นเวลาไม่เพียง แต่ทำให้เด็กสับสนเท่านั้นแต่ยังทำให้เด็กรู้สึกไม่มั่นคงใน สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเขา สัมพันธภาพ ของพ่อแม่ที่ไม่ดีต่อกัน เช่น ทะเลาะกันทำร้ายร่างกายซึ่งกัน และกัน พ่อแม่แยกกันอยู่ หย่า ตายจากไป สภาพการณ์เหล่านี้ จะมีอิทธิพลต่อ ความรู้ที่ดีของเด็ก ทำ ให้เด็กรู้ว่าสิ่งแวดล้อมต่างๆ ไม่มั่นคง ไม่สามารถคาดการณ์ได้และนำไปสู่ความรู้สึกไม่ปลอดภัย

ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงิน นักบัญชี หรือทำงานเกี่ยวกับการ

ประกันต่างๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะเฝ้าหาความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะเฝ้าหาความปลอดภัย ด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนา และปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มี เหตุผลและวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึก "ปลอดภัย" ความต้องการความปลอดภัยในเรื่องอื่นๆ จะ เกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วม แผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้

Maslow ได้ให้ความคิดต่อไปว่าอาการ โรคประสาทในผู้ใหญ่ โดยเฉพาะ โรคประสาทชนิดย้ำคิด-ย้ำทำ (obsessive-compulsive neurotic) เป็นลักษณะเด่นชัดของการค้นหา ความรู้สึกปลอดภัย ผู้ป่วยโรคประสาทจะแสดงพฤติกรรมว่าเขากำลังประสบเหตุการณ์ที่ร้ายกาจ และกำลังมีอันตรายต่างๆ เขาจึงต้องการมีใครสักคนที่ปกป้องคุ้มครองเขาและเป็นบุคคลที่มีความ เข้มแข็งซึ่งเขาสามารถจะพึ่งพาอาศัยได้

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love needs)

ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของเป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการ นี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการ ความปลอดภัยได้รับการ ตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับ ผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัว หรือกับผู้อื่น สมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญ สำหรับบุคคล กล่าวคือ บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมาก เมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับ หรือถูกตัดออก จากสังคม ไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อนๆ ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยาหรือลูกๆ ได้ ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียน ที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของอย่างยิ่ง และจะ แสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

Maslow ถัดจากกลุ่ม Freud ที่ว่าความรักเป็นผลมาจากการทดแทนสัญชาตญาณทาง เพศ (sublimation) สำหรับ Maslow ความรักไม่ใช่สัญลักษณ์ของ เรื่องเพศ (sex) เขาอธิบายว่า ความ รักที่แท้จริงจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดี ความสัมพันธ์ของความรักระหว่างคน 2 คน จะรวมถึง ความรู้สึกนับถือ ซึ่งกันและกัน การยกย่องและความไว้วางใจแก่กัน นอกจากนี้ Maslow ยังย้ำว่า ความต้องการความรักของคน จะเป็นความรักที่เป็นไปใน ลักษณะทั้ง การรู้จักให้ความรักต่อผู้อื่น และรู้จักที่จะรับความรักจากผู้อื่น การได้รับความรัก และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เป็นสิ่งที่ทำให้ บุคคลเกิดความรู้สึกว่า ตนเองมีคุณค่า บุคคลที่ขาดความรัก ก็จะรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่ามีความรู้สึกอ้างว้าง และเกลียดแค้น กล่าวโดยสรุป Maslow มีความเห็นว่า บุคคลต้องการความรัก และความรู้สึกเป็น

เจ้าของ และการขาดสิ่งนี้ มักจะเป็นสาเหตุให้เกิดความข้องคับใจและทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวไม่ได้ และความยินดีในพฤติกรรม หรือความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจในลักษณะต่างๆ

สิ่งที่ควรสังเกตประการหนึ่ง ก็คือมีบุคคลจำนวนมากที่มีความลำบากใจที่จะเปิดเผยตัวเองเมื่อมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพศตรงข้ามเนื่องจากกลัวว่าจะถูกปฏิเสธความรู้สึก เช่นนี้ Maslow กล่าวว่าสืบเนื่องมาจาก ประสบการณ์ในวัยเด็ก การได้รับความรักหรือการขาดความรักในวัยเด็ก ย่อมมีผลกับการเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะ และการมีทัศนคติในเรื่องของความรัก Maslow เปรียบเทียบว่า ความต้องการความรัก ก็เป็นเช่นเดียวกับ รถยนต์ที่สร้างขึ้นมาโดยต้องการ ก๊าซ หรือน้ำมันนั่นเอง (Maslow 1970 p. 170)

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Self-Esteem needs)

เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผล และทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจแล้ว พลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลง และมีความต้องการในขั้นต่อไป มาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็น ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others)

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่า และมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงาน ภาระกิจต่างๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับความสะดวก มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ยอมรับยินดี มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชย ในสิ่งที่เขากระทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง ก็เป็นเช่นเดียวกับธรรมชาติของลำดับขั้นในเรื่องความต้องการด้านแรงจูงใจตามทัศนะของ Maslow ในเรื่องอื่นๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตนั้นคือ บุคคลจะแสวงหาความต้องการได้รับการยกย่องก็เมื่อภายหลังจาก ความต้องการความรัก และความ เป็นเจ้าของได้รับ การตอบสนอง ความพึงพอใจของเขาแล้ว และ Maslow กล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บุคคลจะย้อนกลับจากระดับขั้นความต้องการในขั้นที่ 4 กลับไปสู่ระดับขั้นที่ 3 อีกถ้า ความต้องการระดับขั้นที่ 3 ซึ่งบุคคลได้รับไว้แล้วนั้นถูกกระทบกระเทือนหรือสูญสลายไปทันทีทันใด ดังตัวอย่างที่ Maslow นำมาอ้างคือหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเธอคิดว่า การตอบสนองความต้องการความรักของเธอได้ดำเนินไปด้วยดี แล้วเธอจึงทุ่มเทและเอาใจใส่ในธุรกิจของเธอ และได้

ประสบความสำเร็จเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงและอย่างไม่คาดฝันสามีได้ผลจากเธอไป ในเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏว่าเธอวางมือจากธุรกิจต่างๆ ในการที่จะส่งเสริมให้เธอได้รับความยกย่องนับถือ และหันมาใช้ความพยายามที่จะเรียกร้องสามีให้กลับคืนมา ซึ่งการกระทำเช่นนี้ของเธอ เป็นตัวอย่างของความต้องการความรักซึ่งครั้งหนึ่งเธอได้รับแล้ว และถ้าเธอได้รับความพึงพอใจในความรักโดยสามีหวนกลับคืนมา เธอก็จะกลับไปเกี่ยวข้องกับ โลกธุรกิจอีกครั้งหนึ่ง

ความพึงพอใจของความ ต้องการได้รับการยกย่องโดยทั่วไป เป็นความรู้สึกและทัศนคติของความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า การมีพลังกำลัง การมีความสามารถ และความรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีความจำเป็นต่อโลก ในทางตรงกันข้าม การขาดความรู้สึกต่างๆ ดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติของปมด้อยและความรู้สึกไม่พอเพียง เกิดความรู้สึกอ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นารับรู้ตนเองในทางนิเสธ (negative) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกขาดกลัวและรู้สึกว่าตนเองไม่มีประโยชน์และสิ้นหวังในสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของชีวิต และประเมินตนเองต่ำกว่าชีวิตความเป็นอยู่กับการได้รับการยกย่อง และยอมรับจากผู้อื่นอย่างจริงจัง มากกว่า การมีชื่อเสียงจากสถานภาพหรือการได้รับการประจบประแจง การได้รับความนับถือยกย่องเป็นผลมาจาก ความเพียรพยายามของบุคคล และความต้องการนี้ อาจเกิดอันตรายขึ้นได้ ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริงและเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับความนับถือยกย่อง มีพื้นฐานจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization needs)

ถึงลำดับขั้นสุดท้าย ถ้าความต้องการลำดับขั้นก่อนๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น Maslow อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ว่าเป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งบุคคลสามารถจะได้รับอย่างเหมาะสมบุคคล ที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของเขาและมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง พลังแรงขับของเขาจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตน กล่าวโดยสรุปการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคล ที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ เช่น "นักดนตรีก็ต้องใช้ความสามารถทางด้านดนตรี ศิลปินก็ต้องวาดรูป กวีจะต้องเขียนโคลงกลอน ถ้าบุคคลเหล่านี้ได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ก็เชื่อได้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนที่รู้จักตนเองอย่างแท้จริง" Maslow (1970: 46)

ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงจะดำเนินไปอย่างง่ายหรือเป็นไปได้โดยอัตโนมัติ โดยความเป็นจริงแล้ว Maslow เชื่อว่า คนเรามักจะกลัวตัวเอง ในสิ่งเหล่านี้ "ด้านที่ดีที่สุด

ของเรา ความสามารถพิเศษของเรา สิ่งที่ดีงามที่สุดของเรา พลังความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์"
Maslow (1962 : 58)

ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงมิได้มีแต่เฉพาะในศิลปินเท่านั้น คนทั่วไป เช่น นักกีฬา นักเรียน หรือแม้แต่กรรมกร ก็สามารถจะมี ความเข้าใจตนเอง อย่างแท้จริงได้ถ้าทุกคนสามารถทำในสิ่งที่ตนต้องการให้ดีที่สุด รูปแบบเฉพาะของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง จะมีความแตกต่าง อย่างกว้างขวางจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง กล่าวได้ว่ามันคือระดับความต้องการที่แสดง ความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างยิ่งใหญ่ที่สุด

Maslow ได้ยกตัวอย่างของความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ในกรณีของ นักศึกษาชื่อ Mark ซึ่งเขาได้ศึกษาวิชาบุคลิกภาพเป็นระยะเวลายาวนาน เพื่อเตรียมตัวเป็น นักจิตวิทยาคลินิก นักทฤษฎีคนอื่น ๆ อาจจะอธิบายว่าทำไมเขาจึงเลือกอาชีพนี้ ตัวอย่าง เช่น Freud อาจกล่าวว่า มันสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง กับสิ่งที่เขาเก็บกด ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศไว้ตั้งแต่วัย เด็ก ขณะที่ Adler อาจมองว่า มันเป็นความพยายามเพื่อชดเชย ความรู้สึกด้อยบางอย่าง ในวัยเด็ก Skinner อาจมองว่า เป็นผลจากการถูกวางเงื่อนไขของชีวิตในอดีต ขณะที่ Bandura สัมพันธ์เรื่องนี้ กับตัวแปรต่างๆ ทางการเรียนรู้ทางสังคม และ Kelly อาจพิจารณาว่า Mark กำลังจะพุ่งตรงไป เพื่อที่จะเป็นบุคคลที่เขาต้องการจะเป็นตัวอย่างที่แสดงถึง การมุ่งตรงไปสู่เป้าประสงค์ในอาชีพ โดย ความต้องการ ที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และถ้าจะพิจารณากรณีของ Mark ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ถ้า Mark ได้ผ่านกาเรียนวิชาจิตวิทยา จนครบหลักสูตร และได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก และ ในที่สุดก็ได้รับปริญญาเอกทางจิตวิทยาคลินิก สิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ Mark ต่อไปก็คือ เมื่อเขาสำเร็จ การศึกษา ดังกล่าวแล้ว ถ้ามีบุคคลหนึ่งได้เสนองานให้เขาในตำแหน่งตำรวจสืบสวน ซึ่งงานใน หน้าที่นี้จะได้รับค่าตอบแทนอย่างสูง และได้รับผลประโยชน์พิเศษหลายๆ อย่างตลอดจน รับประทานการว่าจ้างและความมั่นคงสำหรับชีวิต เมื่อประสบเหตุการณ์เช่นนี้ Mark จะทำอย่างไร ถ้าคำตอบของเขาคือ "ตกลง" เขาก็จะย้อนกลับมาสู่ความต้องการระดับที่ 2 คือความต้องการความ ปลอดภัย สำหรับการวิเคราะห์ความเข้าใจตนเอง อย่างแท้จริง Maslow กล่าวว่า "อะไรที่มนุษย์ สามารถจะเป็นได้เขาจะต้องเป็นในสิ่งนั้น" เรื่องของ Mark เป็นตัวอย่างง่ายๆ ว่า ถ้าเขตกลงเป็น ตำรวจสืบสวน เขาก็จะไม่มีโอกาสที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ทำไมทุกๆ คนจึงไม่สัมฤทธิ์ผลในการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Why Can't All People Achieve Self-Actualization) ตามความคิดของ Maslow ส่วนมากมนุษย์แม้จะไม่ใช่ว่าทั้งหมด ที่ต้องการแสวงหา เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ภายในตน จากงานวิจัยของเขาทำให้ Maslow สรุปว่า การรู้ถึงศักยภาพของตนนั้น มาจากพลังตามธรรมชาติและจากความจำเป็นบังคับ ส่วนบุคคลที่มี พรสวรรค์มีจำนวนน้อยมากเพียง 1% ของประชากรที่ Maslow ประมาณ Maslow เชื่อว่า การนำ

ศักยภาพของตนออกมาใช้เป็นที่ยากมาก บุคคลมักไม่รู้ว่า ตนเองมีความสามารถและไม่ทราบว่าคุณภาพนั้น จะได้รับการส่งเสริมได้อย่างไร มนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงไม่มั่นใจในตัวเองหรือไม่มั่นใจในความสามารถของตนจึงทำให้หมดโอกาสเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มาบดบังพัฒนาการทางด้านความต้องการของบุคคลดังนี้

อิทธิพลของวัฒนธรรม ตัวอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของสังคมมีต่อการเข้าใจตนเอง คือแบบพิมพ์ของวัฒนธรรม (cultural stereotype) ซึ่งกำหนดว่าลักษณะเช่นไรที่แสดงความเป็นชาย (masculine) และลักษณะใดที่ไม่ใช่ความเป็นชาย เช่นจัดพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเมตตา กรุณา ความสุภาพและความอ่อนโยน สิ่งเหล่านี้วัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพิจารณาว่า "ไม่ใช่ลักษณะของความเป็นชาย" (unmasculine) หรือความเชื่อถือของวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่มีคุณค่า เช่น ยึดถือว่าบทบาทของผู้หญิงขึ้นอยู่กับจิตวิทยาพัฒนาการ ของผู้หญิง เป็นต้น การพิจารณาจากเกณฑ์ต่างๆ ดังกล่าวนี้เป็นเพียงการเข้าใจ "สภาพการณ์ที่ดี" มากกว่าเป็นเกณฑ์ของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ประการสุดท้าย Maslow ได้สรุปว่าการไม่เข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเกิดจากความพยายามที่ไม่ถูกต้องของการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัย เช่น การที่บุคคลสร้างความรู้สึกรู้สึกให้ผู้อื่นเกิดความพึงพอใจตนโดยพยายามหลีกเลี่ยงหรือจัดข้อผิดพลาดต่างๆ ของตน บุคคลเช่นนี้จึงมีแนวโน้มที่จะพิทักษ์ ความมั่นคงปลอดภัยของตน โดยแสดงพฤติกรรมในอดีตที่เคยประสบผลสำเร็จ แสวงหาความอบอุ่น และสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้ย่อมขัดขวางวิถีทางที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่า Maslow ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ว่าจะประกอบด้วยลำดับ 5 ชั้น กล่าวคือ 1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physical needs) 2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) 3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging needs) 4. ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) และ 5. ความต้องการการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) ซึ่งลำดับขั้นของความต้องการนี้ ตามทัศนะของ Maslow จะไม่สามารถข้ามลำดับขั้นกันได้ กล่าวคือ หากความต้องการขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกายยังได้รับการกระตุ้นไม่เพียงพอ ก็จะไม่เกิดต้องการขั้นต่อมา ซึ่งทำให้เห็นมนุษย์มีระบบความคิดที่เป็นขั้นตอนและมีความซับซ้อนในการแสดงความต้องการออกมากการศึกษา ทฤษฎีความต้องการของ Maslow นี้ จึงช่วยอธิบายความต้องการของวัยรุ่นชายรักชายว่ามีความต้องการอยู่ในขั้นลำดับใดวิสามารถวิเคราะห์ถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของวัยรุ่นชายรักชายดังกล่าวโดยใช้ทฤษฎีความต้องการของ Maslow ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เตโช ชัยวุฒิ (บทคัดย่อ, 2554) ได้ทำการศึกษาประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทำความเข้าใจประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัว โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัวใน 4 ประเด็นหลัก ดังนี้ ประการแรก สิ่งโน้มนำไปสู่การตัดสินใจยอมรับและเปิดเผย อันได้แก่ การยอมรับและชัดเจนในเพศวิถีของตน ความต้องการให้ครอบครัวรับรู้ความจริง และสถานการณ์นำไปสู่การตัดสินใจ ประการที่สอง ปฏิกริยาตอบสนองต่อการเป็นชายรักชายของครอบครัว ได้แก่ สาเหตุและลักษณะการแสดงการไม่ยอมรับการเป็นชายรักชาย และสาเหตุและลักษณะการแสดงการยอมรับการเป็นชายรักชาย ประการที่สาม สภาวะจิตใจในการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศ ได้แก่ ความรู้สึกต่อการเปิดเผย ประกอบด้วย ความกลัวต่อการเปิดเผยและความสบายใจที่ได้เปิดเผย และความรู้สึกต่อปฏิกริยาของครอบครัว ประกอบด้วย ความสุขใจที่ครอบครัวยอมรับ ความอึดอัดใจที่ครอบครัวไม่ยอมรับ ความเสียใจที่ครอบครัวไม่ยอมรับ ความน้อยใจที่ครอบครัวไม่ยอมรับ ความไม่พอใจที่ครอบครัวปฏิเสธ และความรำคาญใจที่ครอบครัวปฏิเสธ และประการสุดท้าย การจัดการกับการไม่ยอมรับของครอบครัว ได้แก่ การคาดหวังให้ครอบครัวยอมรับ การหลีกเลี่ยงการไม่ยอมรับของครอบครัว การพยายามทำให้ครอบครัวยอมรับ รสนิยมทางเพศ การปฏิบัติตนให้มีคุณค่าชดเชยความผิดหวัง และการปรับความคิดเพื่ออยู่กับการไม่ยอมรับ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจประสบการณ์การเปิดเผยเพศวิถีของชายรักชายต่อครอบครัว และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้พัฒนาบริการปรึกษาแก่ชายรักชายต่อไป

รัตนกร รัตนชีวร (บทคัดย่อ, 2556) ได้ทำการศึกษาผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเพื่อยืนยันความเป็นตัวตนของชายรักชายต่อความรู้สึกค้อยค่าจากการรักเพศเดียวกันของชายรักชาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเพื่อยืนยันความเป็นตัวตนของชายรักชายต่อความรู้สึกค้อยค่าจากการรักเพศเดียวกัน โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบคะแนนความรู้สึกค้อยค่าจากการรักเพศเดียวกันช่วงก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1. คะแนนความรู้สึกค้อยค่าจากการรักเพศเดียวกันของชายรักชายในกลุ่มทดลองช่วงหลังการทดลองต่ำกว่าคะแนนในช่วงก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) 2. คะแนนความรู้สึกค้อยค่าจากการรักเพศเดียวกันของชายรักชายในกลุ่มทดลองต่ำกว่าคะแนนของชายรักชายในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในช่วงหลังการทดลอง

สิตลา ประดิพัทธ์กุลชัย (บทคัดย่อ, 2551) ได้ทำการศึกษาการเปิดรับสื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร การเปิดรับสื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) อาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า 1.ลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับ การเปิดรับสื่อของกลุ่มชายรักชาย 2.ลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย 3.การเปิดรับสื่อ มีความสัมพันธ์กับ ทักษะคิดเรื่อง พฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย 4.การเปิดรับสื่อ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย 5.ทักษะคิดเรื่องพฤติกรรมทางสังคม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย

บุญสิตา อิมอยู่ (บทคัดย่อ, 2549) ได้ทำการศึกษา วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ในเขต กรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการในการกลายเป็นชายรักชาย การดำรงชีวิต และความคิดเห็นของกลุ่มชายรักชายต่อการยอมรับของสังคม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมผลการวิจัยพบว่า กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่ามีความเป็นเกย์นั้น เริ่มที่ระดับอายุแตกต่างกันตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยรุ่น บางคนเริ่มรู้ตัวเมื่อตอนโต รู้ตัวว่าเป็นเกย์เมื่อมีความรู้สึกชื่นชอบเพศเดียวกัน โดยคิดว่ามีสาเหตุสะสมมาจากสิ่งแวดล้อมที่บ้าน โรงเรียน และมีเพื่อนเป็นเกย์ ความเป็นเกย์มิได้มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน การคบหากลุ่มเกย์ด้วยกันมีทั้งแบบเป็นคู่รักและเพื่อน ในกลุ่มเกย์จะช่วยเหลือและให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน รวมทั้งแฝงด้วยการเสาะแสวงหาคนที่คิดว่ามีรสนิยมเหมือนกัน แหล่งนัดพบหรือแหล่งสังสรรค์มีทั้งเป็นผับเกย์ บาร์เกย์ หรือตามสถานที่เฉพาะกลุ่มเท่านั้น การยอมรับของสังคมในความเป็นเกย์นั้น มีทั้งกลุ่มที่คิดว่าครอบครัวและสังคมยอมรับมากขึ้น กับกลุ่มที่คิดว่าสังคมยังไม่ยอมรับ โดยมองว่าเกย์เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ผิดปกติ อย่างไรก็ตามมีเกย์ส่วนหนึ่งพยายามที่จะสร้างคุณค่าให้กับตนเอง โดยสร้างสรรค์สิ่งที่เกิดจากความสามารถของตนเองให้เด่นชัด มีการศึกษาสูงขึ้นเพื่อทดแทนรอยมลทินที่สังคมกำหนด

สมพิศ ปิ่นตบแต่ง (บทคัดย่อ, 2554) ได้ทำการศึกษา วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ศึกษากรณีเรือนจำกลางนครปฐม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบวิถีชีวิต กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ และเพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมคู่สาวของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ซึ่งมีขอบเขตในการศึกษาเฉพาะกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ศึกษากรณี เรือนจำกลางนครปฐม โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยเอกสารและ

สัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า วิธีชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่เป็นไปตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์ ด้านกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเกิดจากการชักชวนของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมตนเอง และเกิดจากความชอบที่ติดตัวมาเพราะเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาก่อน ด้านปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ปัญหาทะเลาะวิวาทแย่งชิงคนรัก ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการปกครองดูแล ซึ่งปัญหาทั้งหมดเกิดจากการที่เรือนจำไม่สามารถจัดสรรที่อยู่เป็นส่วนตัวให้แก่กลุ่มตัวอย่างได้ และไม่สามารถจำแนกได้ว่าผู้ใดมีพฤติกรรมชายรักชายชนิดแอบแฝงได้

เศรษฐวัช พัฒน์สุวรรณ (บทคัดย่อ, 2548) ได้ทำการศึกษา ผลกระทบต่อพ่อแม่ทางด้านจิตใจและสังคมกรณีลูกเป็นเกย์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้ การปรับตัว และผลกระทบทางด้านจิตใจและสังคมของพ่อแม่ที่ได้รับจากการที่มีลูกเป็นเกย์ เก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า พ่อแม่รับรู้ว่าการที่ลูกเป็นเกย์ตั้งแต่ลูกอยู่ในวัยเด็กและวัยรุ่น โดยลูกจะแสดงพฤติกรรมคล้ายผู้หญิง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการอบรมเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อม พ่อแม่ที่สามารถปรับตัวให้ยอมรับลูกที่เป็นเกย์ได้นั้น เป็นพ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูก มีการศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. – ปริญญาตรี มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเกย์และมีประสบการณ์การรับรู้เรื่องเกย์ที่ดีมาก่อน ผลกระทบต่อพ่อแม่ด้านจิตใจและสังคม ผลกระทบในด้านบวก คือ พ่อแม่ภาคภูมิใจในความสามารถของลูกที่เป็นเกย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน มีความประพฤติที่ดี ส่วนผลกระทบด้านลบ ได้แก่ คำพูดดูถูก ดูหมิ่นของเพื่อนบ้าน ทำให้พ่อแม่เกิดความอับอายและความเครียด

ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ทำให้เกิดความเข้าใจถึงทัศนคติ การเป็นชายรักชายและความต้องการของชายรักชายมากขึ้น และสามารถนำผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปสรุปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 5 สรุปผลการศึกษา ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในสถาบันอุดมศึกษา” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ วิธีการสร้างเครื่องมือ วิธีการรวบรวมข้อมูล และเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) คือ ชายรักชาย จำนวน 10 คน โดยผู้ทำวิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

เกณฑ์คัดเข้า ประกอบด้วย

1. เป็นชายไทย ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ในจังหวัดพิษณุโลก
2. ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย
3. มีการใช้ชีวิตแบบชายรักชาย โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี
4. สวมครใจเข้าร่วมการวิจัย โดยยินดีที่จะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและอนุญาตให้ผู้วิจัยสามารถบันทึกเสียงได้

เกณฑ์การคัดออก ประกอบด้วย

1. ไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ข้างต้น
2. ขอยกเลิกการให้ข้อมูลในระหว่างการสัมภาษณ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีคำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย ซึ่งมีการเตรียมแนวคำถามเบื้องต้นไว้ล่วงหน้า และสามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้น โดยในขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการใช้เครื่องบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และสามารถตรวจสอบได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 การเตรียมตนเองก่อนการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการการวิจัย เนื่องจากระหว่างการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ สังเกต และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเตรียมตนเองให้พร้อม โดยมีขั้นตอนในการเตรียมตนเองก่อนการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1.1 การเตรียมความพร้อมด้านความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับวิถีชีวิต ของวัยรุ่นชายรักชาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแนวคำถามการวิจัย (Interview Guidelines) ให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1.2 เตรียมความพร้อมด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาและทำความเข้าใจการระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ รวมทั้งทบทวนเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาวิจัย นอกจากนี้ยังมีการปรึกษากับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพอย่างใกล้ชิด

3.2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

3.2.1 การสำรวจข้อมูลจากหนังสือ และเอกสารต่างๆ (Document Survey) โดยค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 การสำรวจข้อมูลภาคสนาม (Field Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา จำนวน 20 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) เลือกสถานที่สัมภาษณ์ ตามความสะดวกของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยต้องเป็นสถานที่ที่สงบ ปลอดภัย เป็นสิ่งแวดล้อมที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคุ้นเคย และไม่มีสิ่งรบกวนการสัมภาษณ์
- 2) สร้างความสัมพันธ์กับผู้เข้าร่วมวิจัย โดยการแนะนำตัว และชี้แจงเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลในการวิจัย รวมถึงขออนุญาตในการบันทึกเสียงเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลในภายหลัง
- 3) ทำการสัมภาษณ์ตามแนวคำถามที่ได้วางแผนไว้
- 4) บันทึกข้อมูลด้วยการจดประเด็นสำคัญ ร่วมกับการใช้เครื่องบันทึกเสียงตามที่ได้แจ้งผู้เข้าร่วมวิจัย โดยหากมีประเด็นที่ผู้วิจัยสงสัย หรือไม่เข้าใจ ผู้วิจัยอาจขอให้ผู้เข้าร่วมวิจัยขยายความในประเด็นนั้นๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และสมบูรณ์ในข้อมูลที่ได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้สมัครใจให้ข้อมูลทั้งหมด 10 คน แต่มี 1 คนไม่สะดวกในการให้ข้อมูลจึงขอยกเลิกการสัมภาษณ์ในเวลาต่อมา ทำให้ได้ผู้ให้ข้อมูล 9 คน มีข้อมูลเบื้องต้นดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลหลัก จำแนกตามรายบุคคล

ผู้ให้ข้อมูล	นามสมมติ	อายุ(ปี)	สาขาที่ทำการศึกษา	หมายเหตุ
ID 1	บาส	20	พยาบาลศาสตร์	
ID 2	โต๊	22	มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน	
ID 3	นาย	19	สาธารณสุขศาสตร์	
ID 4	ซัง	22	วิชาการประชาสัมพันธ์	
ID 5	เจมส์	21	สาธารณสุขศาสตร์	
ID 6	ปิง	20	พยาบาลศาสตร์	
ID 7	ไอซ์	22	สาธารณสุขศาสตร์	
ID 8	กร	21	การจัดการฯ	
ID 9	อรรถ	21	วิศวกรรมศาสตร์	

3.3 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 6 เดือน คือ ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2557 จนถึง เดือนมีนาคม 2558 โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักครั้งละ 1 – 2 คน คนละ 1 – 2 ครั้ง การสัมภาษณ์แต่ละครั้งใช้เวลา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 3.2 วันที่สัมภาษณ์ และระยะเวลาในการสัมภาษณ์จำแนกรายบุคคล

ผู้ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์	ระยะเวลาที่ใช้
ID 1	25 ตุลาคม 2557	45 นาที
	16 พฤศจิกายน 2557	30 นาที
ID 2	15 พฤศจิกายน 2557	30 นาที
	10 มกราคม 2558	30 นาที
ID 3	1 กุมภาพันธ์ 2558	1 ชั่วโมง 30 นาที
ID 4	7 กุมภาพันธ์ 2558	45 นาที
ID 5	8 กุมภาพันธ์ 2558	50 นาที
ID 6	28 กุมภาพันธ์ 2558	35 นาที
ID 7	1 มีนาคม 2558	1 ชั่วโมง 10 นาที
ID 8	21 มีนาคม 2558	1 ชั่วโมง 30 นาที
ID 9	21 มีนาคม 2558	1 ชั่วโมง 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยถอดความการสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษร (Transcript) ด้วยตนเอง จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้ไปพร้อมกับการฟังเทปบันทึกการสัมภาษณ์ซ้ำ

4.2 ทำการถอดรหัสข้อความ (coding) จากบทสัมภาษณ์ที่ได้

4.3 จัดหมวดหมู่ของข้อมูล (category) โดยพิจารณาคำต่างๆ ที่ถอดรหัสออกมา ว่าคำเหล่านั้นแสดงถึงเรื่องอะไร เป็นประเภทอะไร โดยจัดทำเป็นตารางแสดงข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา จัดกลุ่มข้อมูลที่มีความคล้ายคลึงหรือสัมพันธ์กันเป็นประเด็นย่อย (subtheme) แล้วจึงสรุปเป็นประเด็นหลัก (theme) โดยรวบรวมประเด็นย่อยที่มีความสอดคล้องกันเข้าด้วยกัน

การตรวจสอบข้อมูลและความความน่าเชื่อถือ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มา ว่ามีความเพียงพอหรือไม่ โดยดูจากความครบถ้วนตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย และตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มานั้นสามารถตอบปัญหาการวิจัยได้หรือไม่ หากยังไม่ครบถ้วนหรือมีความไม่สมบูรณ์ต้องไปเก็บรวบรวมข้อมูลซ้ำอีกครั้งในประเด็นดังกล่าว รวมถึงตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มาตรงกันหรือไม่ สำหรับวิธีที่ผู้วิจัยใช้ตรวจสอบข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลซึ่งพิจารณาในเรื่องบุคคล เวลา สถานที่ ซึ่งถ้าได้ข้อมูลต่างบุคคล ต่างเวลา และต่างสถานที่ ข้อมูลที่ได้เหมือนกันหรือไม่

2. การนำเนื้อหาที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรืออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบถึงการได้มาของข้อมูล รายละเอียดของข้อมูลที่ได้ ตลอดจนการนำเสนอโดยการอธิบายรายละเอียดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญหรืออาจารย์ที่ปรึกษาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงข้อมูลต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิต และการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายระดับอุดมศึกษา” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) คือ ชายรักชาย จำนวน 9 คน โดยผู้ทำวิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล โดยจะเป็นการกล่าวถึงเรื่องราวของผู้ให้ข้อมูลแต่ละราย และส่วนที่ 2 วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1 (ID1 บาส – นามสมมติ)

ID1 อายุ 20 ปี กำลังศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดพิษณุโลก ID1 เป็นเด็กจากภาคอีสานใต้ เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อต้องไปทำงานต่างประเทศเพื่อหาเงินส่งมาให้ครอบครัว ID1 จึงอยู่กับแม่และพี่ชายอีก 1 คน ID1 เล่าว่าเขามีความสนิทสนมกับแม่มาก เนื่องจากพ่อไปทำงานต่างประเทศและพี่ชายก็มีอายุที่ห่างกันจึงทำให้มีค้อยสนิทกันเท่าที่ควร ID1 เป็นชายรักชายที่มีความอยากเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นเพศหญิง คือ อยากแปลงเพศ และอยากทำศัลยกรรมร่างกายให้ตนเองมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับเพศหญิงมากที่สุด โดยมีการรับประทานยาคุมกำเนิดกับเพื่อนสมัยมัธยมศึกษา ด้วยความเชื่อที่ว่าฮอร์โมนในยาคุมกำเนิดจะช่วยเปลี่ยนแปลงร่างกายของเขาให้เป็นผู้หญิงขึ้นที่ละน้อย การแสดงลักษณะท่าทางของ ID1 แตกต่างจากผู้ชายทั่วไปค่อนข้างมาก กล่าวคือ มีลักษณะของความเป็นเพศหญิงสูง ไม่ว่าจะเป็นผิวพรรณ ลักษณะการพูดจา หรือแม้กระทั่งการทำกิจกรรมต่างๆก็จะดูมีลักษณะของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย แม่และพี่ชายของ ID1 เคยขอร้องให้ ID1 เปลี่ยนเป็นผู้ชายปกติในช่วงมัธยม แต่พ่อของ ID1 กลับมีท่าทีแสดงออกว่าเฉยๆและยอมรับกับเหตุการณ์ที่ลูกชายคนเล็กของบ้านมีพฤติกรรมที่โน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ ซึ่ง

ID1 ให้เหตุผลว่า อาจเป็นเพราะเขาไม่ค่อยสนิทกับพ่อ และพ่อไม่ได้เลี้ยงดูตนเองมาตั้งแต่เด็ก พ่อจึงไม่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้ อำนาจการตัดสินใจต่างๆจึงตกอยู่กับแม่ของ ID1 แทน

ID1 คิดว่าตนเองเป็นชายรักชายได้เพราะสื่อ ID1 ได้เล่าถึงความทรงจำที่ได้ดูละครโทรทัศน์ที่มีการนำมงกุฎดอกไม้มาเข้าร่วมฉากการแสดง ถึงในตอนนั้น ID1 จะยังไม่เข้าใจถึงความรู้สึกนี้แต่เขามั่นใจว่าเขาชอบมันและแสดงพฤติกรรมเลียนแบบโดยการนำมงกุฎดอกไม้ขึ้นเองเพื่อใช้ในการประดับตกแต่งร่างกายของเขาตั้งแต่เด็กๆ ID1 มองว่าอิทธิพลจากเพื่อนไม่ได้มีแรงกระตุ้นเพียงพอให้เขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ เนื่องจากในตอนเด็กนั้น เขาเล่นและทำกิจกรรมเช่นเดียวกับเด็กผู้ชายทั่วไปแต่ก็ไม่ได้ช่วยให้เขามีพฤติกรรมที่เป็นผู้ชายมากขึ้น และเมื่อ ID1 เข้าสู่วัยรุ่น เขาก็ได้พบสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะที่เอื้อให้ตัวเขาได้แสดงความสามารถมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดตกแต่งซุ้ม การจัดดอกไม้ หรือแม้กระทั่งการเต้น ซึ่ง ID1 สามารถเข้ากับเพื่อนที่มีลักษณะเป็นชายรักชายด้วยกัน ได้อย่างดี มีความสนิทสนม และทำตามกลุ่มเพื่อนได้อย่างไม่ขัดเงินแต่อย่างใด ในปัจจุบัน ID1 มองว่า ที่พ่อแม่และคนอื่นๆยอมรับได้ว่าเขาเป็นชายรักชายเป็นผู้ชายที่มีลักษณะต่างจากคนอื่น เนื่องจากเขาสามารถเรียนหนังสือได้ดี สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่อายุใคร และสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับครอบครัวแม้ว่าเขาเป็นชายรักชาย เขาได้ให้ความสำคัญกับการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง และยังหวังว่าจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปในอนาคต

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID1 เป็นผู้ที่ได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและยอมรับความเป็นชายรักชายได้ตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเขามีความตระหนักรู้และยอมรับความโน้มเอียงนี้โดยที่ไม่รู้เลยว่า ความโน้มเอียงดังกล่าวจะทำให้เขากลายเป็นชายรักชายที่สมบูรณ์ดังเช่นในปัจจุบัน ID1 จึงเป็นคนที่ชัดเจนในการแสดงออกถึงความเป็นชายรักชายได้ชัดเจนไม่ขัดเงิน และการแสดงออกนี้ ID1 สามารถแสดงออกได้ทั้งในสังคมและในครอบครัวได้อย่างเหมาะสม แม้จะเคยถูกแม่ขอร้องให้เป็นผู้ชายปกติแต่ ID1 ก็ยังมีความชัดเจนที่จะยืนยันเอกลักษณ์นี้ และหาสิ่งอื่นขึ้นมาทดแทนความต้องการให้เป็นผู้ชายปกติของแม่ได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ การตั้งใจเรียน การทำคะแนนการเรียนได้ดี สามารถช่วยให้แม่ของเขาเข้าใจเขาได้มากขึ้น นอกจากการทดแทนความรู้สึกของแม่แล้ว การแสดงออกทางสังคมของ ID1 จะถูกมองว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านต่างๆ สามารถทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี ถึงแม้บางงานที่ได้รับนั้นจะเป็นงานที่เหมาะสมที่จะหญิงผู้หญิง หรือผู้ชายทำเพียงฝ่ายเดียว แต่ ID1 แสดงให้ทุกคนเห็นว่าเขาสามารถทำงานทุกอย่างได้โดยที่ได้คุณภาพไม่ต่างกับผู้ชายหรือผู้หญิงที่ทำงานนั้นเลย

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2 (ID2 โต้ – นามสมมติ)

ID2 อายุ 21 ปี เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ID2 เป็นเด็กที่มาจากจังหวัดน่าน สอบ admission ติดในคณะดังกล่าวจึงได้มาเรียนในจังหวัดพิษณุโลก ID2 มาจากครอบครัวเดี่ยว มีพ่อ แม่ และน้องสาวอีก 1 คน เป็นครอบครัวเกษตรกร เขาสนิทกับทุกคนในบ้านและญาติพี่น้องที่อยู่ในละแวกเดียวกัน เพื่อนในชั้นเรียนก็รู้ว่าเขามีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศที่เรียกว่าชายรักชาย เพราะเคยพาแฟนไปรู้จักเพื่อนๆ ด้วย ID2 ไม่ได้อยากเป็นผู้หญิง และการยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายต่อผู้ปกครองก็ไม่ได้เลวร้ายอย่างเช่นที่คนอื่นเจอ กล่าวคือ พ่อแม่ของ ID2 ไม่ได้สนใจว่าลูกของตนเองจะชอบหรือรักเพศใด มีการแสดงออกอย่างไร พ่อกับแม่ของเขาคิดเพียงว่าให้ลูกชายคนเดียวเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน มีการทำงานที่มั่นคง สามารถเลี้ยงดูตนเองและน้องสาวของเขาได้ก็เพียงพอแล้ว ID2 เคยคุยโทรศัพท์กับแฟนที่กำลังคบหาอยู่กันในช่วงนั้นต่อหน้าพ่อและแม่ แต่ก็ไม่ได้รับการขัดขวางหรือสนับสนุนแต่อย่างใด

ID2 เริ่มรู้สึกตัวว่าตนเองต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นในช่วงมัธยมต้น โดยเริ่มมีความรู้สึกชอบรุ่นพี่ผู้ชายคนหนึ่ง ในโรงเรียน แต่การชอบนี้เป็นเพียงการชอบเพียงฝ่ายเดียวของ ID2 ID2 ยังไม่ได้สัมผัสคำว่าชายรักชายมากเท่าไรหรอก อาจจะมึลึกลับที่คล้ายกับการชื่นชมดารา นักร้อง หรือนักแสดงในปัจจุบันมากกว่าการชอบแบบผู้ชาย และเมื่อขึ้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ID2 จึงมีความรู้สึกชัดเจนในความรู้สึกขึ้นอีกครั้ง เมื่อได้มีความรู้สึกดีๆ กับเพื่อนผู้ชายอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้ต่างจากครั้งที่แล้ว ตรงที่เขาได้คุยและได้สัมผัสวิถีชีวิตส่วนหนึ่งของการเป็นชายรักชาย เขาได้รู้ถึงกระบวนการสร้างความสัมพันธ์และการสานต่อความสัมพันธ์จากจุดเริ่มต้นแล้วบางส่วน และครั้งนี้ก็ยังไม่ได้คบกันแต่อย่างใด ID2 คิดว่าการที่เขาสนิทกับเพื่อนผู้หญิง เป็นสาเหตุที่ทำให้เขาเกิดพฤติกรรมชายรักชายขึ้นมา เขาให้เหตุผลว่า ในสมัยเด็กนั้น เขามีเพื่อนผู้ชาย ทำกิจกรรมแบบผู้ชาย แต่เขายังไม่มีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันเลย จนกระทั่งเริ่มมีเพื่อนเพศหญิง ได้ศึกษาลักษณะการแสดงออก กระบวนการคิด และการปฏิบัติตัวของเพื่อนหญิงที่สนิทสนมกันจนทำให้เกิดความเคยชิน และเกิดความรู้สึกชอบเพศเดียวกันขึ้นมา ID2 เคยมีแฟนมาแล้ว 3 คน ด้วยกันซึ่งบทบาททางการมีเพศสัมพันธ์ของเขาคือ โบท(Both) หมายถึง สามารถเป็นได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับแล้วแต่กรณี เขายังกล่าวถึงการใช้ถุงยางอนามัยว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งของเขา เพราะกลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอนของเขาเอง และ ID2 ยังมีแนวคิดที่ว่า ชายรักชายไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร แต่เป็นกลุ่มที่สามารถทำงานและสร้างสรรค์สังคมได้ไม่ต่างจากเพศอื่นๆ เลยและเขาไม่เคยเสียใจที่เป็นชายรักชาย

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ID2 รับรู้ได้ว่าตนเองมีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันตั้งแต่สมัยมัธยมต้นแต่ยังมีความไม่ชัดเจนจนสามารถบอกได้ว่าเขาเป็นกลุ่มชายรักชายในตอนนั้น แต่ความรู้สึกก็ได้มีการพัฒนาต่อจนกระทั่งเริ่มมีการพูดคุยแบบคนรักกันในสมัยมัธยมศึกษาตอนปลาย ทางบ้านก็ไม่ได้แสดงการขัดขวาง ขัดแย้ง หรือแสดงออกถึงการสนับสนุนการเป็นชายรักชายของเขา เขาจึงไม่มีความเครียดและความกังวลในการเปิดเผยตัวตนในความเป็นชายรักชายกับครอบครัวและสังคม แม้กระบวนการทางความคิดของ ID2 จะมีลักษณะคล้ายเพศหญิง แต่เขาก็ยังสามารถทำงานต่างๆได้เช่นเดียวกับผู้ชาย เขาไม่ได้คิดว่าเขาต่างจากผู้ชายทั่วไป เขาคือผู้ชายที่มีรสนิยมชอบผู้ชายเพียงเท่านั้น ID2 สามารถบอกได้ว่ารสนิยมทางเพศเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของเขาคือ พร้อมจะเป็นทั้งผู้กระทำ และผู้ถูกระทำได้เสมอแล้วแต่กรณี และสิ่งที่เขาไม่ได้เลยเมื่อมีเพศสัมพันธ์คือ อุนยามอนามัย ซึ่ง ID2 จะใช้มันทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ไม่ว่ากับใครก็ตาม

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3 (ID3 นาย – นามสมมติ)

ID3 อายุ 19 ปี นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เป็นลูกชายคนโตของครอบครัว ครอบครัวของ ID3 เป็นครอบครัวชาย มีพ่อ แม่ น้องชาย ตา และยายอาศัยอยู่ร่วมกันในบ้าน ID3 เล่าว่า ID3 เริ่มมีความรู้สึกชอบเพื่อนผู้ชายตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเขาเป็นนักเรียนของโรงเรียนชายล้วนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ก่อนหน้านั้น ID3 เคยมีแฟนเป็นผู้หญิง ในระยะเมื่อรู้สึกตัวว่าเขาชอบผู้ชาย เขารู้สึกว่าตัวเองผิดปกติ รู้สึกอาย อายที่จะแสดงออกไปว่าตนเองเป็นชายรักชายและพยายามปฏิเสธตนเองเรื่อยมา จนกระทั่งขึ้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้เล่นเกมสล็อตออนไลน์แล้วรู้จักกับรุ่นพี่คนหนึ่งในเกมส์ ได้พูดคุยกันจนเกิดความรู้สึกที่ดี และคิดว่าเป็นความรู้สึกที่ดีกว่าการพูดคุยแบบคนรักกับผู้หญิง โดยให้เหตุผลว่าการคุยกับผู้ชายนี้เข้าใจกัน ได้ง่ายกว่า มีอะไรที่เหมือนกันมากกว่า ประกอบกับในขณะนั้นสังคมเปิดกว้างเรื่องเพศมากขึ้นจึงเกิดการยอมรับตัวเอง ID3สนิทกับแม่ที่สุดในบ้าน เพราะแม่ของ ID3 เป็นคนที่ตามใจ ID3 ที่สุดในบ้าน และยังมีบทบาทในการดูแล ID3 และน้องของ ID3 โดยการไปรับ – ส่งที่โรงเรียนเป็นประจำทุกวัน ครอบครัวของ ID3 มีญาติที่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่โน้มเอียงนี้ โดย ID3 มีน้ำที่แสดงออกว่าเป็นเกย์ หรือชายรักชายที่เปิดเผยตนเอง

สังคมของ ID3 มีเพื่อนทั้งที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงตามปกติ และกลุ่มที่มีความโน้มเอียงทางเพศ เขาเล่าว่า มีทั้งกลุ่มเพื่อนที่ยินดีที่เขาเป็นชายรักชาย กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยที่เขาเป็นชายรักชาย และมีเพื่อนบางคนเห็นเขายอมรับและเปิดเผยความเป็นชายรักชายนี้และมีพฤติกรรมที่โน้มเอียงตามก็มี สังคมของ ID3 ก่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องนี้ จึงไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจความเป็นชายรักชายของเขา สังคมของเขามองว่า เขาเป็นคนสนุกสนานร่าเริง อยู่ด้วยแล้วมีความสุข ID3 ไม่ได้มีความต้องการเป็นผู้หญิง ID3 เคยมีคนรักทั้งผู้หญิงและผู้ชาย สำหรับคนรักที่เป็นชายนั้น ID3 บอกว่าเขา

ผ่านมาแล้ว 5 คน และเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนทุกคน ID3กล่าวว่าเขาสามารถเป็นได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับแล้วแต่สถานการณ์และความต้องการของคู่นอน นอกจากคนรักแล้วเขายังเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆที่ไม่ได้เป็นคู่รักของเขาอีกด้วย บ้างครั้งอาจจะเป็นเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง แล้วแต่ความต้องการของเขาในขณะนั้น การสร้างความสัมพันธ์ของID3หากเริ่มมีความรู้สึกที่ชอบ จะเริ่มที่การเข้าไปพูดคุยแบบเฮฮา ตลกขบขันเพื่อสร้างสัมพันธ์ในเบื้องต้น ต่อมาจะเริ่มมีการพูดคุยในเชิงผู้ชายเกี่ยวกับเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ บางครั้งก็จะใช้วิธีการที่เรียกว่า “การอ่อย” ซึ่งID3ยกตัวอย่างไว้ 3 วิธี คือ 1. การอ้อม อ้อมทักทาย อ้อมขำ อ้อมแบบมีความต้องการ 2. การทักทาย คือ การพูดคุยปฏิสัมพันธ์แบบห่วงใย เอื้ออาทรลงไปในประโยชน์คนสนทนา และหากทั้ง 2 กระบวนการเป็นไปได้ดี ID3จะใช้วิธีที่ 3 คือ การล้วงมือเข้าไปจับอวัยวะเพศของอีกฝ่าย หากอีกฝ่ายยินยอม ทุกอย่างก็จะดำเนินการต่อไปจนถึงจุดสูงสุดกระบวนการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในบางครั้งเขาเพียงต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ไม่ได้ต้องการผูกมัดคนๆแต่อย่างใด ID3เล่าว่า เขาเคยมีแฟน แต่ด้วยระยะทางทำให้เขาต้องเลิกกับแฟนคนนี้ไป เขายังกล่าวต่อไปว่าในช่วงแรกของการเลิก เขารู้สึกเจ็บปวด เสียใจ และทรมานเป็นอย่างมาก และมีความคิดอยากจะทำตัวตาย แต่เขาเลือกที่จะร้องไห้และระบายความในใจดังกล่าวให้เพื่อนสนิทฟัง แม้มันจะช่วยเขาได้เพียงเล็กน้อย แต่เขาก็สามารถอดทนกับสถานการณ์ดังกล่าวจนสามารถทำใจได้ในที่สุด ID3เป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูงบางครั้งจึงมีการช่วยตัวเอง หรือการมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักอยู่เนืองๆ แต่การใช้ถุงยางอนามัยของID3นั้นขึ้นอยู่กับอารมณ์ในขณะนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า เขาใช้ถุงยางอนามัยเพียงบางครั้งของการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น เขารู้ว่า แม้จะเป็นเพียงส่วนน้อยของการมีเพศสัมพันธ์ก็ทำให้เขาสามารถคิดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ ID3จึงมีความกังวลในเรื่องนี้ค่อนข้างมากเช่นกัน ID3ไม่เคยรับการตรวจเลือดหาเชื้อ HIV เขาจึงไม่สามารถบอกได้ว่าตนเองมีเชื้อหรือไม่ เขาคิดว่าสิ่งที่เป็นปัญหาของเขาสำหรับการเป็นชายรักชายคือหน้าตาของเขาเอง เขาเชื่อว่าชายรักชายที่มีหน้าตาดีจะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เขาหวังว่าอยากให้สังคมยอมรับ เข้าใจและเปิดโอกาสให้ชายรักชายมากขึ้น เพราะชายรักชายเองก็มีข้อดีและข้อด้อยที่ไม่ต่างจากคนอื่น

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID3สามารถเปิดเผยเรื่องราวต่างๆในชีวิตได้เป็นอย่างดี เขามีความมั่นใจว่าเขาเลือกในสิ่งที่ถูกต้องสำหรับเขา เขาสามารถบอกครอบครัวของเขาถึงความโง่เขลาที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นส่วนน้อยของชายรักชายที่จะเปิดเผยต่อครอบครัวแบบซึ่งหน้าเช่นนี้ และครอบครัวสามารถยอมรับได้โดยง่าย และครอบครัวก็ไม่ได้ต่อต้านหรือขัดแย้งต่อการเป็นชายรักชายของเขา แต่จะใช้การสอนให้รู้จักดูแลตัว รู้จักการวางตัวที่เหมาะสม และตั้งใจเรียน ความสัมพันธ์กับคนรักของเขาส่วนใหญ่จะเป็นความสัมพันธ์แบบ one night stand หรือ รักสนุก แต่ไม่ผูกพัน ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย และเขาก็ตระหนักดีว่า เขาเป็นกลุ่ม

เสียงเช่นกัน ID3มีการจัดการปัญหาคนรักเลิกราโดยการร้องไห้กับเพื่อนและเก็บไว้ในใจ ซึ่งมันช่วยเขาได้เพียงเล็กน้อย หลังจากนั้นเมื่อเขามีแฟนใหม่ ความเศร้าเสียใจนี้จึงลดลงไปด้วย สังคมของเขาค่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องนี้ เขาจึงไม่มีความกังวลในการเปิดเผยตนเองต่อที่สาธารณะ แม้เขาจะมีความกังวลด้านรูปร่างลักษณะหน้าตาของเขาและมีความเชื่อว่า การเป็นชายรักชายที่มีความสุข ต้องเป็นคนที่มีหน้าตาดี รูปร่างดี มีคนนิยมชมชอบมากมาย แต่เขามองตนเองว่าเป็นที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาที่แตกต่างไป จึงมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง รวมถึงความอยากได้คนรักที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาที่ดีมาเป็นคู่เพื่อปิดบังข้อด้อยของตนเองในจุดนี้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4 (ID4 ชัง – นามสมมติ)

ID4 อายุ 22 ปี กำลังศึกษาชั้นปีสุดท้าย ด้านการประชาสัมพันธ์ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ID4เป็นคนพิษณุโลกโดยกำเนิด ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวเดี่ยว มีพ่อ แม่ และน้องสาวอีก 1 คน อาศัยอยู่ด้วยกัน ID4สนิทกับทุกคนในบ้าน เขาเล่าว่าเริ่มมีสัญญาณของความโน้มน้าวเชิงทางเพศของเขาตั้งแต่สมัยประถมศึกษา ID4รู้สึกว่าเขาแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายคนอื่น คือ เริ่มมีอาการคั่งคั่ง อ่อนไหวง่าย ต่างจากเพื่อนผู้ชายคนอื่นที่จะเข้มแข็งและมีการเล่นที่ดุรุนแรงซึ่งID4มีความรู้สึกไม่ชอบสิ่งเหล่านี้ แต่เขายังไม่ชัดเจนว่าความรู้สึกนี้คืออะไรจึงได้มีการแสดงออกแบบเป็นเด็กผู้ชายเรียบร้อย ตั้งใจเรียนต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นเป็นต้นมา ID4เริ่มสนใจเพศเดียวกันตั้งแต่ประถมศึกษา ความสนใจของเขาคือรูปร่างหน้าตาและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเด็กผู้ชายคนอื่น ซึ่งID4ไม่ได้คิดจะทำตามหรือเลียนแบบ แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เขาเกิดความสนใจเพศเดียวกันมากขึ้น ที่บ้านของID4รับรู้ว่าID4มีพฤติกรรมทางเพศที่โน้มน้าวเช่นนี้ และพยายามที่จะเปลี่ยนความโน้มน้าวนี้ด้วยการขอร้องและใช้คำสั่งห้ามไม่ให้เกิดความโน้มน้าวดังกล่าว ID4กล่าวว่าเขาค่อนข้างดีกับครอบครัวจึงยังคงสภาพความโน้มน้าวนี้ไว้ แต่ระมัดระวังในการแสดงออกในครอบครัวมากขึ้น จนกระทั่งเวลาผ่านไป สังคมเริ่มเปิดกว้างและมีการเปิดเผยตัวตนของบุคคลที่มีความโน้มน้าวเช่นเขามากขึ้น พ่อแม่ของID4จึงยอมรับ แต่ก็ต้องใช้เวลาหลายปีในกระบวนการยอมรับนี้

สังคมของID4เป็นสังคมที่เปิดกว้าง แม้เขาจะเคยเรียน โรงเรียนชายล้วนมาก่อนแต่ความโน้มน้าวของเขาก็ไม่เป็นปัญหาในการใช้ชีวิต เขามีกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะของความโน้มน้าวที่คล้ายกันในโรงเรียน ครู อาจารย์ และคนอื่น ๆ ยอมรับในการเป็นชายรักชายของเขา กิจกรรมที่ID4ทำเป็นส่วนใหญ่มักมีส่วนคล้ายกับกิจกรรมของผู้หญิง เช่น การทำงานบ้าน การทำงานประดิษฐ์ การเดิน และการเป็นเซิร์ฟลีดเดอร์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อID4ได้ทำกิจกรรมดังกล่าว เขาก็จะมีความสุขที่ได้ทำและเต็มใจที่จะทำกิจกรรมเหล่านั้น ID4เล่าว่าเขาเคยมีคนรักเป็นเพศชาย กระบวนการเริ่มต้นของเขา คือ การพูดคุยกันทั้งสองฝ่าย กระบวนการดำเนินไปเรื่อยๆจนกระทั่งทั้งสองฝ่ายตกลงเป็นแฟน

กัน มีกิจกรรมต่างๆร่วมกัน รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ ID4เล่าว่าเขาแสดงออกชัดเจนต่อคุณอนของเขาในการแสดงบทบาทเป็นผู้ถูกระทำ หรือเป็นฝ่ายรับเพียงอย่างเดียว โดยทุกครั้งที่เขาจะมีเพศสัมพันธ์จะมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ID4ยังกล่าวต่อว่า ID4ชอบคนที่ใจเย็น ไม่จู้จี้จ๋อน แต่แฟนของเขาอยู่ในส่วนที่ตรงกันข้ามทุกอย่าง อีกทั้งยังจับได้ว่าแฟนของเขานั้นได้แอบคุยกับแฟนเก่า ID4จึงตัดสินใจที่จะยุติความสัมพันธ์ลง ในช่วงแรกนั้น เขารู้สึกว่าชีวิตเขาว่างเปล่า ไม่มีคุณค่า ไม่มีความหมาย ร้องไห้เป็นบางครั้ง แต่สิ่งที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของเขาคือ หนังสือธรรมะ ID4ยังเล่าต่อว่า การสวดมนต์ การทำสมาธิ หรือการอ่านหนังสือธรรมะในช่วงเวลานั้นช่วยให้เขาทำใจได้ง่ายขึ้นมาก ทำให้จิตใจสงบ และคิดอะไรได้มากขึ้นจนทำให้เขาสามารถที่จะทำใจได้ในที่สุด และเขาหวังว่าสังคมจะเข้าใจ และมองชายรักชายเป็นคนทั่วไปที่มีรสนิยมการเลือกคู่ครองต่างจากคนอื่น มองว่าไม่ว่าจะเพศไหนก็มีทั้งส่วนดีและส่วนที่ไม่ดีเหมือนกัน ดังนั้น จึงไม่ควรเหมารวมว่าเพศใดเพศหนึ่งไม่ดี หากยังไม่ได้ลองรู้จักกันกันหรือยังไม่ได้เป็นเพื่อนกัน

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID4สามารถรับรู้ถึงความ โน้มเอียงทางเพศของเขาตั้งแต่วัยเด็ก กล่าวคือ ตั้งแต่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา เขาชอบในพฤติกรรมของผู้ชายแต่ไม่ได้อยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น และความรู้สึกนี้ก็ติดตัวเขามาแต่ในวัยเด็กยังไม่สามารถแสดงถึงความ โน้มเอียงนี้ได้ชัดเจน เขาจึงแสดงออกได้เพียงเป็นเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยกว่าเด็กผู้ชายทั่วไป ครอบครัวของ ID4 เคยไม่ยอมรับและต่อต้านการเป็นชายรักชายของ ID4 โดยมีการใช้อำนาจสั่งห้ามทำกิจกรรมต่างๆ แต่ด้วยเขาเป็นคนที่ดีและสังคมเปิดกว้างมากขึ้น พ่อแม่ของเขาจึงยอมรับได้ในเวลาต่อมา สังคมของ ID4 เป็นสังคมที่ค่อนข้างจะเปิดกว้างทำให้ ID4 สามารถเจอกับสังคม และเปิดเผยความเป็นชายรักชายของเขาได้อย่างเต็มที่ กิจกรรมของ ID4 มักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับความสวยความงาม เช่น การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ การจัดซุ้ม การจัดดอกไม้ แม้กระทั่งการจัดตกแต่งสถานที่ และการทำงานบ้าน เขาคเคยมีแฟนแต่ด้วยนิสัยบางอย่างของทั้งสองฝ่ายจึงทำให้เลิกกันไป ทำให้เขารู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก แต่สิ่งที่สามารถช่วย ID4 ในวันที่วิกฤตที่สุดในวันนั้นคือ หนังสือสวดมนต์ และการสวดมนต์ ซึ่งทำให้เขาได้สติ คิดถึงความไม่แน่นอนในชีวิต จนกระทั่งปล่อยวางได้ในที่สุด ความคิดในการมองโลกของ ID4 คือต้องการให้ทุกคนเข้าใจชายรักชายมากขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่ชายรักชายไม่ดี แต่ทุกเพศก็มีคนที่ไม่ดีเช่นเดียวกัน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5 (ID5 เจมส์ – นามสมมติ)

ID5 อายุ 21 ปี นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ID5 มาจากจังหวัดน่าน มาเรียนที่นี่เพราะสอบ admission ได้ในขณะนี้ ID5 มาจากครอบครัวที่มีลูกคนเดียว อาศัยอยู่กับแม่ น้า น้าเขย และย่า พ่อของ ID5 เสียชีวิตตั้งแต่ ID5 อายุได้ 3 เดือน ทำให้ ID5 ต้องอาศัยอยู่กับแม่และญาติมาตลอด ID5 ปฏิเสธว่าในครอบครัวไม่มีญาติคนใด

แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีความโน้มเอียงทางเพศ มีเพียงเขาคนเดียวที่แสดงออกถึงพฤติกรรมนี้ ID5 ไม่แน่ใจว่าเขาเริ่มมีความโน้มเอียงนี้ตั้งแต่ตอนไหน เพียงแต่จำได้ว่าเขาไม่มีเพื่อนผู้ชายเลย ตั้งแต่เด็ก ส่วนมากจะรวมกลุ่มและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ID5 รู้สึกตัวว่าตนเองชอบผู้ชายหรือมีพฤติกรรมแบบชายรักชายอย่างเด่นชัดในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีเหตุการณ์การช่วยเป็นพ่อสื่อให้เพื่อนกับรุ่นพี่อีกหนึ่งแล้วตนเองก็ชอบรุ่นพี่คนนั้นเสียเอง เขาไม่ได้มีความสงสัยต่อความรู้สึกนี้ เพียงแต่เขาคิดว่าคงเป็นความรู้สึกปกติจึงเก็บไว้ในใจคนเดียว แต่ยังมี การพูดคุยสนทนากับรุ่นพี่คนนั้นบ้างแต่ก็ยังไม่ได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์แต่อย่างใด ID5 เริ่มยอมรับได้ว่าตนเองเป็นชายรักชายในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 5 ID5 ได้แอบชอบเพื่อนร่วมชั้นของตัวเอง เป็นเพื่อนสนิทที่เวลาเรียนก็จะนั่งด้วยกัน ทำกิจกรรมต่างๆด้วยกันจึงเกิดความรู้สึกพิเศษขึ้น ทำให้ ID5 มีความชัดเจนในความรู้สึกที่เป็นชายรักชายในครั้งนี้ ID5 เล่าว่าเขาไม่แน่ใจว่าครอบครัวจะรู้หรือไม่ว่าเขาเป็นชายรักชาย เพราะเขาไม่เคยบอกกับทางบ้านตรงๆ และยังหลีกเลี่ยงการแสดงพฤติกรรมโน้มเอียงดังกล่าวที่บ้าน เขากล่าวต่อว่าที่บ้านอาจจะรู้ และไม่อยากจะเปลี่ยนแปลงตัวเขา จึงมักจะสอดแทรกคำสอนที่ว่า จะเป็นอะไรก็เป็น ขอแค่เป็นคนดีก็พอ ID5 กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ครอบครัวรู้เรื่องการเป็นชายรักชายของเขา น่าจะเป็นเพราะการคบเพื่อน เนื่องจากเขามีแต่เพื่อนผู้หญิง ไม่ค่อยมีเพื่อนผู้ชายการทำกิจกรรมต่างๆก็จะทำกิจกรรมกับเพื่อนผู้หญิงเสียมาก จึงอาจเป็นเหตุให้ครอบครัวรู้สึกถึงความโน้มเอียงดังกล่าว

สังคมของ ID5 เป็นสังคมที่ยังไม่เปิดกว้างเรื่องความโน้มเอียงทางเพศมากนัก จึงมีแต่เพื่อนที่ค่อนข้างจะสนิทกันจึงจะรู้ว่าเขามีความโน้มเอียงนี้ ID5 ค่อนข้างระมัดระวังในการวางตัวและการแสดงออกของความโน้มเอียงต่อที่สาธารณะ ID5 กล่าวว่า เขาต้องคอยสังเกตสถานการณ์รอบๆตัวของเขา ว่าสถานการณ์ใดที่เขาสามารถแสดงถึงความเป็นชายรักชายได้ และสถานการณ์ใดไม่ควรแสดงออก เขาจำเป็นต้องเก็บความรู้สึกต่างๆไว้ภายในจิตใจ เพื่อปกปิดตัวตนต่อสังคม และ ID5 จะเน้นย้ำเสมอว่า เขาจะระมัดระวังการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าครอบครัวของเขา ID5 เป็นคนที่คาดหวังในเรื่องต่างๆในชีวิต โดยเฉพาะเรื่องการเรียน เขาเป็นนักเรียนทุนของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดน่าน ทำให้มีความกดดันในการเรียนเป็นอย่างมาก ID5 กล่าวว่าบางครั้งแม้เขาจะตั้งใจเรียน และพยายามมากแค่ไหนแต่ผลการเรียนที่ออกมาก็ทำให้เขารู้สึกเสียใจได้เช่นกัน เมื่อผลคะแนนไม่เป็นดังที่หวังไว้ ID5 โทษตัวเอง ต่ำหนีดตัวเองที่ไม่ทำให้ดีกว่านี้และนำความผิดหวังนี้มาสร้างเป็นพลังในการตั้งใจเรียนมากขึ้นต่อไป ID5 เป็นสันทนการของคณะเมื่อมีกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการรับน้อง การแข่งกีฬา และงานของคณะต่างๆ เขาก็จะเข้าร่วมโดยการเป็นสันทนการทุกครั้ง เขาคิดว่าการเป็นสันทนการทำให้เขาสามารถเปิดเผยความรู้สึก และตัวตนที่เป็นชายรักชายของเขาได้ ID5 ไม่เคยมีแฟนและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่าตนเองสามารถ

กระทำบทบาทใดในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ได้ ID5 คิดว่าแม่สังคมจะเปิดกว้างมากขึ้น แต่ชายรักชายเองไม่ควรที่จะแสดงออกในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่เพียงแต่ให้สังคมเห็นใจชายรักชายแต่ชายรักชายเองก็ต้องเห็นใจสังคมด้วยเช่นกัน สถานที่ใดควรที่จะแสดงออกอย่างไรก็ต้องมีความเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ และสังคมควรจะให้โอกาสและเข้าใจเพศทางเลือก เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ก็มีความเป็นมนุษย์ที่ไม่ต่างจากมนุษย์คนอื่นเช่นกัน

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID5 เป็นคนที่มีความระมัดระวังในการแสดงความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากเขาจะกังวลในเรื่องการวางตัวในสังคมและครอบครัวในระหว่างการสัมภาษณ์อยู่เสมอ เขารู้ว่าตนเองรู้สึกมีพฤติกรรมที่โน้มเอียงนี้ตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย คือมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นที่อยากรู้อยากลอง แม่ ID5 จะกล่าวบอกว่าเขาเป็นชายรักชาย แต่เขายังมีความลังเลในการแสดงออกในสังคมเป็นอย่างมาก สังคมของเขายังไม่เปิดกว้างเท่าที่ควรทำให้เขาต้องเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว และเปลี่ยนความรู้สึกนั้นไปใช้สร้างสรรค์งานในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเรียน การทำกิจกรรม เป็นต้น ID5 เป็นคนที่มีความจริงจังกับชีวิตในทุกๆเรื่องไม่ว่าจะเป็น เรื่องเรียน เรื่องชีวิต ซึ่งเขาพยายามแสดงว่าตัวเขาเป็น ผู้ที่มีความสมบูรณ์แบบ (perfectionist) ซึ่งหากเกิดการผิดหวังหรือไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เขาจะเสียใจแต่ไม่แสดงออก เขาพยายามเก็บความรู้สึกดังกล่าวไว้ โทษตนเอง ตำหนิตนเอง และนำความรู้สึกดังกล่าวเปลี่ยนเป็นพลังในการขับเคลื่อนการทำงานต่อไป เขาเป็นคนที่ค่อนข้างเป็นคนที่มีระเบียบวินัยและจริงจังเกี่ยวกับเรื่องการวางตัวและกาลเทศะเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากการ ID5 จะพูดวนอยู่ในเรื่องการวางตัวอยู่เสมอ ID5 พยายามจะทำกิจกรรมต่างๆเพราะเขาเชื่อว่าการทำกิจกรรมต่างๆจะสามารถช่วยให้เขาสามารถแสดงความสามารถและแสดงความเป็นชายรักชายออกมาได้มากขึ้น ID5 ไม่เคยมีแฟนหรือแฟน เขาไม่สามารถบอกได้ว่าบทบาทเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของเขาคืออะไร และ ID5 ยังมีแนวคิดที่ว่า แม่สังคมจะเปิดกว้างให้กับชายรักชายเพียงใด แต่ก็ต้องดูความเหมาะสมในการแสดงออกนั้นๆ ถ้าเราให้เกียรติสังคม สังคมก็จะให้เกียรติเรา และหวังว่าสังคมจะมองชายรักชายว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่ต่างจากคนอื่นเลย

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6 (ID6 ปิง – นามสมมติ)

ID6 อายุ 21 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ของสถาบันศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ID6 เป็นคนจังหวัดศรีสะเกษ มาเรียนคณะพยาบาลศาสตร์เพราะสอบได้ตอน admission ID6 เริ่มรู้ตัวว่าตนเองมีความแตกต่างจากเด็กผู้ชายวัยเดียวกันตอนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ID6 ไม่เคยมีความคิดจะคบกับผู้หญิงในเชิงซู้สาว แต่สามารถคบเป็นเพื่อนได้ปกติ และสามารถยอมรับความโน้มเอียงนี้ได้ตอน มัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากมีรุ่นพี่มาจีบเป็นแฟน แต่ ID6 เพียงแค่คุยตามมารยาทและไม่ได้สานต่อความสัมพันธ์นี้แต่อย่างใด ID6 อาศัยอยู่กับแม่ที่บ้านเนื่องจากพ่อได้เลิกกับแม่

ไปเมื่อ ID6 ยังเด็ก เขาไม่เคยคิดโกรธพ่อที่ทิ้งไป แต่เขามีความคิดว่าเขาจะไม่ทำให้คนอื่นเสียใจ เหมือนกับที่พ่อทำ ทางบ้านรู้สึกถึงความโน้มเอียงขอ ID6 ตั้งแต่มีนมชั้นแต่ก็ไม่ได้ว่ากล่าวอะไร จนกระทั่งมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้มีการขอให้ ID6 เป็นผู้ชายอย่างเช่นผู้ชายทั่วไป เลิกพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศโดยแม่ของเขา แม่ของ ID6 รับไม่ได้ที่เขาพฤติกรรมที่โน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ ทำให้เขาและแม่ทะเลาะกันครั้งใหญ่ แม่ไม่คุยกับ ID6 นานหลายเดือนจนกระทั่ง ID6 สอบเข้าเรียนต่อในคณะพยาบาลศาสตร์ได้ ทำให้แม่เริ่มคลายความโกรธและพูดคุยปรับความเข้าใจกันและยอมรับได้ในที่สุด และในปัจจุบันนี้ แม่ของ ID6 รับได้ที่ ID6 มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศเช่นนี้และยังคอยให้คำปรึกษาและมีการตักเตือนในเรื่องที่ไม่เหมาะสมในบางครั้ง แม้ว่าญาติของเขาจะมองว่าเขาเป็นตัวประหลาด แปลกไปจากคนอื่นแต่เขาก็ไม่สนใจ เขาคิดว่า ขอเพียงทำให้แม่และตัวเขาเองมีความสุขได้ เขาก็พอใจแล้ว

สังคมของ ID6 นั้นมีผู้คนปะปนกันมากมาย ในระยะแรกเขามีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายปกติทั่วไป มีการทำกิจกรรมที่ผู้ชายทั่วไปทำไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการทำกิจกรรมอื่น เขาไม่คิดว่ากิจกรรมจะทำให้เขามีพฤติกรรมโน้มเอียงเกิดขึ้น ID6 มีเพื่อนทุกเพศไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง เกย์ กระเทย ทอมและดี้ เขาไม่ได้รังเกียจเพื่อนเหล่านี้ เขาคิดเพียงว่าทุกคนมีความเป็นคนเหมือนกันไม่มีความแตกต่าง ในสังคมของ ID6 นั้นนอกจากเพื่อนๆ เขาแทบไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีความโน้มเอียงอื่นๆ เลย ID6 ค่อนข้างเก็บตัวจากโลกภายนอกหลังจากเขาทะเลาะกับแม่ แต่เขาพอจะบอกได้ว่ามีใครที่เขารู้จักที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศนี้ เมื่อเข้ามามีเรียนที่คณะพยาบาลศาสตร์เขาค่อนข้างแน่ใจว่าเขาจะมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศเช่นเดียวกับเขาและก็เป็นไปตามที่เขาหวัง เขาไม่มีความเครียดในการเรียนและการใช้ชีวิตในระดับอุดมศึกษา เขากล่าวว่าเพื่อนของเขาสามารถเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้ได้ มีความเป็นห่วง เอื้ออาทร และมีความจริงใจให้แก่เขาเนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความโน้มเอียงทางเพศเช่นเดียวกัน ID6 มีแฟนเมื่อมาเรียนที่พิษณุโลก เป็นแฟนคนแรกของเขา แฟนของ ID6 เป็นนักศึกษาต่างสถาบัน เขาทั้งสองคนพบกัน โดย application สำหรับหาคู่ของเกย์ในโทรศัพท์มือถือ หลังจากนั้นจึงได้พูดคุยสร้างความสัมพันธ์กันผ่าน application LINE และนัดทานอาหารกันเป็นบางครั้ง หลายครั้งที่แฟนของ ID6 ขอมีเพศสัมพันธ์ด้วยแต่ ID6 จะปฏิเสธทุกครั้ง เขากล่าวว่า เขาไม่ได้ต้องการมีคนรักเพื่อความรู้สึกอันฉาบฉวยเช่นนี้ แต่ต้องการคนที่อยู่ด้วยเขาไปนาน นี่เป็นเหตุผลที่เขาปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักของเขาตลอด แต่ยังคงรักษาความสัมพันธ์ไว้ได้ เนื่องจากเขาทั้งสองคนมีมีอะไรที่คล้ายกันหลายๆเรื่อง แม้จะมีการทะเลาะกันในหลายๆครั้ง แต่ก็ยังสามารถกลับมาคืนดีกันได้ โดยการทะเลาะกันนี้ ID6 จะมีแม่และเพื่อนคอยเป็นที่ปรึกษาให้เขาทุกครั้ง ซึ่งแม่และเพื่อนของเขาก็จะให้คำปรึกษาที่ดีแก่เขาเสมอ เขาเชื่อว่าสังคมมักจะรังเกียจพวกกรักร่วมเพศหรือผู้ที่

ความโน้มเอียงทางเพศแบบต่างๆ ไม่ว่าจะสังคมจะเปิดกว้างเพียงใดก็ตามก็ยังมีคนกลุ่มนี้อยู่ทุกแห่ง คอยจับผิดและติดตามการปฏิบัติของกลุ่มผู้มีความโน้มเอียงทางเพศ รวมถึงการพูดจากว่าร้ายผู้ที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยถ้อยคำหยาบคาย เขาจึงค่อนข้างที่จะระมัดระวังตัวในการเปิดเผยตนเอง แต่ก็ไม่ถึงกับจะปิดกั้นตนเองจากสังคมเลยทีเดียว เขาคิดว่าสังคมชายรักชายเป็นสังคมที่มีความ ราบเรียบด้านความสัมพันธ์ ไม่มีใครจะรักกันจริง ถึงมีก็น้อยมาก เขาอยากให้สังคมยอมรับความ เป็นชายรักชายของเขามากขึ้น ในฐานะที่เขาเป็นมนุษย์ที่อาศัยอยู่บน โลก มีความสามารถและความ เท่าเทียมกันทุกอย่าง จะแตกต่างกันก็เพียงรสนิยมในการเลือกคู่ครองเท่านั้น

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID6 เริ่มรู้สึกตัวว่ามีความแตกต่างจากผู้ชายด้วยกันเมื่อ มัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่จะเริ่มยอมรับความเป็นชายรักชายได้เมื่ออยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากว่ามีรุ่นพี่มาจีบ จึงทำให้ ID6 ยอมรับตนเองได้ว่าตนเองเป็นชายรักชาย แม้จะได้สาน สัมพันธ์ต่อกับรุ่นพี่คนดังกล่าว ID6 มาจากครอบครัวที่มีแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเพียงคนเดียว โดย ID6 ไม่ได้ กล่าวถึงญาติพี่น้องคนอื่น เนื่องจากพ่อได้เลิกรากับแม่ของเขาตั้งแต่เขายังเด็ก จึงทำให้ต้องอาศัยอยู่ กับแม่เรื่อยมา แม่ของเขาไม่ได้มีความต้องการให้เขามีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ เมื่อทราบ ว่า ID6 มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศที่เรียกว่าชายรักชายจึงทำให้แม่ของ ID6 โกรธมาก ทะเลาะกับ รุ่นแรงจนทำให้ไม่คุยกันหลาย แต่ยังไม่การส่งเสียเลี้ยงดูกันตามปกติจนกระทั่ง ID6 สอบติดในคณะ ดังกล่าว แม่ของ ID6 จึงยอมผ่อนคลายความโกรธลงและปรับความเข้าใจกันได้ในเวลาต่อมา สังคม ของ ID6 จะเป็นสังคมทั่วไป จะมีเพียงเพื่อนสนิทเท่านั้นที่จะรับรู้ถึงพฤติกรรมโน้มเอียงนี้ เขาคิดว่า สังคมค่อนข้างที่จะโหดร้ายกับผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศทุกรูปแบบ เขาจึงค่อนข้างที่จะ ระมัดระวังตัวในการแสดงพฤติกรรมและความรู้สึกต่อหน้าที่สาธารณะ แฟนของเขาเป็นรุ่นพี่ต่าง สถาบันในจังหวัดพิษณุโลก พบกันจาก application สำหรับหาคู่ของเกย์ในโทรศัพท์มือถือ และมีการคุยกันเรื่อยมา ความสัมพันธ์ของเขาเหมือนกับคู่รักปกติทั่วไปคือ มีช่วงเวลาที่ดี และช่วงเวลา ที่ทะเลาะกันซึ่งจะมีแม่และเพื่อนคอยให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งเขาคิดว่าสิ่งที่ทำให้เขาสามารถ รักษาความสัมพันธ์นี้ได้ ก็เนื่องจากความไว้ใจและความซื่อสัตย์ของแต่ละบุคคล เขาเชื่อว่าสังคม ไม่ได้มีความนิยมชมชอบผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศ และทุกสังคมยังมีผู้ที่แสดงท่าทีรังเกียจ กลุ่มบุคคลเหล่านี้อย่างชัดเจน เขาจึงหวังเพียงว่าอยากให้สังคมเปิดกว้าง มองชายรักชายเป็นมนุษย์ที่ มีความสามารถและการใช้ชีวิตที่เหมือนกับทุกคน จะต่างก็เพียงแค่รสนิยมในการเลือกคู่ครอง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7 (ID7 ไอซ์ – นามสมมติ)

ID7 อายุ 22 ปี เป็นนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีสุดท้ายในจังหวัดพิษณุโลก ID7 เป็นคนจังหวัดพิษณุโลกโดยกำเนิด ID7 เล่าว่าในวัยเด็กของเขาอาศัยอยู่กับพ่อแม่อย่างเช่นเด็ก ทั่วไป จนกระทั่งเมื่อขึ้นเรียนชั้นอนุบาล 2 ID7 ต้องย้ายมาอยู่ที่บ้านยายแพทเพื่อความสะดวกในการ

เดินทางไปเรียนและเพื่อให้พ่อและแม่ได้ทำงานมากขึ้นเพื่อให้เงินมาดูแลครอบครัวของเขา ตั้งแต่
 นั้นมา ID7 ได้อาศัยอยู่กับยาย ป้า และพี่ชายที่เป็นลูกพี่ลูกน้องกันมาโดยตลอด โดยมีพ่อแม่ไปมาหา
 คู่อู่เสมอ ID7 กล่าวว่าเขาเติบโตขึ้นจากการที่ยาย ป้าและน้ำของเขาเลี้ยงดูจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นเขา
 จึงมีความสนิทสนมกับญาติที่เป็นผู้หญิงมากกว่า ID7 เล่าให้ฟังว่ามีญาติที่มีพฤติกรรม โน้มเอียงทาง
 เพศแบบชายรักชายด้วย ID7 กล่าวว่าเขาไม่ทราบที่บ้านของเขาจะเรื่องที่เขาเป็นชายรักชาย
 หรือไม่ เพราะเวลาอยู่บ้านเขาจะทำตัวเป็นผู้ชายปกติ ไม่แสดงท่าทางของเพศตรงข้ามให้ทางบ้าน
 รับรู้เลย เขามีพฤติกรรมเช่นผู้ชายทั่วไปในขณะที่เขาอยู่บ้านและทางบ้านก็ไม่เคยพูดถึงเรื่องความ
 โน้มเอียงทางเพศหรือแสดงอาการสงสัยต่อพฤติกรรมเล็กๆที่อาจจะเผลอแสดงออกมาในบางครั้ง
 ของเขา ID7 เล่าว่า เขาเริ่มมีความรู้สึกที่ชอบเพศเดียวกันตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะเขารู้สึกว่า
 ชอบเพื่อนในระดับชั้นเดียวกันแต่คนละห้อง ID7 คิดว่าสิ่งที่เขากำลังทำคือความรัก และมันไม่ได้ทำ
 ให้ใครเดือดร้อน เขาจึงค่อนข้างชัดเจนในการกระทำของเขาที่จะเป็นชายรักชายนับตั้งแต่ตอนนั้น
 และเขาก็ใช้ชีวิตแบบชายรักชายมาเรื่อยๆ โดยที่ทางบ้านไม่ทราบถึงพฤติกรรม โน้มเอียงของเขาเลย
 ID7 กล่าวว่า เขารู้สึกว่าสิ่งที่เขาทำไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน จึงไม่ได้มีความเครียดหรือความกังวล
 ใดๆ

ID7 คิดว่าสิ่งที่ทำให้เขาเป็นชายรักชายคือ ความรู้สึกดีต่อเพศเดียวกันมากกว่าเพศตรง
 ข้าม เขามีความรู้สึกแบบเพื่อนให้กับเพื่อนเพศหญิงทั่วไป แต่มีความรู้สึกเชิงชู้สาวกับเพศชาย
 ด้วยกันจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เขาคิดว่าเขาเป็นชายรักชาย ID7 เป็นเด็กกิจกรรมที่ชอบช่วยเหลืองานต่างๆ
 ในมหาวิทยาลัย โดยมีกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ เช่น เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของคณะ เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของ
 มหาวิทยาลัย ทำค่ายรับน้องต่างๆ เป็นพี่เลี้ยงของผู้เข้าประกวดดาวเดือน ซึ่งมักจะเป็นกิจกรรมที่
 เกี่ยวข้องกับการแสดงทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง โดยเขาสามารถทำมันออกมาได้ดีทุกครั้ง สังคม
 ของ ID7 เป็นสังคมที่ค่อนข้างเปิดกว้างมาก แม้ตอนเรียนชั้นมัธยมเขาจะเรียน โรงเรียนชายล้วนมา
 ก่อนก็ตาม เขามีเพื่อนทั้งผู้ชาย ผู้หญิง ทอม ดี เกย์ กระเทย ซึ่งเข้ากันได้ดี แต่อาจจะมีปัญหาทะเลาะ
 กันบ้างตามประสาเด็ก แต่ทุกคนก็เป็นเพื่อนกันดี ไม่มีการแสดงท่าที่รังเกียจหรือไม่ชอบผู้ที่มี
 พฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศเลย ไม่ว่าจะเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ครูอาจารย์ หรือสังคมแวดล้อม
 อื่นๆก็ไม่ได้แสดงออกว่ารังเกียจชายรักชายแต่อย่างใด ID7 มองว่าสังคมชายรักชายในปัจจุบันเริ่ม
 เปิดกว้างมากขึ้น ไม่เพียงแต่ชายรักชายเท่านั้น ยังรวมไปถึงเพศทางเลือกอื่นๆที่เข้ามามีบทบาทใน
 สังคมมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสังคมสามารถยอมรับกลุ่มบุคคลเพศทางเลือกหรือบุคคลที่มีความ
 โน้มเอียงทางเพศในแบบต่างๆ และเมื่อสังคมของ ID7 รู้ว่า ID7 เป็นเกย์ กล่าวว่าเขาไม่ได้รู้สึกอะไร
 เพราะการใช้ชีวิตแบบชายรักชายของเขาไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ID7 เป็นคนที่เรียนอยู่ใน
 ระดับปานกลาง และเขาเข้าใจถึงระดับความสามารถของตนเอง ไม่คิดแข่งกับใครจึงไม่มี

ความเครียดในด้านการเรียน ID7 เล่ากล่าวว่า ปัจจุบันเขามีแฟนที่คบกันมาประมาณ 2 ปี โดยเล่าว่า เหตุการณ์ที่พบกันครั้งแรก คือ ตอนไปซ้อมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัย แต่ในขณะนั้นต่างคนต่างมีแฟน ความสัมพันธ์จึงเป็นไปได้เพียงเพื่อนที่ทำกิจกรรมร่วมกัน ต่อมาทั้งคู่ต่างได้เลิกกับคนรักของตน ด้วยความเสียใจ และความเหงา ทั้งคู่จึงได้กลับมาคุยกันอีกครั้ง ต่างคนต่างจีบ ต่างคนต่างสร้างความสัมพันธ์ คุยไปเรื่อยๆก็รู้สึกถูกชะตาจึงตกลงเป็นแฟนกันที่สุดในที่สุด และปัจจุบันก็ยังคบกันอยู่มาเป็นเวลา 2 ปี ID7 กล่าวต่อว่า ความสัมพันธ์ของเขาไม่ได้สวยหรูดังในนิยาย จึงมีทะเลาะเบาะแว้งตามประสาความรักทั่วไป แต่หากมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะมีฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ผ่อนคลายสถานการณ์ด้วยวิธีการง้อให้อีกฝ่ายหายโกรธทุกครั้ง และสิ่งที่ ID7 คิดว่ามีส่วนที่ทำให้เขาทั้งสองยังคงดำรงความสัมพันธ์อยู่ได้ คือ เรื่องนิสัย และ lifestyle ที่เข้ากันได้ดีจึงทำให้คบกันได้นาน ID7 กล่าวว่าเขาเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนและทุกครั้งจะใช้ถุงยางอนามัยด้วย และสิ่งที่เขาปรารถนาคือ อยากให้เพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ในอนาคต

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID7 เป็นผู้ที่สามารถรับรู้การเปลี่ยนแปลงและสามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น กล่าวคือในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ช่วงอายุ 10 – 13 ปี โดยเริ่มต้นจากการชอบเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน และความโน้มเอียงดังกล่าวก็ได้พัฒนามาเป็นความเป็นชายรักชายที่สมบูรณ์ของเขาในปัจจุบัน ID7 เป็นคนคนที่มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศน้อยมากเมื่ออยู่กับครอบครัว แต่เขาก็ยังมีความลังเลในเรื่องที่ครอบครัวจะรู้หรือไม่ว่าเขาเป็นผู้มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย เพราะครอบครัวไม่เคยสอบถาม หรือพูดถึงเรื่องชายรักชายกับเขาเลย สังคมของ ID7 ค่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องเพศซึ่งจะเห็นได้จาก ID7 มีเพื่อนหลากหลายกลุ่ม หลากหลายเพศ โดยสังคมของเขาไม่ได้แสดงถึงความรังเกียจผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบต่างๆเลย อีกทั้งยังสามารถเป็นเพื่อนกันได้ ซึ่งอาจจะมีทะเลาะกันแบบเด็กๆแต่ก็สามารถปรับความเข้าใจและกลับมาเป็นเพื่อนกันได้อย่างปกติ ID7 เป็นเด็กกิจกรรม โดยกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงไม่ว่าจะเป็นเบื้องหน้าหรือเบื้องหลังก็สามารถทำได้อย่างเต็มความสามารถ ID7 มีความคิดว่า การเป็นชายรักชายของเขาไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร จึงทำให้เขามีความสุขที่เป็นแบบนี้ และสังคมนอกข้างก็เข้าใจเขาเป็นอย่างดี ปัจจุบัน ID7 มีแฟนที่คบกันมาเกือบ 2 ปีแล้ว โดยกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ของเขาเริ่มจากการเป็นเพื่อนที่ทำกิจกรรมร่วมกัน และค่อยๆพัฒนามาเป็นคนรักในภายหลัง ซึ่งความสัมพันธ์ของเขามีทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง แต่ก็จะมีผู้ที่ผ่อนคลายสถานการณ์ที่ตึงเครียดดังกล่าวได้เสมอ ซึ่ง ID7 คิดว่า สิ่งที่ทำให้เขาและแฟนคบกันได้ยาวนานคือ การที่มีนิสัยและการใช้ชีวิตที่ใกล้เคียงกัน ID7 เคยมีเพศสัมพันธ์และใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และยังมีความต้องการให้เพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8 (ID8 กร – นามสมมติ)

ID8 อายุ 21 ปี นักศึกษาสาขาการจัดการ ชั้นปีที่ 3 ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด พิษณุโลก ID8 เป็นเด็กจากภาคเหนือ เดิมโตมาในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว กล่าวคือ มีพ่อ แม่ ID8 และ น้องชายที่อายุห่างกัน 3 ปีอีก 1 คน พ่อและแม่ของ ID8 เป็นข้าราชการต้องย้ายที่ทำงานเป็นประจำ แต่พ่อกับแม่ของเขาเลือกที่จะพา ID8 และน้องไปเลี้ยงดูด้วยตนเองทุกครั้งที่ได้ย้ายไป ID8 เล่าว่าเขามี ความสนิทสนมกับแม่มากกว่าพ่อ เพราะเนื่องจากพ่อของ ID8 ค่อนข้างจะเข้มงวดในทุกเรื่องของ ครอบครัว การจะพูดคุยกับพ่อแต่ละครั้งค่อนข้างที่จะเป็นทางการ ทำให้ ID8 รู้สึกอึดอัดเมื่อต้องอยู่ ร่วมสถานการณ์เดียวกับพ่อของเขา จึงเป็นเหตุให้เขาอยู่กับแม่มากกว่า ID8 เล่าถึงประสบการณ์การ รับรู้ถึงพฤติกรรมที่ โน้มเอียงของเขาว่า ในสมัยอนุบาลเขามีลักษณะเป็นเด็กผู้ชายที่ซุกซน เหมือนกับเด็กผู้ชายคนอื่น มีการเล่นและการแสดงออกของพฤติกรรมไม่แตกต่างต่างจากเด็กผู้ชาย ทั่วๆ ไป เพียงแต่บางครั้งได้มีการเล่นจับอวัยวะเพศกัน เขาไม่รู้ว่าสิ่งที่เขากำลังกระทำคืออะไร เพียงแต่ว่า เขา รู้สึกดีทุกครั้งที่มีการเล่นในลักษณะเช่นนี้ เขาเล่าว่า ในสมัยประถมศึกษา เขาเคยจีบเพื่อนผู้หญิง ในห้องตามกระแสนิยมตอนนั้น แต่เพื่อนผู้หญิงคนดังกล่าวไม่สนใจ เขาเสียใจมาก นั่นเป็น จุดเริ่มต้นที่ทำให้เขาคิดว่าผู้หญิงไม่จำเป็นสำหรับตัวของเขา เมื่อเข้ามัธยม ID8 ได้ลองจีบเพื่อนร่วม ชั้นที่เป็นผู้หญิงอีกครั้ง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเช่นกัน ประกอบกับว่าเขาได้รู้จักกับเพื่อนร่วม ชั้นเรียนอีกคนที่เป็นผู้ชาย ID8 เล่าว่าเพื่อนคนนั้นเป็นคนน่าตาดี อธิยาศัยดี และชอบมาปรึกษาเขา เกี่ยวกับการจีบสาวเป็นประจำ แต่ความรู้สึกของเขา ไม่ได้ติดกับเพื่อนของเขาแค่นั้น เขามีความรู้สึก ชอบเพื่อนคนดังกล่าวอย่างจริงจัง แต่ต้องเก็บไว้ในใจคนเดียว ไม่สามารถบอกใครได้ในตอนหลัง เมื่อเขาย้าย โรงเรียนเรียนตามพ่อและแม่อีกครั้ง ความรู้สึกในส่วนนี้ก็เบาบางลงไป เมื่อเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายเขาได้แอบชอบรุ่นพี่ที่เป็นผู้ชาย แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ แต่ครั้งนี้เป็นครั้งที่ เขาสามารถยอมรับตัวตนและเปิดเผยกับเพื่อนสนิทได้ว่าเขาเป็นชายรักชาย และหลังจากที่เขา เปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายก็มีรุ่นน้องใน โรงเรียนมากจีบเขาหลายคน แต่เขาก็ไม่สนใจ เพราะเป็นช่วงที่ใกล้สอบ Admission เพื่อนเข้ามหาวิทยาลัย ID8 กล่าวที่บ้านของเขาไม่ทราบ เรื่องที่เขามีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ และ ไม่ต้องการให้ที่บ้านรู้จึงเก็บเป็นความลับเรื่อยมา ถึงปัจจุบัน

สังคมของ ID8 เป็นสังคมที่ค่อนข้างแคบ จะมีเพียงเพื่อนที่สนิทกันเท่านั้นที่จะรู้ว่า ID8 เป็นชายรักชายจากปากของเขาเอง แม้บุคคลทั่วไปส่วนใหญ่จะสงสัยแต่เขาก็ไม่ได้สนใจอะไรมาก ID8 กล่าวไว้ว่า สังคมที่เขาอยู่ยังไม่ยอมรับคนที่ มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศมากนัก รุ่นพี่หรือครู อาจารย์มักจะใช้คำพูดที่กระทบต่อความรู้สึกของเขาอยู่เสมอ เพื่อนทั่วไปมักจะมองว่าเขาเป็นคน ธรรมดาที่แตกต่างจากเพื่อน แต่จะมีเพื่อนเพียงไม่กี่คนที่สามารถพูดคุยกับเขาได้อย่างสนิทใจ

ลักษณะของเขาเมื่ออยู่ใน โรงเรียนจึงแสดงออกมาในรูปของ เด็กผู้ชายที่ขยันเรียน ตั้งใจเรียน ID8 กล่าวว่าเขาทำคะแนนสอบได้เป็นลำดับต้นๆของ โรงเรียนด้วย แต่เมื่อเขาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ได้พบกับสังคมใหม่จึงทำให้เขามีความรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น เพื่อนสามารถยอมรับในตัวของเขาได้อย่างเต็มที่ และเขามีเพื่อนทุกเพศเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง เกย์ ทอม ดี กระเทย ซึ่งทำให้เขามีความสุขมากกว่าตอนเรียนมัธยมเป็นอย่างมาก เขาคิดว่าเรื่องเพศไม่ใช่สิ่งที่จะปิดกั้นความเป็นเพื่อน หรือความสามารถในการทำสิ่งต่างๆได้ เขามองว่าสังคมในปัจจุบันค่อนข้างที่จะเปิดกว้างให้กลุ่มคนที่ เป็นชายรักชายได้แสดงออกและแสดงถึงความสามารถได้อย่างเต็มที่ ID8 กล่าวว่าเขา มีแฟนที่คบกันมา 4 ปี เขาพบกันครั้งแรกในเว็บ ไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการกวาดวิชาแห่งหนึ่ง ซึ่งในระยะแรกการพูดคุยของเขาทั้งเป็นเพื่อนกันธรรมดาผ่านทาง facebook เขาทั้งสองคน ได้ให้สัญญาว่า หากสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันเดียวกัน ได้จะตกลงเป็นแฟนกัน ID8 กล่าวว่าเขา รู้สึกดีที่มีแฟนอยู่ ใกล้ๆ เพราะแฟนของเขาเป็นได้ทั้งเพื่อน ที่ปรึกษา และคนรักในเวลาเดียวกัน ID8 คิดว่าสิ่งที่ทำให้เขาและแฟนของเขาคบกันมาได้ยาวนาน อาจจะเป็นเพราะทั้งคู่มีความเคารพซึ่งกันและกัน มีระยะห่างให้กัน และไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ทะเลาะกันรุนแรงแค่ไหนก็จะมีคนที่ยอมลดความรุนแรง เพื่อรักษาความสัมพันธ์ของเขาทั้งคู่เสมอ ทำให้ทั้งคู่อยู่ด้วยกัน ได้นาน ID8 คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องปกติของคู่รักทั้งคู่ แต่จะต้องรู้ถึงการป้องกันตัวเองด้วย ดังนั้นถึงเขาจะมีเพศสัมพันธ์แต่เขาก็จะป้องกันทุกครั้งแม้ว่าคู่นอนของเขาจะเป็นคนรักของเขาก็ตาม เขากล่าวว่า ผู้ชายมีอะไรกันอย่างไรก็อันตรายกว่าการมีอะไรกับผู้หญิง ดังนั้นจึงควรป้องกันไว้ก่อน และสิ่งที่เขาต้องการจากสังคม คือ อยากรู้ให้สังคมมองที่ความสามารถของเขามากกว่าเรื่องรสนิยมทางเพศ เขาทุ่มเทกับการเรียนและการทำกิจกรรมทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่ยอมรับอยู่แล้ว ดังนั้นหากสังคมสามารถยอมรับว่าการเป็นชายรักชายเป็นแค่รสนิยมเหมือนกับการชอบดื่มน้ำอัดลม ก็จะทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้นสำหรับเขา

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID8 เป็นผู้ที่มีปฏิกิริยาที่โน้มเอียงต่างจากผู้อื่นตั้งแต่การชอบเล่นจับอวัยวะเพศของเพื่อนผู้ชายคนอื่น เขามีความสนิทสนมกับแม่มากกว่าพ่อเพราะพ่อของเขาเป็นคนที่ค่อนข้างเข้มงวดกับทุกเรื่อง จึงทำให้เขามีความเครียดเวลาคุยกับพ่อ และไม่ต้องการที่จะเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวของตนเอง ความรู้สึกของ ID8 ในช่วงแรกเขารู้สึกว่าตนเองต้องแบกความรู้สึกว่าตนเองเป็นชายรักชายไว้เพียงคนเดียว เขาค่อนข้างเครียดกับความรู้สึกนี้ แต่เมื่อได้เปิดเผยต่อเพื่อนสนิทเขามีความรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น และเมื่อเปิดเผยตัวตนในมหาวิทยาลัยก็ทำให้เขามีความสุขในการใช้ชีวิตของเขาเอง ก่อนที่เขาจะเปิดเผยตัวตนของความเป็นชายรักชายนั่น เขามักแสดงออกในรูปของการเป็นเด็กเรียนและทำคะแนนสอบได้สูงๆ เพื่อให้มีความภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น ID8 เล่าถึงประสบการณ์การมีคนรักของเขา โดยเริ่มจากการการ

พบกันในเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการศึกษา และพัฒนาความสัมพันธ์มาเรื่อยๆจนกระทั่งตกลงคบหาดูใจกันเมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัย การมีเพศสัมพันธ์ของเขาเป็นเรื่องปกติหากแต่ต้องมีการป้องกันทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์และเขายังคิดว่าแม้ปัจจุบันสังคมจะเปิดกว้างแล้ว แต่ยังคงไม่พอสำหรับเขา เขาจึงอยากให้สังคมมองเขาเป็นคนธรรมดา โดยไม่ตีตราว่าเขาเป็นชายรักชาย

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 9 (ID9 ธรรมดา – นามสมมติ)

ID9 (นามสมมติ) อายุ 21 ปี นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ID9 มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคเหนือ แต่ครอบครัวของเขาได้ย้ายมาที่ภาคกลาง ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวเดี่ยวซึ่งประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่สาวของ ID9 ID9 และน้องชาย รวมทั้งสิ้น 5 คน ID9 เป็นลูกคนกลางของครอบครัว เขารู้สึกสนิทกับพ่อมากกว่าแม่ เพราะพ่อเป็นคนที่ยืดหยุ่นจะตามใจและรับฟังเหตุผลของเขาเสมอไม่ว่าเขาจะทำอะไร แต่แม่ของเขาจะเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีการวางแผนในครอบครัวอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้จ่าย การไปอาศัยค้างนอกบ้านของบุคคลในครอบครัว แต่พ่อของเขามักจะพูดเสมอว่า ID9 เป็นลูกชาย ไม่มีเรื่องอะไรเสียหายหรอก แต่ต้องรู้จักรับผิดชอบตัวเองให้เป็น ID9 ได้เล่าถึงประสบการณ์การรับรู้ตัวตนของความเป็นชายรักชายครั้งแรกว่า สมัยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขามีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชายเรียบร้อย นิสัยดี แต่มักจะมีคนพูดว่าเพื่อนสนิทของเขาเป็นพวกตุ๊ด กระทบ เขารู้สึกอยากปกป้องเพื่อน อยากดูแลเพื่อนให้ดี แต่เขาไม่คิดว่ามันคือความรักและจะทำให้เขากลายเป็นชายรักชายได้ เขายอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายเมื่อมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในช่วงแรกเขารู้สึกสับสนกับความรู้สึกของเขามาก เขาพยายามพูดคุยกับผู้หญิงเพื่อค้นหาใจกันเป็นแฟน ซึ่งขัดกับความรู้สึกของเขาเป็นอย่างมาก ID9 กล่าวว่าเขาเคยดูหนัง ไปทั้งแบบชายหญิง และแบบชายชาย พบว่าเขารู้สึกเฉยๆกับหนังไปชายหญิง คือมีอารมณ์ร่วมเล็กน้อย แต่เมื่อเขาดูหนังไปชายชาย เขารู้สึกตื่นเต้นมาก มีความอยากรู้อยากลอง เขาจึงคิดว่าตนเองเป็นชายรักชาย จึงได้ลองคบกับรุ่นพี่ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายอย่างลับๆ เขารู้สึกว่าเขามีความสุขเวลาอยู่กับรุ่นพี่คนดังกล่าว ไม่มีการแฉ แอแต่แบบผู้หญิง เขาจึงได้ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

สังคมของ ID9 เป็นสังคมเมือง ทำให้ค่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นในสมัยเรียนโรงเรียนมัธยมหรือในมหาวิทยาลัย เขามีเพื่อนทุกเพศไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง เกย์ กระทบ ทอม ดี ID9 กล่าวว่าสังคมที่เขาใช้ชีวิตยอมรับเขาในฐานะที่เขาเป็นคนที่อาศัยอยู่ในสังคม ไม่ได้มีความสนใจหรือใส่ใจว่าจะมีรสนิยมในการเลือกคู่ครองแบบไหน ทำให้เขาสามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี แม้จะมีการทะเลาะเบาะแว้งก็เป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มเพื่อนเท่านั้น ในชีวิตของ ID9 เขาได้รู้จักบุคคลที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศมากมายทั้งคนที่สังคมยอมรับ คนที่มีชื่อเสียง และคนที่มักจะมึปัญหาเกี่ยวกับสังคม เขามองว่าการที่ใครสักคนจะมีปัญหาเกี่ยวกับสังคมได้นั้น สังคมต่างหากที่เป็นฝ่ายเริ่มมี

ปัญหากับตัวบุคคลก่อน สังคมมักตั้งกฎเกณฑ์เพื่อกรอบแนวคิดของบุคคลอื่นให้คิดเหมือนกับที่สังคมต้องการ ซึ่งเขาก่อนข้างไม่เห็นด้วยกับสังคมเช่นนี้ เขากล่าวว่า ในสังคมคณะวิศวกรรมศาสตร์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศไหน จะไม่รังเกียจกัน ทุกคนจะเป็นเพื่อนและช่วยเหลือกันอยู่เสมอ ID9 กล่าวว่า เขามีคนที่รักรู้จักกันมาประมาณ 4 ปี เขาเจอแฟนของเขาครั้งแรกในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการกวาดวิชา เมื่อคุยกะสักพักรู้สึกถูกคอจึงได้ขอ Facebook ของอีกฝ่ายไว้เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความสนใจในเรื่องของการเรียน หลังจากนั้นจึงมีการพูดคุยพัฒนาความสัมพันธ์เรื่อยมา จนกระทั่งสอบติดมหาวิทยาลัยแห่งเดียวกันแต่อยู่คนละคณะ ทั้งสองคนจึงตกลงเป็นแฟนกันอย่างเป็นทางการ ID9 เชื่อว่าสิ่งที่ทำให้เขาและคู่รักของเขาอยู่ด้วยกันได้นาน คือ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และการมี lifestyle ที่คล้ายคลึงกัน และตามประสาคู่รักทั่วไป ก็ต้องมีทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเป็นบางครั้งแต่เขามักจะยอมคู่รักของเขาเสมอ ID9 กล่าวว่าเขาอยากปกป้องดูแลคนที่เขารัก ไม่อยากให้คนที่รักต้องเสียใจ ID9 มีการแสดงบทบาทเป็นฝ่ายรุกเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และจะมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเป็นมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ID9 กล่าวว่า ในชีวิตนี้สิ่งที่ตัวเขาต้องการคือการได้อยู่กับคนที่เขารักและรักเขา รวมถึงอยากให้มีงานสำหรับผู้ที่มีภาระ โน้มเอียงทางเพศ ให้มีผลทางกฎหมาย เพื่อให้เขามีความมั่นใจว่าสิ่งที่เขาและคู่รักของเขาเป็นผู้สร้างจะตกเป็นของกันและกัน หากมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นในอนาคต

จากข้อ มูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ID9 เป็นบุคคลที่มีความสนิทสนมกับพ่อมากกว่าแม่ ซึ่งจะต่างจากผู้ให้ข้อมูลที่ผ่านมา ID9 เริ่มรู้ว่าตนเองมีความ โน้มเอียงทางเพศตอนเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในตอนนั้นเขาแค่ต้องการปกป้องดูแลและเพื่อนสนิทของเขา และเขาสามารถยอมรับตัวตนของเขาได้ในเวลาต่อมา ในช่วงที่เขาสับสนนั้นเขาได้ลองใช้วิธีต่างๆ ในการทดสอบว่าเขามีความ โน้มเอียงทางเพศจริงหรือไม่ ซึ่งผลที่ออกมาทำให้เขาสามารถยอมรับตนเองได้ว่าเขาเป็นชายรักชาย สังคมของเขาเปิดกว้างเรื่องเพศ จึงทำให้เขาสามารถคบหาบุคคลหลายๆระดับที่มีเพศต่างๆกันอย่างไม่ต้องกังวลเรื่องการโดนดูถูก หรือรังเกียจจากสังคม เขามองว่าถ้าสังคมไม่มีปัญหากับตัวบุคคล ตัวบุคคลนั้นก็จะมีปัญหากับสังคมเช่นกัน เขาสามารถเข้ากับเพื่อนทุกเพศได้ดี แม้จะมีการทะเลาะกันบ้างในบางครั้ง แต่เขาก็สามารถปรับความเข้าใจกับเพื่อนทุกฝ่าย มีการช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ซึ่งจะเห็นได้ว่า ID9 เป็นคนที่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี เป็นคนประณีต ประนอมกับทุกฝ่าย คนรักของ ID9 เรียนอยู่ในสถาบันเดียวกันแต่คนละคณะ พบกันครั้งแรกใน website กวาดวิชา และสานสัมพันธ์ต่อใน facebook จนกระทั่งตกลงเป็นแฟนกันในมหาวิทยาลัย เขาเป็นฝ่ายรุกในการมีเพศสัมพันธ์และจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และ ID9 มีความคิดที่ว่าอยากดูแลคนที่เขารักไปตลอด ไม่ว่าจะเป็นทางพฤตินัยและนิตินัย คือการแต่งงานในสังคมชายรักชาย

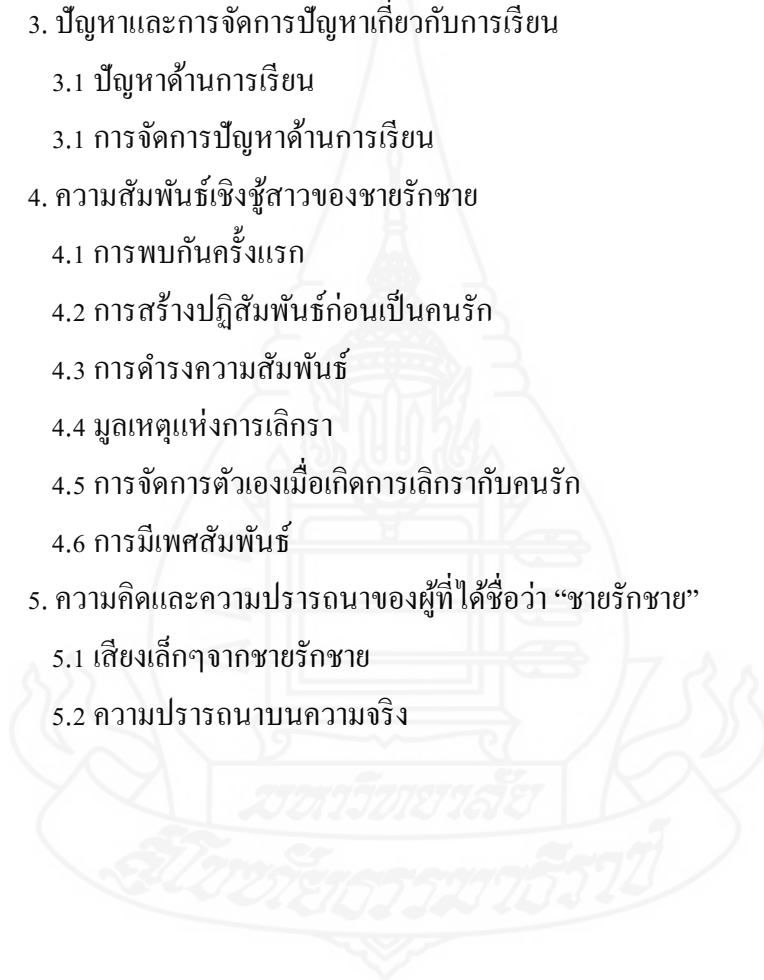
จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายบุคคลทำให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ของผู้ให้ข้อมูลในด้านต่างๆ ได้แก่ ภูมิหลังของครอบครัว กิจกรรมต่างๆ สังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ให้ข้อมูล การยอมรับและความชัดเจนในความเป็นชายรักชาย ปัญหาในการดำเนินชีวิต และบทเรียนที่ได้จากการเป็นชายรักชายของผู้ให้ข้อมูลเอง เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ ในส่วนต่อไป

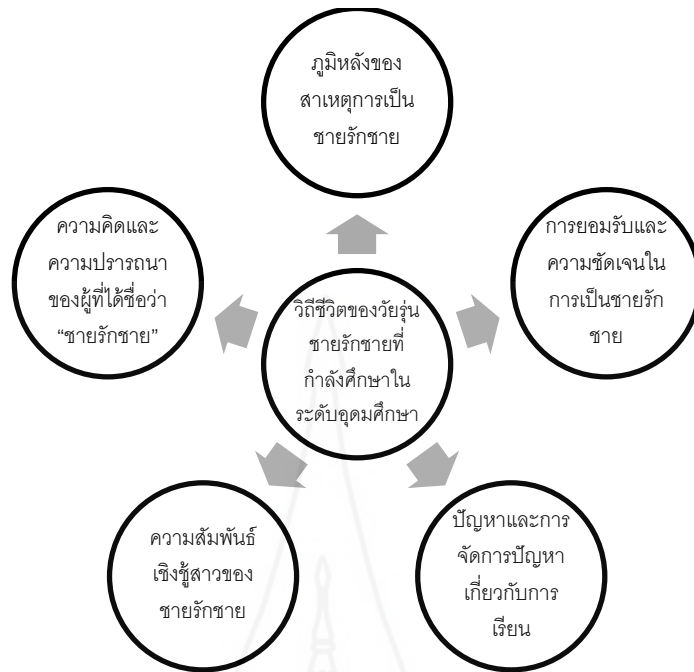
ตอนที่ 2 วิธีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอธิบายวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้ 4 ประเด็นหลัก คือ

1. ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย
  - 1.1 ภูมิหลังของครอบครัว
    - 1.1.1 รูปแบบการเลี้ยงดู
    - 1.1.2 ลักษณะของครอบครัว
    - 1.1.3 การมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของเครือญาติ
  - 1.2 กิจกรรมที่ชอบทำ
    - 1.2.1 กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย
      - 1) กิจกรรมทั่วไป
      - 2) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม
    - 1.2.2 กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย
  - 1.3 สังคมและสิ่งแวดล้อม
    - 1.3.1 การคบเพื่อน
    - 1.3.2 สังคมของชายรักชาย
2. การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย
  - 2.1 ประสบการณ์การรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายครั้งแรก
  - 2.2 การยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย
    - 2.2.1 สาเหตุแห่งการยอมรับตัวตน
    - 2.2.2 สภาวะจิตใจก่อนการยอมรับตัวตน
    - 2.2.3 การจัดการกับความรู้สึกเมื่อเกิดการยอมรับตัวตน
  - 2.3 การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว
    - 2.3.1 วิธีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

- 2.3.2 การตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว
- 2.3.3 ความรู้สึกและการจัดการความรู้สึกต่อการตอบสนองของครอบครัว
- 2.4 การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม
  - 2.4.1 มุมมองของสังคมกับชายรักรักชาย
  - 2.4.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศ
  - 2.4.3 ความสัมพันธ์กับสังคมปกติ
  - 2.4.4 ผลจากการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม
- 3. ปัญหาและการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
  - 3.1 ปัญหาด้านการเรียน
    - 3.1 การจัดการปัญหาด้านการเรียน
- 4. ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักรักชาย
  - 4.1 การพบกันครั้งแรก
  - 4.2 การสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก
  - 4.3 การดำรงความสัมพันธ์
  - 4.4 มูลเหตุแห่งการเลิกกรา
  - 4.5 การจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกกรากับคนรัก
  - 4.6 การมีเพศสัมพันธ์
- 5. ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักรักชาย”
  - 5.1 เสียงเล็กๆจากชายรักรักชาย
  - 5.2 ความปรารถนาบนความจริง

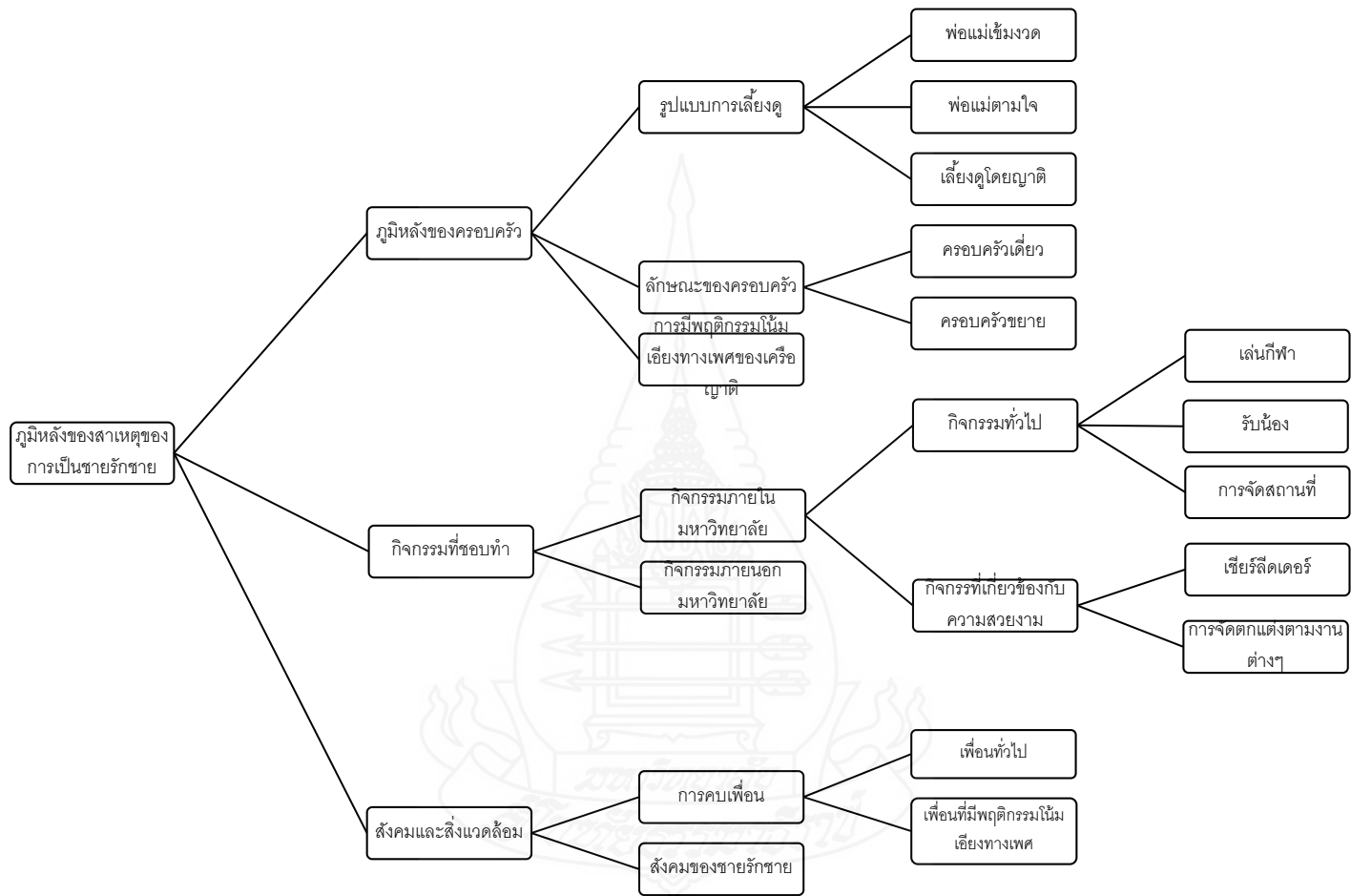

ภาพที่ 4.1 วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา

ประเด็นหลักที่ 1 ภูมิหลังของสาเหตุของการเป็นชายรักชาย

ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาที่แน่ชัดทางวิทยาศาสตร์ถึงสาเหตุที่ทำให้บุคคลพัฒนาให้เกิดความรักเพศเดียวกันขึ้น แต่มักจะสันนิษฐานว่าสามารถเกิดได้จากการอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์การเรียนรู้ และจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งเหล่านี้จะเรียกรวมกันว่าสาเหตุทางจิตวิทยา ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกรายจะกล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ประสบการณ์ต่างๆที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ถึงความเป็นชายรักชาย และสิ่งแวดล้อมที่อาจจะส่งผลให้เกิดความโน้มเอียงดังกล่าว โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.2 ภูมิหลังของสาเหตุของการเป็นชายรักชาย

1.1 ภูมิหลังของครอบครัว

จากการที่ผู้ให้ข้อมูลได้เล่าถึงลักษณะครอบครัวของแต่ละคน ทำให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละครอบครัวในด้านต่างๆ เช่น เลี้ยงดูผู้ให้ข้อมูล ลักษณะครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวก็อาจจะสามารถนำมาเป็นส่วนในการวิเคราะห์สาเหตุของการเป็นชายรักชายของผู้ให้ข้อมูลได้ การให้ความสำคัญในส่วนของครอบครัวเป็นอันดับแรกเนื่องจาก ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของแต่ละบุคคล ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนและยับยั้งพฤติกรรมต่างๆ โดยการศึกษาครั้งนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ รูปแบบการเลี้ยงดู ลักษณะของครอบครัว และการมีพฤติกรรมการโน้มน้าวเชิงทางเพศของญาติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 รูปแบบการเลี้ยงดู

ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงการเลี้ยงดูตนเองโดยผู้ปกครองในรูปแบบต่างๆ กัน โดยในแต่ละครอบครัวก็จะมีวิธีการเลี้ยงดูบุตรที่มีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครอบครัว ผู้เลี้ยงดู และปัจจัยอื่นๆ ที่อาจจะเกี่ยวข้อง หรือเข้ามากระทบในครอบครัว ซึ่งจากการที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงรูปแบบการเลี้ยงดูตนเอง ทำให้ทราบว่ามีการเลี้ยงดูที่สามารถจำแนกได้ 3 วิธี คือ 1. เลี้ยงดูแบบเข้มงวดโดยพ่อแม่ 2. การเลี้ยงดูแบบตามใจ 3. การเลี้ยงดูโดยญาติ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...แม่ค่อนข้างที่จะเข้มงวดในการใช้ชีวิตของผม ไม่ค่อยทอดหรือแสดงความรักอะไรมากเพราะแม่ต้องทำงานเพื่อหาเงินมาดูแลผม ส่วนมากผมจะอยู่กับย่ามากกว่า...”

- เจมส์

“...แม่ตามใจนายทุกเรื่อง ไม่ว่าจะนายอยากได้อะไรแม่จะพยายามหามาให้ บางทีพ่อก็ว่าแม่ว่าตามใจลูกมากเกินไประวังลูกจะเสียคน แต่แม่ก็ยังตามใจนายอยู่ดี...”

- ID3

“...อยู่บ้านจะสนิทกับแม่มากกว่า พ่อไม่ได้เลี้ยง เพราะต้องไปทำงานต่างประเทศ แม่จะตามใจเป็นบางเรื่อง บางอย่างก็ขัดจนพูดไม่ได้...”

- ID1

“...อยู่กับพ่อแม่ แต่ตอนเด็กๆ พ่อเอาไปฝากเลี้ยงกับย่าเพราะต้องไปทำงานกับแม่ พ่อโตขึ้นผมก็ต้องไปช่วยพ่อกับแม่ทำงาน...”

- ID2

“...แม่คุณครับ คุณมาก พ่อเสียชีวิตตั้งแต่ผมเด็กๆ แม่เลี้ยงผมคนเดียว แม่คาดหวังกับผมไว้เยอะเลยจะดูๆแบบนั้น...”

- ID6

1.1.2 ลักษณะของครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงลักษณะของครอบครัวของตนเองในลักษณะที่ต่างกันไป ไม่จำเพาะเจาะจงต่อรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ซึ่งลักษณะของครอบครัวที่ได้จากเก็บข้อมูลนี้ จะแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ครอบครัวเดี่ยว หมายถึง ครอบครัวที่ไม่มีญาติพี่น้องคนอื่นอยู่ร่วมด้วย ครอบครัวชาย หมายถึง ครอบครัวที่มีญาติพี่น้องอาศัยอยู่ร่วมกัน และครอบครัวญาติ หมายถึง ครอบครัวที่ผู้ให้ข้อมูลไปอาศัยอยู่ด้วย โดยมีความสัมพันธ์เป็นญาติ ไม่ใช่พ่อหรือแม่ ดังข้อมูลต่อไปนี้

“...ที่บ้านหรือครับ ก็จะมีพ่อ แม่ แล้วก็พี่สาวมาบ้างเป็นบางครั้งเพราะไปทำงานต่างจังหวัด....”

- ID4

“...ตอนอยู่บ้านนี้อยู่กับแม่แล้วก็พี่ชาย พ่อไปทำงานต่างประเทศ แต่มาหาบ้างปีละครั้งสองครั้ง ประมาณนี้....”

- ID1

“...ที่อยู่บ้านด้วยกันเลยก็จะมีพ่อกับแม่ แล้วก็น้องสาวอีกคนครับ กำลังจะขึ้นป.4....”

- ID2

“...ที่บ้านนายหรือ ก็จะมีพ่อ แม่ น้องชาย น้ำ ตา ยาย หมาและแมวครับ....”

- ID3

“...ที่บ้านอยู่กับแม่ น้ำ แล้วย่าครับ ไม่มีพี่น้องครับ เป็นลูกคนเดียวครับ...”

- ID5

“...ตอนเด็ก ๆ ก็อาศัยอยู่กับพ่อแม่ครับ พ่อโตขึ้นต้องไปอยู่บ้านยาย พ่อแม่ต้องไปทำงาน...”

- ID7

1.1.3 การมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของเครือข่าย

บ่อยครั้งที่ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความโน้มเอียงทางเพศมักระบุว่า หากพบผู้มีความโน้มเอียงทางเพศแล้วสืบประวัติญาติพี่น้อง จะพบว่าในเครือญาติก็จะมีผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศเช่นเดียวกัน แต่ในจากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลพบว่า มีผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่าตนเองมีญาติพี่น้องที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงเพศ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...มีน้ำครับ น้ำของนายเป็นเกย์...”

- ID3

“...น้ำเป็นเกย์ครับ...”

- ID7

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลที่เหลือ ถึงแม้จะมีญาติพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม แต่ก็สามารถยืนยันอัตลักษณ์ทางเพศของญาติพี่น้องได้อย่างชัดเจน เช่น

“...น้องสาวผมเป็นผู้หญิงแท้ๆ...”

- ID2

“...มีพี่ชายครับ แต่พี่ชายเป็นผู้ชายปกติ แต่เราไม่ปกติ...”

- ID1

“...ที่บ้าน ไม่มีใครเป็นตุ๊ดเป็นเกย์หรือครับ ทอมก็ไม่มี ถ้าจะมีก็ผมคนเดียวแหละที่เป็น...”

- ID5

1.2 กิจกรรมที่ชอบทำ

ปัจจุบันมีงานวิจัยบางชิ้นที่อ้างว่า ประสิทธิภาพของแต่ละบุคคลจะส่งผลถึงรสนิยมทางเพศได้ และจากการพูดคุยกับผู้ที่ให้ข้อมูล พบว่าผู้ที่ให้ข้อมูลทุกรายมีประสบการณ์การทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่มีความคล้ายคลึงกัน ในบางกรณี แต่โดยรวมพบว่าผู้ที่ให้ข้อมูลทุกรายเป็นกลุ่มบุคคลที่ชอบทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมใดก็ตาม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย และกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้และพัฒนาบุคคลให้เหมาะสมต่อการเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต และในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างๆ มักจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านวิชาการควบคู่ไปกับการมีทักษะชีวิตที่ดี ดังนั้น นอกจากการเรียนสอนตามปกติแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้จัดกิจกรรมต่างๆเพื่อนให้ผู้เรียนได้ลองคิด ลองทำ ลองสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการพัฒนาความคิดและทักษะการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต โดยผู้ที่ให้ข้อมูล ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่กระทำภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมทั่วไป และ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมทั่วไป

ผู้ที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ชอบการทำกิจกรรมอยู่แล้ว แต่กิจกรรมนั้นมักจะแตกต่างกันไปตามความถนัด ดังนั้นกิจกรรมทั่วไป จึงเป็นกิจกรรมที่ใครๆก็สามารถทำได้ ไม่จำเพาะเจาะจง ซึ่งกิจกรรมที่ผู้ที่ให้ข้อมูลได้ทำ ได้แก่ การจัดสถานที่ กิจกรรมรับน้อง และการเป็นนักกีฬา ดังกล่าวต่อไปนี้

“...ส่วนมากก็จะทำกิจกรรมของคณะครับ รับน้องนี้เป็นตัวหลักเลย

เป็นสันตนาการบ้าง เพราะเป็นหัวหน้าห้องด้วยแหละครับ เลยต้องทำกิจกรรมเยอะ....”

- ID2

“.... เป็นสันตนาการครับ....”

- ID5

“...เป็นฝ่ายสถานที่ของคณะครับ เวลาทีมงานอะไรพวกผมจะเป็นพวกใช้แรงงาน
แบกนู่น หามนี้ เชื้อมนั่น เป็นธรรมดา...”

- ID9

“...เล่นฟิตเนส...”

- ID3

2) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลไว้
พบว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงามส่วนใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ
ของผู้จัดทำ ดังนั้น จึงเป็นความสามารถเฉพาะบุคคลที่ต้องมีการฝึกฝน และฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำ
กิจกรรม โดยกิจกรรมดังกล่าวประกอบด้วย การจัดตกแต่งสถานที่ การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ และงาน
ประดิษฐ์ต่างๆ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...กิจกรรมที่ทำหรรค์รับ น่าจะเป็นพวกงานจัดดอกไม้ ตกแต่งนู่นนี่นั่น อะไร
ประมาณนี้แหละครับ พวกจัดพานไหว้ครู อะไรสวยงามก็ชอบทำ...”

- ID4

“...ก็จัดสถานที่บ้าง พวกจัดผ้าอะไรแบบนี้ครับ...”

- ID1

“...ก็เป็นที่เลี้ยงควาเดือนของคณะครับ แต่งหน้าได้บ้าง สอนการแสดงได้ เป็น
เชียร์ลีดเดอร์ของคณะกับของมหาวิทยาลัยด้วยครับ...”

- ID7

1.2.2 กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

นอกจากกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ให้ข้อมูลยังได้เล่าถึง
ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกั้วมหาวิทยาลัย กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
มหาวิทยาลัยเลย ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มักจะทำที่บ้าน หรือในสังคมอื่นๆ นอกั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งจะ

ประกอบด้วย การทำงานบ้าน การช่วยพ่อแม่หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ และการทำงานอดิเรกต่างๆ ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

“...อยู่บ้านก็ช่วยแม่ทำงานครับ แม่เป็นชาวไร่ชาวนา ผมเป็นลูกก็ต้องช่วยแม่ บางทีก็ช่วยทำไร่นา ไม่ก็ช่วยทำงานบ้านบ้าง ไม่งั้นก็อ่านหนังสือ...”

- ID5

“...ถ้าอยู่ที่บ้านก็จะช่วยพ่อแม่สอนการบ้านน้อง ไม่งั้นก็ไปช่วยทำนา ก็จะมีเล่น โทรศัพท์บ้าง นอนบ้าง แต่ถ้าอยู่ที่ ม. ถ้าไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรใน ม. ก็จะไปทำงานพิเศษพวกเป็นเด็กเสิร์ฟบ้าง อะไรเค้าจ้างผมก็ทำหมด...”

- ID2

“...กิจกรรมที่บ้านหรือครับ ก็ชอบเล่นเกมส์ ดูการ์ตูน ดูรูปผู้ชายเซ็กซี่ ดูคลิป แล้วก็ชกมวย ไม่งั้นก็ออกไปเที่ยวกับเพื่อนบ้าง แต่แม่ห่วงไม่ค่อยให้ไปไกลๆ...”

- ID3

“...อยู่ว่างๆก็จะช่วยทำงานบ้าน ไม่งั้นก็อ่านหนังสือครับ แม่ไม่ค่อยให้ทำอะไร มาก อยากให้เรียนอย่างเดียว...”

- ID6

1.3 สังคมและสิ่งแวดล้อม

เมื่อเกิดการเรียนรู้จากครอบครัว และประสบการณ์ของตนเองที่สะสมมาจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ นั่น บุคคลแต่ละบุคคลก็จะมีสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกทางการเกิดพฤติกรรมบางอย่างได้ ซึ่งจากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลทุกรายพบว่า ให้ข้อมูลทุกรายยังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ มักมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างมาก โดยในหัวข้อสังคมและสิ่งแวดล้อมนี้ จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ การคบเพื่อน และสังคมของชายรักชาย ของผู้ให้ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 การคบเพื่อน

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่มีใครสามารถอยู่ในสังคมตัวคนเดียวได้ จึงต้องมีการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น นอกจากสัมพันธภาพแรกคือ สัมพันธภาพของครอบครัวซึ่งได้กล่าว

ไปในตอนต้นแล้วนั้น เมื่อเข้าสู่วัยเรียน วัยรุ่น วัยทำงาน กลุ่มวัยเหล่านี้เป็นกลุ่มวัยที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์แบบเพื่อนเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจะมีการคบเพื่อนแบบหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่เป็นผู้ชาย ผู้หญิง หรือผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบอื่นๆ ดังข้อมูลต่อไปนี้

“...ถ้าสมัยมัธยมก็มีเพื่อนสนิทที่เป็นกลุ่มเดียวกันก็ 7 – 8 คน มีทั้งผู้หญิง เกย์ กระเทย แล้วทุกคนก็เรียนเก่งมาก สอบได้มหาลัยดี ๆ กันทุกคน พอขึ้นมามหาลัยก็มีเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เป็น roommate 4 คน ก็เป็นกันหมดครับ แต่ทุกคนเรียนเก่งมาก ปรึกษากัน ได้ทุกเรื่อง ช่วยกันเรียน ช่วยกันทำกิจกรรมสนุกดี...”

- ID1

“...เพื่อน ม.ปลาย ก็มีหมดครับ ทั้งผู้หญิง ผู้ชาย ทอม ตุ๊ด เกย์ ก็เป็นเพื่อนกันหมด ไม่เห็นจะมีอะไรครับ เพื่อนกัน รักกัน แต่พอมาเรียนที่นี่ เอกผมส่วนมากเป็นผู้หญิงกับทอม ผู้ชายน้อยมาก ผมเลยสนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า...”

- ID2

“...ตอนเด็ก ๆ จะมีแต่เพื่อนผู้หญิง ง่าย ๆ ค่อยมีเพื่อนผู้ชายมันเล่นแรง กลัวเจ็บ พอโต ๆ ขึ้นก็ทำได้ว่าอยู่กับเพื่อนผู้หญิงตลอด ไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนผู้ชาย จนเกือบลืมไปแล้วว่าตัวเองเป็นผู้ชาย...”

- ID4

“...อยู่ชายล้วนเลยมีแต่เพื่อนผู้ชาย เป็นบ้าง ไม่เป็นบ้างก็อยู่ด้วยกัน ไป โคนมันดูบๆ ล้อๆ บ้างก็สนุกดีนะ บางทีก็ล้วงคินบ้างก็หายกัน แต่ก็ยังเป็นเพื่อนกัน พอขึ้นมามหาลัยก็มีเพื่อนผู้หญิงมากขึ้น เพื่อนผู้ชายก็มี แต่เพื่อนที่เป็นตุ๊ดเป็นเกย์ที่มาจากโรงเรียนเก่าตอนนี้ก็ยังอยู่ด้วยกัน เป็น roommate กันเหมือนเดิม...”

- ID3

“...เพื่อนๆ หรือพี่ วิสวะมันแมนๆ อยู่แล้ว แมนทุกคน ผู้หญิงก็แมน ผู้ชายก็แมน ทอมก็แมน กระเทยยังแมนเลยพี่...”

- ID9

“...เพื่อนส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่เรียนด้วยกันซะมากกว่าครับ มีทุกเพศทุกวัย...”

- ID8

1.3.2 สังคมของชายรักชาย

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนจะกล่าวตรงกันว่า ในสังคมของตนมักจะมีบุคคลที่มีความ
โน้มเอียงทางเพศอยู่ร่วมในสังคมด้วยเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมระดับใดก็ตาม ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

“...จะมีรุ่นพี่ที่เป็น idol ของเรา ประมาณว่าเค้าเป็นชายรักชาย แล้วที่นี้เค้าเรียน
เก่งมาก ใครๆก็ชม ครูที่เป็นก็มีนะเราก็เรียกเค้าว่าคุณแม่ แกจะเป็นคนช่วยใน
การทำกิจกรรมเยอะมาก แล้วก็มีเจ้าแหวบ้านที่ชอบไปแหวผู้ชายหน้าเวทียอมล่ำ
....”

- ID1

“...ถ้าที่โรงเรียนเลยก็จะมีทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้องครับ ครูก็เป็น แหวๆบ้านก็จะมีสาวน้อย
อะไรแบบนี้ค่อนข้างเยอะ ไปไหนมาไหนเป็นแก๊งค์ มามหาลัยก็มีรุ่นพี่ที่เป็นเยอะ
มีแทบทุกคณะ บางคนดูไม่ออกก็มีครับ ถ้าเค้าไม่เข้ามาทำท่าจีบเนี่ยะก็ไมรู้ มีทั้ง
แบบแอบเป็น ทั้งแบบเปิดเผย บางคนแต่หญิงไปเลยก็มีครับ แต่บางคนมีแฟน
ผู้หญิงด้วย แฟนผู้ชายด้วย อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะนับมั้ยนะครับ...”

- ID2

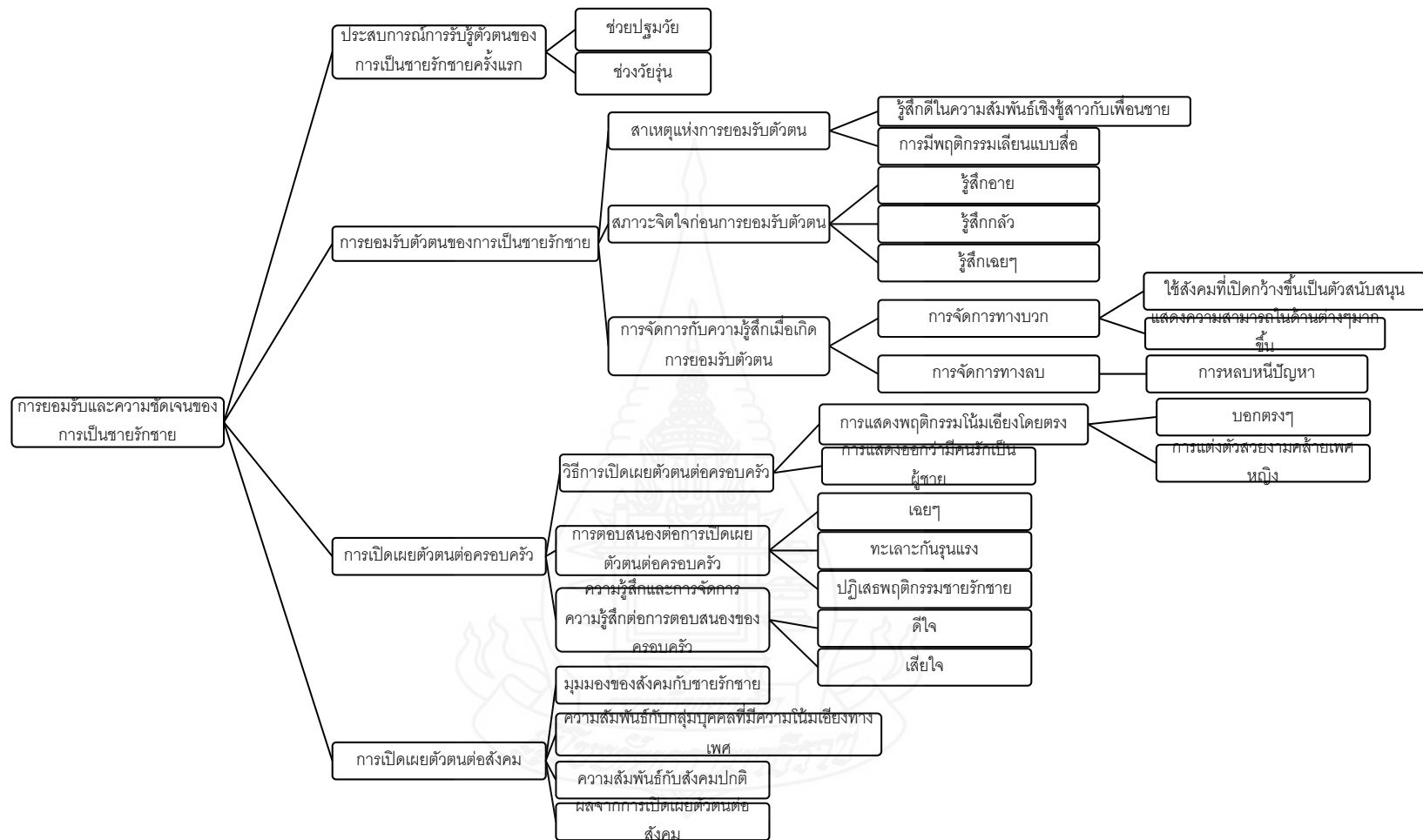
“...คนอื่นที่เป็นหรือครับ บางทีผมก็ไม่รู้จะว่าเค้าเป็นมั้ย ถ้าออกแบบสาวๆเลย
เนี่ยะมีครับ ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง แต่บางคนก็ดูไม่ออกเลยก็มีที่บางคนตะบอกลอยๆ
อ้าว! เมียเป็นผู้ชายเอาน้ำเย็นมาให้กัน อะไรแบบนี้หะครับ...”

- ID5

ประเด็นหลักที่ 2 การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย

จากการที่ผู้ให้ข้อมูลที่เล่าถึงประสบการณ์ในการเปิดเผยความเป็นชายรักชายแก่สังคมของเขา ทำให้เห็นถึงรูปแบบการยอมรับตัวตนความเป็นชายรักชายและความชัดเจนที่จะเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อสังคมต่างของผู้ให้ข้อมูลเอง โดยการยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย หมายถึง การรับรู้ชัดเจนถึงความเป็นชายรักชายของตนเอง เข้าใจและยอมรับความเป็นชายรักชายของตนเอง รวมถึงความชัดเจนในการแสดงออกของการเป็นชายต่อสังคมรอบตัว เข้าใจการตอบสนองของปฏิกิริยาของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆเป็นอย่างดี ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดของแต่ละประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.3 การยอมรับและความชัดเจนของการเป็นชายรักชาย

2.1 ประสบการณ์การรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายครั้งแรก

ในปัจจุบันยังไม่สามารถหาสาเหตุของการเกิดความโน้มเอียงทางเพศได้ แต่นักวิจัยมักจะใช้การรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายในครั้งแรกของผู้ให้ข้อมูล เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ซึ่งจากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลพบว่า ผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนมีจุดเริ่มต้นหรือการรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายครั้งที่แตกต่างกัน ซึ่งการรับรู้ตัวตนนี้อาจจะยังไม่มีความชัดเจน แต่สามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างจากผู้อื่นได้ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเริ่มรับรู้ความต่างนี้ตั้งแต่ตอนเด็ก หรือวัยรุ่นตอนต้น ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...รู้ตั้งแต่ก่อนจะเข้าอนุบาล 1 ะ ก็คือประมาณ 3 - 4 ขวบอะ ไม่แน่ใจ ก็คือประมาณแบบว่า เอ้อ! ที่จริงอะ เริ่มแบบว่า คุณหนังเรื่องนึ่ง เรื่องสมัยนั้น แบบน่านมากละ หนังเรื่องอะไรอะ มงกุฎดอกส้ม แล้วที่นี้ก็แบบ เรากี่แบบ อยาก เป็นนางเอกอะไรหยังจี้ เราก็แบบเออ เอาดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกหญ้า มาอีกแล้วก็ใส่หัวอะ ไรจี้ ตั้งแต่นั้นก็เป็น...”

- ID1

“...คือ ก่อนหน้านี้นายก็มีแฟนนะ เป็นผู้หญิง แต่ตอนประมาณ ม.3 รู้สึกประทับใจเพื่อนผู้ชายคนนึงคนนึง มันน่ารักดี แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรเกินเลยนะ แต่รู้สึกว่ามันแปลกๆที่อยู่ดีๆก็ชอบมันขึ้นมา...”

- ID3

“...ตอนเด็กๆก็ยังไม่แน่ใจนะครับว่าชอบผู้ชายหรือเปล่า แต่คือ เราก็ไม่เคยสัมผัสอะไรกับผู้ชายจริงจิง จะรวมกลุ่มอยู่กับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า แต่ก็มีประมาณตอนม.ปลายครับ รู้สึกชอบรุ่นพี่คนนึง ตอนนั้นไม่ได้คิดว่าชอบผู้ชายหรือครับ แต่ว่าเพื่อนอีกคนนึงมันชอบพี่เค้า มันเลยให้เราเป็นพ่อสื่อให้ สื่อ ไปสื่อ มา ผมก็เลยชอบพี่คนนั้นเลย...”

- ID5

“...ตั้งแต่เด็ก ผมก็มีสัญชาตญาณของการเป็นตุ๊คเป็นเกย์อยู่แล้วอะครับ ประมาณว่าเป็นเด็กผู้ชายสูงตั้ง เรียกร้อยต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นที่มันจะเล่นหยอกกันแรงๆ

เตะกันต่อยกัน แต่ผมรู้สึกไม่ค่อยชอบอะไรแบบนี้เลยจะหลบไปเล่นกับเพื่อน
ผู้หญิง ถ้ามีกิจกรรมพวกเต้นอะไรนี่ผมก็จะขอคุณครูทำ....”

- ID4

“...ตอนเด็กๆ สมัยอนุบาล ตอนนั้นยังไม่รู้อะไรเลยพี่ ตอนก็เล่นแบบ จับจู้เพื่อน
อะไรแบบนี้ เพื่อนจับของเรา เราจับของเพื่อน แต่ตอนนั้นยังไม่ได้คิดนะ ว่ามันคือ
อะไร แต่รู้ว่าชอบ....”

- ID8

“...ตอน ม.ต้น ก็มีเพื่อนครับ มันน่ารักมาก ตัวขาวๆ มุ่งมิ่งๆ เป็นเพื่อนสนิทกัน
แต่คือคนอื่นก็ชอบว่ามันเป็นคู่ดี เป็นกระต่ายครับ แต่ผมไม่ชอบอะไรที่ ใครบังอาจ
มาว่าเพื่อนผม ตอนนั้นก็ซัดไปหลายคนเหมือนกัน ถามว่าชอบมั๊ย ก็ไม่รู้แหละพี่ ยัง
ไม่เคยเป็นแบบนี้กับใครในตอนนั้น....”

- ID9

2.2 การตระหนักรู้และการยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย

แม้ผู้ให้ข้อมูลทุกรายจะสามารถเล่าถึงประสบการณ์รับรู้ตัวตนของการเป็นชายรัก
ชายครั้งแรกได้ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชายได้ทันทีเมื่อเกิด
การรับรู้ ดังนั้นกระบวนการต่อมาที่จะเกิดขึ้น คือ กระบวนการยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย
ซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามประสบการณ์ บริบทสังคม และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับ
สังคมนั้นๆ โดยการยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชายนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ สาเหตุ
แห่งการยอมรับตัวตนสภาวะจิตใจก่อนการยอมรับตัวตน และการจัดการกับความรู้สึกเมื่อเกิดการ
ยอมรับตัวตน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 สาเหตุแห่งการยอมรับตนเอง

เมื่อรู้ว่าตนเองมีความโน้มเอียงทางเพศเป็นแบบชายรักชายแล้ว หากเกิด
การยอมรับตัวตนดังกล่าวก็จะทำให้เกิดการพัฒนาความโน้มเอียงจนหลอมรวมเป็นพฤติกรรม
ต่อไป ซึ่งการจะยอมรับตนเองได้นั้นมักจะมีสาเหตุในการยอมรับตัวตนที่แตกต่างกัน และจากการที่
ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับตัวตนดังกล่าว ทำให้ทราบรูปแบบการยอมรับตนเอง ซึ่ง
ได้แก่ การจะยอมรับตนเองได้นั้น จะต้องมีเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าเข้ามาก่อน เมื่อเหตุการณ์นั้น

กระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความคิดว่าตัวเองเป็นชายรักชายแล้ว ก็จะสนับสนุนในจิตใจ และเกิดความรู้สึกเป็นชายรักชายขึ้นมา ดังข้อมูลต่อไปนี้

“...เมื่อก่อนนายก็ลังเลนะ ว่านายเป็นหรือเปล่า เพราะนายก็มีแฟนเป็นผู้หญิงแต่พอ นาย ได้รู้จักกับพี่คนนึงในเกม คุยไปคุยมา รู้สึกว่าดีกว่าชะนีเยอะเข้าใจกันได้มากกว่าเลยยอมรับว่าตัวเองเป็นซะ....”

- ID3

“...ตอนนั้นไม่ได้คิดว่าชอบผู้ชายหรอกครับ แต่ว่าเพื่อนอีกคนนึงมันชอบพี่เค้า มันเลยให้เราเป็นพ่อสื่อให้ สื่อ ไปสื่อมา ผมก็เลยชอบพี่คนนั้นเลย แต่ที่ยอมรับว่าตัวเองเป็นจริงๆคือตอน ม.5 ครับ ตอนนั้นผมแอบชอบเพื่อนสนิท ประมาณว่าเรียนด้วยกัน ทำงานด้วยกัน สนุกกันมากๆ แล้วผมก็มั่นใจว่า ความรู้สึกนี้มันคล้ายๆกับที่ผมเคยชอบรุ่นพี่คนนั้น ผมก็เลยรู้แล้วแหละ ว่าตัวเองเป็นเกย์แน่ๆ....”

- ID5

“...อยากเป็นนางเอกอะไรยังไง เราก็แบบเออ เอาดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกไม้มาถักแล้วก็ใส่หัวอะไรเงี้ย ตั้งแต่นั้นก็เป็น แล้วก็ขึ้นมาเรื่อยๆ ตั้งแต่เด็กๆเลย....”

- ID1

“...เริ่มยอมรับจริงๆก็ ม.1 อะครับ น่าจะเป็นเพราะว่าเริ่มแอบมองเพื่อนผู้ชาย เพราะว่ามีเพื่อนผู้หญิงเยอะมันก็เลยรู้สึกแปลกๆกับเพื่อนผู้ชาย ก็เลยรู้แล้วว่าตัวเองเป็น....”

- ID2

2.2.2 สภาวะจิตใจก่อนช่วงยอมรับตนเอง

เมื่อเริ่มรู้สึกตัวเองว่าตัวเองมีความแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายด้วยกัน ก่อนการยอมรับตัวเองของผู้ให้ข้อมูลจะมีสภาวะจิตใจเกิดขึ้นได้หลากหลายรูปแบบของความรู้สึก ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกอายเพื่อน ความรู้สึกกลัวพ่อแม่จะรู้ แต่บางคนก็มีความรู้สึกเฉยๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของผู้ให้ข้อมูลเอง ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...รู้สึกว่ายานะ เหมือนต่างจากคนรอบข้าง เพื่อนคนอื่นเค้าก็ปกติ มีแฟน
ติดหญิง แต่นายดิ ถึงจะแฟนเป็นผู้หญิงเหมือนกันนะ....”

- ID3

“...ตอนนั้นก็กลัวนะ กลัวพ่อแม่จะรู้ กลัวเพื่อนจะไม่เล่นด้วย กลัวเค้าจะมองเรา
เป็นตัวประหลาด เอาจริงๆคือกลัวหมดเลย ไม่กล้าบอกใคร”

- ID4

“...อายๆนะครับ คือเพื่อนก็เริ่มล้อว่าเราแอบมองเพื่อนสนิทบ่อยๆ ด้วยสายตา
แปลกๆ แต่ตอนนั้นยังไม่คิดว่าตัวเองเป็นอะครับ คิดเหมือนกันว่าล้อทำไม ไม่ได้
เป็นเว้ย เพื่อนกัน บางทีก็แกล้งเหมือนกัน....”

- ID5

“...เฉยๆนะครับ ก็ไม่เห็นเป็นไร ตัวเราเองจะทำอะไรก็สิทธิ์ของเรา....”

- ID2

2.2.3 การจัดการกับความรู้สึกก่อนเกิดการยอมรับตัวตน

เมื่อเกิดการยอมรับตัวตนความเป็นชายรักชาย จะเห็นได้ว่าจะมีความรู้สึก
บางอย่างติดตัวมากจากกระบวนการก่อนการยอมรับตัวตนแล้ว เพื่อให้ตนเองสามารถใช้ชีวิตใน
สังคมได้อย่างปกติจำเป็นจะต้องจัดการกับความรู้สึกนั้นให้ได้เสียก่อน ก่อนที่จะเข้าสู่การเป็นชาย
รักชายที่สมบูรณ์ ผู้ให้ข้อมูลก็มีการจัดการกับความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจำแนกเป็น 2
ลักษณะ คือ 1) การจัดการความรู้สึกทางบวก 2) การจัดการทางความรู้สึกลบ ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

1) การจัดการความรู้สึกทางบวก

การจัดการความรู้สึกทางบวก คือ การจัดการความรู้สึกที่ทำให้เกิดความ
สบายใจและสามารถคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลพบว่า การจัดการ
ความรู้สึกทางบวกของผู้ให้ข้อมูลจะเป็นการใช้สังคมที่สนับสนุนการเป็นชายรักชาย เป็นตัวช่วย
เสริมให้ตนเองมีความกล้าที่จะยอมรับตัวเองต่อไป ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ตอนนั้นสังคมยังปิดอยู่ แต่พอสังคมเปิดมากขึ้น นายก็มีความกล้าที่จะยอมรับ
มากขึ้น อีกอย่าง คนที่สนิทเป็นกันเยะ ความอายตรงนั้นเลยหายไป....”

- ID3

“...พอสังคมมีคนเป็นเกย์มากขึ้น มากขึ้น ไซ่มะ ผมก็แบบกล้ามากขึ้น เพราะเราก็เป็นตัวกิจกรรมหลักของโรงเรียนอยู่แล้ว ใครจะว่าอะไรยังไงก็ไม่แคร์แล้ว ทำในสิ่งที่เราอยากทำแล้วมีความสุขก็พอ จริงมั๊ยอะ....”

- ID4

2) การจัดการความรู้สึกทางลบ

การจัดการความรู้สึกทางลบ คือ การจัดการความรู้สึกที่ไม่ได้ทำให้เกิดความสบายใจหรือไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหานั้นได้ ซึ่งจากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลพบว่า การจัดการความรู้สึกทางลบของผู้ให้ข้อมูลจะเป็นการหลีกเลี่ยงจากสังคม ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...พอเค้าเริ่มพูด เริ่มล้อกันเยอะว่าผมเป็นเกย์แล้วแอบชอบเพื่อนสนิท ผมก็เลย fade ตัวออกมาจากกลุ่มเลยครับ ไม่คุยไม่พูดกลับใคร เรียนคนเดียว อยู่คนเดียว เพื่อนสนิทผมเค้าก็พยายามจะเข้ามาคุยนะ แต่ผมไม่คุยด้วย ไม่รู้สิ ผมว่าเราไม่มีอะไรต้องคุยกัน....”

- ID5

จะเห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล ใช้การจัดการความรู้สึกแบบแยกตัวออกห่างจากทุกคน ไม่พูดคุยกับใคร ถอนตัวจากการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อจัดการความรู้สึกของตนเอง

2.3 การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

เมื่อเกิดการยอมรับและสามารถจัดการกับความรู้สึกของตนเองได้แล้วนั้น สิ่งที่ผู้มีพฤติกรรมโน้มเอียงเพศแบบชายรักชายจะต้องพบเจอคือ การเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ซึ่งผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายจะมีวิธีการเปิดเผยตัวตนที่แตกต่างกัน แต่ละครอบครัวก็จะมีกรอบที่แตกต่างกันตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละครอบครัว เมื่อเกิดการตอบสนองแล้วสิ่งที่น่าใจต่อจากนั้นคือ ความรู้สึกและการจัดการความรู้สึกที่เป็นผลมาจากการตอบสนองของครอบครัว และการจัดการครอบครัวหลังจากเปิดเผยตัวตน ว่าผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายมีวิธีการจัดการอย่างไร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 วิธีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

ผู้มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย หากมีความต้องการจะเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวก็มักจะสรรหาวิธีในการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว ซึ่งจะมีวิธีที่แตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ได้แก่ การพาแฟนที่เป็นชายผู้ชายไปแนะนำให้ที่บ้านรู้จัก การ

แสดงออกว่าตนเองเป็นชายรักชายหรือพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศให้เห็นอย่างชัดเจน หรือการบอกไปตรงๆ ซึ่งการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวก็มีความเสี่ยงที่จะโดนยอมรับหรือลงโทษได้ทั้งสองกรณี ดังนั้น การเลือกวิธีการเปิดเผยตัวตนของผู้ให้ข้อมูลก็มีความแตกต่างกันตามบริบทของครอบครัว ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

“...ถ้าถามว่าบอกพ่อแม่ยังงัย เอาจริงๆนายก็ไม่ได้บอกพ่อแม่เนะว่านายเป็น นายแค่พาแฟน ไปไหว้แล้วก็บอกว่า นี่แฟนนาย แค่นั้น...”

- ID3

“...ก็... ไม่ได้บอกกับพ่อแม่ตรงๆหรอกครับ แต่ก็คือ คอยโทรศัพท์กับแฟนต่อหน้าพ่อกับแม่ พ่อกับแม่ก็น่าจะรู้แหละ บอกว่าคุยกับแฟน แต่เป็นเสียงผู้ชาย...”

- ID2

“...คุณหญิงเรื่องมงกุฎดอกส้ม แล้วอยากเป็นนางเอกอะไรยังไง เราก็แบบเออ เออดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกหญ้ามาถักแล้วก็ใส่หัวอะไรเงี้ย ตั้งแต่นั้นก็เป็นแล้วก็ขึ้นมาเรื่อยๆ ตั้งแต่เด็กๆเลย เราอยากได้ยาทาเล็บ เค้กก็ซื้อให้ ชอบร้าอยากได้ชฎาเค้าก็ซื้อให้ เช่าชุดให้...”

- ID1

“...ก็บอกไปตรงๆเลยครับ...”

- ID6

ซึ่งจะเห็นได้ว่า การเปิดเผยตัวตนของแต่ละรายมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ไม่จำเพาะต่อรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ซึ่งการเปิดเผยตัวตนนี้อาจจะมีทั้งการเผยแบบตั้งใจ เช่น การพาแฟนไปที่บ้าน การคุยโทรศัพท์กับแฟน หรือการบอกไปตามตรง และการเปิดเผยแบบไม่ตั้งใจ เช่น การมีพฤติกรรมโน้มเอียงตั้งแต่เด็ก แล้วรักษาสภาพพฤติกรรมนั้นไว้จนกระทั่งเจริญเติบโตขึ้น ซึ่งทั้งสองกรณีจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และบริบทของครอบครัวเป็นสำคัญ

2.3.2 การตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนของครอบครัว

หลังจากที่ผู้มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายได้เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวแล้วเป็นมีพฤติกรรมแบบชายรักชายด้วยวิธีต่างๆ สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา คือการตอบสนองของครอบครัว ซึ่งในครอบครัว ก็จะประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่ น้อง และญาติสนิทคนอื่นๆ ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงการตอบสนองของครอบครัวของตนเองหลังจากที่ได้เปิดเผยตัวตนไปแล้วด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้น แล้วเกิดการตอบสนองจากครอบครัวในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ บางครอบครัวก็แสดงความรู้สึกเฉยๆต่อการเป็นชายรักชาย แต่ยังมีกรณีเน้นย้ำเสมอว่าให้ช่วยทำงานเลี้ยงครอบครัวและเลี้ยงตนเองให้ดี หรือบางครอบครัวก็อาจจะมีการทะเลาะกันรุนแรง และบางครอบครัวก็อาจจะปฏิเสธและสั่งให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ชายปกติ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...พ่อแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไรนะ จะออกแนวๆสอนมากกว่า สอนว่าเรื่องเรียนต้องมาก่อน ส่วนน้องชายคนนี้ มันบอกนายว่า อย่าแรดให้มาก...”

- ID3

“...ที่บ้านบอกว่า เค้าไม่ซีเรียสว่าผมจะเป็นอะไร ขอให้เป็นคนดี เรียนจบทำงานเลี้ยงตัวเอง แล้วก็ส่งน้องเรียนได้ก็พอ...”

- ID2

“...เค้าก็เหมือนกับไม่ได้ว่าอะไรนะ ช่วงที่แบบ ตอนที่เราเป็น เค้าคงคิดว่า ดีียวเราก็คงจะหามั้งอะไรแบบนี้ แต่ว่าตอนที่พ่อแม่ห้าม ก็น่าจะเป็นตอนมัธยม เค้าว่าเป็นผู้ชายให้หน่อยได้มั้ง แต่ว่าพ่อแม่ไม่ได้ห้าม แต่แม่ห้าม อะไรอย่างนี้ พี่ชายก็ไม่อยากให้เป็น...”

- ID1

“...พอหลังจากบอกใช้มัยครับ เราก็ทะเลาะ แม่ก็โกรธผมมาก เห็นแม่ร้องไห้ เห็นแม่เสียใจ ผมก็พยายามจะปลอบแม่นะ แต่แม่ไม่ยอม แม่คงยังยอมรับไม่ได้ว่าผมเป็นแบบนี้ หลังจากนั้นแม่ก็พูดกับผมน้อยลง จนกระทั่งผมสอบติดที่นี่...”

- ID6

ซึ่งจะเห็นได้ว่า รูปแบบการตอบสนองของครอบครัวจะมีทั้งการยอมรับได้ในทันที การขอร้องให้กลับมาเป็นผู้ชายปกติ การห้าม การบังคับ หรือแม้กระทั่งการทะเลาะกันใครครอบครัวหลังจากการเปิดเผยตัวตนว่าตนเองเป็นชายรักชายแก่ครอบครัว

2.3.3 ความรู้สึกและการจัดการความรู้สึกต่อการตอบสนองของครอบครัว

เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว และครอบครัวก็ได้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนในเวลาต่อมา ซึ่งจากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลเรื่องการตอบสนองของครอบครัวเมื่อเปิดเผยตัวตนทำให้พบอีกประเด็นที่น่าสนใจว่า ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลเมื่อถูกครอบครัวตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนดังกล่าว และวิธีการจัดการความรู้สึกของตนเองนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งพบว่า ผู้ให้ข้อมูล จะมีความรู้สึกดีใจ หากครอบครัวให้การยอมรับ เสียใจหากครอบครัวไม่ยอมรับและเกิดการต่อต้านแต่ยังพยายามทำให้พ่อแม่ยอมรับในความเป็นชายรักชายโดยวิธีการอื่นๆ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

“...พ่อแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่นายก็รู้สึกดีใจนะที่พ่อแม่เข้าใจ แล้วก็ยอมรับนายที่นายเป็นได้...”

- ID3

“...ลึกๆก็ดีใจนะครับ แต่ก็คงแสดงออกมากไม่ได้ว่าดีใจ แต่ก็คงต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดต่อไปครับ เป็นข้อแลกเปลี่ยน...”

- ID2

“...ตอนเค้าห้ามเราก็มแบบ เสียใจ คือเค้าก็ไม่เคยห้ามเราตั้งแต่เค้าเราก็ไม่รู้พอห้ามตอนโตเราก็มแบบ เสียใจนะ แต่พอเค้าเริ่มรับได้ เราก็มยังไงห่วยแอบดีใจ นิดนึงที่เค้าเริ่มเปิดใจ มันก็เป็นแรงผลักดันให้เราตั้งใจเรียนให้เค้าเห็นว่าเราเป็นแบบนี้ เรายังสามารถสร้างชื่อเสียงให้เค้าได้...”

- ID1

“...เสียใจครับ เสียใจมากที่ทำแม่ร้องไห้ แต่จะให้ทำไงห่วยครับ เราก็ควรจะบอกท่านนี้ เราเป็นอะไร ชอบอะไรทำอะไร ผมรู้สึกผิดนะ ผิดมาก ช่วงนั้นผมก็ตั้งใจเรียนมากขึ้นคิดว่าต้องทำให้แม่ภาคภูมิใจให้ได้แม่เราจะเป็นแบบนี้ พอเวลาผ่าน

ไป แม่เริ่มรับได้ ผมสอบติมหาลัย เรียนในคณะนี้ แม่ก็เอาไปคุยได้ ภูมิใจ ผมก็
ดีใจครับ...”

- ID6

ซึ่งจะเห็นได้ว่าถ้าครอบครัวที่มีการตอบสนองเชิงบวก คือ ยอมรับและเข้าใจผู้ให้
ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลจะมีความรู้สึกยินดี ดีใจ ว่ามีครอบครัวที่เข้าใจ การจัดการกับความรู้สึกก็เพียงแค
ไม่แสดงความดีใจจนเกินไป แต่สำหรับผู้ที่ครอบครัวตอบสนองโดยการปฏิเสธ ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้
จะมีความรู้สึกเสียใจ น้อยใจ และเศร้าใจเป็นอย่างมาก แต่ก็ใช้ความรู้สึกดังกล่าวนำมาเป็นพลังใน
การทำงานและทำกิจกรรมต่างๆที่สังคมยอมรับ เพื่อกลบเกลื่อนความเป็นชายรักชาย และให้
ครอบครัวมุ่งประเด็ความสนใจไปที่อื่น เช่น การเรียน เป็นต้น

2.4 การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม

เมื่อผู้มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายยอมรับว่าตนเองมีพฤติกรรมโน้ม
เอียงดังกล่าวได้แล้ว บันไดขั้นต่อไปคือ การได้รับการยอมรับจากสังคมรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็น เพื่อน
ครู อาจารย์ หรือแม้กระทั่งครอบครัว ซึ่งชายรักชายที่สามารถยอมรับตัวเองได้บางรายไม่กล้าที่จะ
เปิดเผยตนเองต่อครอบครัวแบบทันที จึงจะยังคงปกปิดความเป็นชายรักชายนี้ไว้จากครอบครัว
ดังนั้น สังคมอื่นๆที่นอกเหนือจากครอบครัว จะเป็นกลุ่มแรกๆที่รับรู้การยอมรับตนเองของชายรัก
ชายเหล่านี้ จากการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูล ทำให้สามารถแยกประเด็ การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม ได้
เป็น 4 หัวข้อ คือ มุมมองของสังคมกับชายรักชาย ความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียง
ทางเพศ ความสัมพันธ์กับสังคมปกติ และผลจากการยอมรับตัวตนต่อสังคม โดยมีรายละเอียดของ
แต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้

2.4.1 มุมมองของสังคมกับชายรักชาย

ผู้ให้ข้อมูล จะมีประสบการณ์ของสังคมที่ตนเองผ่านมาหลากหลายรูปแบบ
ทั้งการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา และการเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในแต่ละระดับชั้นบุคคลที่อยู่ร่วม
สังคมนั้นก็จะมีมุมมองในการมองชายรักชาย หรือบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบอื่นๆที่
แตกต่างกัน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงมุมมองของสังคมที่ตนเองผ่านมาว่ามองชายรักชายอย่างไร ซึ่ง
ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลว่า สังคมมักจะมองว่า ชายรักชายเป็นสังคมนี่เน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และ
มีการเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ บางสังคมอาจจะมองว่าชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดปกติ แต่ก็ยังมีบางสังคมที่
เข้าใจและมีการให้อิสระต่อชายรักชาย โดยมีพื้นฐานอยู่บนกฎระเบียบของสังคม ดังข้อมูลต่อไปนี้

“...เค้าชอบบอกว่า พวกคู่ดพวกเกย์หนะ ชอบมัน เวลาเจ้แถวบ้านผม แถวอีสาน
เนาะมันก็มีหมอลำ เจ้พวกนี้ก็จะชอบแบบไปซื้อเหล้าแจกผู้ชายแล้วก็พาผู้ชาย

ไปนอนด้วยอะไรเงี้ย ชาวบ้านเค้ารังเกียจจะตาย แต่บางคนเค้าก็ซมนะ ว่าพวกนี้น่ารัก ตลกดี แต่ผมว่า เค้าคงไม่ได้ซมเจ้าพวกนั้นแน่ๆ....”

- ID1

“...ตอนนายเรียน ม.ปลาย สังคมมันก็ยังไม่ได้เปิดขนาดนี้ใช้ปะ เค้าก็จะมองแบบ เออ! อันนี้เป็นอะไร ตัวประหลาดหรือ ผู้หญิงเป็นร้อยเป็นพันทำไมไม่ชอบ ไปชอบผู้ชาย อะไรแบบนี้อะครับ แต่พอ โดๆขึ้นมา อะไรก็เปลี่ยนไป สังคมเค้าก็เปิดกว้างขึ้นนะ จากมองอะไรลบๆ ตอนนี้นั้นไม่มองเลย แล้วแต่มีง อะไรประมาณนี้อะครับ....”

- ID3

“...ตอนนั้นมันคงยังดูแปลกอยู่หะมั้งครับ เพื่อนก็ชอบมองแปลกๆ ถามนู่นถามนี่ บางทีมาถามเรื่องเวลาอะไรกันทำยังไง นานๆเข้าก็ไม่ถามละ มีอินเทอร์เน็ต พวกที่เคยถามอะไรก็ไป search google บางคนก็ไปติดซีรีส์เกาหลี บางคนนี่เป็นสาววาย ตามคู่จิ้นคู่รักเกย์อะไรก็กลายเป็นเรื่องธรรมดาไปเลย....”

- ID5

“...ที่โรงเรียนก็มีครูที่เป็นอะครับ แต่ครูเค้าเก่งมาก ทำงานกิจกรรมทุกอย่าง ที่โรงเรียนก็เลยมีแต่คนชมครู พวกกระเทยถูกเจียบทั้งหลายก็เลยอยากจะทำอย่างครูเค้าบ้าง ที่โรงเรียนก็ไม่ได้ห้ามอะครับ แต่ต้องอยู่ในกฎของโรงเรียนอะไรเงี้ย คนแถวบ้านเค้าก็ไม่เห็นว่าอะไรนะครับ ลูกเค้าก็เป็นกัน พอมาอยู่มหาลัย คือ เปิดกว้าง แบบกว้างๆๆๆๆ มากๆเลยครับ ใครเป็นแบบไหน อยากทำอะไร ได้หมด รุ่นพี่บางคนเค้าใส่กระโปรงมาเรียน ไม่ก็ผู้ชายสองคนจีมอไซค์ ซ้อนกันไปกินข้าวป้อนกันด้วยอะไรแบบนี้....”

- ID2

2.4.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศ

ในชีวิตของมนุษย์จำเป็นต้องมีการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลหลายๆประเภท เมื่อผู้มีความโน้มเอียงทางเพศมีการเปิดเผยตัวเองขึ้น บุคคลเหล่านั้นอาจจะมีความคิดว่าการยอมรับตนเองครั้งนี้จะไม่ถูกต้องตามความรู้สึก และจำเป็นต้องหากกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะที่

คล้ายคลึงกันเป็นตัวช่วยยืนยันความรู้สึกดังกล่าว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมักจะมีทัศนคติสนทนากับผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศอยู่แล้ว ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

“....ก็สนิทกันนะครับ ทะเลาะกันบ้าง จิกกันบ้าง แต่ก็ไม่มีอะไรครับ รักกันดี....”

- ID8

“....มีเพื่อนที่เป็นพวกตุ๊ด เกย์ เยอะ ทอมก็มี ดีก็มี รวมๆแล้วเกินครึ่งนะครับที่รู้จัก มา พวกนี้จะเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก สนิทกันก่อนที่นายจะเป็นด้วยซ้ำ แล้วก็ มีพวก เอ่อ ในอินเทอร์เน็ตนี่ แล้วเกมส์เจอกัน แคมป์ร็อก อะไรเงี้ยะ ไร่พวกที่ไม่ใช่เพื่อนเนี่ยะ มีไว้คบเอากัน บางที เพื่อนก็เอานะ....”

- ID3

“....ขึ้นมามหาลัยก็มีเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เป็น roommate 4 คน ก็เป็นกันหมดครับ แต่ทุกคนเรียนเก่งมาก ปรึกษากัน ได้ทุกเรื่อง ช่วยกันเรียน ช่วยกันทำกิจกรรมสนุกดี....”

- ID1

2.4.3 ความสัมพันธ์กับสังคมปกติ

นอกจากความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกันแล้วนั้น อีกหนึ่งกลุ่มความสัมพันธ์ที่น่าสนใจคือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับสังคมปกติ ว่าเมื่อมีการเปิดเผยตัวตนแล้วนั้น กลุ่มบุคคลในสังคมปกติจะมีการตอบสนองอย่างไรกับผู้ให้ข้อมูล มีความสัมพันธ์ที่คงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติสนทนากับผู้ที่ไม่ได้มีความโน้มเอียงทางเพศเป็นอย่างดี ไม่เท่ากับผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่อาจจะมีการกลุ่มคนส่วนน้อยที่สังคมแสดงความรังเกียจหรือต่อต้านการเป็นชายรักชายของผู้ให้ข้อมูล ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ดังนี้

“....ก็จะสนิทกับเพื่อนผู้หญิงอยู่แล้วอะครับ มันชอบให้เราเป็นที่ปรึกษาเวลา ทะเลาะกับแฟน มันบอกว่า ยังไงก็เป็นผู้ชายเหมือนกัน เหนื่อยๆ มันให้ที่ไหนนะ ถ้าเป็นคนอื่นเค้าก็เฉยๆกับผมนะ เป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้องตามปกติ....”

- ID4

“...กับพวกที่ไม่เป็นหรือ ปกตินะ เล่นเกมส์ เรียนหนังสือ ทำงานตามปกติไม่เห็นมีอะไร เพื่อนผู้ชายบางคนที่ไม่เป็นนะ บางคนมันเห็นนายเปิดตัว มันก็เปิดตัวตามก็มี เป็นเพื่อนแมนๆอยู่ดีๆเป็นเพื่อนสาวซะงั้น....”

- ID3

“...ที่โรงเรียน ที่มหาลัยก็ไม่มีคนที่รังเกียจนะครับ เพื่อนแถวบ้านก็คุยกันได้ตามปกติ แต่ก็มีพวกชาวบ้านบ้างครับที่จะออกท่าจะรังเกียจ แต่ผมก็ไม่ค่อยจะแสดงออกมากอยู่แล้ว บางคนก็ไม่รู้ว่าเป็นครับ....”

- ID5

2.4.4 ผลจากการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม

ในหัวข้อนี้ ผู้ให้ข้อมูลจะกล่าวถึงเหตุการณ์หรือความรู้สึกของตนเองเมื่อได้ทำการเปิดเผยตัวตนให้สังคมรับรู้ว่าคุณเป็นชายรักชายว่ามีเหตุผลอะไรเกิดขึ้น หรือมีความรู้สึกภายหลังการเปิดเผยตัวตนต่อสังคมบ้าง ผู้ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลว่า เมื่อทำการเปิดเผยตัวเองต่อสังคมว่ามีความโน้มเอียงทางเพศแล้วนั้น ตนเองมีความสุข ไม่มีความกังวลใดๆ อีกเลย ดังข้อมูลดังต่อไปนี้

“...พอเราเปิดแล้วว่าเราเป็น มันดีตรงที่เราไม่ต้องมานั่งตอบคำถามเพื่อนๆ หรือคนอื่นว่าตกลงเราเป็นอะไร สังคมของเราก็กว้างขึ้นครับ จากเมื่อก่อนนี่กลัวคนรู้แล้วจะอยู่ห่างๆกับคนที่ เป็น เราก็ก้าวที่จะพูดคุย ใกล้ชิดมากขึ้น อีกอย่างคือ เราไม่เครียดด้วยครับ....”

- ID5

“...โอ้ววววว เยี่ยมไปเลยครับ....”

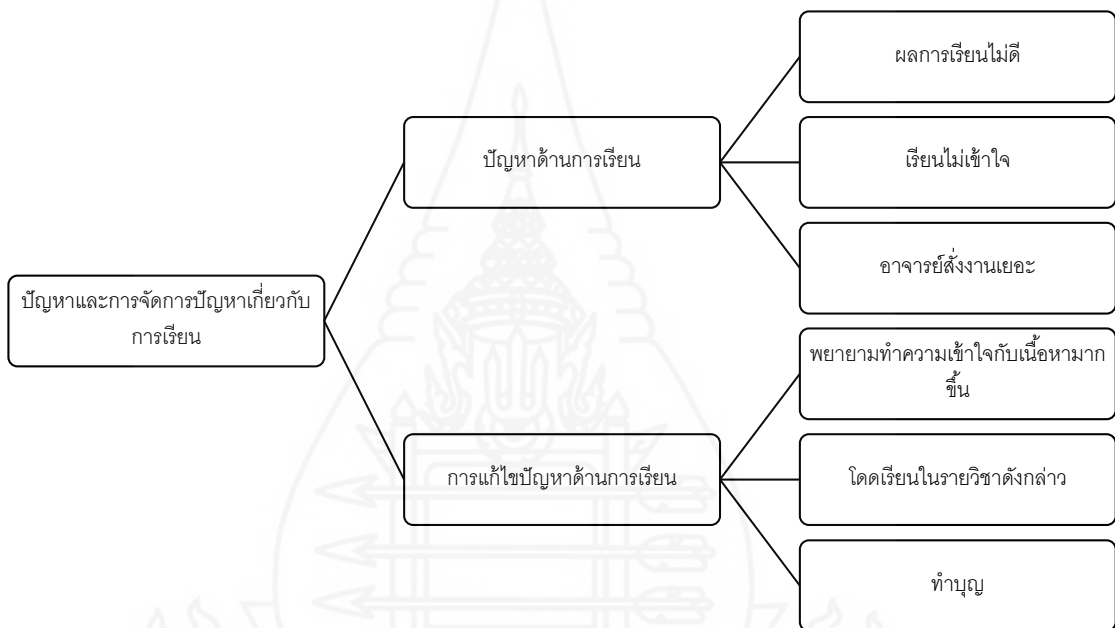
- ID3

“...ทุกคนเค้ารับได้อยู่แล้วครับ เพราะผมไม่เคยปิดบังใคร....”

- ID4

ประเด็นหลักที่ 3 ปัญหาและการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

นอกจากปัญหาเรื่องการยอมรับตัวตนในความเป็นชายรักรักชาย การเข้าสังคมและการทำให้สังคมยอมรับในตัวตนแล้ว เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลยังอยู่ในวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังศึกษาหาความรู้ เป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ทำให้การพูดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของวัยรุ่นชายรักรักชายในระดับอุดมศึกษาจะขาดอีกหนึ่งประเด็นหลักไปไม่ได้เลย นั่นคือ ประเด็นเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งจะมีรายละเอียดในการศึกษา ต่อไปนี้

ภาพที่ 4.4 ปัญหาและการจัดการปัญหาในการใช้ชีวิต

3.1 ปัญหาการเรียน

ปัญหาการเรียน เป็นปัญหาสำหรับทุกคนที่ยังเป็นผู้เรียนที่ยังอยู่ในระบบการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนสอนแบบใด เป็นบุคคลที่มีความสามารถหรือมีความตั้งใจแค่ไหน บางครั้งก็อาจจะเกิดปัญหาได้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลว่า ปัญหาการเรียนส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องของการทำงานของอาจารย์ผู้สอน และความยากของบทเรียน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ปัญหาของผมหรือครับ ส่วนมากก็ไม่มีปัญหานะ ถ้ามีปัญหาก็น่าจะเป็นเรื่อง การเรียนครับ ประมาณว่าเราก็ตั้งใจเรียนนะ แต่ผลการเรียนไม่ค่อยจะดี ก็เครียด อะครับ...”

- ID5

“...เรียนภาษาจีน บางทีก็ไม่เข้าใจหรือครับ อาจารย์ก็สั่งงานเยอะ สิ่งเหมือนไม่ เคยสั่ง สั่งอันใหม่อันเก่ายังไม่เสร็จเลย บางทีก็เครียดนะครับ ตัวภาษาก็ยากอยู่ แล้วเจออาจารย์แบบนี้ก็เครียดไปกันใหญ่เลย...”

- ID2

“...พี่ครับ วิศวะมันเรียนภาษาต่างดาวซัดๆพี่ มีแต่ตัวเลข ภาษาอังกฤษที่ไม่เป็น คำ ไม่มีความหมาย สุตรมหาศาล งานเยอะ ยาก อาจารย์มาตรฐานสูง ผมก็ อยากบอกน้องๆที่จะเรียนวิศวะนะพี่ คิดดีๆก่อน มันยากกว่าฟิสิกส์ ม.ปลาย เยอะ...”

- ID9

3.2 การจัดการปัญหาด้านการเรียน

เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนขึ้น แต่ละคนก็จะมีวิธีการกับปัญหาของตัวเองที่แตกต่าง กัน ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ขนาดของปัญหา และหากมีตัวช่วยในการแก้ไขปัญหาจะช่วยทำให้ การแก้ปัญหาง่ายมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงวิธีแก้ปัญหามาของตัวเองไว้ว่า อาจจะใช้การตำหนิ ตัวเอง การพยายามมากขึ้น การโดดเรียน หรือการวางเฉย ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ก็พยายามเข้าใจว่าเราทำเต็มที่แล้วแต่ก็มีตำหนิตัวเองบ้างครับว่าน่าจะทำได้ ดีกว่านี้ครับ แล้วก็นำมาปรับเปลี่ยนการเรียนของตัวเองใหม่ คิดว่าตัวเองมี ข้อบกพร่องตรงไหน พลาดตรงไหน ถ้าเป็นวิชาที่เรียนไม่รู้เรื่องจริงๆก็จะให้ เพื่อนช่วยติวให้ครับ...”

- ID5

“...บางทีก็เทครับ ฮ่าๆ บางทีก็แอบไม่ทำไปเลย ชวนเพื่อนด้วยอาจารย์สอนหลายห้องจำไม่ได้หรอก แล้วค่อยมาเรียกดอนสอบอีกที แต่มันก็เป็นเรื่องอนาคตครับ ฮ่าๆ...”

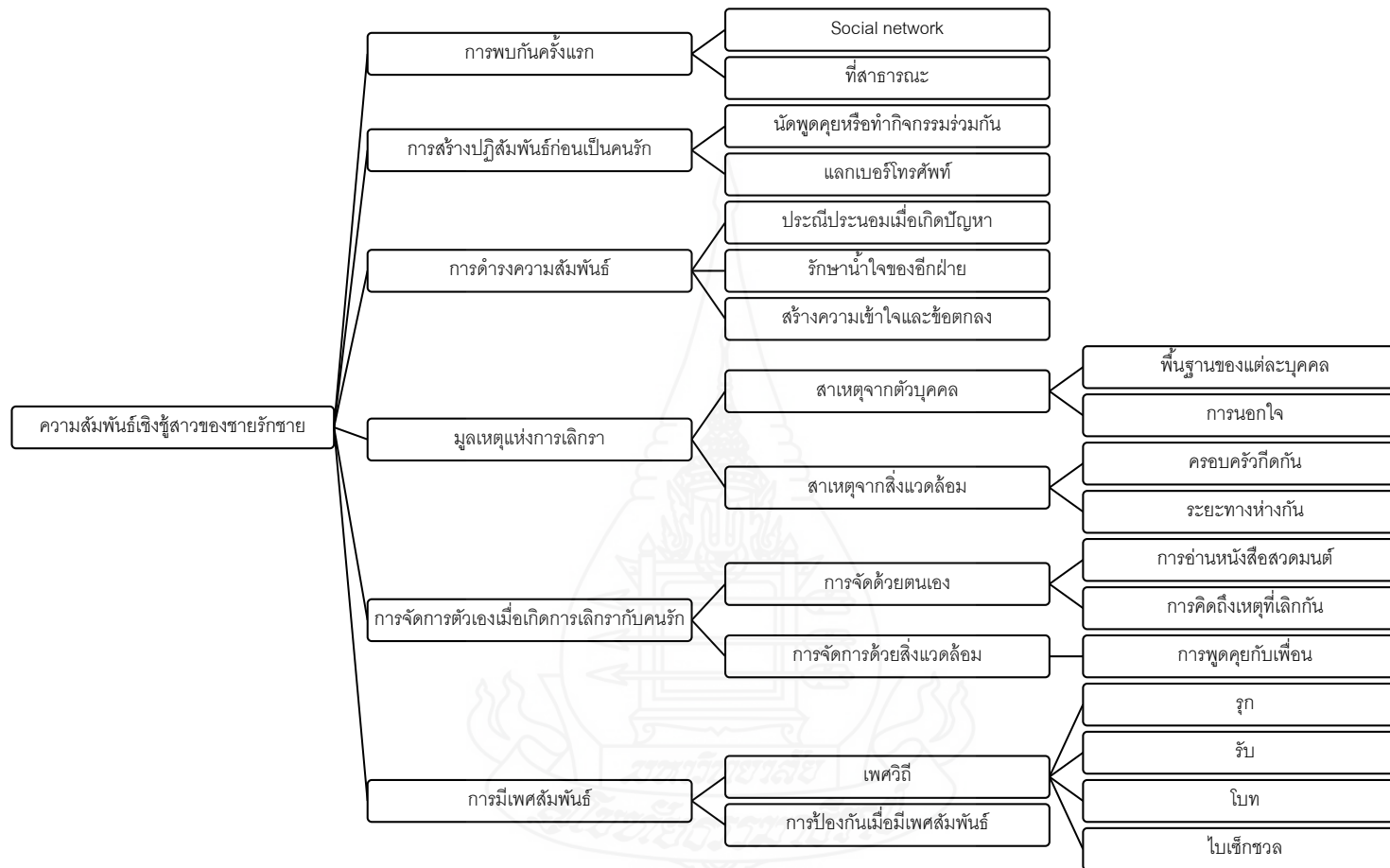
- ID2

“...การแก้ปัญหาของผมหรือครับ ผมจะทำใจให้สบาย ให้แฟนพาไปทำบุญครับ สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ถ้าตกก็ซ่อม ไม่ตกก็ฉลองครับ...”

- ID9

ประเด็นหลักที่ 4 ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักชาย

ความต้องการความรัก เป็นหนึ่งในความต้องการขั้นพื้นฐานของวิชีตมนุษย์ ไม่ว่าจะใครก็ต้องการความรัก และในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังทดลองใช้ชีวิตก่อนจะเป็นผู้ใหญ่ การมีความรักหรือการคบหาจิตใจของวัยรุ่นในปัจจุบันถือเป็นเรื่องปกติ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทุกรายกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้ให้ข้อมูลจะมีความรักแบบคนรักกับใครสักคน จากคำกล่าวที่ว่าที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์ ก็สามารถทำให้สามารถเข้าใจได้ว่า การมีความรักทุกครั้ง ก็อาจจะมีปัญหาตามมาทุกครั้งก็ได้ ดังนั้นในหัวข้อนี้จะมุ่งศึกษากรณีศึกษา 6 กรณี คือ การพบกันครั้งแรก การสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก การดำรงความสัมพันธ์ มูลเหตุแห่งการเลิกรา การจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกรากับคนรัก และการมีเพศสัมพันธ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.5 ความสัมพันธ์เชิงผู้ชายของชายรักชาย

4.1 การพบกันครั้งแรก

การพบกันครั้งแรกของคู่รักในปัจจุบัน จะต่างจากในอดีต เนื่องจากปัจจุบันมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่กว้างขึ้น ทำให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายขึ้น การจะพบเจอคู่รักโดยบังเอิญตามสถานที่สาธารณะจึงเป็นไปได้น้อยลง อย่างไรก็ตาม การพบกันครั้งแรกของผู้ให้ข้อมูลกับคนรัก ก็สามารถบอกได้ว่า จะสามารถพบกับคนรักได้อย่างไร ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลไว้ว่า การพบกันครั้งแรกจะเป็นการพบเจอผ่านทาง social network ได้แก่ facebook หรือ application ที่ไว้ใช้หาคู่ของชายรักชาย แต่ก็มีบางคู่ที่พบกันจากสถานที่สาธารณะทั่วไป ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ผมเคยมีแฟนครับ แฟนเรียนคนละที่ เจอกันจาก application สำหรับหาคู่ของเกย์ในมือถือครับ...”

- ID6

“...เจอกันใน facebook ครับ...”

- ID2

“...เจอกันใน website กวดวิชาครับ...”

- ID8 และ ID9

“...เจอกันในมหาวิทยาลัยครับ พอดีผมไปออกกำลังกาย เลยได้เจอกัน...”

- ID4

“...เจอกันในเกมส์ครับ...”

- ID3

“...เจอกันตอนไปซ้อมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยครับ...”

- ID7

4.2 การสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก

เมื่อได้ทำการรู้จักแล้ว กระบวนการต่อไปคือการสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก เพื่อให้ได้เป็นคนรักที่สมบูรณ์ ซึ่งกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลก็จะมี

แตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ ผู้ให้ข้อมูลจึงได้ให้ข้อมูลการสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนที่รักว่า มีการแลกเปลี่ยนการติดต่อทาง facebook หรือทาง application หรือทางเบอร์โทรศัพท์ หรือมีการนัดทานอาหารพูดคุยกัน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ต่างคนต่างชวนกินข้าวกันครับ...”

- ID4

“...ก็เล่น facebook หากัน chat หากันตลอดครับ คูนุ่นคูนี่ไปเรื่อยๆ งามสาระทุกข์สุขดิบทุกวัน...”

- ID2

“...ก็มีแลกเปลี่ยน facebook คุยกันอะครับ หลังๆก็แลกเปลี่ยนเบอร์ แต่ก็คุยในฐานะเพื่อนมากกว่า งามเรื่องการเรียน เรื่องทั่วไป ยังไม่แสดงตัวว่าจีบมากครับ”

- ID9

“...ก็แลกเปลี่ยน line คุยกันอะครับ คุยทั่วไป แต่ที่เค้าจีบ เรารู้...”

- ID6

4.3 การดำรงความสัมพันธ์

เมื่อได้พบ และสร้างความสัมพันธ์จนถึงขั้นตกลงเป็นความรักกันแล้ว สิ่งที่ยากอีกประการหนึ่งของช่วงความสัมพันธ์ คือ การดำรงความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายรักทุกคู่อยู่แล้ว ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงความสัมพันธ์กับคนรักไว้ต่างหาก ซึ่งได้แก่ การประณีตประนอมกันเมื่อเกิดปัญหา การรักษาน้ำใจของกันและกัน และสร้างความเข้าใจกับอีกฝ่าย ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ความสัมพันธ์ของเราก็ดำเนินไป ทะเลาะกันบ้าง แต่ก็ไม่รุนแรงครับ เพราะผมเป็นคนใช้เวลาทะเลาะกับแฟนแล้วจะไม่หยาบคาย เวลาทะเลาะกันแต่ครั้งตอนจบก็จะแคงอ่อนๆกันไป แล้วก็ง้อกันครับ แล้วก็กลับมาคุยกันปกติ...”

- ID4

“...เป็นแฟนที่ดีมาก ประทับใจมาก มีความสุขมากเวลาอยู่กับเขา...”

- ID3

“...คุยกันดีๆ สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันครับ อะไรที่ยอมได้ก็ยอม...”

- ID2

“...ก็ไม่มีอะไรนะที่ ส่วนมากก็ไม่ค่อยอะไรกันมากอยู่แล้ว เพราะ lifestyle จะคล้ายๆกัน ต่างคนต่างรู้หน้าที่ เข้าใจกัน ทะเลาะกันบ้าง แต่ก็ไม่รุนแรงครับ แฟนจะจ้อตลอด...”

- ID8

“...ที่คบกันนานอาจจะเป็นเพราะ lifestyle คล้ายๆกันแหละที่ คุยกันเข้าใจกัน เวลาทะเลาะกัน ไม่ว่าผมจะผิดมัย ผมจะจ้อก่อนเสมอ มันช่วยคลี่คลาย สถานการณ์ได้จริงๆนะที่...”

- ID9

4.4 มูลเหตุแห่งการเลิกกรา

เมื่อหนทางแห่งความรักมาถึงจุดอ้อมตัว ทางออกของคู่รักหลายคู่จะจบที่คำว่าเลิกกรากันไป แต่สาเหตุของการเลิกกรานั้น แต่ละบุคคลก็จะมีจุดที่อ้อมตัวแตกต่างกันออกไป ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเลิกกราไว้ว่า เป็น 2 กรณี คือ 1) สาเหตุจากตัวบุคคล และ 2) สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1) สาเหตุจากตัวบุคคล โดยมักจะมีสาเหตุมาจากพื้นฐานอารมณ์ของแต่ละบุคคล และสาเหตุมาจากการนอกใจดังกล่าวต่อไปนี้

“...ตอนหลังๆเค้าเริ่มเป็นคนใจร้อน โวยวาย ผมชอบคนใจเย็นอะครับ หลังๆเลยทะเลาะกันบ่อย ที่พีคๆเลยคือ ผมจับได้ว่าเค้ากลับไปคุยกะแฟนเก่า...”

- ID4

2) สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งมักจะมีคำถามที่ว่า “ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” ซึ่งระยะทางก็มักจะเป็นสาเหตุให้คู่รักหลายคู่เกิดความไม่สบายใจหรือกินแหนงแคลง

กัน ได้เพราะความห่างไกล และอีกหนึ่งสาเหตุที่สำคัญคือทางครอบครัวของแต่ละฝ่ายไม่ยอมรับตัวตนของบุคคลในครอบครัวของตนเอง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการเลิกลาถัน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ที่บ้านของแฟนรู้ว่าเค้ามาคบกับผม ที่บ้านเค้ารับไม่ได้ว่าลูกเค้าเป็น โทรศัพท มาคุยกับผมให้เลิกกับลูกของเค้า แต่ลูกของเค้าไม่ยอมเลิกกับผม ที่บ้านของเค้าเลยยื่นคำขาดว่าถ้าไม่เลิกกันก็ไม่ต้องมาเป็นพ่อแม่ลูกกันอีก ผมเลิกต้องตัดใจปล่อยเค้าไปครับ....”

- ID2

“...พอเขาต้องไปปรับใช้ชาติ เราก็เริ่มห่างกัน คุยกันน้อยลง ดูแลกันไม่ได้ เริ่มมีทะเลาะกัน และจนเขามีมือที่สาม....”

- ID3

4.5 การจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกกับคนรัก

เมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว สิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนต้องทำคือ ค้นหาวิธีการแก้ปัญหา จัดการให้ปัญหากลายเป็นสิ่งที่ไม่มีปัญหา ซึ่งการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลก็จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และขนาดของปัญหา ซึ่งจากหัวข้อที่แล้วที่กล่าวถึงสาเหตุของการเลิกกับคนรัก ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อเกิดปัญหาแล้วผู้ให้ข้อมูลพยายามที่จะหาวิธีแก้ปัญหาต่างๆ และจบด้วยการเลิกลา ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกกับคนรักไว้เป็น 2 กรณี คือ 1) การจัดการตนเอง และ 2) การจัดการโดยสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การจัดการตนเอง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจะมีการคิดถึงสาเหตุที่ทำให้เลิกกับคนแล้ววิเคราะห์ถึงเหตุและผลเพื่อปลอบใจตนเองในการเลิกลาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการใช้ธรรมะในการชำระจิตใจที่ขุ่นมัวจากการเลิกกับคนรัก ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ผมมีเคล็ดลับ คืออ่านหนังสือธรรมะ ตอนช่วงอกหัก อ่านแล้วปฏิบัติตาม มันช่วยได้เยอะมากครับ คือมันทำให้เรารู้สึกว่าอะไรที่ทำให้เป็นทุกข์ก็ควรปล่อยวาง โลกนี้ไม่มีอะไรเป็นของเราอะไรแบบนี้ครับ ไม่น่าเชื่อใช่ไหมครับ แต่ผมทำจริงๆนะ ช่วยได้นะครับจากที่เสียใจมากๆ มันก็ทำให้เรามีสติขึ้นมาได้เหมือนกัน....”

- ID4

“...เลิกกันหรือครับ ก็เสียใจนะครับแต่ทำยังไงได้ล่ะ ในเมื่ออยู่ด้วยกันต่อไปไม่ได้ นั่งเสียใจไปก็เท่านั้น จริงมั๊ยครับ เพราะงั้นไม่ต้องแคร์ครับ เค้าไม่เหมาะ กับเราเราไม่ต้องไปสนใจ แต่ช่วงแรกๆก็ต้องเสียใจบ้างล่ะครับ...”

- ID2

2) การจัดการโดยสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการโดยสิ่งแวดล้อมนี้จะเข้ามามีผลเมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถจัดการกับความรู้สึกหลังจากเลิกกับคนรักได้ โดยสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อตัวผู้ให้ข้อมูลมากที่สุด คือ เพื่อน ของผู้ให้ข้อมูลเอง โดยจะมีการพูดคุยหรือทำไปทำกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเศร้าใจ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...เลิกกันก็เสียใจนะครับ แต่โชคดีที่ผมมีเพื่อนครับ เป็นที่ปรึกษาให้ได้ ดีทีเดียว พอฉันรู้ว่าเราเลิกกับแฟน มันพยายามคุยกับเรา พาไปวัด ไปทำบุญทำนี่จนกว่าเราจะสบายใจ ถ้าไม่มีเพื่อนก็ไม่รู้จะทำยังไงเหมือนกัน...”

- ID6

“...ตอนนั้น โคอตรเสียใจ โคอตรไม่ยอมอยู่ แต่ก็ดีที่มีเพื่อนชวนไปทำบุญทำนี่ ก็พอลืมได้บ้างนะ แต่เวลาจะช่วยรักษาเราเอง...”

- ID3

4.6 การมีเพศสัมพันธ์

ในปัจจุบันนี้ ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไกลตัว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ถึงเรื่องต่างๆ ได้แก่ เพศวิถีของตนเอง และการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) เพศวิถีของตนเอง

ข้อมูลเรื่องเพศวิถีของผู้ให้ข้อมูลนั้น จะหมายถึง การแสดงบทบาทเมื่อมีเพศสัมพันธ์ อันได้แก่ รุก รับ โบท(สามารถทำได้ทั้งสองอย่าง) ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ยังไม่เคยนะครับ แต่ร่างแบบนี้ต้องเป็นรับอยู่แล้ว...”

- ID1

“...เป็นรับครับ...”

- ID6

“...ก็ได้ทั้งสองอย่างครับ...”

- ID2

“...นายเป็นไบอะ ได้หมดๆ ผู้ชายก็ได้ น้องนี่ก็ได้ แต่หลังนี้ น้องนี่ให้ได้แก่เพื่อน
สาว ไม่กินละ...”

- ID3

“...หน้าหวานๆแบบนี้ เป็นรุกไม่ได้หรอกครับ รับเท่านั้น ไม่เปลี่ยนตำแหน่งด้วย
...”

- ID4

“...เป็นรับครับ...”

- ID5 , ID7

“...เป็นรุกครับ...”

- ID9

“...ความจริงเป็นโบทครับ แต่แฟนไม่ให้ออกเลยเป็นรับอย่างเดียวเลย...”

- ID8

2) การป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ให้ปลอดภัย ควรมีการป้องกันทุกครั้ง ซึ่งวิธีป้องกันเมื่อมี
เพศสัมพันธ์ของชายรักชายมีเพียงวิธีเดียวคือ การใช้ถุงยางอนามัย ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
การใช้ถุงยางอนามัยเป็น 2 กรณี คือ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และมีการใช้
ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง ดังกล่าวต่อไปนี้

“...ใช้ถุงฯทุกครั้งครับ...”

- ID2 , ID7 , ID8 , ID9 , ID4

“...ใช้บ้าง ไม่ใช้บ้างแล้วแต่อารมณ์ ถ้าอยากมากกว่าก็ไม่ใช้ ถ้ามีเวลาก็จะใช้...”

- ID3

ประเด็นหลักที่ 5 ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย”

ในประเด็นหลักที่ 5 ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย” นี้ จะกล่าวถึง 2 หัวข้อใหญ่ คือ 1. เสียงเล็กๆ จากชายรักชาย และ 2. ความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย” ซึ่งจะเป็นการสะท้อนภายใต้จิตใจของผู้ให้ข้อมูลถึงแนวคิดและความต้องการของพวกเขา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 เสียงเล็กๆจากชายรักชาย

ความคิด คือ การที่สมองสร้างสัญลักษณ์จินตภาพ ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดแทนประสบการณ์ในอดีต ความเป็นไปได้ในอนาคตและความเป็นจริงที่ปรากฏ ดังนั้น ก่อนที่จะเกิดความคิดได้นั้น มนุษย์ต้องเกิดการเรียนรู้ขึ้นมาก่อน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลนั้นกำลังอยู่ในช่วงวัยกำลังศึกษาหาความรู้ กำลังจะเป็นชนชั้นปัญญาชน และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงมักจะมีคำกล่าวที่เป็นเพียงเสียงสะท้อนจากบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศกลุ่มเล็กๆ ให้เห็นถึงแนวคิดและทัศนคติของพวกเขาเอง ซึ่งมักจะมีลักษณะที่เป็นข้อคิดและหลักปฏิบัติของทุกคน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ทำให้คนอื่นเห็นคุณค่า มากกว่าเป็นชายรักชายเฉยๆ...”

- ID1

“...ผมไม่เคยคิดเสียใจที่เป็นเกย์ เสียใจทำไมละครับเราเลือกเองนะครับ ไม่เอาหน้าเสียใจไปก็ไม่มีไรดีขึ้นมารอกครับเพราะว่าอย่างที่บอกเราเลือกที่จะเป็นเองแต่ลึกๆ ภายในเราก็คือผู้ชาย แต่เป็นผู้ชายที่รักผู้ชายด้วยกันนะครับ...”

- ID2

“...การเป็นชายรักชาย ไม่ใช่ข้ออ้างในการมีอภิสิทธิ์พิเศษเหนือคนอื่น แต่มันเป็นการท้าทายความสามารถในการทำงานของทั้งสองเพศได้ต่างหาก...”

- ID6

“...เราก็คือมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่ได้มีข้อดีข้อด้อยไปน้อยกว่าคนอื่น...”

- ID3

“...เราก็เป็นเหมือนคนปกติทั่วไป เพียงแต่ความชอบอาจจะแตกต่างออกไป...”

- ID4

“...ไม่ว่าจะทำอะไรให้ดูความเหมาะสมของสถานะภาพของตัวเอง แล้วก็สถานที่
คิดว่าเราเหมาะสมที่จะแสดงออกหรือเปล่า อะไรควรไม่ควรน่าจะคิดได้เป็น
ผู้ใหญ่กันหมดแล้ว...”

- ID5

“...คนเหมือนกัน เดียวก็ตาย จะเอาอะไรมา...”

- ID7

“...ความรักไม่ได้แบ่งเพศหรือกรับ คนเนี่ยแหละ ที่แบ่งเพศให้ความรัก...”

- ID8

“...ถ้าลองรักใครจริงๆซักคน เราจะมีความรู้สึกอยากปกป้อง อยากดูแลและทะนุ
ถนอมเค้าตลอดไปครับ”

- ID9

5.2 ความปรารถนาบนความจริง

ชายรักชาย เป็นหนึ่งในเพศทางเลือกใหม่ ซึ่งในอดีตยังไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร แต่ในปัจจุบันได้มีการยอมรับมากขึ้นในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีกลุ่มคนบางส่วนที่มองว่ากลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายนี้มีความแปลกแตกต่างจากคนปกติ ดังนั้นในหัวข้อนี้ ผู้ให้ข้อมูล จะกล่าวถึงสิ่งที่ปรารถนาหรือสิ่งที่ต้องการจะทำ หรืออยากให้เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งอาจจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กรณี คือ ความปรารถนาจากตนเอง และความต้องการจากสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 ความปรารถนาจากตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลจะกล่าวถึงความปรารถนาภายในจิตใจของตนเอง ว่ามีสิ่งใดที่ต้องการโดยไม่กำหนดว่าสิ่งนั้นจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือความรู้สึก โดยผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ดังนี้

“...มีความคิดอยากจะแปลงเพศครับ และทุกวันนี้ก็ยังมียู่แต่เหมือนกับว่าเรามาอยู่ในอาชีพนี้มันก็เลยแบบทำอะไรไม่ค่อยได้ แต่ว่าก็เคยมีกินยากับเพื่อนสมัยมัธยม แต่ว่าทุกวันนี้คือแบบ รูปร่าง สารร่างไม่ค่อยให้ ก็เลยแบบโอเค เป็นปกติทั่วไปก็ได้ แต่ลึกๆ เลยอยากจะทำ แต่ว่า ไม่ทำก็ไม่เป็นไร เพราะว่า มันก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรมากมาย...”

- ID1

“...พวกหน้าตาดี จับนายซั๊กที่...”

- ID3

“...อยากเรียนจบ iveau มุ่งงานการที่มั่นคง เลี้ยงตัวเอง เลี้ยงครอบครัวได้...”

- ID2

“...อยากให้แม่เข้าใจมากกว่านี้...”

- ID6

5.2.2 ความปรารถนาจากสังคม

ผู้ให้ข้อมูลจะกล่าวถึงสิ่งที่ปรารถนาจากสังคม โดยมักจะเป็นข้อเรียกร้องขอความเห็นใจ และให้เปิดกว้างกับทางเดินที่พวกเขาเลือกเดินซึ่งทางเดินดังกล่าวไม่ได้มีการกระทบกับการดำเนินชีวิตของผู้อื่น แต่ความปรารถนาดังกล่าวจะช่วยให้กลุ่มผู้ที่มีความโมเอียงทางเพศทุกกลุ่ม กล่าวที่จะใช้ชีวิตอยู่บน โลกแห่งความเป็นจริงนี้มากขึ้น ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“...ก็อยากจะบอกคนที่ไม่ชอบเพศแบบที่ผมเป็นอะนะ ว่าเราก็เป็นเหมือนคนปกติทั่วไปอะ เพียงแต่ความชอบอาจจะแตกต่างออกไป ก็อยากจะให้มองด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่อคติ เพราะเค้าอาจจะไปเจอ บางคนที่เป็นเกย์ แล้วไปทำไม่ดีใส่เค้า เค้าเลยอาจจะเกลียดแบบว่าเหมารวมไม่ชอบไร้ ผมก็อยากจะบอกว่าไม่ว่าจะเพศไหน ก็มีดีบ้างไม่ดีบ้างปะปนกันไป เลยอยากจะทำให้ดูที่การกระทำมากกว่า ไม่ใช่พอได้ยินเค้าว่าเป็นเพศที่ 3 ก็เกลียดคอแล้วอะไรแบบนี้อะ อยากให้เข้าใจ เปิดใจกว้างๆและไม่รังเกียจสิ่งที่เราเป็น...”

- ID4

“...อยากบอกให้สังคมรู้ว่าควรที่จะยอมรับ เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นเพศไหนก็เป็นคนเหมือนกัน มีความรู้สึกเหมือนกัน ไม่ควรที่จะกีดกัน และควรมองว่าเพศทางเลือกก็มีหัวใจ มีความรู้สึก...”

- ID5

“...ยังไงล่ะ เหมือนกับว่า ยังไงดี เหมือนกับคนที่ในกลุ่มแบบเรานี้ เหมือนกับเจอกันแบบๆ เดียวก็เปลี่ยน ก็ไม่อยากจะอะไรแบบนั้นอะครับ มันจะทำให้ชายรักชายดูไม่ดี...”

- ID1

“...ไม่ว่าเราหรือใครก็ตามที่เป็นแบบนี้ นั่น หมายถึง เกย์ หลายคนอาจจะไม่ยอมรับในสิ่งที่พวกเราเป็นแต่ ณ ตอนนี้สังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่กลับกันจากเมื่อก่อนเยอะมาก เป็นโอกาสให้กลุ่มคนเหล่านี้เข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น ทำให้เค้าได้แสดงออกมาซึ่งตัวตนที่แท้จริงไม่ต้องเก็บกดไว้คนเดียว เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่ได้ได้ก่อความเดือดร้อนให้แก่สังคม เพราะฉะนั้นอยากจะบอกให้ทุกสังคมรู้ว่า ไม่ว่าจะอยู่ในเพศหรือสถานะใดก็ตาม ทุกคนล้วนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันทั้งสิ้นครับ...”

- ID2

“...ตอนนี้สังคมเปิดกว้างอยากให้ทุกคนเข้าใจและเปิดโอกาสให้อย่างเรามากขึ้น เราไม่ได้มีข้อดีข้อด้อยไปน้อยกว่าคนอื่น อยากให้สังคมยอมรับซะ...”

- ID3

“...อยากให้เกย์สามารถแต่งงานกันได้และมีผลทางด้านกฎหมายครับ ผมอยากให้สิ่งที่ผมสร้างมากับคนที่ผมรัก ตกเป็นของคนที่ผมรัก ไม่ใช่ไปตกให้กับใครก็ไม่รู้ ไม่ช่วยสร้าง ไม่ช่วยหา แต่ว่าจะมาเอาของคนที่ผมรักไป มันไม่ใช่...”

- ID9

“...สิ่งที่อยากได้จากสังคม ก็คือ อยากให้เกย์แต่งงานกันได้ครับ...”

- ID7

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีเพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา

2. ผู้ให้ข้อมูล

เป็นชายไทยที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ในจังหวัดพิษณุโลก และยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย มีการใช้ชีวิตแบบชายรักชาย โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 9 ราย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีคำถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชาย ซึ่งมีการเตรียมแนวคำถามเบื้องต้นไว้ล่วงหน้า และสามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้น และใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 1 ครั้ง 7 ราย และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 2 ครั้ง 2 ราย แต่แต่ละครั้งใช้เวลาตั้งแต่ 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยถอดความการสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (Verbatim) ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษร (Transcript) ด้วยตนเอง จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูลที่นำไปพร้อมกับการฟังเทปบันทึกการสัมภาษณ์ซ้ำ และทำการถอดรหัสข้อความ (coding) จากบทสัมภาษณ์ที่ได้ จากนั้นได้ทำการจัดหมวดหมู่ของข้อมูล (category) โดยพิจารณาคำต่างๆ ที่ถอดรหัสออกมา ว่าคำเหล่านั้นแสดงถึงเรื่องอะไร เป็นประเภทอะไร โดยจัดทำเป็นตารางแสดงข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา จัดกลุ่มข้อมูลที่มีความคล้ายคลึงหรือสัมพันธ์กันเป็นประเด็นย่อย (subtheme) แล้วจึงสรุปเป็นประเด็นหลัก (theme) โดยรวบรวมประเด็นย่อยที่มีความสอดคล้องกันเข้าด้วยกัน ผู้วิจัยได้นำ

เนื้อหาข้อมูลที่ถอดรหัสแล้วไปหาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านการวิจัยเชิงคุณภาพและการทำวิจัยภาคสนามเป็นผู้ตรวจสอบ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำข้อมูลดังกล่าวไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบข้อมูลของตนเองอีกครั้งด้วย

1. สรุปการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิตและการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา” เป็นการเก็บข้อมูลเรื่องราวประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายในมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยในการวิจัยครั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ผลการศึกษามาได้ 5 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

1.1 ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย

แม้จะยังไม่มีผลการวิจัยยืนยันชัดเจนถึงสาเหตุของการเป็นชายรักชายที่แน่นอน แต่ได้มีผลการวิจัยยืนยันว่า การเป็นชายรักชายนั้นอาจมีส่วนมาจากพฤติกรรมการเลี้ยงดูและพฤติกรรมส่วนบุคคลบางประการที่ไม่ได้รับการแก้ไข หรือแม้กระทั่งการยึดเป็นแบบอย่างของผู้ที่ใกล้ชิด ซึ่งหากพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายนี้ไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่เบื้องต้น ก็อาจจะส่งผลให้เกิดการยึดคิดในพฤติกรรมของเด็ก และติดตัวมาเป็นชายรักชายได้ในอนาคต โดยภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชายที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1. ภูมิหลังของครอบครัว 2. กิจกรรมที่ชอบทำ และ 3. สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 ภูมิหลังของครอบครัว

ครอบครัว เป็นสถานบันแรกของมนุษย์ทุกคน เป็นหน่วยของสถาบันที่เล็กที่สุดของสังคมและมีความสำคัญมากที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน โดยครอบครัวจะเป็นแหล่งอบรมบ่มเพาะนิสัย สร้างความรู้ และเป็นแบบอย่างให้กับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจากการศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลสามารถจำแนกได้เป็น 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) รูปแบบการเลี้ยงดู

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวที่พบในผู้ให้ข้อมูลสามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบคือ

(1) รูปแบบที่ถูกเลี้ยงดูด้วยพ่อแม่ และพ่อแม่มีความเข้มงวดกับตัวผู้ให้ข้อมูล โดยบางครอบครัวมีความคิดเห็นว่า ลูกควรเชื่อฟังพ่อแม่อย่างสิ้นเชิง ไม่ควรโต้แย้งหรือแสดงความคิดเห็น สิ่งที่พ่อแม่สั่งให้ทำต้องเป็นสิ่งที่ลูกต้องเสมอ ลูกมีหน้าที่รับคำสั่งและทำตามคำสั่งเท่านั้น และเมื่อลูกทำผิดในสายตาของพ่อแม่แล้ว ก็จะได้รับคำตำหนิว่ากล่าว และถูกลงโทษทันที การตัดสินใจว่าลูกทำถูกหรือผิดเป็น ความคิดเห็นของพ่อแม่แต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งจากการเลี้ยงดู

ในรูปแบบนี้อาจจะทำให้ลูกเกิดความเครียด และมีความรู้สึกอึดอัดซึ่งหากมีเพื่อนหรือคนที่เข้าใจที่สามารถทำให้เขารู้สึกผ่อนคลายจากความรู้สึกเข้มนวดนี้ ก็อาจจะทำให้ลูกมีความรู้สึกอยากจะใกล้ชิดสนิทสนมด้วย และหากผู้นั้นมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศอยู่ด้วยแล้ว ก็อาจจะทำให้ลูกเกิดพฤติกรรมเลียนแบบและยึดมาเป็นแบบอย่างได้โดยง่าย เพราะลูกที่ถูกเลี้ยงดูมาด้วยการเลี้ยงดูแบบเข้มนวดนี้มักจะไม่น่าตัดสติใจด้วยตัวเอง เป็นคนที่ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง และต้องคอยรับฟังคำสั่งจากผู้อื่นก่อนอยู่เสมอ

(2) รูปแบบที่ถูกเลี้ยงดูด้วยพ่อแม่ และพ่อแม่มีการเลี้ยงดูผู้ให้ข้อมูลแบบตามใจหรือปล่อยปละละเลย โดยการปล่อยให้ลูกมีอิสระเสรีภาพ ที่จะทำอะไร ตามใจตัวเอง ลูกจะทำผิดหรือทำถูกพ่อแม่ก็ไม่สนใจสั่งสอนอบรม ซึ่งมักจะพบในครอบครัวที่พ่อแม่มีการกิจในการทำมาหาเลี้ยงชีพที่มากจนเกินไป จนไม่มีเวลาพอที่จะเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิดได้ ลักษณะเช่นนี้อาจจะเกิดกับครอบครัวที่ร่ำรวยหรือยากจนก็ได้ บางครั้งพ่อแม่อาจจะชดเชยการขาดความเอาใจใส่ต่อลูก โดยการให้เงินลูกใช้ตามความพอใจ คบเพื่อนได้ตามสะดวกและดำเนินชีวิตตามความต้องการของตนเอง ซึ่งการเลี้ยงดูลูกในลักษณะเช่นนี้ จะทำให้ลูกไม่รู้จักรัสิ่งที่ถูกและผิด รู้จักรัสิ่งที่ดีและไม่ดี เพราะขาดการอบรมสั่งสอนจากพ่ออย่างที่ถูกที่ควร ส่งผลให้เด็กเกิดนิสัยไม่ดีหลายประการ เช่น การเอาแต่ใจตนเอง ขาดระเบียบวินัย ขาดความมีสัมมาคารวะ ขาดความรับผิดชอบ เป็นต้น และจากการเอาแต่ใจตนเองรวมถึงการมีอิสระในการเลือกคบเพื่อนนี้ หากลูกมีการเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศและไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนถึงสิ่งที่ถูกที่ควร ก็จะทำให้ลูกๆ เกือบพฤติกรรมเลียนแบบได้โดยง่ายเช่นกัน

(3) รูปแบบการเลี้ยงดูด้วยญาติ ซึ่งไม่ใช่พ่อแม่ของตัวผู้ให้ข้อมูลเอง ซึ่งการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ ญาติมักให้ความสนใจและใส่ใจต่างจากพ่อแม่สนใจลูก โดยญาติอาจจะเป็นผู้สูงอายุ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือเป็น ลุง ป้า น้า อา ที่อาจจะมีความรับผิดชอบเรื่องการหาเลี้ยงครอบครัวหรืออาจจะมีลูกของตัวเองที่ต้องเลี้ยงดูเช่นเดียวกัน ซึ่งการเลี้ยงดูส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายกับการเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบตามใจหรือปล่อยปละละเลย ที่ให้ลูกๆ สามารถทำอะไรได้ตามใจ เช่นเดียวกัน

ซึ่งจะสามารถสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลมีรูปแบบการเลี้ยงดูที่ค่อนข้างเป็นปัญหา ซึ่งส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มากมายจากรูปแบบการเลี้ยงดูดังกล่าว และจากการศึกษาครั้งนี้ ไม่พบรูปแบบการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หรือมีการเลี้ยงดูแบบครอบครัวอบอุ่นเลี้ยงดูด้วยเหตุผลและความเข้าใจ

2) ลักษณะของครอบครัว

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นอกจากรูปแบบการเลี้ยงดูผู้ให้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันแล้วนั้น สิ่งที่ยังมีลักษณะที่แตกต่างกัน คือ ลักษณะของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ครอบครัวเดี่ยว ซึ่งหมายถึง ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีเพียงพ่อแม่ หรือ พ่อหรือแม่ รวมทั้งพี่และน้องพ่อแม่เดียวกันของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีญาติคนอื่นอาศัยอยู่ร่วมบ้านด้วย เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลูก ป้า เป็นต้น

(2) ครอบครัวขยาย ซึ่งหมายถึง ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ คือมีทั้ง ปู่ ย่า ตา ยาย ลูก ป้า น้า อา พ่อ แม่ และญาติคนอื่นๆ อาศัยอยู่ร่วมกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีผลต่อการมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของผู้ให้ข้อมูล

3) การมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของเครือญาติ

จากการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลบางรายมีญาติที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย หรือ เป็นเกย์ โดยญาติที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายของผู้ให้ข้อมูลนี้ ทั้งหมดเป็นญาติสายตรงทางแม่ของผู้ให้ข้อมูลเอง

1.1.2 กิจกรรมที่ชอบทำ

การเรียนการสอนการสอนของมหาวิทยาลัยและสถานบันการศึกษาอื่นๆ ในปัจจุบัน นอกจากจะเน้นด้านวิชาการเป็นสำคัญแล้ว ยังมีการเน้นด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะสามารถเป็นกำลังชาติที่ดี มีคุณสมบัติในการทำงานในอนาคตต่อไป และนอกจากในสถาบันการศึกษาแล้ว ปัจจุบันในสังคมก็ยังได้มีกิจกรรมพัฒนาต่างๆ เพื่อให้คนในชุมชนสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีต่อไป ดังนั้นการทำกิจกรรม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราสามารถเข้ากับผู้อื่นได้ มีทักษะในการทำงานที่ดี อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นการผ่อนคลายความเมื่อยล้าหรือความเหน็ดเหนื่อยจากการเรียนหรือการทำงานได้อีกอีกทางหนึ่ง ซึ่งในระดับอุดมศึกษานี้จะสามารถแบ่งประเภทของกิจกรรมได้เป็น 2 ลักษณะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย

กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนี้ เป็นการจัดการสถาบันการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ

ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตามคำกล่าวที่ว่า “การเรียนรู้ทำให้คนเป็นงาน กิจกรรมทำให้คนทำงานเป็น” ทำให้กิจกรรมในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างมีความแตกต่างกัน และมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรม โดยพบว่าวัยรุ่นชายรักชายที่ทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น มักจะมีกิจกรรมที่ทำเป็นประจำอยู่ 2 ลักษณะ คือ

(1) กิจกรรมทั่วไป คือ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้านวิชาการ มุ่งเน้นให้ผู้ทำกิจกรรมสามารถพัฒนาตนเองได้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อประสานงานในการรับน้องและประชุมเชียร์ ซึ่งจะช่วยให้ฝึกฝนทักษะการบริหารจัดการต่างๆ พัฒนาทักษะการสร้างความสัมพันธ์ แม้การส่งเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมสันทนาการ ซึ่งฝึกความเป็นผู้นำ หรือการจัดสถานที่เพื่อจัดงานต่างๆ หรือการออกกำลังกายตามชมรมหรือสถานที่ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ออกกำลังกายให้มีสุขภาพดี เป็นต้น

(2) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม คือกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะความสามารถ หรือการฝึกฝนเป็นเวลาเพื่อแสดงออกมาในรูปของการแสดง เช่น กิจกรรมเชียร์ลีดเดอร์ (Cheerleader) การเต้น cover การฟ้อนรำต่างๆ หรือกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ เช่น การประดับตกแต่งดอกไม้ หรือการตกแต่งสถานที่ที่ใช้จัดงานต่างๆ

2) กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย มักเป็นกิจกรรมที่เน้นเรื่องทักษะชีวิต ไม่มีวิชาการเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรม เช่น การช่วยเหลือพ่อแม่หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ ได้แก่ การทำไร่ทำสวน หรือการทำงานพิเศษเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองในเรื่องค่าใช้จ่าย เป็นต้น บางครั้งอาจจะเป็นกิจกรรมทั่วไป หรือเป็นการทำงานช่วงแรก เช่น การอ่านหนังสือ คุณภาพนตร์ หรือแม้กระทั่งการช่วยตัวเองเมื่อเกิดความรู้สึกลึกทางเพศ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นวิชาการ ซึ่งหากมีการจัดการที่ดีและเข้าใจถึงความหมายของกิจกรรมนั้น ก็จะสามารถนำมาใช้พัฒนาตนเองได้ ไม่ต่างจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษา

1.1.3 สังคมและสิ่งแวดล้อม

เมื่อผู้คนหลากหลายครอบครัวมาอยู่รวมกัน เกิดความสัมพันธ์กันขึ้นในด้านต่างๆ จนกลายเป็นสังคมหลายรูปแบบ และจากคำกล่าวที่ว่า “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” ก็เพราะด้วยเหตุนี้ และระดับความสัมพันธ์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่ จะมุ่งไปที่ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ หรือกลุ่มที่มีความคิดหรือพฤติกรรมที่คล้ายกัน ซึ่งสามารถให้รายละเอียดได้จากหัวข้อดังต่อไปนี้

1) การคบเพื่อนของวัยรุ่นชายรักชายในระดับอุดมศึกษา มีการคบเพื่อนที่หลากหลายไม่จำกัดเพียงกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะ โนม์เอียงทางเพศแบบเดียวกันเท่านั้น มีการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศปกติ กล่าวคือ มีเพื่อนที่มีเพศสภาพและเพศวิถีที่ตรงกับความต้องการและความคาดหวังของสังคม(Heterosexual) คือ ผู้ชาย(Man) และ ผู้หญิง(Woman) นอกจากนี้ยังมีการคบกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศแบบชายรักชาย(Male Homosexual) คือ เกย์(Gay) หรือกระเทย (Transsexual) กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศแบบหญิงรักหญิง(Female Homosexual) คือ ทอมดี้(Tomboy and lady) หรือ เลสเบียน(Lesbian) และกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบทั้งสองเพศ คือ กลุ่มไบเซ็กชวล (Bisexual) นั่นเอง

2) สังคมของชายรักชาย คือ สังคมของผู้ที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศแบบชายรักชาย(Male Homosexual) ซึ่งในปัจจุบันสังคมค่อนข้างที่จะเปิดกว้าง ทำให้กลุ่มบุคคลดังกล่าวที่มีความรู้ความสามารถได้มีการแสดงออกมากขึ้น จนบางครั้งวัยรุ่นบางคนที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศอยู่แล้วมีความฝันที่เป็นเหมือนกับบุคคลดังกล่าว ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นมาและยึดเป็นพฤติกรรมของตนเอง โดยสังคมของชายรักชายและสังคมปกติเป็นสังคมที่ไม่สามารถแยกกันได้ ทำให้สามารถพบกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศได้อย่างสม่ำเสมอ

1.2 การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย

แม้การมีความรักในบุคคลเพศเดียวกันไม่ได้เป็นความป่วยไข้ หากเป็นความหลากหลายในความชอบทางเพศของมนุษย์ แต่การเปิดเผยตัวตนของตนเองต่อคนรอบข้าง หรือสาธารณชน ก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละคน สังคมของชายรักชายแต่ละคนเป็นเงื่อนไขของการตัดสินใจ มีเพียงเจ้าตัวเท่านั้นที่สามารถให้คำตอบกับตัวเองได้ว่า ตนควรเปิดเผยหรือไม่ ควรจะเปิดเผยเมื่อใด และอาจจะต้องยอมรับผลที่ตามมาหลังจากเกิดการเปิดเผยว่าตัวเองเป็นชายรักชายต่อผู้อื่น โดยมีการบวนการดังต่อไปนี้

1.2.1 ประสบการณ์การรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายครั้งแรก

ผู้ที่มีพฤติกรรม โนม์เอียงทางเพศแบบชายรักชายส่วนใหญ่ มักจะเริ่มรู้ตัวตั้งแต่วัยเด็ก หรือในช่วงอายุ 3 – 4 ปี หรือตั้งแต่เริ่มจำความได้ โดยมักจะมีความรู้สึกว่า ตนเองต่างจากเพื่อนเพศเดียวกัน โดยจะจดจำว่าพ่อแม่ตักเตือนอยู่เสมอว่าอย่าทำตัวเป็นผู้หญิง ซึ่งอาจจะสร้างความรู้สึกกดดันภายในจิตใจ ในด้านพฤติกรรมจะมีความรู้สึกอ่อนไหว ร้องไห้ง่าย กิริยามารยาทคล้ายเด็กหญิง ชอบแต่งตัว ชอบเล่นกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง ไม่ชอบเล่นรุนแรง เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น จะมีความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกัน แตกต่างซึ่งจะมีความแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายทั่วไป

1.2.2 การยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย

ผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศแบบชายรักชายส่วนใหญ่ มักจะเปิดเผยว่าตนเองมีพฤติกรรมดังกล่าว จากการที่รู้สึกว่าคุณมีความรู้สึกทางเพศหรือชื่นชอบเพศเดียวกัน และมักมีพฤติกรรมเลียนแบบสื่อในเรื่องของการแต่งกาย เนื่องจากเป็นความชอบส่วนบุคคลที่จะชอบในเรื่องความสวยงามของการแต่งกาย การแสดงออกแบบผู้หญิง และเมื่อรับรู้ว่าคุณมีความแตกต่างจากเพื่อเพศเดียวกัน และได้มีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมแล้วถึงสิ่งที่คุณเองเป็นก็จะเกิดการยอมรับความเป็นชายรักชายได้ในที่สุด ซึ่งก่อนที่จะยอมรับได้นั้นจะมีความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกกลัว กลัวพ่อแม่จะรู้ กลัวพ่อแม่จะเสียใจ หรือเพื่อนจะไม่คบด้วย ความรู้สึกอาย อายบุคคลรอบข้างที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมสังคม อายุที่เป็นชายรักชาย แต่บอกคนก็รู้สึกเฉยๆ กับการเป็นชายรักชาย เนื่องจากเขาไม่รู้สึกว่าความเป็นชายรักชายนั้นเป็นเรื่องแปลกหรือแตกต่างจากผู้อื่นอย่างใด แต่เมื่อพวกเขาเหล่านั้นลองมองไปที่สังคมที่เริ่มเปิดกว้างในเรื่องเพศมากขึ้น กลับพบว่าการที่พวกเขามีพฤติกรรม โน้มน้าวเชิงทางเพศแบบชายรักชายนั้น เป็นสิ่งที่ธรรมดาในสังคม ไม่ใช่เรื่องผิดแปลกอะไร ทุกคนจึงเกิดการยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย

1.2.3 การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

หลังจากผ่านกระบวนการยอมรับความตัวตนของความเป็นชายรักชายมาได้แล้วนั้น สิ่งที่คุณมีพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศทุกคนต้องเผชิญต่อมา คือ การบอกต่อครอบครัวของตนเอง ถึงรสนิยมการชอบเพศเดียวกันของตนเอง แต่ไม่ใช่ทุกครอบครัวที่จะสามารถยอมรับในสิ่งที่ลูกชายของครอบครัวมีพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศเช่นนี้ ดังนั้นลูกชายทุกคนมักหาวิธีพยายามเปิดเผยต่อครอบครัว ดังนี้

1) วิธีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

การเปิดเผยตัวว่าตนเองเป็นชายรักชายต่อครอบครัว เป็นเรื่องที่ยากและเป็นที่แน่นอนแล้วว่าการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวย่อมนำมาซึ่งผลกระทบอื่นๆต่อไป ดังนั้นผู้มีความโน้มน้าวเชิงทางเพศแบบชายรักชายจึงมีวิธีที่จะเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งเป็น 2 วิธีใหญ่ๆ คือ

(1) การเปิดเผยหรือการแสดงพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศโดยตรง ซึ่งวิธีดังกล่าวจะประกอบด้วย การบอกไปตรงๆ ว่าตนเองมีพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศแบบชายรักชาย หรือบอกว่าตนเองเป็นเกย์ไปเลย หรืออาจจะเปิดเผยด้วยการแสดงออกด้วยการมีพฤติกรรมคล้ายกับเพศหญิงเช่น การแต่งตัว แต่งหน้า การคบเพื่อน หรือการทำกิจกรรม เป็นต้น

(2) การแสดงออกกับครอบครัวว่าตนเองมีคนรักเป็นผู้ชาย ซึ่งวิธีนี้ ผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มน้าวเชิงทางเพศจะไม่มีมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยตรง แต่จะเป็นการแสดงออก

โดยการพาคนรักที่เป็นผู้ชายไปทำกิจกรรมร่วมกับที่บ้าน และอาจจะมีการแสดงออกว่าทั้งสองคนมีความสัมพันธ์เชิงคู่สวาระหว่างกัน หรือแม้กระทั่งการคุยโทรศัพท์กับคนรักที่เป็นผู้ชายต่อหน้าครอบครัว เป็นต้น

ซึ่งการเปิดเผยพฤติกรรม โน้มทางเพศต่อครอบครัวนั้น ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละบุคคลจะเลือกใช้วิธีใด แต่มักจะเป็นวิธีที่ผู้พร้อมจะเปิดเผยต่อครอบครัวเลือกสรรมาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด ดังนั้นรูปแบบการเปิดเผยตัวตนของแต่ละคนมักจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

2) การตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

การที่ครอบครัวครอบครัวหนึ่ง เลี้ยงดูอบรมลูกชายให้เติบโตมานั้น ครอบครัวย่อมคาดหวังให้เขาเดินในทางที่ถูกที่ควร แต่เมื่อลูกชายของครอบครัวมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เป็นผู้ชายที่มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ และเดินมาบอกทุกคนในครอบครัวว่า “พ่อครับ แม่ครับ ผมเป็นเกย์” ซึ่งสิ่งที่ตามคือ การตอบสนองของครอบครัวต่อการยอมรับว่ามีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ โดยการตอบสนองของครอบครัวขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครอบครัวอีกด้วย ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 กรณี คือ

(1) การตอบสนองของครอบครัวแบบเฉยๆ คือ ไม่ได้แสดงการยอมรับ และไม่ได้แสดงอาการปฏิเสธใดๆ เมื่อลูกชายยอมรับว่าตนเองมีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ

(2) การตอบสนองของครอบครัวแบบทะเลาะกันรุนแรง คือ การตอบสนองที่ครอบครัวของลูกชายทราบว่าคุณชายมีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ แล้วเกิดการด่าทอด้วยถ้อยคำรุนแรง หรืออาจจะมีการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้น

(3) การตอบสนองของครอบครัวแบบปฏิเสธพฤติกรรมแบบชายรักชาย คือ การที่ครอบครัวทราบถึงว่าคุณชายของพวกเขา มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ แต่ปฏิเสธว่าคุณชายของตนเองไม่ได้มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศ หรืออาจจะให้คุณชายไปแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว ได้ ไม่ยอมรับว่าคุณชายมีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศก็ได้

ซึ่งการตอบสนองของครอบครัวแต่ละครอบครัวย่อมมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความสนิทสนมในครอบครัว และรูปแบบการเลี้ยงดูหลายๆองค์ประกอบร่วมกัน

3) ความรู้สึกและการจัดการความรู้สึกต่อการตอบสนองของครอบครัว

เมื่อได้ทำการเปิดเผยว่าตนเองมีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศต่อครอบครัว และครอบครัวก็เกิดการตอบสนองต่อการเปิดเผยพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศแล้วนั้น ผู้ที่เปิดเผยตัวตนย่อมมีความรู้สึกที่แตกต่างกันตามการตอบสนองนั้นๆด้วยและมีการตอบสนองกลับที่

แตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน โดยรูปแบบก็จะมี ความแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ความรู้สึกคือ

(1) ความรู้สึกดีใจ โดยความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นหากการตอบสนองของครอบครัวเป็นการตอบสนองเชิงบวกหรือการตอบสนองแบบเฉยๆ แต่ผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายนั้นไม่สามารถแสดงความรู้สึกนี้ได้เต็มที่ เพราะยังมีความรู้สึกไปถึงพ่อแม่ไม่ได้ว่ากล่าวใดๆ แต่ก็ยังรู้สึกผิดที่ไม่ได้เป็นอย่างที่พ่อแม่หรือสังคมคาดหวัง จึงได้แต่เพียงเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจ

(2) ความรู้สึกเสียใจ โดยความรู้สึกนี้จะเกิดในครอบครัวที่มีการตอบสนองแบบทะเลาะกันรุนแรงและปฏิเสธพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย ซึ่งผู้ที่ทำการเปิดเผยตัวตนมักจะมีอาการน้อยใจและเสียใจตามความรุนแรงของการตอบสนองของครอบครัวอีกด้วย โดยการจัดการความรู้สึกดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยการกระทำสิ่งอื่นเป็นการชดเชยให้พ่อแม่เห็นว่าแม้ตนเองจะเป็นในแบบที่พ่อแม่ให้เป็นไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะไม่สามารถในการทำอย่างอื่น ไม่ได้หมายความว่า จะไม่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับครอบครัวได้ จนพ่อแม่เริ่มผ่อนคลายความรู้สึกดังกล่าวลง

1.2.4 การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม

สถาบันทางสังคม เป็นสถาบันที่มีบทบาทในการกำหนดแนวทางการใช้ชีวิตของมนุษย์ เป็นตัววางรากฐานวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมต่างๆ เพื่อให้มนุษย์สามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างปกติสุข แต่การมีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ ทำให้กฎเกณฑ์ของสังคมบางอย่างโดนทำลายไป ซึ่งอาจทำให้เกิดมุมมองต่างๆ ในทางลบจากสังคมได้เช่นกัน

1) มุมมองของสังคมกับชายรักชาย

การเป็นผู้มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายนั้น ผู้ที่มีพฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศมักจะมีการรับรู้ ว่า สังคมโดยทั่วไปมองกลุ่มชายรักชายว่า เป็นสังคมที่เน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการเปลี่ยนคู่บ่อยๆ บางสังคมอาจจะมองว่าชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดปกติ แต่ก็ยังมีบางสังคมที่เข้าใจและมีการให้อิสระต่อชายรักชาย โดยมีพื้นฐานอยู่บนกฎระเบียบของสังคม ซึ่งในสังคมไทยนั้น พฤติกรรม โน้มเอียงทางเพศไม่ว่าจะเป็นเพศใด มักจะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ปกติอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะทำให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวเกิดความเครียดและการต่อต้านสังคมตามมาได้

2) ความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศ

เมื่อสังคมส่วนใหญ่ยังไม่เกิดการยอมรับบุคคลที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศ การที่บุคคลกลุ่มดังกล่าวจะอาศัยอยู่ในสังคมได้นั้น จะต้องมีการสร้างสังคมเฉพาะขึ้นมา เพื่อยืนยันถึงอัตลักษณ์ของตนเอง และเพื่อสร้างความปลอดภัยในความรู้สึก จากมุมมองของสังคมทั่วไป

3) ความสัมพันธ์กับสังคมปกติ

แม้ว่าสังคมปกติส่วนใหญ่จะยังไม่มีการเปิดกว้าง หรือยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศมากนัก แต่ยังมีสังคมปกติอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำให้การยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศนี้ โดยสังคมดังกล่าวคือ สังคมเพื่อน โดยมีความสนิทสนมกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่ได้มีความโน้มเอียงทางเพศเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะกับผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่อาจจะมิกกลุ่มคนส่วนน้อยที่สังคมแสดงความรังเกียจหรือต่อต้านการเป็นชายรักชาย

4) ผลจากการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม

การมีความลับ มักทำให้ผู้ที่เก็บความลับนั้นรู้สึกอึดอัด คับข้องใจ ต้องการหาที่ระบาย แต่ในผู้ที่เปิดเผยตัวตนว่ามีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายแล้วนั้น จะมีความสุข ไม่มีความกังวลใดๆ เลย เนื่องจากไม่ต้องคอยปกปิดหรือต้องคำถามว่า “ใช่...ใช่มั๊ย”

1.3 ปัญหาและการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

ปัญหาการเรียน เป็นปัญหาที่ได้บ่อยที่สุดปัญหาหนึ่งในวัยรุ่น เนื่องจากการแข่งขันทางการเรียนที่มีมากในปัจจุบัน มีทั้งกลุ่มที่เรียนมากเกินไปจนไม่มีสังคม ไปจนถึงกลุ่มที่ไม่เรียนเลย เพราะมักอยู่แต่กับเพื่อนเฮฮา โดยสามารถจำแนกได้เป็นปัญหาด้านการเรียน และการแก้ไขปัญหาการเรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 ปัญหาด้านการเรียน

ปัญหาด้านการเรียน เป็นปัญหาสำหรับทุกคนที่ยังเป็นผู้เรียนที่ยังอยู่ในระบบการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนสอนแบบใด เป็นบุคคลที่มีความสามารถหรือมีความตั้งใจแค่ไหน บางครั้งก็อาจจะเกิดปัญหาได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวมักจะ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจในการเรียนการสอนของอาจารย์ ความยากของบทเรียน เรื่องของการสั่งงานของอาจารย์ผู้สอนที่มักจะสั่งเป็นจำนวนมากและสิ่งหลายๆวิชาพร้อมกัน

1.3.2 การจัดการปัญหาด้านการเรียน

เมื่อเกิดปัญหาขึ้น สิ่งที่ทุกคนพยายามจะทำ คือ การแก้ปัญหา โดยการแก้ปัญหาของแต่ละคนนั้นจะขึ้นอยู่กับขนาดและความรุนแรงของปัญหา ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา และคำแนะนำจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ก่อนหน้า โดยวิธีแก้ปัญหาที่สามารถพบได้

โดยทั่วไป ได้แก่ การดำเนินตัวเองเพื่อให้ตนเองมีความพยายามมากขึ้น หรือการโคตเรียนในรายวิชานั้นเพื่อให้ตนเองสบายใจ หรือการวางแผน การทำบุญเพื่อให้จิตใจสงบ เป็นต้น

1.4 ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักชาย

ความรัก เป็นความสัมพันธ์รูปแบบที่สำคัญที่สุดในชีวิตความเป็นมนุษย์ เป็นความรู้สึกพื้นฐานของมนุษย์ที่จะส่งมอบให้กับอะไรก็ตามที่ผูกพัน ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เป็นมนุษย์ด้วยกัน สัตว์หรือสิ่งของ โดยความรักกลายเป็นความรู้สึกหลายรูปแบบตามสิ่งที่ผูกพัน และคงไม่มีใครปฏิเสธว่าไม่รู้จักและไม่เคยผ่านประสบการณ์แห่งรักมาเลยในชีวิตนี้ มนุษย์ปฏิเสธความรักไม่ได้ ความรักจึงเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เมื่อเกิดความรักแล้วความสุขก็จะเกิดตามมาด้วย ความรักมีหลากหลายรูปแบบ ล้วนเป็นสิ่งสร้างสรรค์ความสุขให้เกิดขึ้นทั้งนั้น ดังนั้น เมื่อผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายสร้างความสัมพันธ์กับคนหนึ่งคนใดแล้ว ก็จะเริ่มก่อตัวเป็นความผูกพันและความรักในเวลาต่อมา โดยมีกระบวนการในการสร้างความสัมพันธ์และจัดการความสัมพันธ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.4.1 การพบกันครั้งแรก

ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมากขึ้น การติดต่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่ไกลกันก็เป็นเรื่องง่ายขายเพียงปลายนิ้วสัมผัส ดังนั้นการสร้างสัมพันธ์ของมนุษย์ในยุคปัจจุบันจึงมีความแตกต่างจากในอดีตเป็นอย่างมาก และเมื่อเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายด้วยแล้วนับว่าแตกต่างกันจากอดีตเป็นอย่างมาก โดยในอดีตที่สังคมยังไม่เปิดกว้างมากนัก การพบกันของกลุ่มชายรักชายจะถูกจำกัดอยู่ในวงแคบๆ หรือมีลักษณะแอบซ่อนไว้ซึ่งพฤติกรรมแบบชายรักชายต่อสังคม จะมีเพียงบางสถานที่เท่านั้นที่เป็นที่นัดพบของกลุ่มชายรักชายด้วยกัน แต่ในปัจจุบันในยุคเทคโนโลยีก้าวหน้า การพบกันของชายรักชายสามารถทำได้โดยการเข้าไปยังเว็บไซต์หาคู่สำหรับชายรักชายโดยเฉพาะ หรือแม้กระทั่งมี application ใน smart phone ที่สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายโดยเฉพาะ แต่ยังสามารถพบเห็นการพบปะกันในสถานที่สาธารณะอยู่บ้าง แต่มีจำนวนน้อยลงจากอดีต

1.4.2 การสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก

การพบกันครั้งแรกของชายรักชายแต่ละคู่ มีลักษณะเหมือนกับการพบกันของกลุ่มชายหญิง กล่าวคือ หากไม่มีความสนใจหรือถูกซึ่งกันละกัน ก็จะทำการสิ้นสุดความสัมพันธ์ตั้งแต่ครั้งแรกที่พบกัน แต่หากทั้งสองคนถูกใจซึ่งกันและกัน กระบวนการที่ตามมาคือ การสร้างความสัมพันธ์ในฐานะก่อนจะเป็นคนรัก ซึ่งอาจจะมาในรูปแบบของการเป็นเพื่อนกัน หรือมาในลักษณะแสดงความต้องการมีความสัมพันธ์ที่มากกว่านั้น โดยมีกิจกรรมอื่นๆเป็นตัวเชื่อม

ความสัมพันธ์ เช่น การขอยกหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือ Social network อื่นๆ ที่สามารถใช้ติดต่อกันได้ การรับประทานอาหารร่วมกัน การนัดพุดคุยกันเป็นระยะ เป็นต้น

1.4.3 การดำรงความสัมพันธ์

เมื่อสร้างความสัมพันธ์จนถึงขั้นตกลงคบหาดูใจกันเป็นคนรัก หรือในภาษาวัยรุ่นจะเรียกว่า “เป็นแฟนกัน” แล้วนั้น สิ่งที่อยู่ความสัมพันธ์ทุกคู่ต้องการ คือ การได้อยู่กับคู่หรือคนรักของตนเองไปนานๆ ดังนั้น การรักษาความสัมพันธ์ของความเป็นคนรักจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง โดยการดำรงความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ของชายรักชายก็จะมีลักษณะคล้ายกับการดำรงความสัมพันธ์ของชายหญิงทั่วไป คือ มีการประนีประนอมกันเมื่อเกิดปัญหา โดยไม่ว่าจะจะเป็นปัญหาเล็กหรือใหญ่ต้องให้การคุยกันตรงๆ ด้วยความจริงใจ การรักษาน้ำใจของกันและกัน โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกน้อยใจ เสียใจ หรือมีความรู้สึกเชิงลบกับความสัมพันธ์ระหว่างกัน และสร้างความเข้าใจกับอีกฝ่าย ซึ่งบางคู่ก็สามารถดำรงความสัมพันธ์ไว้ได้ แต่บางคู่ก็ไม่สามารถรักษาความสัมพันธ์นั้นได้ ด้วยอาจจะเป็นเพราะขนาดของปัญหา หรือระดับความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

1.4.4 มุลเหตุแห่งการเลิกรา

คู่รักหลายคู่ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด มักจบเรื่องราวความรักด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นเรื่องราวความรักแบบไหน บางคู่เลิกรากันเพราะความไม่เข้าใจ บางคู่ก็เลิกันเพราะอีกฝ่ายนอกใจ มีคนอื่น แต่ไม่รู้ว่าเหตุผลไหนๆ ถ้าหากว่าทั้งคู่ไม่รู้จักปรับความเข้าใจกัน ต่อให้รักกันมากแค่ไหนก็สามารถเลิกันได้ โดยสาเหตุที่ทำให้เลิกรากันเป็นส่วนใหญ่ที่พบ คือ การเลิกันเพราะนอกใจกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหลัก ที่คู่รักหลายคู่ต้องจบความสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตาม การเลิกันเพราะเข้ากันไม่ได้ ซึ่งรวมถึงการที่ครอบครัวของอีกฝ่ายไม่ยอมรับพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศในลักษณะเช่นนี้ด้วย และการเลิกันเพราะระยะทาง ซึ่งยิ่งห่างกันมากและนานเท่าไร ก็ยิ่งทำให้ความรู้สึกของทั้งคู่ห่างเหินกันมากเท่านั้น จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความหมางใจและเลิกรากันในที่สุด

1.4.5 การจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกรากับคนรัก

ถ้าใครสักคนได้เจอกับประสบการณ์เลิกรากับคนรัก คงจะเป็นการยากที่จะสามารถทำใจกับสิ่งนี้ เพราะหากเลิกับ “คนเคยรัก” การกลับไปคืนดีกันคงมีโอกาศเป็นไปได้น้อยถึงแม้ว่าจะอาจจะมีบางคู่ทำได้ก็ตาม ซึ่งถึงจะเป็นฝ่ายบอกเลิก็เจ็บปวดเหมือนกัน หรือแม้กระทั่งเมื่อดำรงความสัมพันธ์ไม่ได้ การเลิกันอาจเป็นทางเลือกที่ดีกว่าแม้จะเจ็บปวด ดังนั้น เมื่อเกิดการเลิกรากิจการตัวเองจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และจากประสบการณ์ของผู้ที่เกิดการเลิกรากับคนรัก มักจะบอกว่า การตั้งสติ การทำสมาธิและการอ่านหนังสือธรรมะ จะสามารถช่วยทำให้จิตใจดีขึ้นได้

โดยใช้หลักธรรมจากหนังสือมาพิจารณา ซึ่งมักเกิดขึ้นสำหรับคนที่ต้องอยู่คนเดียว ไม่สามารถพูดคุยกับใครได้ แต่ในบางคนที่อาจจะใช้การพูดคุยกับเพื่อน ระบายความคับข้องใจให้เพื่อน ได้รับฟัง และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เช่น การไปทำบุญ ออกกำลังกาย หรือทำงานอดิเรกอื่นๆ ก็จะ สามารถในเรื่องจิตใจที่ขุ่นมัวเมื่อเกิดการเลิกรากับคนรักได้เช่นเดียวกัน

1.4.6 การมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ของผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศสามารถกระทำได้โดยการนำอวัยวะเพศสอดเข้าไปในรูทวารหนักของอีกฝ่าย โดยจะเรียกฝ่ายที่เป็นผู้สอดคืออวัยวะเพศเข้าไปว่าเป็น ฝ่ายรุก (攻める = semeru = เมะ) และเรียกฝ่ายที่ใช้ทวารหนักรับอวัยวะเพศของอีกฝ่ายว่า เป็น ฝ่ายรับ (受ける = ukeru = เคะ) หรือหากผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายที่สามารถแสดงบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้ง 2 แบบ แล้วแต่ความต้องการของตนเองหรือคู่นอนในขณะนั้น จะเรียกว่า โบท (Both = ทั้งสอง) และในกรณีที่ผู้มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับเพศหญิงและเพศชาย จะเรียกผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศเช่นนี้ว่า ไบ (Bisexual)

การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สัมพันธ์ สำหรับชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีเพียงวิธีเดียวคือ การใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งควรใช้ทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แม้จะไม่ได้มีการเปลี่ยนคู่นอนก็ตาม เพราะทั้งองคชาตและครวหนักต่างก็มีเชื้อโรคที่สามารถก่อให้เกิดโรคต่างๆได้เช่นกัน

1.5 ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย”

ไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้เลยว่า ตนเองไม่เคยมีความต้องการสิ่งใดๆในชีวิตตั้งแต่เกิดมา เพราะเนื่องด้วยความต้องการบางอย่าง เป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นและดูเหมือนว่ามนุษย์โดยทั่วไปไม่คิดว่าเป็นความต้องการของตนเอง เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการความปลอดภัย และเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตมากขึ้น มีความคิดและความรับชอบมากขึ้น นอกจากความต้องการพื้นฐานแล้วมนุษย์ก็ยังมีความต้องการที่มากขึ้นตามแต่บุคคลด้วย

ชายรักชายก็เช่นเดียวกันกับมนุษย์ทุกคนที่มีความคิด ความต้องการ ความปรารถนาที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ประสบการณ์ที่ตนเองได้ผ่านมา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.5.1 เสียงเล็กๆจากชายรักชาย

เสียง เป็นคลื่นชนิดหนึ่งที่ต้องเดินทางผ่านตัวกลาง ต้องมีตัวที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งกำเนิดเสียงและทำหน้าที่เป็นหน่วยรับเสียง แต่นั่นเป็นเพียงความหมายทางวิทยาศาสตร์ แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น เสียง เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราสื่อสารกับทุกคนเข้าใจ เสียงทำหน้าที่แทนเราเพื่อให้บุคคลอ่านเข้าใจในความคิดของเรา ดังนั้น เสียงทุกเสียงบนโลกใบนี้ย่อมมีคุณค่าเท่า

เทียมกัน แต่ถ้าเป็นเสียงจากกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ ที่สังคมไม่สนใจ สังคมปิดกั้นแล้วนั้น เสียงนั้นย่อมไม่สามารถเป็นตัวแทนในการสื่อสารให้ทุกคนเข้าใจ ไม่สามารถสื่อสารความต้องการของคนกลุ่มนั้นได้ ซึ่งเราเรียกว่า เสียงเบา

ด้วยความที่เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศที่อยู่ในสังคมที่ยังไม่เปิดกว้างเท่าที่ควร การแสดงออกหรือการสนับสนุนในสังคมยอมเป็นสิ่งที่ถูกปิดกั้นตามไปด้วย กลุ่มบุคคลดังกล่าวมักจะ โดนตีตราด้วยถ้อยคำที่แสนจะทำร้ายจิตใจพวกเขา ไม่ว่าจะเป็น “พวกเกย์ มั่วเซ็กซ์” “สายเหลือง” “แอบจิต” “ตุ๊ด” ซึ่งทำให้พวกเขาคิดว่าพวกเขา ไม่มีคุณค่าทางสังคมที่พวกเขาอยู่อาศัย เสียงของพวกเขาจึงบอกทุกคนในสังคมอยู่เสมอว่า ถึงเขาจะเป็นชายรักชาย แต่เขาก็ไม่แตกต่างจากคนอื่น เขาสามารถทำงานได้ มีความสามารถเช่นเดียวกับทุกคน และมักบอกคนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงเช่นเดียวกันว่า เราไม่ใช่คนพิเศษ เราคือคนที่ปกติ ไม่มีข้ออ้าง ไม่มีสิทธิพิเศษใดๆ ดังนั้น เมื่อเราเป็นคนที่ปกติ เราต้องทำให้ปกติ เรื่องความรักเป็นเรื่องที่บังคับใครไม่ได้ แต่สิ่งที่นอกเหนือจากนั้น “เราคือเรา” และเราต้องทำเพื่อตัวของเราเอง

1.5.2 ความปรารถนาบนความจริง

บางครั้งสิ่งที่มนุษย์เราต้องการมัน ไม่สามารถเกิดขึ้นจริง มนุษย์ทุกคนจึงมักจะสร้างโลกอุดมคติของตนเองขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความจริงในบางประการ ซึ่งในกลุ่มชายรักชายแล้วนั้น สิ่งที่ปรารถนามากที่สุด คือ การที่สังคมยอมรับในการมีตัวตนของพวกเขา มีกฎหมายรองรับการกระทำนิติกรรมต่างๆ ของทั้งสองฝ่าย และความต้องการมีคู่ครองที่ดี ซึ่งมักจะมีลักษณะคล้ายกับความต้องการของมนุษย์ทั่วไปนั่นเอง

2. อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามประเด็นหลัก 5 ประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย ปัญหาและการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักชายและบทเรียนแห่งชีวิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่าภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชายของแต่ละบุคคลจะประกอบไปด้วย มีความสนิทสนมกับแม่หรือญาติที่เป็นเพศหญิงมากกว่า ชอบทำกิจกรรมที่ใช้ความปราณีต กิจกรรมที่ต้องการความสวยงามหรือความละเอียดอ่อน ซึ่งจะมีแตกต่างกันออกไป

ผลการวิจัยในส่วนภูมิหลังของครอบครัวนั้น เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการเลี้ยงดู ลักษณะครอบครัว และการมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของเครือญาติจะพบว่า ผู้ให้ข้อมูลไม่มีรูปแบบของครอบครัวที่ตายตัวว่า ครอบครัวรูปแบบจะทำให้เกิดความโน้มเอียงทางเพศได้ แต่จะมีสิ่งที่คล้ายคลึงกันในบางประการ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ จะมีความสนิทสนมกับแม่ หรือถูกเลี้ยงดูมาโดยญาติที่เป็นผู้หญิงมากกว่า กล่าวคือ เมื่อถูกเลี้ยงดูโดยผู้หญิง ผู้ให้ข้อมูลจะพยายามปรับตัวเพื่อให้เป็นพวกเดียวกับกลุ่มบุคคลดังกล่าว มีการเลียนแบบพฤติกรรมบางพฤติกรรมและนำมายึดถือไว้จนกลายเป็นชายรักชายที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับทฤษฎีการปรับตัว ของ Sigmund Freud ในเรื่องของการเลียนแบบ (Identification) ซึ่ง การเลียนแบบนี้จะทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่มีลักษณะคล้ายกับผู้หญิง ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิพงษ์ คงทอง และคณะ (2551) ที่พบว่า ชายรักชายส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับญาติที่เป็นผู้หญิงสูง คือ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันด้วยการเลี้ยงดูอนุบาล

ผลการวิจัยในส่วนกิจกรรมที่ชอบทำนั้น แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีความสนใจที่แตกต่างกัน แต่จะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของการชอบทำกิจกรรมสวยงามๆ เช่น การจัดดอกไม้ การจัดตกแต่งอาคารสถานที่ การแสดงต่างๆ เหล่านี้ แต่จะมีผู้ให้ข้อมูลบ้านส่วนที่ทำกิจกรรมอื่นที่ต่างกันออกไป หรือไม่ทำกิจกรรมใดๆเลย นอกจากทำงานอดิเรกของตน ทำให้ทราบว่า การทำกิจกรรมของชายรักชายนั้นจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความถนัด และประสบการณ์ในการทำกิจกรรมนั้นๆของตนเอง ไม่มีแบบแผนตายตัวว่า ชายรักชายจะต้องทำกิจกรรมใดเป็นพิเศษ หรือกิจกรรมใดที่เป็นกิจกรรมเฉพาะของกลุ่มชายรักชายนั้นไม่มี

ส่วนผลการวิจัยในเรื่องของสังคมและสิ่งแวดล้อม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสามารถมีความสัมพันธ์ฉันท์มิตรได้กับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งอาจจะมีการทะเลาะเบาะกันบ้าง แต่ก็ก็เป็นเพียงการทะเลาะและการขัดแย้งธรรมดา ไม่มีความรุนแรงใดๆ ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของ กฤตฉัตร เฟิงชัย (2549) ในเรื่องของการสัมพันธ์ของเกย์ที่มักจะถูกสังคมจับจ้องและดูถูก ล้อเลียน ทำให้ต้องคบกับคนที่มีความลักษณะพฤติกรรมที่เหมือนกันตนเองเท่านั้น

2.2 การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลพบว่า สิ่งเร้า เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ตัวตนของว่าเป็นชายรักชาย และยังกระตุ้นให้เกิดการยอมรับความเป็นชายรักชายนี้อีกด้วย แต่สิ่งเร้าของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันออกไป และเมื่อมีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวและสังคมก็ย่อมมีผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมตามมา ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างถูกวิธีก็อาจทำให้เกิดผลเสียต่อผู้ที่เปิดเผยตัวตนของตนเองได้

จากผลการศึกษาประสบการณ์การรับรู้ตัวตนครั้งแรกนั้น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะรับรู้ถึงความแตกต่างจากเพื่อนคนอื่น ได้ตั้งแต่ในวัยเด็กถึงวัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งประสบการณ์ครั้งแรกนี้จะแตกต่างกันออกไปตามแต่สถานการณ์ที่พบ ซึ่งไม่มีความจำเพาะเจาะจงใดๆ แต่จะเริ่มจากความรู้สึกที่เป็นผู้ชายปกติ จนเริ่มมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นชายรักชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุญลิตา อิ่มอยู่(2550) ในเรื่องของกระบวนการในการกลายเป็นชายรักชายที่กล่าวว่า กลุ่มชายรักชายมักจะเริ่มรู้ว่ารักเพศเดียวกันในวัยเด็ก หรือบางคนก็รู้ตัวในตอนโตแล้วก็มี ซึ่งการรับรู้นี้จะเร็วหรือช้า จะขึ้นอยู่กับความไวของสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้น ประสบการณ์ และความสามารถในการรับรู้ของแต่ละคนอีกด้วย

ส่วนผลการวิจัยในเรื่องของการยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชายนั้นพบว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดการยอมรับตัวตน คือ การมีเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าเข้ามาก่อน เมื่อเหตุการณ์นั้นกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความคิดว่าตัวเองเป็นชายรักชายแล้ว ก็จะสนับสนุนในจิตใจ และเกิดความรู้สึกเป็นชายรักชายขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เตโซ ชัยวุฒิ(2554) เรื่องของการยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของตนเองที่กล่าวว่า เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีการยึดถือเอาความโน้มเอียงทางเพศเข้าไปเป็นอัตลักษณ์แล้วนั้น จะเกิดความรู้สึกอยากให้ผู้อื่นรับรู้และยอมรับในอัตลักษณ์ของตน

ผลการวิจัยในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการเปิดเผยตัวต่อครอบครัวอย่างชัดเจนด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การพาคนรักไปรู้จักกับครอบครัว การคุยโทรศัพท์กับคนรักที่เป็นผู้ชายต่อหน้าครอบครัว หรือการบอกถึงความโน้มเอียงทางเพศของตนไปตรงๆ ซึ่งวิธีต่างๆเหล่านี้ เป็นผลมาจากความเครียดในจิตใจที่ต้องปิดบังตัวตนต่อครอบครัวและมีความปรารถนาที่จะเปิดเผยความรู้สึกนี้ให้แก่ครอบครัวได้รู้ และเมื่อทำการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวแล้วนั้น ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลก็จะมี การตอบสนองตามแต่ประสบการณ์ของครอบครัวนั้นๆ ซึ่งได้แก่ การยอมรับในทันที หรือการยอมรับแบบมีเงื่อนไขด้านเวลา ซึ่งสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เตโซ ชัยวุฒิ(2554) ในเรื่องของการความต้องการในการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว เมื่อเกิดการตอบสนองต่อครอบครัวผู้ให้ข้อมูลก็จำเป็นต้องจัดการกับความรู้สึกของตนเองเมื่อเกิดการตอบสนอง ซึ่งจะใช้วิธีพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในด้านต่างๆเพิ่มขึ้น เพื่อให้ตนเองมีจุดเด่น กลบจุดด้อยที่ตนเองเป็นชายรักชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการปรับตัว ของ Sigmund Freud ในเรื่องของการทดแทน (Compensation) ที่กล่าวว่าเมื่อบุคคลมีความคับข้องใจจะหาทางออกอื่นเพื่อกลบจุดด้อยของตน

และในส่วนของผลการวิจัยในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม พบว่า สังคมมักจะมองว่า ชายรักชายเป็นสังคมที่เน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และมีการเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ บาง

สังคมอาจจะมองว่าชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดปกติ แต่ก็ยังมีบางสังคมที่เข้าใจและมีการให้อิสระต่อชายรักชาย โดยมีพื้นฐานอยู่บนกฎระเบียบของสังคม มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่ไม่ได้มีความโน้มเอียงทางเพศเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่อาจจะมียุทธศาสตร์ที่สังคมแสดงความรังเกียจหรือต่อต้านการเป็นชายรักชาย และมีความสนิทสนมกับผู้ที่มิมีพฤติกรรมโน้มเอียงเช่นเดียวกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของกฤตฉัตร เฟิงซัย (2549) ในเรื่องของ ความเป็นเกย์ ทำให้สัมพันธ์กับสังคมแย่งลง หากต้องการจะเข้ากับสังคมได้ต้องทำการปรับลดความเป็นตัวตนลงในสังคม นอกจากนี้ ในส่วนของความรู้สึกหลังจากเปิดเผยตัวตน พบว่า เมื่อทำการเปิดเผยตัวเองต่อสังคมว่ามีความโน้มเอียงทางเพศแล้วนั้น รู้สึกว่าตนเองมีความสุข ไม่มีความกังวลใดๆ อีกเลย

2.3 ปัญหาและการจัดการปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

ปัญหาและการจัดการปัญหาในชีวิตที่เกิดขึ้น คือ ปัญหาด้านการศึกษา โดยในส่วนใหญ่ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษานั้น จะเป็นเรื่องของการสั่งงานของอาจารย์ผู้สอน และความยากของบทเรียน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่การเลือกเรียนของแต่ละบุคคล โดยจะมีการแก้ปัญหาในแบบต่างๆ ได้แก่ อาจจะใช้การตำหนิตัวเองที่ยังพยายามไม่มากพอ ทำให้ผลการเรียนไม่ประสบความสำเร็จ และต้องพยายามมากขึ้น หรือแม้กระทั่งการโดดเรียนในรายวิชาที่ไม่ชอบ หรือมีความคับข้องใจในการเรียนการสอน และการวางเฉยเมื่อมีผลการเรียนที่ลดลงจากเดิม

2.4 ความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของชายรักชาย

ในเรื่องของปัญหาด้านความสัมพันธ์กับคนรักนั้น พบว่า ก่อนที่จะเป็นคนรักกันได้มีกระบวนการต่างๆเกิดขึ้นมากมาย อันได้แก่ การพบกันครั้งแรก ซึ่งปัจจุบันมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่กว้างขึ้น ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายขึ้น โดยการพบกันครั้งแรกจะเป็นการพบเจอผ่านทาง social network ได้แก่ facebook หรือ application ส่วนการจะพบเจอคู่รักโดยบังเอิญตามสถานที่สาธารณะจึงเป็นไปได้น้อยลง อย่างไรก็ตาม ก็มีบางคู่ที่พบกันจากสถานที่สาธารณะทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกฤตฉัตร เฟิงซัย (2549) ในเรื่องของการการหาคู่รักของเกย์ โดยจะเลยคบหากับเกย์ด้วยกันเนื่องจากมีความง่าย ไม่ต้องกังวลอะไรมาก การสร้างสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก จะมีการแลกเปลี่ยนการติดต่อทาง facebook หรือทาง application ต่างๆ เช่น line หรือทางเบอร์โทรศัพท์ หรือมีการนัดทานอาหารพูดคุยกันเป็นบางครั้ง และดำรงความสัมพันธ์ด้วยการประณีประนอมกันเมื่อเกิดปัญหา การรักษาน้ำใจของกันแล้ว และสร้างความเข้าใจกับอีกฝ่าย แต่บางคู่รักก็มีปัญหาจนไม่สามารถจะแก้ไขได้ ซึ่งจะมีสาเหตุมาจากตัวบุคคลเอง ความที่อยู่ห่างกันไกล หรืออาจเป็นเพราะทางบ้านของอีกฝ่ายไม่ยินยอมให้คบกัน และสาเหตุมาจากการนอกใจของอีกฝ่าย ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวก็จะทำให้เกิดการเลิกกรากันตามมา เมื่อเกิดการเลิกกรากัน มักจะทำให้เกิดความเสียใจ จึงมีวิธีการจัดการปัญหาโดย การอ่านหนังสือสวดมนต์ การทำบุญ และการ

คุยกับเพื่อน ซึ่งจะทำให้ตนเองมีความสุขและสามารถผ่านเรื่องเหล่านี้ไปได้ด้วยดี ส่วนในประเด็นของการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีการแสดงบทบาทเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ประเภทคือ รุก(ผู้สอดใส่อวัยวะเพศ) รับ(ผู้รองรับอวัยวะเพศ) และ โบท(ผู้สามารถกระทำได้ทั้งสองฝ่าย) มีการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับผู้ที่มิใช่เพศสัมพันธ์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.5 ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย”

ความคิดและความปรารถนาของผู้ที่ได้ชื่อว่า “ชายรักชาย” คือ สิ่งที่มนุษย์ใช้เป็นแรงผลักดันตนเองด้วยประสบการณ์ และแบ่งปันให้กับผู้อื่น เพราะมนุษย์แต่ละคนมีการเรียนรู้ที่ต่างกัน และการเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้อื่นเป็นทางลัดที่จะเกิดการเรียนรู้ได้เร็วกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองหลายเท่า ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีบทเรียนชีวิตที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ประสบการณ์ที่ได้รับ อาจจะเป็นสิ่งที่ตนเองคิดหรือรับรู้ว่าเป็นธรรมดาของตนเองอยู่แล้วนั้น แต่เมื่อในมิแสดงในสังคม สามารถทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีทั้งข้อคิดที่ได้จากการเป็นชายรักชาย ในเรื่องการวางตัวของชายรักชาย จะต้องไม่แสดงตนในสถานที่หรือสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม รู้จักกาลเทศะ รู้ว่าชายรักชายก็มีความเป็นมนุษย์เท่ากับทุกคน มีความรักความหวังดี ความปรารถนาดีให้กับทุกคน ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนมีอยู่ในตัวอยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่ควรจะแบ่งว่า ใครปกติหรือใครผิดปกติ แต่เปิดใจรับสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่และจะดำเนินต่อไปในอนาคตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ แต่ความต้องการของแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไป ได้แก่ ความต้องการในการเปลี่ยนแปลงเพศสรีระของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow(1943) ในเรื่องของ ความต้องการขั้นที่ 1 ความต้องการด้านร่างกาย(Physical needs) ความต้องการมีหน้าที่การงานที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ ของ Maslow(1943) ในเรื่อง ของ ความต้องการขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย(Safety needs) ความต้องการให้คนอื่นมารักมาชอบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ ของ Maslow(1943) ในเรื่องของ ความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก(Love and belonging needs) ต้องการความยอมรับนับถือจากคนที่ตนเองรัก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ ของ Maslow(1943) ในเรื่องของ ความต้องการขั้นที่ 4 ความต้องการความยอมรับนับถือ(Self-esteem needs) และมีความต้องการที่จะให้ชายรักชายสามารถแต่งงานกันได้อย่างถูกกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ ของ Maslow(1943) ในเรื่องของ ความต้องการขั้นที่ 5 ความต้องการความสมบูรณ์ในชีวิต(Self-actualization needs)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลเป็นนิสิต/นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกทุกคน ผลการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นเพียงประสบการณ์ของวัยรุ่นชายรักชายที่มาอาศัยอยู่ร่วมกันในจังหวัดพิษณุโลกเท่านั้น ไม่สามารถนำไปสรุปหรืออ้างอิงกับการศึกษาอื่นๆที่มีผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นผู้อาศัยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกจริงได้ อีกทั้งยังไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับผู้ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดอื่นได้เช่นกัน

การนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบที่ส่วนต่าง ๆ จะสามารถนำไปใช้ได้ดังนี้

ครอบครัว

1. ครอบครัวควรมีการแสดงออกซึ่งความรัก ความสนใจ และความใส่ใจในบุตรหลานของตนเอง โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่นซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยการแสดงออกที่เหมาะสมกับวัยของบุตรหลานนั้น
2. ครอบครัวควรมีการพูดคุยกันอย่างเปิดเผยในบางเรื่องที่เป็นปัญหาของบุตรหลาน ร่วมกันวางแผนการแก้ไขปัญหา และติดตามปัญหาร่วมกัน เพื่อให้บุตรหลานมีความใกล้ชิดสนิทสนมและไว้วางใจครอบครัวของตน
3. มีการอบรมสั่งสอนโดยใช้เหตุและผล รวมถึงการลงโทษที่สมควร เพื่อเป็นการฝึกวินัยของบุตรหลาน
4. ในครอบครัวที่มีบุตรหลานอยู่ในช่วงวัยเด็ก และมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศ ไม่ควรคาดหวังว่ากล่าวเด็กหรือสั่งห้ามเด็กในการกระทำนั้นๆ แต่ควรค่อยๆปรับพฤติกรรมและสั่งสอนเด็กถึงพฤติกรรมพึงประสงค์ที่ครอบครัวต้องการ
5. หากครอบครัวมีญาติพี่น้องที่มีความโน้มเอียงทางเพศ ไม่ควรห้ามเด็กไม่ให้เข้าใกล้ญาติพี่น้องเหล่านี้ เพราะจะเป็นการปลูกฝังให้เด็กเกลียดกลัวกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศ

วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย

1. ควรปฏิบัติตนให้อยู่ในหลักทำนองคลองธรรม และศีลธรรมที่ดี
2. มีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองเป็น
3. มีขอบเขตที่เหมาะสมในการแสดงออก

4. รู้จักการจัดการตัวเองที่เหมาะสมเมื่อเกิดข้อขัดแย้งกับบุคคลรอบข้าง

5. ตั้งใจศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต

ความสัมพันธ์กับคนรัก

1. การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องผิด แต่ควรใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อเป็นการป้องกันตัวเองและคู่นอนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2. ควรพิจารณาถึงการพิจารณาเลือกคู่ครอง และการสร้างความสัมพันธ์ให้ดีเพื่อไม่ให้ต้องเกิดความเสียหายในภายหลัง

3. ควรระมัดระวังในการใช้ Application หากู้สำหรับชายรักชาย เพราะบางครั้งอาจจะพบกับมิชฌาชีพ หรือผู้ที่ไม่หวังดี

4. เมื่อมีคนรักแล้ว ควรมีการพูดคุยกันในเรื่องที่ไม่เข้าใจกัน ปรับความเข้าใจกัน และปรับพฤติกรรมเข้าหาเพื่อให้ชีวิตคู่มีความสุข

5. คิดไว้เสมอว่า “แฟนไม่รักไม่เป็นไร ยังมีเพื่อน มีพ่อ มีแม่ มีครอบครัว หากคิดสั้น คนที่จะเสียใจคือคนกลุ่มนี้ ไม่ใช่คนที่เพิ่งเดินจากไป”

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาถึงระบบครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจและสามารถอธิบายถึงความเกี่ยวข้องระหว่างความเป็นชายรักชายกับระบบครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.2.2 ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับตัวตนของผู้ที่เป็นชายรักชาย เพื่อนำประสบการณ์เชิงลึกนั้นมาใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นชายรักชาย

3.2.3 ควรมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เดโช ชัยวุฒิ. (2554). *ประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายต่อครอบครัว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เศรษฐวัช พัฒนาสุวรรณ. (2548). *ผลกระทบต่อพ่อแม่ด้านจิตใจและสังคมกรณีมีลูกเป็นเกย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- กฤตณัฐ เฟื่องชัย. (2549). *การศึกษาวีชีวีชีวิตของเกย์*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). *การประชุมปฏิบัติการเรื่อง "จินตนาการใหม่ทางสังคมวิทยา" นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- กฤษฎา แก้วเกลี้ยง. (2556). *เข้าใจเรื่องเพศในสังคมไทย และสังคมโลกจากมุมมองที่หลากหลาย เพื่อลดการมองเรื่องเพศแบบเชิงเดี่ยว*. การประชุมเพศวิถีศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4. 22 - 23 สิงหาคม 2556 ณ ห้องภาณุรังษี โรงแรมเดอะรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ: สมาคมเพศวิถีศึกษา สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กองควบคุมโรคเอดส์. (2551). *คู่มือการให้การปรึกษาเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักพระพุทธรศาสนาแห่งชาติ.
- กาญจนา แก้วเทพ, พริศรา แซ่ก้วย. (2547). *เพศวิถี : วันวาน วันนี้ และวันพรุ่งนี้ ที่จะไม่เหมือนเดิม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สตรีศึกษา.
- จิตติมา ภาณุเตชะ และคณะ. (2550). *สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ : หัวใจสำคัญของสุขภาพผู้หญิง (Reproductive rights : the key to women's health)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). *ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี: ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ/เรื่องเพศในประเทศไทย* กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.).
- ทิพย์สิริ กาญจนวาสี. (2557). *ความตระหนักรู้เรื่องเพศ : ความรู้เรื่องเพศและแนวทางป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไทยวัฒนาพานิช.

- บุญสิตา อิ่มอยู่. (2550). *วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พีระกัญญ์ สุขโพธารมณ และปรีศนีย์ เกศะบุตร. (2553). การปรับตัวโดยใช้กลไกการป้องกันตัว. *วารสารสำนักบริหาร* ปีที่ 30, 4 : 119-125.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.
- ราแพน พรเทพเกษมสันต์. (2549). *กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของมนุษย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- วาสนา ห่วงรักษ์. (2547). *วิถีชีวิตของกลุ่มรักรักเกย์ในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- วุฒิพงษ์ คงทอง, กิ่งแก้ว เกษโกวิท และยุพา ถาวรพิทักษ์. (2551). ความใกล้ชิดกับญาติที่เป็นผู้หญิงและเพศวิถียุ่นชายรักรักชาย: กรณีศึกษาชายรักรักชายที่เป็นสมาชิกกลุ่มพลังสีม่วง. *วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น* (บศ.) 8 (4) (ตุลาคม – ธันวาคม): 51 – 62.
- สมพิศ ปิ่นตบแต่ง. (2554). *วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักรักชายในเรือนจำ ศึกษากรณีเรือนจำกลาง นครปฐม*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สุชาติ โสมประยูร. (2531). *เพศศึกษา (Sex Education)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ.
- อะริยา เลาสุรโยชิน. (2551). การปรับตัวและสุขภาพจิต (Adjustment and Mental Health). ใน *จิตวิทยาร่วมสมัย*. หน้าที่ 10 หน้า 1 - 30 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- Simon J. Williams. (2001). *Emotion and Social Theory*. SAGE, London.
- World Health Organization. (1978). *Mental Disorder: Glossary and Guide to their Classification in Accordance with the Ninth Revision of Diseases*. Geneva: World Health Organization.
- World Health Organization, Regional Office for South East Asia. (2010). *HIV/AIDS among men who have sex with men and transgender populations in South-East Asia: The current situation and national responses*. New Delhi, India: Author.

ภาคผนวก ก

สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตารางสรุปข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล

ประเด็น	บาส	โต๋	นาย	ซัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรด	หมายเหตุ
1. ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล										✓ หมา ถึง มีการ ตอบ คำถามใน ประเด็น ดังกล่าว หรือตอบ ว่ามี/ใช่ ใน ประเด็น ดังกล่าว
อายุ (ปี)	20	22	19	22	21	20	22	21	21	
ระดับชั้นที่ศึกษา (ชั้นปี)	2	3	1	4	2	2	4	3	3	
กลุ่มวิชาที่ศึกษา										
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	✓		✓		✓	✓	✓			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี									✓	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		✓								
บริหารธุรกิจ				✓				✓		
2. ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว										
ลักษณะครอบครัว										
ครอบครัวเดี่ยว	✓	✓		✓		✓		✓	✓	

ประเด็น	บาส	โต๋	นาย	ซัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรถ	หมายเหตุ
ครอบครัวขยาย			✓		✓		✓			
รูปแบบการเลี้ยงดู										
เลี้ยงดูโดยพ่อแม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	
เลี้ยงดูโดยญาติ					✓		✓			
ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว										
สนิทสนมกับพ่อ									✓	
สนิทสนมกับแม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		
สนิทสนมกับญาติคนอื่น ๆ							✓			
3. การเปิดเผยความเป็นชายรักชาย										
การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		
การเปิดเผยตัวตนต่อกลุ่มเพื่อน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	

ประเด็น	บาส	โต๋	นาย	ซัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรถ	หมายเหตุ
4. ความสัมพันธ์กับคนรัก										
มีคนรัก/คู่รักในปัจจุบัน							✓	✓	✓	
เคยมีคนรัก/คู่รัก		✓	✓	✓		✓				
ไม่เคยมีคนรัก/คู่รัก	✓				✓					
5. การมีเพศสัมพันธ์										
เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก/คู่รัก		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่คู่รัก/คนรัก			✓							
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	✓				✓					
เคยใช้ถุงยางอนามัย		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงข้อมูลรายละเอียดการให้ข้อมูล

ตารางแสดงข้อมูลรายละเอียดการให้ข้อมูลจำแนกรายบุคคล

ประเด็น	บาส	โต๋	นาย	ซัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรถ	หมายเหตุ
1. ภูมิหลังของสาเหตุการเป็นชายรักชาย										✓ หมายความว่า มีการตอบคำถามในประเด็นดังกล่าวหรือตอบว่ามี/ใช่ในประเด็นดังกล่าว
1.1 ภูมิหลังของครอบครัว										
1.1.1 รูปแบบการเลี้ยงดู	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.1.2 ลักษณะของครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.1.3 การมีพฤติกรรมโน้มเอียงทางเพศของเครือญาติ			✓				✓			
1.2 กิจกรรมที่ชอบทำ										
1.2.1 กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย										
1.2.1.1 กิจกรรมทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	
1.2.1.2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม	✓			✓	✓	✓	✓			
1.2.2 กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย	✓	✓	✓	✓				✓		

ประเด็น	บาศ	โต	นาย	ชัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรณ	หมายเหตุ
1.3 สังคมและสิ่งแวดล้อม										
1.3.1 การคบเพื่อน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
1.3.2 สังคมของชายรักชาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2. การยอมรับและความชัดเจนในการเป็นชายรักชาย										
2.1 ประสบการณ์การรับรู้ตัวตนของการเป็นชายรักชายครั้งแรก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.2 การยอมรับตัวตนของการเป็นชายรักชาย										
2.2.1 สาเหตุแห่งการยอมรับตัวตน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.2.2 สภาพจิตใจก่อนการยอมรับตัวตน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.2.3 การจัดการกับความรู้สึกเมื่อเกิดการยอมรับตัวตน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.3 การเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว										
2.3.1 วิธีการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓				

ประเด็น	บาศ	โต	นาย	ชัง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรณ	หมายเหตุ
2.3.2 การตอบสนองต่อการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
2.3.3 ความรู้สึกและการจัดการความรู้สึกต่อการตอบสนองของครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
2.4 การเปิดเผยตัวตนต่อสังคม										
2.4.1 มุมมองของสังคมกับชายรักรักชาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.4.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.4.3 ความสัมพันธ์กับสังคมปกติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2.4.4 ผลจากการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
3. ปัญหาและการจัดการปัญหาในการใช้ชีวิต										
3.1 ด้านการศึกษา										
3.1.1 ปัญหาด้านการศึกษา		✓			✓				✓	
3.1.2 การจัดการปัญหาด้านการศึกษา		✓			✓				✓	

ประเด็น	บาศ	โต๋	นาย	ซ้ง	เจมส์	ปิง	ไอซ์	กร	อรรด	หมายเหตุ
3.2 ด้านความสัมพันธ์กับคนรัก										
3.2.1 การพบกันครั้งแรก		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
3.2.2 การสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนเป็นคนรัก		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
3.2.3 ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับคนรัก		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
3.2.4 การดำรงความสัมพันธ์		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
3.2.5 มุลเหตุแห่งการเลิกรา		✓	✓	✓		✓				
3.2.6 การจัดการตัวเองเมื่อเกิดการเลิกรากับคนรัก		✓	✓	✓		✓				
3.2.7 การมีเพศสัมพันธ์		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	
4. บทเรียนแห่งชีวิต										
4.1 ข้อคิดที่ได้จากความเป็นชายรักชาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
4.2 ความปรารถนาบนความจริง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการลงรหัสข้อมูลจากการถอดเทปสัมภาษณ์

ID1	อยู่บ้านจะสนิทกับแม่มากกว่า พ่อไม่ได้เลี้ยง เพราะต้องไปทำงานต่างประเทศ แม่จะตามใจเป็นบางเรื่อง บางอย่างก็ขัดจนพูดไม่ได้	1.1.1
ID1	ตอนอยู่บ้านนี้อยู่กับแม่แล้วที่พี่ชาย พ่อไปทำงานต่างประเทศ แต่มาหาบ้างปีละครั้งสองครั้ง ประมาณนี้	1.1.2
ID1	ถ้าสมัยมัธยมก็มีเพื่อนสนิทที่เป็นกลุ่มเดียวกันก็ 7 – 8 คน มีทั้งผู้หญิง เกย์ กระเทย แล้วทุกคนก็เรียนเก่งมาก สอบได้มหาลัยด้วยกันทุกคน พอขึ้นมามหาลัยก็มีเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เป็น roommate 4 คน ก็เป็นกันหมดครับ แต่ทุกคนเรียนเก่งมาก ปรึกษากันได้ทุกเรื่อง ช่วยกันเรียน ช่วยกันทำกิจกรรมสนุกดี	1.3.1
ID1	จะมีรุ่นพี่ที่เป็น idol ของเรา ประมาณว่าเค้าเป็นชายรักชาย แล้วที่นี้เค้าเรียนเก่งมาก ใครๆ ก็ชม ครูที่เป็นก็มีนะเราก็เรียกเค้าว่าคุณแม่ แกจะเป็นคนช่วยในการทำกิจกรรมเยอะมาก แล้วก็มีแจ๊ๆแถวบ้านที่ชอบไปแ้วผู้ชายหน้าเวทิมอลล่า	1.3.2
ID1	รู้ตั้งแต่ก่อนจะเข้าอนุบาล 1 ะ ก็คือประมาณ 3 - 4 ขวบอะ ไม่แน่ใจ ก็คือ ประมาณแบบว่า เอ่อ! ที่จริงอะ เริ่มแบบว่า ดูหนังเรื่องนึง เรื่องสมัยนั้นแบบนานมากละ หนังสือนะอะไรอะ มงกุฎดอกส้ม แล้วที่นี้ก็แบบ เราก็แบบ อยากเป็นนางเอกอะไรยังไง เราก็แบบเออ เอาดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกหญ้ามาถักแล้วก็ใส่หัวอะไรเงี้ย ตั้งแต่นั้นก็เป็น	2.1
ID1	อยากเป็นนางเอกอะไรยังไง เราก็แบบเออ เอาดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกหญ้ามาถักแล้วก็ใส่หัวอะไรเงี้ย ตั้งแต่นั้นก็เป็น แล้วก็มาเป็นเรื่อยๆ ตั้งแต่เด็กๆเลย	2.2
ID1	ดูหนังเรื่องมงกุฎดอกส้ม แล้วอยากเป็นนางเอกอะไรยังไง เราก็แบบเออ เอาดอกไม้มา แบบดอกไม้ที่เป็นดอกหญ้ามาถักแล้วก็ใส่หัวอะไรเงี้ย ตั้งแต่นั้นก็เป็นแล้วก็มาเป็นเรื่อยๆ ตั้งแต่เด็กๆเลย เราอยากได้ยาทาเล็บ เค้าก็ซื้อให้ ชอบรำ อยากได้ชฎาเค้าก็ซื้อให้ เช่าชุดให้	2.3.1

ID2	อยู่กับพ่อแม่ แต่ตอนเด็กๆ พ่อเอาไปฝากเลี้ยงกับย่าเพราะต้องไปทำงานกับแม่ พอโตขึ้นผมก็ต้องไปช่วยพ่อกับแม่ทำงาน	1.1.1
ID2	ที่อยู่บ้านด้วยกันเลยก็จะมีพ่อกับแม่ แล้วก็น้องสาวอีกคนครับ กำลังจะขึ้น ป.4	1.1.2
ID2	ส่วนมากก็จะทำกิจกรรมของคณะครับ รับน้องนี้เป็นตัวหลักเลย เป็นสันตนาการบ้าง เพราะเป็นหัวหน้าห้องด้วยแหละครับ เลยต้องทำกิจกรรมเยอะ	1.2.1.1
ID2	ถ้าอยู่ที่บ้านก็จะช่วยพ่อแม่สอนการบ้านน้อง ไม่งั้นก็ไปช่วยทำนา ก็จะมีเล่นโทรศัพท์บ้าง นอนบ้าง แต่ถ้าอยู่ที่ ม. ถ้าไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรใน ม. ก็จะไปทำงานพิเศษพวกเป็นเด็กเสิร์ฟบ้าง อะไรเค้าจ้างผมก็ทำหมด	1.2.2
ID2	เพื่อน ม.ปลาย ก็มีหมดครับ ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ทอม ตุ๊ด เกย์ ก็เป็นเพื่อนกันหมด ไม่เห็นจะมีอะนี่ครับ เพื่อนกัน รักกัน แต่พอมาเรียนที่นี่ เอกผมส่วนมากเป็นผู้หญิงกับทอม ผู้ชายน้อยมาก ผมเลยสนิทกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า	1.3.1
ID2	ถ้าที่โรงเรียนเลยก็มีทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้องครับ ครูก็เป็น แถวๆ บ้านก็จะ มีสาวน้อยอะไรแบบนี้ค่อนข้างเยอะ ไปไหนมาไหนเป็นแก๊งค์ มามหาลัยก็มีรุ่นพี่ที่เป็นเยอะ มีแทบทุกคณะ บางคนดูไม่ออกก็มีครับ ถ้าเค้าไม่เข้ามาทำท่าจีบเนี่ยะก็ไม่วู้ มีทั้งแบบแอบเป็น ทั้งแบบเปิดเผย บางคนแต่หญิงไปเลยก็มีครับ แต่บางคนมีแฟนผู้หญิงด้วย แฟนผู้ชายด้วย อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะนับมั๊ยนะครับ	1.3.2

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายธีรกานท์ มุขรังษี
วัน เดือน ปีเกิด	20 พฤศจิกายน 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต(สาธารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร ปี 2555
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านท่าเกวียน ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุข

